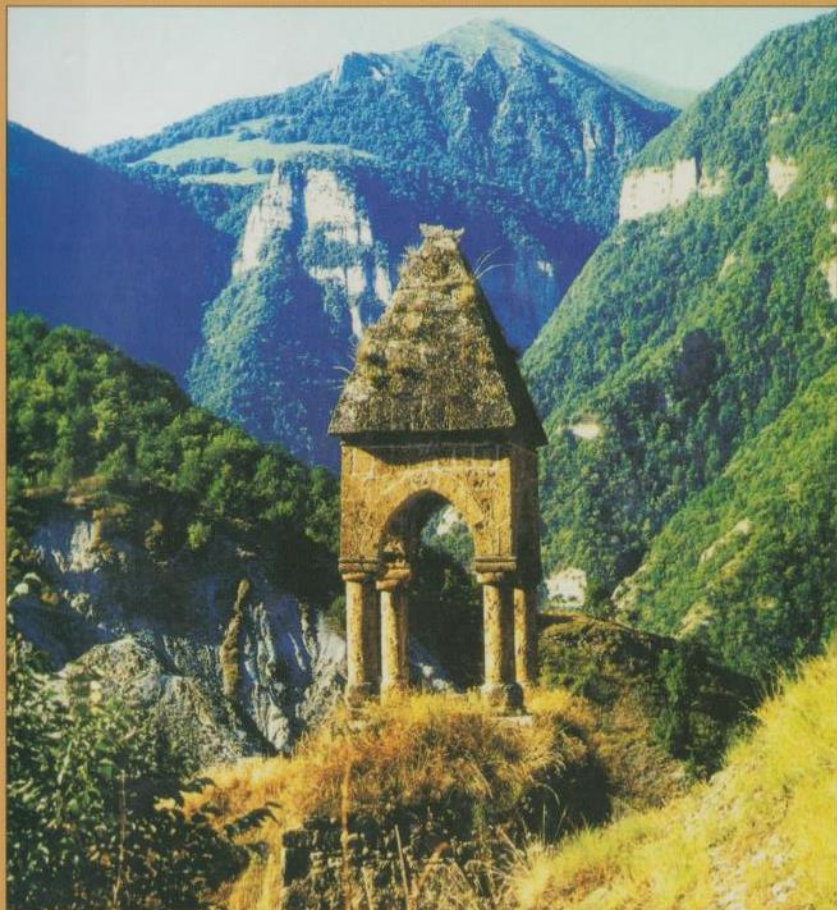

ԱՐՄԵՆ ՍԱՐԳՍՅԱՆ

ԱՐՃԱԽԻ ԲԱՆԱԶԵՎԱՅԻՆ ԲԱՆԱՀՅՈՒՍՈՒԹՅՈՒՆԸ

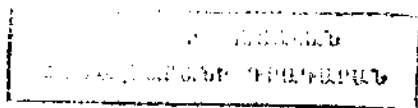
Մտեփանակերտ - 2009

ԱՐՄԵՆ ՄԱՐԳՍՅԱՆ

Նվիրում եմ Արցախի պետական
համալսարանի 40-ամյակին

ԱՐՑԱԽԻ ԲԱՆԱԶԵՎԱՅԻՆ
ԲԱՆԱՀՅՈՒՍՈՒԹՅՈՒՆԸ

42 398

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԿՐԹԱԳՐԱԿԱՆ
ԿԵՆՏՐՈՆ

«Դիզակ պլյուս» հրատարակչություն
Ստեփանակերտ-2009

ՀՏԴ 398 = 919.81: 891.981.0
ՉՄԴ 82.3 Հ + 83.3 Հ
Ս - 259

Տպագվում է ԱրՊՀ գիտխորհրդի որոշմամբ

Խմբագիր՝ Բ.Գ.Դ. Վարդան Հակոբյան

**Գրախոսներ՝ Բ.Գ.Դ., պրոֆ. Ս.Ա. Խանյան
Բ.Գ.Ք. Լ.Գ. Մարգարյան**

Սարգսյան Արմեն

Ս – 259 Արցախի բանաձևային բանահյուսությունը. –
Ստեփանակերտ: Դիզակ պլուս, 2009. - 160 էջ:

Ժողովածուում ներկայացվում են արցախյան բանաձևային բանահյուսության նմուշներ՝ առած-ասացվածքներ, անեծք-օրհնանքներ, հանելուկներ, գյուղերի մականուններ:

Առաջաբանում վեր են լուծվում այդ ժանրերի առանձնահատկությունները:

Ժողովածուն նախատեսված է բանահյուսությամբ եւ բարբառագիտությամբ զբաղվողների, ինչպես նաև ընթերցող լայն շրջանների համար:

ՉՄԴ 82.3 Հ+ 83.3 Հ

ISBN 978-9939-800-73-8

© Արմեն Սարգսյան, 2009թ.

Ա Ա Ա Ա Ա Ա Ա Ա

Արցախի բանահյուսությունը հայ ժողովրդական բանահյուսության բաղկացուցիչ մասն է կազմում: Բանահյուսական ժանրերը բազմազան են, որոնց մեջ իրենց դիպուկ արտահայտությամբ առանձնանում են առած-ասացվածքները, անեծք-օրհնանքները և հանելուկները:

Առածները փոխաբերական իմաստ ունեցող կարճ ու պատկերավոր ատյաններ ու դատողություններ են, որոնցում կյանքի տարբեր երևույթներ բնութագրվում են սրամըտորեն ու կատարյալ ամբողջականությամբ: Դրանք փաստորեն հայ ժողովրդի դարավոր կենսափորձի և հայացքների խտացումներն են՝ գեղարվեստական մեծ ընդհանրացման հասած բանաձևումների մեջ: Իրենց ժանրային հատկանիշով առածներին գրեթե հանընկնում են ասացվածքները, այն տարբերությամբ, որ սովորաբար գործածվում են առանց փոխաբերական իմաստի: Խոր են առած-ասացվածքների արմատները, դրանք գալիս են պատմության խորքերից, և շատ դժվար, եթե ոչ անհնար է բացահայտել, թե կոնկրետ որ դարաշրջանում է ստեղծվել դրանցից յուրաքանչյուրը:

Արցախյան առած-ասացվածքների մեջ արտահայտված են բազմաթիվ ու բազմաբնույթ երևույթներ: Առանձին խումբ են կազմում այն ստեղծագործությունները, որոնք ներկայացնում են հայ ժողովրդի արցախյան հատվածի ապրած միջավայրը, բնավորության գծերը, կենսական պայմանները, քաղաքական կյանքը պատմական տարբեր ժամանակաշրջաններում: Դրանք շարունակ արցախահայությունը կենսաց ու մահվան պայքար է մղել օտար զավթիչների դեմ՝ հաճախ ստիպված լինելով դիմելու հարկադրական տեղաշարժերի: Դրա վառ արտահայտությունն է «Այն քըճցավ, Վալին յըճկավ» առածը, որի ուղղակի իմաստը արտահայտում է օտար նվաճողների իրար փոխարինելը: Բազում դարերի կենսափորձով արցախցին հանգել է մի հետևության. թշնամու բարեկամությունը կեղծ է և ցանկացած պահի կարող է վնասել, պետք է զգույշ լինել. «Թորքեն նըհըճտ հընզըրօթուն ըրա, մըհակը ծըճըթատ վեր մէլ տինիլ»: Թշնամին անողոք է, բայց և վախկոտ, նրան պետք է պատժել, միայն այդ դեպքում նա կարող է հաշվի նստել քեզ հետ. «Թորքեն չըքերանը թակիս վէջ, աշնա չի տըճոնայլ»:

Սոցիալ-քաղաքական կյանքն արտացոլող առած-ասացվածքների մեջ առանձնանում են պանդխտության վերաբերյալ եղած ստեղծագործությունները, որտեղ ներկայացվում է հայրենիքից ու ընտանիքից հեռացած պանդուխտի ծանր ողբերգությունը. «Դարիքը ծրիչին վըճոնը մինակ ըրտասունք կըթօղնէ», «Դարիքին հացը լըղէ յա, ճուրը՝ աղու», «Դարիքին հըճտէ մին օրը մին տարէ յա», «Դարիքին օշը միշտ ողբէտ կինի», «Դարիք մարթին վեզը ծօռ կինի», «Դարիքին հանգիտը առանց քար կինի»: Սակայն, չնայած կյանքի ծանր պայմաններին, արցախցին հոռետես չէ չկորցնելով պայծառ ապագայի հեռանկարն ու հույսը՝ նա պայքարում է իր անկախության ու ազատության համար, անդադրում աշխատում. «Հայը ումէղավ ա ապըրում», «Հայը մինըճէվ նըղանա վէջ, յըճտ չի տըճոնայլ»:

մինչև՛վ նըղանա վէչ, յը՛տ չի տը՛ռնալ»:

Մի շարք առած-ասացվածքներում ներկայացվում է պատմական Արցախի բնաշխարհը՝ լեռներն ու ձորերը, գետերն ու առուները, դաշտն ու արուտը, քարն ու հողը. «Մարեն սըվը՛ր կավը սարուսը կըծընէ», «Սարերը ըրուտալին տը՛ղ ծօրերըն ըն ըրուտում», «Սարը հիշկան պէցնիւր ինի, կըլխէ ծուսը էնքան շատ կինի», «Հանդերը շօռ ածած հացը բախձըր կինի», «Ըրասխէն ղըրաղէն վեր էչ թնավիլ տա, մօխերը ինձանալ կըտա», «Քուտըն էլ ա մնրդ իւնլ, մըիէն՛վ ա նըմըրդացալ», «Քուտէն դմրդը Քուտան վարար ա»:

Հատկանշական է, որ առած-ասացվածքներում տեղ են գտել հիմնականում այն բույսերն ու կենդանիները, որոնք աճում ու ապրում են Արցախի հողում և արցախցու կյանքում կարևոր դեր ունեն. «Խաղուն վեր հըսալ, ծըմէրուկէն նըիալ քըցօղ չիմիլ», «Ղարաբաղցունը օթըն ա, թօթը, թիլին կօթը», «Ճըղաթօրէ ծառէն քարալ տըվօղ շատ կինի», «Արտը վեր նըմըրդօթուն անէ, կավը տօնը կըպահէ», «Էչը վեր կա, վը՛նկէ յա թըրբում», «Յը՛գնանը քաչանը մինակ ուրան կաշին ա գնիւղում», «Ծօնը վեր շօն ա, ուրան թըգընլանտը՛ղը թաննուգ ա պահում», «Կնիլը բնգալ վըխձարէն սնորին, վա՛յ մինատար», «Օթօան էլ ըն ճար չինում»:

Առած-ասացվածքները հստակորեն ներկայացնում են արցախցու կյանքի պատկերը, հասարակական կենցաղը, սովորույթներն ու հայացքները: Ղարեբ շարունակ աշխատավոր գյուղացին ճնշվել ու հարստահարվել է ոչ միայն օտար զավթիչների կողմից, այլև իր ազգային տերերից՝ քաջ գիտակցելով հարուստների և աղքատների անհավասարությունը. «Ապըրէ կա՛ յը՛ղ ա, ապըրէ էլ կա՛ լըղէ յա», «Ապըրէ կա՛ արծաթ ա, ապըրէ կա՛ արկաթ ա», «Ապըրէ կա՛ մըռնէլա փիս ա», «Հարուստը ջուբէն ա թըխում, քնախըը՛ ծույնանը», «Հարուստը քըսիքին աշխաղանքավը կապըրէ՛ քըսիքին միննաթիւ տակէ թուղէլալ, ընդըրա վիզին կօռ տինիլալ»:

Բազմաթիվ ստեղծագործություններում արտացոլված են կենցաղային հարաբերությունները: Հատկապես ակնառու են արյունակցական-ազգակցական և ընտանեկան հարաբերություններն ու դրանց հետ առնչվող երևույթները ներկայացնող առած-ասացվածքները, որտեղ ժողովուրդը տվել է ծնողի ու զավակի, եղբոր ու քրոջ, ամուսնու ու կնոջ, հարսի ու սկեսրոջ բնութագիրը՝ բացահայտելով նրանց միջև եղած փոխհարաբերությունները. «Մօրը աշկեն խօխան նըծանալ չի», «Մօրը անէսկը փըռնէլ չի, ծըծէն կաթնէն տէն կըղնէ», «Մօրը մին օրթաննը օխտը վըրթըբէրու անէսկ կը քանդի», «Մօրը բախտը ըխձըկանը կօտկումը կինի», «Հօրը-մօրան կըծան ըշխարբունըս աննէն հինչ կըքըթնվա», «Հօրը-մօրը ղադիրը չըփիզօղը Աստուծէն ղադիրը փիղնալ չի», «Ախճիզը տիւսի պատ ա», «Տըղան տանը սըթունըն ա, ախճիզը՛ նըխշընըզմարը», «Քուրըն ասում ա՛ ախպեր օնիմ, ախպերըն ասում ա՛ քուր չենիմ», «Ախպերը ախպօրը նը՛ռնէլը օզիլ չի, փիս ապըրէլ կօփի», «Կընգանը պաղէվը մարթը կըպահէ, մարթինը՛ կընէվը», «Մարթինը կընէվըն ա, կընգանէնը՛ մարթը», «Հարթը

կըլօթուն ըրալ, ըսկը՛սվօրը քը՛թը դըղը՛ցէն», «Ըսկը՛նուրը ընգուճէն մինը քառ կըպահէ» և այլն:

Արցախյան առած-ասացվածքներում մեծ տեղ ունեն մարդու անձնական ու հասարակական հատկություններին, բնավորությանն ու խառնվածքին նվիրված բնածուծները: Ղրանցում ամենից առաջ վեր են հանվում մարդու դրական հատկանիշները: Ժողովուրդը խորհուրդ է տալիս գործ ունենալ բանիմաց, խելոք, անշահախնդիր մարդկանց հետ. «Խէլնընք մարթին նըիը՛տ քար կըրէ, կի՛թին նըիը՛տ փըլալ մէլ օտէլ», «Խէլնընք դնչմանը կէս պարիկան ա»: Այլ ստեղծագործություններում ներկայացվում են մարդու բացասական հատկությունները՝ ազահույությունը, շահամոլությունը, անբարոյականությունը, գողությունը և այլն. «Տաննը՛ ինձ, խընձօրը՛ ինձ, շըվթանիւ վէլ ա ըշտանիըս տամ», «Մինին տօնը նի կացալ, էն մինը կըրակէն յըրա խըրալված ըրալ», «Ղըխալին օխտը լնգու կինի», «Կօղը ասից՛ հիւրը օնէ, ինքն ա»:

Իմաստուն ու խորն են արցախցու հայացքները աշխատանքի ու հասարակության՝ ժողովրդի մասին: Պետք է գնահատել աշխատանքը («Ըշխըղանքէն կիւնը փիղծըը մարթինըն էլ կըփիղան»), որը պահանջում է մեծ դժվարություններ («Աշխաղանքը էն ա շանը վը՛ռումը, հու տըղա յա, կըծէ, տիւս օնէ»): Աշխատանքը ժողովրդի զբաղմունքն է, ժողովուրդն է աշխարհի բոլոր բարիքների ստեղծողը, և մարդը միայն հասարակության մեջ կարող է հաջողության հասնել. «Ժըղուվուրթան տիւս կըվօղէն յա՛ վէզը կկօտըրէ, յա՛ պօզը»:

Մի շարք ստեղծագործություններում արտացոլված է Աստծո կերպարը: Ժողովուրդը հավատում է ամենակարողի զորությանը, ապավինում նրա արդարադատությանը, բարին ընդունելու ու չարը պատժելու հատկությանը. «Աստուծ ընօղէն ա տամ», «Աստուծ հաց տըվօղէն հացը բօլ-բօլ ա անում», «Աստուծ հըրօտօղ կըվէն պօզէր չի տամ», «Աստուծ էրկու ծը՛րքալ ա տամ», «Աստուծ դմրդը տըվալ ա, դնրմանըն էլ նըիը՛տը»: Սակայն ոչ միշտ է Աստված արդար, և երբեմն նա էլ է թույլ տալիս անարդարություններ. «Աստուծ վեր Աստուծ ա, էլիա դաթունը ծօռ պէնէր ա անում», «Աստուծ լնալէն տանում ա, փիսին՛ թօղում», «Աստուծ մինին յը՛ղում ա, մինին՛ դաղում»: Անա թե ինչու արցախցին խորհուրդ է տալիս երկնային տիրոջը. «Աստուծ, թա կարում չըն մը՛գ պահիւ, քըչա՛ց՝ մունք քը՛նգ ճըղաթու մաչու նըման պահինք»:

Արցախյան առած-ասացվածքներում արտահայտված են նաև բազմաթիվ այլ գաղափարներ, իրականում գրեթե չկա առօրյա ու հասարակական կյանքի, մարդկային հարաբերությունների մի բնագավառ, որ արծաթոված չլինի այդ ժանրի ստեղծագործություններում:

Համառ ու արդար է դարաբաղցին, կողքահաստ, խոսքը երեսին ասող, նա չի սիրում շողոքորթել, ասում է այն, ինչ մտածում է, անկախ նրանից՝ դա վիրավորական, թե՛ հաճելի կլինի դիմացինին. «Ղարաբաղցն ըստըղալ – ընդըղալ չի ըղնում, խօսկը քնանալ յա ասում»: Անա թե ինչու նրա խոսքը հաճախ է համեմվում անեծք-օրհնանքներով:

կան ուժի հավատն է, որի համաձայն՝ անվայման իրագործվում են դրանցում արտահայտված ցանկությունները: Այդ են վկայում առայսօր պատմվող ավանդությունների, գրույցների, հեքիաթների և այլ ժանրերի ստեղծագործություններում տեղ գտած դիպվածները:

Արցախյան ժողովրդական այդ ստեղծագործություններում առանձնապես շեշտվում է Աստծո անեծքի և օրհնանքի ազդեցության գործությունը: Այսպես, երիտասարդ կինը, երեխան գրկին, քարանուռ է, քանի որ ընդվզել է Աստծո գոյության դեմ, հովիվը, հրաժարվելով Քրիստոսին մի բաժակ կաթ տալուց, նրա անեծքով իր ոչխարների հոտի հետ վեր է ածվում քարակույտի: Այլ դեպքերում Աստծո օրհնությամբ չոր ծառը դալարում է, կենդանանում է հյուրասեր ու աստվածավախ ծնողների մահացած որդին: Իրականություն են դառնում նաև հոր, մոր, կենտրի, հարսի, աղքատ մարդու անեծքներն ու օրհնանքները, իսկ չեք կանանց անեծքներից զգուշանում են բոլորը. «Սօնգսըզ կընգանը անէսկը փըռնօղ կինի»:

Ընդհանուր առմամբ անեծքն ու օրհնանքը յուրաքանչյուրիս սեփականությունն են. ամեն ոք կարող է օրհնել և անհիծել, ինչպես նաև ենթարկվել դրանց: Եվ ամեն ոք ոչ միայն տակ անհիծել ու անհիծվել, օրհնել ու օրհնվել է, այլև հավատացել դրանց գործողանն ու իրականացմանը: Այլ բան է, որ, ըստ ժողովրդի ըմբռնման, դրանք պետք է լինեն տեղին ու աղոթարացի, այլապես իրականություն չեն դառնա:

Անեծքներն ու օրհնանքները ուղղակի խոսքեր են՝ ուղղված խոսակցին: Սակայն դրանք ամենից առաջ ոչ թե երկխոսություններ, այլ մենախոսություններ են, որոնք արտահայտվում են խոսողի կողմից, և որտեղ խոսակցի ներկայությունն ու խոսքը ամենևին էլ պարտադիր չէ: Դրանց մեջ պարզապես խոսողը իր ցանկությունն է ուղղում խոսակցին՝ լավ թե վատ, բարի թե չար, և այդ ցանկությունը, կախված լինելով խոսողի կամքից, ի վերջո արդյունք է արտաբերում որոշ գրողապատճառների: Տվյալ դեպքում խոսակցից, նախքան անեծքի կամ օրհնանքի ենթարկվելը, խոսողի հանդեպ կատարում է որևէ վատ կամ լավ արարք, որից ելնելով էլ՝ խոսողը նրան է ուղղում իր անեծքը կամ օրհնանքը: Կախված այն հանգամանքից, թե հոգեկան ինչպիսի գրգռվածության է հասցրել խոսողին խոսակցի արարքը, նույնքան չարությամբ կամ բարությամբ է վերջինս արտահայտում իր անեծքներն ու օրհնանքները: Համեմատության դեպքում դժվար չէ որոշել «Աղու օտիս», «Վավուր մընաս», «Աշկըտ հը՛ռա», «Ապըրիս տու», «Պերանըտ քախծող կենա», «Շուքըվեր ինիս» և «Բալատ թաղին», «Ազկալ-ծուպալ ճընջվիք», «Մազերըտ տըխտակեն սանղըրին», «Ծառըտ ծաղկե, ասթըխեր յը՛ր օնէ», «Օխտը հարթնավ սուփրա-սեղան նըստիս», «Աստուծ քը՛զ թեվեր տա, թըռըցընէ» անեծքների ու օրհնանքների հեղինակների գրգռվածության աստիճանը:

Այսպես, երբ մեկը հակաճառում է կամ ցուցաբերում իր խտաբարությունը, դիմելով նրան՝ երբեմն նույնիսկ ընկերաբար հանդիմանում են «Հաստ կօխկըտ կըտըրվէ», «Աստուծ կըտըրէ շան խասաթըտ» և այլ անեծքներով, որոնք կարելի է որակել նաև խրատական հանդիմանություններ, մինչդեռ նենգ ու խարդախ արարքը արժանանում է

բոլոր սահմաններն անցնող՝ «օխտը ըտըծանէ», հայիդյանքների ու անեծքների, որոնց հեղինակները ամեն կերպ ծգտում են տալ արարքին համապատասխան և նույնիսկ գերազանցող պատասխաններ. «Ըռնըճիճը՛խ տը՛ռնաս», «Մէրցիտ յըրա պըպըլյապապլ՝ անիմ», «Մադարըտ տափու՛նը տինիմ», «Տըփերան փուշի հըվաքիս»: Ասել է թե յուրաքանչյուր անեծք իր իմաստով պայմանավորված է անհիծողի՝ տվյալ պահի որոշակի վարքագծով, խոսքով, արարքով, վերաբերմունքով:

Ըստ էության լինելով պատմի ցանկություններ՝ անեծքները իմաստային տիպաբաժանման դեպքում վերածվում են պատմի ցանկության տեսակների: Ըստ Ա.Հարությունյանի (Անեծքի և օրհնանքի ժանրը հայ բանահյուսության մեջ, Ե, 1975, էջ 199) դրանք չորսն են՝ մարմնական պատիժների ցանկություն, սոցիալ-քաղաքացիական պատիժների ցանկություն, բարոյամարմնական պատիժների ցանկություն, հոգեկան պատիժների ցանկություն:

Արցախյան անեծքներում ավելի հաճախ արտահայտվում է մարմնական պատիժների ցանկությունը: Ինչ խոսք, որ ամենախիստ պատիժը անհիծողին մահվան դատապարտելն է: Անհիծողը փախագում է անհիծողի բնական մահով մեռնելը («Քօն ինիս, յը՛ր չի կենաս»), սպանվելը («Չիլլիխարավ տը՛ռնաս»), մահուկ կամ ծաղկուն հասակում մեռնելը («Վէ՛ջ մըծանաս, վէ՛ջ ծաղկիս»), հարազատների մահը («Մադարըտ թաղիմ», «Ազիզըտ մը՛ռնէ», «Բալալարըտ կըտօրվին»):

Բազմաթիվ անեծքներում արտահայտվում է անհիծողին հիվանդությամբ, մարմնական ցավերով, կուրացած, անդամալուծված, մարմնական տանջանքների և փորձանքների ենթարկված տեսնելու տենչը. («Չմաղ պըկէտ վեր կիս», «Քուռանաս, չուխանաս, քըռանաս», «Ցմքը շըլակիս, շէքաշէն շօտ կիս», «Օխտը կը՛ծ քը՛զ»):

Սոցիալ-քաղաքացիական անեծքներում ներկայացվում են հակառակորդի ունեզրկման և ծայրահեղ աղքատացման, ինչպես նաև անտեր, անընտանիք, անսերունդ մնալու զաղափարները, որոնք կարևոր նախապայմաններ են մարդկության գոյատևման համար («Տօնըտ էրվի, պըրիշակ տը՛ռնա», «Տանըտ խէրըմ ա բարաքլանթը կըտըրվէ», «Մինըտ էրկու չը տը՛ռնա», «Աը՛նըտ կըտըրվէ», «Պէ՛ծիմքըտ կապած մընա», «Օգ՛օղ տը՛ռնաս, ըղնիս տըռնէրը, մին կուտուր հաց չի թըճենաս», «Անդար մընաս», «Մըրթամը՛ռ մընաս», «Խուխու իրը՛ս չի տը՛նաս»):

Բարոյամարմնական պատիժներ ակնկալող անեծքների նպատակն է անհիծողին ենթարկել բարոյական և մարմնական պատիժների: Անհիծողը փախագում է տեսնել նրան աստվածային պատժի ենթարկված, անհիշատակ ու անմուրազ, անպատված, հարազատների հիշատակը պղծված («Աստուծ դուվանըտ անէ», «Յէ՛ռնայինը քը՛զ պատժի», «Աստուծ անուըտ կըտըրէ», «Բեյմուրազ մընաս», «Սը՛ռպըտ շընեղ քաշ-քաշ անին», «Աը՛վ վը՛ղէն արծան չի տը՛ռնաս», «Խազլ-խայտառակ տը՛ռնաս»):

Հոգեկան պատժի անեծքները ընդգրկում են անհիծողին կամեցվող հոգեկան տանջանքների, տառապանքների ցանկություններ՝ հոգու կորստյան և տանջանքի, տխրության և վշտի, սգո և սգավորության («Յըրնանդանը քինիս», «Հի՛քիտ ըղըտավըտ

տհուս վի», «Օրախ օր չի տը՛ննաս», «Աչըղ տը՛ննաս, ըզկիս չծլերը», «Շուվանը ըզնէ տօնըտ»):

Օրինանքներն իրենց արծարծած գաղափարներով բաժանվում են երկու խմբի՝ ապահովության և պահպանության (Ս. Հարությունյան, նույն տեղը , էջ 249):

Առաջին խմբի օրինանքներում հիմնականը օրինվող անձի կամ նրա մերժավորների վիճակը մեկ այլով՝ ավելի լավով, փոփոխելու ապահովության փափագն է, իսկ երկրորդ խմբի օրինանքներում՝ տվյալ վիճակի պահպանության ապահովություն:

Արցախյան բանահյուսության մեջ և՛ քանակով, և՛ բազմազանությամբ աչքի են ընկնում ապահովության բանաձևերը, որտեղ խոսողը խոսակցին ցանկանում է երկար ու ապահով, քարեկեցիկ կյանք, հաջողություն, հռչակ, իղձերի իրականացում, քարեհաջող ամուսնություն, երջանկություն ու սեր, ողորմածություն, հոգեկան հանգիստ, օջախի շենացում, բազմազան կյանք (Ռևմբուրըտ էրկան ինի», «Չը՛րըըտ սիպտակ մըրքավըտ անց կըցընիս», «Տաշտըտ միշտ լիզը ինի», «Անխ՝ օտիս, անխս վէջ՝ էլիս օտիս», «Մինըտ հըզգար տը՛ննա», «Տօնըտ շէն կենա», «Անըմվէր տը՛ննաս», «Չտը՛ղ էղ կօխիս՝ կընանչի», «Աստուծ մուրագըտ կըղարէ», «Պարավ կընընչ-կմորմուրըտ կապիս», «Մին պերցու ծըրանաք», «Ողօրմի քա հօր», «Աստուծ համիէրութիւն տա», «Օջաղըտ շէն կենա», «Թուռնատար, ծուռնատար տը՛ննաս»):

Պահպանության օրինանքների մեջ օրինվող անձի կամ նրա հարազատների կյանքի, ունեցվածքի պահպանման գործի, չարից ու փորձանքից ազատ լինելու, Աստծո, սրբերի, Քրիստոսի, հրեշտակների հովանավորությունն վայելելու գաղափարների արտահայտումն է («Աստուծ պահէ քը՛նէզ», «Աստուծ պահէ մաղարըտ», «Աստուծէն ծը՛րըը տանըտ յըրա ինի», «Շառա-փուրցանքա հը՛նէ ինիս», «Վը՛ննըտ քարու նի չի կի», «Աստուծ էզգանան կօխկէտ ինի», «Նըհատակը ղըլվումըտ ինի»):

Բանաձևային բանահյուսության տարրերից են նաև հանելուկները: Հանելուկի ժանրը ենթադրում է ավարտուն ու պարզ բանաձևեր, կուռ, հակիրճ շարադրանք, փոքր ծավալ՝ սեղմ ձևակերպումներով ներկայացնելով ժողովրդի զարգացման ընթացքը, նրա կացութեանը, աշխարհայացքը, քարոյախոգեբանական առանձնահատկությունները:

Հանելուկների ծագումը շատ հին է և լիովին չբացահայտված: Գիտնականների մեծ մասը կարծում է, որ այդ ժանրի ստեղծագործությունները սկզբնապես հանդես են եկել որպես նախնական մտածողության արտահայտության ձևերից մեկը, և դրանց ծագումը կապում է նախամարդու պայմանական խոսքի հետ: Հնագույն ցեղերի անդամները հանդգնված էին, որ շրջապատող բուսական և կենդանական աշխարհը ապրում է գիտակից կյանքով և հասկանում է մարդկային լեզուն, ուստի, խուսափելով որոշ առարկաների անունը տալուց, նրանց մասին խոսելիս գործածում էին այլևայլ արտահայտություններ, ինչը և, հավանական է, հիմք է հանդիսացել բանահյուսական այդ ժանրի ստեղծմանը:

Հանելուկ բառը ծագում է *հանել* բայից, որ գրաբարում նշանակում էր «ի ներքուստ

արտաքս, կամ ի խորոց ի վեր ձգել, արտաքսել, ի բաց տանել, ի դուրս տալ», ասել է թե՛ բացահայտել, գուշակել, վեր հանել խոր թաքնված ներքին իմաստը: Արցախահայ բարբառում այն ներկայանում է *պընզըլ*, *պունզըլ* ձևերով, որոնք հնչյունափոխված տարբերակներն են հին հայերենի *բանկն* կամ *բանգն* բառի և ունեն *«այլաբանական, առասպելական բնույթ ունեցող փոքր, աննշան ասմունք, ստահող պատմություն»* իմաստը՝ *պընզըլ պէն ա*, *ըըծնէն սաղ պունզըլ ա* և այլն:

Հանելուկները, չնայած իրենց տարբեր դրսևորումներին, համախմբվում են որոշակի ոճական ձևի մեջ, որի պարզագույն տարբերակը հարցն է, որը պահանջում է պատասխան: Պատահական չէ, որ գերմանացի գիտնական Ֆրիդրիխը այն անվանել է հարցահանելուկ: Արցախյան յուրաքանչյուր հանելուկ պահպանել է հարցադրման եղանակը, որը դրսևորվում է մի շարք հարցական բանաձևումների ձևով՝ *Էն հինչ չէն ա՞*, *Էն հինչ պէն ա՞*, *Էն հու վա՞* և այլն:

Հանելուկներն աչքի են ընկնում իրենց առանձնահատկություններով, որոնցից ամենաընդհանուրը նրանց կառուցվածքն է: Ամեն մի հանելուկ բաղկացած է հանելուկի բուն նշանակությունից և արտաքին պատկերից, որոնք որոշակիության իմաստով տարբերվում են իրարից, չնայած ունեն նաև ներքին ինչ-որ կապ: Գուշակողի խնդիրն է բացահայտել իրենից անկախ գույություն ունեցող նմանությունները, ինչը հենց հանելուկի լուծումն է: Հանելուկային բուն նշանակության և արտաքին պատկերի կերպավորման ամենատարածված եղանակը այլաբանությունն է, որը Ս.Հարությունյանը «Հայ ժողովրդական հանելուկներ» (Երևան, 1965) գրքում բաժանել է հետևյալ տեսակների.

ա) *Այլաբանություն ըստ արտաքին նմանության*, երբ արտաքին պատկերի և բուն նշանակության միջև նկատվում է արտաքին որևէ ընդհանուր գիծ՝ *Օ՛րն քի՛ննց, քանքը մընաց* (գետ և կամուրջ): Այստեղ այդ արտաքին նմանությունը շարժման հանգամանքն է, և գետի հոսելու հատկանիշը փոխաբերվել է գնալու հետ:

բ) *Այլաբանություն ըստ գործառական նմանողության*, երբ հանելուկային և այլաբանական առարկաները համընկնում են որևէ հատկությամբ, գործառությամբ, ինչպես՝ *Ա՛յ յը՛ գնը, չա՛յ յը՛ գնը, հիշկան պէ՛ռնիմ տա՛ր յը՛ գնը* (գղալ), որտեղ գղալը այլաբանվել է եզան հետ իր մի բան կրելու, տանելու հատկության պատճառով:

գ) *Այլաբանություն ըստ հատկանիշների հավաքական գուրդրման*: Սա այն դեպքն է, երբ արտաքին աշխարհի առարկաների գծերն ու հատկանիշները դասավորվում են այնպես, որ այլաբանական պատկերը վեր է ածվում անիրական, արտասովոր, ոչ տրամաբանական երևույթի կամ հասկացողության՝ *Մըսէ շամփուր, ըրկաթէ խըրափած* (մատ և մատանի)՝ *Օ՛րքը ըմ տամ, ծիք՛, կըրծանում ա՞* (ծխախոտ):

Մյուսից էապես տարբերվում է հանելուկների մի շարք, որտեղ բուն նշանակության և արտաքին պատկերի միջև որևէ տարբերություն չկա, և հանելուկի երևույթն ու էությունը համընկնում են իրար: Դրանք իրենք անվանում են իրենց լուծումը՝ *Կա՛ թէս, կա՛ թէս, անընը տամ՝ գի՛ղնս վէջ* (բահ, թի), *Տի՛ղէր քաշ ա, տի՛վէր քաշ ա* (ազգավ (քաշ), *Ա՛լլազ, փա՛լլազ, անընը տամ՝ չը՛գիղնս* (փալլաս):

Ընդհանուր առմամբ, հասնելուկներում առարկաների բազմակողմանի բնութագրումներ չեն տրվում, և հաշվի է առնվում առարկայի ոչ էական, երկրորդական նշանակություն ունեցող որևէ կողմը կամ հատկանիշը: Հենց դա է պատճառը, որ նույն առարկայի վերաբերյալ կազմվել են տարբեր հանելուկներ, որոնցից յուրաքանչյուրում հիմք է ընդունվել այս կամ այն հատկությունը. օրինակ, «*Մին պուլի՞ժ՝ մաչին էրկու ջուռա ձիւր*», «*Հնկլծր ա, պուլիծր ա, մնա օնէ, ժակ չօնէ*», «*Մին տօն օնինք՝ պատէրը արծաթ, մաչը վրէճէ, վեր քընդէցէ, էլ շինվի չի*» ստեղծագործությունները բնութագրում են ձուն, ընդ որում՝ առաջինի մեջ նկատի է առնվել սպիտակուցի և դեղնուցի առկայությունը, երկրորդի մեջ՝ ձվի՝ անցք չունենալը, բայց նրանից մազավորի՝ ձտի առաջանալը, երրորդի մեջ՝ ձվի կեղևի արծաթագույն, իսկ դեղնուցի ոսկեգույն լինելու երևույթը: Դրան հակառակ՝ արցախցին ստեղծել է հանելուկներ, որոնք կարող են ասվել տարբեր, նույնիսկ սեռով, տեսակով իրարից հեռու՝ առարկաների վերաբերյալ: Դրանք այնուամենայնիվ ունեն ինչ-որ ընդհանուր գիծ. «*Տուսը վրէճկը, մաչը մէս*» (կրիա, ընկույզ), «*Ալալա, բալալա, տար, խաղ ըրա, պէր կախ ըրա*» (սագ, թառ, մաղ):

Անկայն արցախյան բանասիրտության մեջ հանդիպում են նաև երկակի, եռակի, բազմակի լուծման առարկաներ ունեցողներ, ինչպես՝ «*Մին թումբ տրէր, թումբէն տակէն մին դուզ տրէր, դուզին տակէն էրկու ծառ, ծառէն տակէն էրկու փօլ, փօլէն տակէն էրկու նօպ, նօպէն տակէն մին ձեղաց, ձըղացէն տակէն մին թումբ*» (գլուխ, ճակատ, հոնքեր, աչքեր, քիթ, բերան, դունչ):

Բազմազան ու բազմաբնույթ է արցախյան հանելուկների թեման: Հանելուկային առարկաների և բանաձևերի մեջ արծարծվել են արցախցուն շրջապատող բուսական և կենդանական աշխարհը, տնտեսական զբաղմունքները, երկրային ու երկնային մարմիններն ու երևույթները, այն, ինչ հնարավոր է տեսնել, լսել, զգալ: Պատահական չէ, որ այս ժանրում առաջին հերթին արտացոլվել են գյուղատնտեսության տարբեր բնագավառներ՝ կապված երկրի տնտեսական բնույթի հետ: Արցախցու համար կարևոր բնագավառ է երկրագործությունը, որ հնուց ի վեր հանդիսացել է հիմնական զբաղմունքներից առաջնայինը: Այսպես, «*Մին արտ օնիմ, վարվել չի, մաչի քարերը հըմբարվէլ չի*» (երկինք և աստղեր) հանելուկի մեջ ժողովուրդը երկնքի անծայրածիր լինելը կապել է մեծ հողատարածության, իսկ աստղերի առատությունը՝ արցախյան հողերում այնքան տարածված քարերի հետ: Կամի և եգների նկարագրությունն է տրված «*Կընծիը՝ փնդ, տակը քար, օք վըննանէ էրկու սար*» ստեղծագործությունում: Ստվար թիվ են կազմում հողագործական տարբեր գործիքների նկիրված հանելուկները. «*Հիլ տամ, հիլի-միլի տամ, տափէն տակակը ծիլի-միլի տամ*» (զուբան), «*Մին կութանէ, հարուր ըրխանէ, կօտէ, կօտէ, էլին լըղար*» (մանգաղ), «*Մին ջանավար կա՝ հիշկան ըրէխըն ընք տամ, քուշտանում չի*» (ջրաղաց):

Տարածված են նաև այգեգործությանը և բանջարաբուծությանը նկիրված ստեղծագործությունները, որտեղ բնութագրվում են բազմաթիվ մրգեր, պտուղներ, բանջարեղեններ, ինչպիսիք են ընկույզը, նուռը, մասուրը, մոշը, մորին, հոնը, թուրը,

խաղողը, դդումը, ձմերուկը, բոլկը, գազարը, սոխը, եգիպտացորենը. «*Տուսը՝ աղու, մաչը՝ քախծը*» (ընկույզ), «*Ծօրերը հանիմ, նըստիմ, լնց ինիմ*» (սոխ), «*Թօսուտ թուլա՝ լըվաշավ պէռնած*» (եգիպտացորեն), «*Հարը դիք՝ մարը կը՛ն, խօխան խէլունք, թօռնը պը՛լ*» (խաղողի վազ, խեչմար, խաղող, գինի) և այլն:

Երկրագործությանը զուգընթաց արցախցին զբաղվել է անասնապահությամբ, թռչնաբուծությամբ, մեղվաբուծությամբ, շերենապահությամբ՝ ստեղծելով տասնյակ հանելուկներ, որտեղ որպես հանելուկային առարկա կամ արտաքին պատկեր հանդես են գալիս եզը, կովը, գոմեշը, էշը, ոչխարը, այծը, ուղտը, հավը, շերամորդը, մեղուն. «*Աը՛վ յը՛ճըն լուխը՛ցէն, խօխէնքը ուրխացէն*» (բով և հաց), «*Ինք՛ը սարէն յըրա, տարը մաշկէն յըրա*» (ուղտ), «*Աը՛գ միւնըն օնինք՛՝ մըռնէլիս ինք՛ը հուրան հանձփիստը կըտըղում ա*» (շերամորդ)...

Որոշ գործերում արծագանք են գտել Արցախում տարածված արհեստները: Օրինակ, «*Կանանչ հինիմ, սպիտակ թի տամ, վնքմուր կօրծիմ, թօխ կըտըղիմ*» (մոշ), «*Հէն՞՞ փախտր՝ մինը քար ա կըրում, մը՛կկալը պատ ըն շարում*» (զուլպայի ճաղեր) հանելուկներից առաջինում տրվում է ոստայնագործության, իսկ երկրորդում՝ որմնաղորդյան ընդհանուր նկարագրությունը: Առավել հաճախակի են հանդիպում կենցաղում գործածվող տարբեր առարկաներ՝ բով, մաղ, շերեպ, գդալ, ճախարակ, կուծ, ասեղ, զուլպա, սանդեղ, փախախ...

Հանելուկային առարկա են դառնել նաև երկինքը, երկնային մարմինները, բնության տարբեր երևույթները՝ անպը, որոտը, անձրևը, կարկուտը, կայծակը, ծիածանը, ձյունը, քամին: Առավել ընդգծվում են արևն ու լուսինը, որոնք ներկայանում են մերթ քրոջ ու եղբոր, մերթ հով ու տաք բուլի, մերթ անծայրածիր արտում վազվզող երկու կաքավների, մերթ էլ՝ պղնձե կաթսայի մեջ դրված ձվերի տեսքով:

Որոշ ստեղծագործություններում հանդես են գալիս ժամանակի միավորները. «*Մին ծառ օնիմ՝ տըսնըրկու ձըղնանէ, ամմէն ձըղնանը հուրծսին տիրը՛վ՝ կեսը՝ սիպտակ, կեսը՝ սը՛վ*» (տարի, ամիսներ, օրեր), «*Ծըմը՛ն ա՝ վարունքը պատէն, ամը՛ն ա՝ վարունքը պատէն*» (զոռգ), «*Աը՛վ կըծէ՞ք հուրըն ի վեր քըցիմ, քա մօր պօտտըն ի վեր քըցիմ*» (գիշեր):

Արցախյան հանելուկները աչքի են ընկնում նաև իրենց ինքնատիպ ու բարդ արվեստով, կառուցվածքային բազմազանությամբ, գեղարվեստական արտահայտամիջոցների լայնակի դրսևորմամբ, տեղաչափությամբ:

Թերևս բանաձևային բանասիրտության ժանր պետք է համարել նաև գյուղերի մականունները: Դրանք Արցախի այս կամ այն գյուղին և նրա բնակիչներին հարևան գյուղացիների կողմից տրված մականուններ են, որոնք ուղղակի կամ փոխաբերական իմաստով արտացոլում են նրանց հետ կապված զանազան հանգամանքներ: Մի շարք մականուններում ներկայացվում է տվյալ գյուղի դիրքը. «*Ծըմակուն ասըրօղ հըկուկը՛ցէթ*», «*Ծօրիմ ասըրօղ պիթընը՛ցէթ*», «*Քարում կօրած ըըչծիւրը՛ցէթ*»,

հըկուկվընցեթ», «Ծծրոն ապրող պիթընընցեթ», «Քարուն կօրած ընչընիւրընցեթ», «Դիքիւն տըռօտօղ խիթընընցեթ»: Հաղորթի շրջանի Մելիքաշեն (Միրիշկալու) գյուղը տեղադրված է բարձունքի վրա, և տարվա բոլոր եղանակներին բամբն անպակաս է այդ տեղանքից, ինչը և հիմք է հանդիսացել «Քամէ կօլ տըվօղ միրիշկիւկվընցեթ» մականվան համար: Նույն շրջանի Սարեն շէն (Շաղախ) գյուղը սարի վրա է՝ այնքան բարձր, որ գյուղացիները վերևից են տեսնում ագռավի (քաշ) թռիչքը («Քաշէն փօրէն հասըրաթ սարենշինընցեթ»), իսկ Թաղասեռ գյուղը, ընդհակառակը, տեղակայված է սարի ստորոտում (Քաշեն մաշկէն հասըրաթ Թըխսըրընցեթ):

Առանձին խումբ են կազմում այն բանաձևումները, որտեղ ներկայացվում է տվյալ գյուղում տարածված արհեստը՝ «Ղանրգի սըղընխընցեթ», «Վընէվաթ շինօղ հիլըսընցեթ», «Պիւրնուտ կապօղ ղըվըխընընցեթ», «Մազ վիգծօղ հիրիըրընցեթ», տնայնագործական կամ երկրագործական զբաղմունքը՝ «Քծմիր շինօղ թըղըրընցեթ», «Թըխմըշար բիջարօղ գիշըցեթ», «Մօթալ կապօղ խըծըպըրթընցեթ», «Կըծօ տնխտընէր վարօղ քիւթըկընցեթ», «Սազ վիւմաշ լըծօղ սելիշինացեթ»:

Քազմաթիվ մականունների համար հիմք են հանդիսացել գյուղացիների բացասական հատկանիշները, անհյուրընկալ լինելը՝ «Հացուն քօռ քըրըհունընցեթ», «Ղօնաղ խըռզ վտըվօղ կըսըպըտընցեթ», «Հայնամ օր կա, լընի ընցեր սելիշինացեթ», ժլատությունը՝ «Ըսկըպօյ նօրշինացեթ», «Ցօրէնը ծախօղ, կմարի օտօղ նուրուկըրընցեթ», խեթթությունը՝ «Ղնլի կալխօզաշինացեթ», «Պըլ ղըզղըրընցեթ», «Պըլըհիշուրըրի խընսկըցեթ», զազարխոսությունը՝ «Լակվալ խօսօղ խընթըրընցեթ», «Վիրնիհնչ տըվօղ խընթըրընցեթ», անլրջությունը՝ «Սնիլիզ սուսըցեթ», միամտությունը՝ «Ղօնգի նիւզըցեթ», «Քիւնի խընուշինըկընցեթ», հայիոյափրությունը՝ «Ղոււնցատու ըշընցեթ», կռվարար լինելը՝ «Կըռվարար ճիրըկուսընցեթ» և այլն:

Որոշ մականուններում էլ ծաղրվում են խոսվածքային առանձնահատկությունները՝ «Նա՝ աօղ իւզիլընցեթ», «Ուսօվուր խօսօղ կիւլըթըրընցեթ», այս կամ այն ուտելիքի հանդեպ հակում ունենալը՝ «Շիւծր օտօղ չայլուկընցեթ», «Գիւլնա օտօղ թըղըվըրթընցեթ», «Մատաղ օտօղ վընթըցեթ», մարմնական թերությունները՝ «Փուրընէ տըծօ մըղըվուզընցեթ», իսկ «Խօլու մէխիշինացեթ» մականունը վկայում է Ասկերանի շրջանի Մէխիշեն գյուղի բնակիչների նախնիների՝ Պարսկաստանի Խոյի գավառից գաղթած լինելը:

Սրանցով չեն սպառվում արցախյան բանաձևային բանահյուսության ժանրերն ու այդ ժանրերի ստեղծագործություններում արծարծված թեմաներն ու հանգամանքները: Իրականում դրանք բազմաթիվ են ու բազմազան: Սակայն ամենակոպ ժամանակն իր բացասական ազդեցությունն է ունեցել նաև այս բնագավառում, և պատահական չէ, որ բանահյուսական այլ ժանրերի հետ աստիճանաբար պատմության գիրկն են մետվում նաև բանաձևային բանահյուսության գոհարները, ինչը և ավելի հրատապ է դարձնում դրանց հավաքագրումը և հրատարակումը:

Աբրեյիւնը խազանըն ա թընըխարավը ախպէրը ըն
Աբուռը հախավը ինթ չըն օնէլ
Աբուռը չըփարէն տակէն տիրանօ չի
Ալաթը հինչ ա՞ գիւղիւն, թա ժինջիլը հինչ ա քաշնւն
Ալէֆ ըրավ Հնրնթէղը, քնրման քաշից Կնրնթէղը
Ալին քընցավ, Վնլին լընկավ
Ալլերես ղֆօրն թօզ ըրա
Ալլերը ճընղացըն ա անոււն, ղըմըղալը՝ չանչախը
Ալջակ վընօղ կատուն կարէլ չի մուկուն փըրնէ
Ախկաղը հըրուստէն վընիսըն ա
Ախկաղը օխօ կերավ, ըսընցէն՝ տիւզն ա, հարուստը կերավ, ըսընցէն՝ ճար ա
Ախճիֆը անկըտըրէլ ծըմէրուկ ա
Ախճիֆը կա, ճէլի կա
Ախճիֆը դուշ ա, մին տընէր մընալ չի
Ախճիֆը մին վնրմնր խընծօր ա, քարավ տըվօղ շատ կինի
Ախճիֆը մօրը կըքաշի, տըղան՝ դայուն
Ախճիֆը մօրը կօտկան ա իննւն
Ախճիֆը պէր, պէժինթը հըզըրէ
Ախճիֆը վընր ա, տըղան՝ վընրական
Ախճիֆը տանը մըծանա, դծվլնթը տըռանը
Ախճիֆը տիւսի պատ ա
Ախճիֆը՝ ուրական, պէժինթը՝ տըղական
Ախճիֆը ձրան շուխկան կըվախէ
Ախճիֆը ձրնւշն տան ճիրնթ ա
Ախպէրը ախպօրը մըննէլը օզիլ չի, փիս ապըրելը կօզի
Ախպէրը վէր քալ ինար, Շստուժու էլ մին ախպէր կինար
Ախպօր ումէղը ընգեր, ըխալըհարը ընգեր
Ածան հավը կըչկըչան կինի
Ակնան խըմում ա, ըխպիդին թըքում
Ակռավը հիշկան լըղանա, դազ չի տըննալ
Ակռավը օզից կըքավու յիրիշավ քիինի, ձրաննըն էլ մըննան քըցնւլ
Ա կօժ, քընէգ ափն, ա կօլա, տու ըսկնց

Աղքն ու մատաղը յը՛ս ըմ գի՛նդիւն
Աղ կերած կաշին վը՛տել չի
Աղվետը ծառէն շուքունը թէ՛ք՝ ա ընգալ, գի՛նդիւն ա, թա հերան հնքվին շուքունըն ա թէ՛ք
ընգալ
Աղվետը՝ դուշավ ըլբատըրակավ, ասլանը՝ կըխտարավ, ջիյրանավ
Աղվետը հերան հնքին շըհաղ կըպիրի
Աղուհացը ծույնանը յըրա յա ին՛ն
Աղ ու հաց, սը՛րտը պնց
Աղունը ճըղացունը չըն չուրըցընէ
Աննձ վրա, վեր օտիս
Անանը վեր լըսնէ, չօրթ՝ դօլավը վեր կըտը՛ննա
Անանըտ թանհուգ կեր, վեր նըշանածըտ դաշանձ վին
Անան քըցծղէն փայ չի հըսնէ
Անը՛ննը ըրա՛, վեր ծըմը՛ննը օտիս
Անը՛ննը-ծըմը՛ննը մին խը՛լթը հինչ ա՛նէ
Անը՛ննը հըվաքած քարըն էլ ա ծըմը՛ննը օտվում
Անմէնաթիթը՛վըն էլ ա խօսկը, ամմէնածանդըըն էլ
Անմէնաիծժանը թանձըն ա
Անմէնալավ տանը քարըն ա յը՛ր օնում
Անմէնախը՛ղճը հացըն ա, համ պէն անօղըն ա օտում, համ անպէնը
Անմէնախը՛ղճը հացըն ա, վէր լօխ օտում ըն
Անմէնափիս էը կարթած էըն ա
Անմէնաքախծըր քարը հափըռէն մաշին ա փըսնում
Անմէնաքախծըրը մարթին քըթնօնքըն ա
Անմէն գօղա մին կանրի յա վեր ըղնում
Անմէն դանրո հերան դանրմանը օնէ
Անմէն դծնիւն ապան քնթան չի օտէ
Անմէն դծնիւն կը՛տը կէրան չի պիրի
Անմէն ըռութանա հերան ըրի՛վիւնը օնէ, ամմէն ըրի՛վիւն՝ հերան ըռութանան
Անմէն թօխա թօռ չի պիրի
Անմէն թօղ ըրած քարու հը՛տա վազ չըն տալ
Անմէն իրիլիք՝ մօլ չի անէ
Անմէն խըմօրա քնթան չի թըխվում
Անմէն ծառու հազգար քար թօղ կանին

Ամմէն ծառու յըրա չօր ճէղնը կինի
Ամմէն ծէնու անգուճ չըն օնէլ
Ամմէն ծըմակ նի մընօղ փանդ անէլը գիղնալ չի
Ամմէն կարթօղ մօլլա Փաննի չի տը՛ննալ
Ամմէն կարթօղ Սուղունուն իմաստուն չի տը՛ննալ
Ամմէն կօրծ հերան վըրանվան օնէ
Ամմէն հանմէցէ՛ք ընօղու հը՛տը չըն ըղնէլ
Ամմէն հանջօղ շան վեր քար թօղ անիս, տապէն քար չի մընալ
Ամմէն հավք հերան պի՛նհիւնըն ա թան ին՛ն
Ամմէն հաց ուտէլիս փօրէտ կէսը տերտակ յը՛ր կաց
Ամմէն հըլէվուր իմաստուն չինի
Ամմէն հըվավ պար չըն կնալ
Ամմէն հինչ էլ սըվըրօվի յա
Ամմէն հինչ էն ա փուլէն կըլխունը
Ամմէն հինչ ըշխըդանքէն կըլխունըն ա
Ամմէն հինչ ըշխըղէլավ ա կույանում
Ամմէն հինչին՝ թանգան, հընգէրին քնհնան
Ամմէն հինչին հը՛տան թըթը-թաթաշ չըն կնալ
Ամմէն հինչին ճար ա ին՛ն, մըրնէլին ճար չի ին՛ն
Ամմէն հինչին ճար կինի, լուգվանէ՛ք կընգանը ճար չինի
Ամմէն հինչին ճար կինի, սօտ ըսօղէն ճար չինի
Ամմէն հինչին միննանթ չըն անէլ
Ամմէն հինչին չափ ու գահման կինի
Ամմէն հինչին սըվթան տը՛ժեր կինի
Ամմէն հունցած խըմօր քըցախէլ չի
Ամմէն Դազար Դազար չի, ամմէն տակըր կէզար չի
Ամմէն ճիւր Թարթան չի
Ամմէն մարթ բիղի հերան ա թօխըրում
Ամմէն մարթ ըռութանան ա իրը՛տը լըվանում, կատուն՝ ըրի՛վիւնը
Ամմէն մարթ լին աշխարթ ա կլամ, վեր հերան խաչը քաշի
Ամմէն մարթ ծը՛րթը հերան պէրանը կըտանէ
Ամմէն մարթ Հանան չի տը՛ննալ
Ամմէն մարթ յըրգիւնըլումը մին ասթըխ օնէ, ծըմակունը՝ մին ծառ
Ամմէն մարթ վեր հերան ըրածը օտէ, շատ մարթ տի՛զըն կըմը՛ննէ

Ամսէն մարթու դնորդ հերան հը՛տե դնվան յա
Ամսէն մարթու ըրած հերան առաշկը կըկնա
Ամսէն մարթու խօսկ կին չի քինի
Ամսէն մարթու հալավ հերան ջանան մօտէ յա
Ամսէն մարթու հաց օտվէ չի
Ամսէն մարթու հը՛տէ հերան վը՛ղըն ա քախօճը
Ամսէն մարթու մին այիթ կինի
Ամսէն մարթու մին դնորդ կինի
Ամսէն մարթու շընօթք չի, վեր բիշի ուտելիս մարթու հնծեցը՛ անէ
Ամսէն մարթ հերան գուռնան ա ածուծ
Ամսէն մարթ հերան խաչըն ա քաշիւմ
Ամսէն մարթ հերան ծին ա շափ քըցիւմ
Ամսէն մարթ հերան կաթէն յըրա յա ծիք՛ տամ
Ամսէն մարթ հերան հը՛տէ մարթ ա
Ամսէն մարթ հերան դըսմաթը օնէ
Ամսէն մարթ հերան քըթըւնվըն ա հաց օտոււմ
Ամսէն մըսա չի խօրնօ՛վ տը՛ռնոււմ
Ամսէն շէնա մին պը՛կ պերէք՛, Հըթըրքը վեր ալըտաիտ
Ամսէն պէնին դիւզը կինի, ամհա ամսէն պէն չի դիւզ ասվէ
Ամսէն պէն հերան վախտըն օնէ
Ամսէն սըհաթ մին հծքիւմ օնէ
Ամսէն սիպտակ ծին չի
Ամսէն վը՛ղոււմ վարթ չի փըսնէ
Ամսէն փնդան մնասն չի տը՛ռնալ
Ամսէն փըլըստըրաւտ տըվօղ վը՛սկէ չի
Ամսէն քիլիդ էլ աշառ օնէ
Ամսէն օր կօժը ճիւր չի պիլիլ
Ամսէն օր տալաւ-պիժընէլաւ ծօվըն էլ կըտիտաւկէ
Այուն վը՛ռէն դընզըլըվան ար պակաս
Անաստուծ տը՛ղը կաց, անդայաղ տը՛ղը կենալ մէլ
Անբութա տը՛ղը կաց, անարխայա տը՛ղը կենալ մէլ
Անգուռը ընդըրա հը՛տէ չի մըծանոււմ, վեր շատ պէն ա ըսկանոււմ
Անդար կնռնը կիւլ կօտէ
Անդար պըռավէն վը՛րթնը կօտէ

Անդար վը՛խճարը կիւլը կըտանէ
Անդար տանը քար թօղ կանին
Անէ Հիւրին, ծաղկէ Փիւրին
Անէսը ճէլի յա տը՛ղ հըսնոււմ, քանց աղութը
▲ Անըզկամը Աստուծ չօնէ, անխը՛ղճը խը՛ղճ
Անիս-անիս, կը՛տէն նըստիս, մալեր մաղիս
Անիրը՛սէն իրը՛սէն քըքը՛ցէն, ասից՝ հինջ վալ թօռ ա՛՛ վնած
Անիրը՛ն մարթին վեր տըռնալը տուս քըցիս, հիրթնալը նի կըմըննէ
Անծէնը ծուվկամ ա մըզաղու հը՛տէ
Անկընէվ տօնը ճիրանտած ճը՛ղաց ա
Անհամանչին տը՛ղ չի կա, ըշտը՛ղ նըստէ՛ նը՛ղ կըկնա
Անհանջը՛վ խըրջօղէն հանջը՛վը պըրթկատարը կըպաիտ
Անդօնաղ տօնը ըվերակ տօն ա
Անճարը կերալ ա պէնջարը
Անմըրօքը քը՛ցալ մըրքու հը՛տա, բերերըն էլ կուրցըրալ
Անը՛ք հացը կըփըթէ
Անպէնը կիւրնկի յա պէն անոււմ
Անպէնին փօրը միշտ կըցալէ
Անշօն շէն ա տը՛տալ, առանց մըխակ շօռ ա վնած
Անտէս վապէն թարիփ չըն անէլ
Անց կացած օրէն օր չի հըսնէլ
Անոււմ կա, ըմանոււմ կա վէջ
Անոււմ պըծօց ըն յը՛ր օնոււմ
Անոււմ տօ՛, տուփրան քըցի՛
Անոււմ փնրաննօ՛վ ա՛՛ մարթին ճիտան կախ
Անուստա փէշնկը հարամ ա
Անփօշ վարթ կինի, անփօշ մարթ չինիլ
Անփօշ վարթ կինի, անփօշ սը՛րտ չինիլ
Անփօրց մարթին անա պարթկ չըն անէլ
Անքօն մարթը սազ չըրած թանու նըման ա
Անօղը պըրծալ, ասօղը՛ չէ
Անօղը պըրծալ, ջանօղը՛ չէ
Աշըղէն խաղը վեր պըրծընոււմ ա, նէյնիմ-նէյնիմըն ա ըղնոււմ
Աշըղը բիդի ինի սազ, վէջ թա սազը՛ աշըղ

42. 358

* Աջողոց հւրան տըհասծը կըպատմօ՛ւ
 Աշխարհանք էն ա շանը վըհօւմը, հու տըղա յա, կըծօ, տիւս օնէ
 Աշխարքը անդար իւնօ տըհը խօզը ծառը յըհ կինի
 Աշխարքը խըհքալ ըն կերալ
 Աշխարքը շօռ ա յըհկալ, տըղախտը հւրան վըհօւմը քըթնալ
 Աշխարքըս անէ-թուղէալ ա կէնթան
 Աշխարքըս լիւլ ա, մաչի մարթիքը՝ փիս
 Աշխարքըս մին լէ ա, հու վէր օտէ վէհ էշ ա
 Աշխարքըս մուրէխակեր ինի՝ լիւլ ա, քանց հարթնը՝ պուճըխակեր
 Աշխարքըս մօրէխ կերալ ա
 Աշխարքըս վեր մին մարթու տաս, էլիա քուշտանալ չի
 Աշխարքըս տըմակ ա, մարթը՝ տէնակ
 Աշխարքըս փաննթան ա. մինը պիցըրանում ա, մինը՝ քըշանում
 Աշխարքըս քընդօղէնըն ա, վէհ թա շինծօղէնը
 Աշկա հըհէ, սըրտա հըհէ
 Աշկէն սիրածը դնշանգ կինի
 Աշկը հիշկան պիցըրանա, օնթան կարել չի պիցըրանա
 Աշկը՝ շօռ, սըհօտը՝ ծօռ
 Աշկը վըհօւ կըքուշտըքնէ
 Աշկը տըհասծըն ա սիրուն
 Աշկը տըսածան ա վախում
 Աշկըտ հօփ կալիր՝ պէնիտ տարը չըս
 Աշկը հւրան ըռաշկէն լիւս կըտա
 Աշկը հւրան դանիմը կըճընանչի
 Աչնոը վեր ծըրան տիւս ա կիւմ, ուստա յըհգնանըն ըն թակում
 Աչավը բիդի տաս, վեր ծըհիսալը յըհօ օնիս
 Աչը ծըհիսէն հըհտէ անէլ չի
 Աչի աշկը ծըհիսէ աշկէն տըհօ լիւս չի տալ
 Աչի ծըհօքը ծըհիսէն հըհտէ անէլ չի
 Աչի կուռնանը կօրծը ծըհիսէնը կարել չի անէ
 Ապան դօրա կերալ, թօռնանը կըքընէն առնից
 Ապըրանքը տըհոնանը կըքաչի
 Ապըրէլըն ա տիծեր, մըհնէլը հիշտ ա
 Ապըրէլ կա՝ արծաթ ա, ապըրէլ կա՝ արկաթ ա
 Ապըրէլ կա՝ մըթնէլա փիս ա

Ապըրէլ կա՝ յըհ ա, ապըրէլ կա՝ լըտ յա
 Ապըրէլ կա՝ տէնակ ա, ապըրէլ կա՝ տըմակ ա
 Ապըրոստը լէ ա, օտէլը՝ կըճէխաշ
 Աջալը յըհկալ, մըքալ չըտըվալ
 Առանց դանման դանրո չինիլ
 Առանց գուռնըղալալ հըրսանէլ չինիլ
 Առանց էշու կըլծիս հըրսանէլ չինիլ
 Առանց ծըղօվուրթ վէհ բարդարալ կինի, վէհ հըրսանէլ
 Առանց խօխա տօնը ճիլմատա ճըհօաց ա
 Առանց ծըղըրուրու վէլ ա ծանքը ծանթիւմ
 Առանց ծօխ կըրակ չինիլ
 Առանց կըրակ ծօխ չինիլ
 Առանց դավալ հըրսանէլը ցըմաքած ախպիւր ա
 Առանց մին կըպէկու մանէթը մանէթ չի տըհօնալ
 Առանց վըհօկը մէս չինիլ
 Առանց վըննըկըլծիս քըլըվիաչա չինիլ
 Առանց փէշակ ուստայօթունը հարամ ա
 Առանց փօշ վարթ չինիլ
 Առաչ ըսըհօալ քըհօ ծալէ, յըհտնան մախաթալ՝ հւրհիշին
 Առաչըս վըրթօվուր ա, քամակըս՝ ճըրթսնէլ
 Առաչ ըս քիւնիւմ՝ քըթետ ըն թըխում, դըթետ ըս քիւնիւմ՝ դըթանտ ըն թըխում
 Առաչ քըհօ ա՛սէ, յըհտնան՝ հւրհիշին
 Առաչ օտիսնէլ, յըհտնան խօսիսնէլ
 Ասած տըհօրան կըտըրել չըն
 Ատէլըն ա անէլը հւրհիւր ախպեր ըն
 Ատէլը՝ ինծանա, անէլը՝ քըղզանա
 Ատէլը՝ ինծանա, ըսկանալը՝ քըղզանա
 Ատէլը հիշտ ա, անէլըն ա տըծեր
 Ասիսնէլ հըրսանէլ ա, վէր սըրտըրնէս ճաթէ վէհ
 Ասիս, ասիս վէհ, դարան հւրան կօրծը զիւղիւմ ա
 Ասլանը ասլան ա, օզիւմ ա՝ էլ ինի, օզիւմ ա՝ վըհօց
 Ասլանը ճանջ չի փըրնէլ
 Ասլանը քօն իլնծ էլ ա ասլան
 Ասլանը քօն իլնծ էլ ա ճընընչօվի
 Աստուօ ախից՝ հու վէր հաքէն դադիլը զիւղիւմ ա, ընդըրա լիւլ ըն յէշում

Աստուծո՛ւ դա՛րձը տը՛վալ ա, դա՛րձանձը՛ն էլ նը՛ղէ՛տը
Աստուծո՛ւ էրկու՛ ծը՛կըքա՛վ ա տա՛մ
Աստուծո՛ւ ընձողանց ա պըրտական
Աստուծո՛ւ ընձողէ՛ն ա տա՛մ
Աստուծո՛ւ, թա կարո՛ւմ չըս մը՛հգ պահիս, քըշա՛ց՝ մունք քը՛հգ ճըղպօրու մաչու նըման պահինք՛

Աստուծո՛ւ լապէ՛ն նըղէ՛տ ա առըտօր անու՛մ
Աստուծո՛ւ լապէ՛ն տանու՛մ ա, փիսի՛ն թօղու՛մ
Աստուծո՛ւ հազգար տօռնը՛ օնէ, հազգարը՛ վեր կապէ, մի՛նը կըպէ՛նա
Աստուծո՛ւ հա՛մ տա՛մ ա, հա՛մ տանու՛մ
Աստուծո՛ւ հաց տը՛վօղէ՛ն հացը բօլ-բօլ ա անու՛մ
Աստուծո՛ւ հըզգարէ՛ն յը՛հու՛մ ա, մի՛նին դաղու՛մ
Աստուծո՛ւ հըզգարէ՛ն փուլ ա տա՛մ, մի՛նին՝ խը՛կըք
Աստուծո՛ւ հը՛հէ՛ տանէ կընձանը՛ շառան, մի՛ն էլ ըլըքստըրապէ՛ն քացէ տալա՛մ
Աստուծո՛ւ հըրօտօղ կը՛վէ՛ն պօզէ՛ր չի տա՛մ
Աստուծո՛ւ հիշկան շատ ա տա՛մ, էնքան էլ շատ ա օգի՛ւմ
Աստուծո՛ւ հիւրի՛ն շատ ա տա՛մ, ընդըրանա շատ ա օգի՛ւմ
Աստուծո՛ւ մարթին՝ ռուզի յա տա՛մ, յէշու՛մ, տը՛հնսա՛մ հի՛նչ ա անու՛մ
Աստուծո՛ւ մը՛ր թըմահան կըտըրէ, տի՛նի մը՛ր սերո՛թանը յըրա
Աստուծո՛ւ մի՛նին յը՛հու՛մ ա, մի՛նին՝ դաղու՛մ
Աստուծո՛ւ մի՛ն տը՛հղա կըտըրու՛մ ա, մի՛ն տը՛հղա՛ տա՛մ
Աստուծո՛ւ սարէ՛ն յէ՛շու՛մ ա, ծի՛ւնը տի՛նի՛ւմ
Աստուծո՛ւ վեր Աստուծո՛ւ ա, էլիա դաթունը՛ ծօռ պէ՛նէր ա անու՛մ
Աստուծո՛ւ վեր մի՛նին օգի՛ւմ ա փիսօթու՛ն անէ, խը՛կըք կըլխան տի՛ն ա օնու՛մ
Աստուծո՛ւ վեր մի՛ն տը՛հղա կտըրու՛մ ա, մի՛ն տը՛հղա էլ հըսցընու՛մ ա
Աստուծո՛ւ վեր փիսը տանէ, ըշխարքունըս մարթ չի մընալ
Աստուծո՛ւ վեր քըզանա խըռապէ, ու՛նէդըտ վը՛հէ՛ն յըրա տի՛ր
Աստուծո՛ւ քըսիթին ըստը՛հգալ ա, վեր ուրան՝ ճընանչօղ ինի
Աստուծո՛ւ քըշէր կի՛ւմ ա, կընանուցը ընձու՛նէն քըսի-փըսի անու՛մ
Աստուծո՛ւ օգից հըրուստէ՛ն ուրիսցընէ՛ մի՛ն էշ վը՛հսկա՛վ պէ՛նից, տարա՛վ տըռանը կապից, Աստուծո՛ւ օգից քըսիթին ուրիսցընէ՛ փըլաննած էշը կուրցըրա՛վ, առանց փալա՛ն քըթնալ տը՛վա՛վ
Ասու՛մ ըմ՛՝ ասու՛մ էր, թա էշը քած ա, ասու՛մ ա՛՝ քօռակըն էլ ա քած
Ասու՛մ ըմ՛ ազրայէլը բալա յա պի՛ծէնու՛մ, մի՛նըն էլ ասու՛մ ա՛՝ ուրան՝ բալան ուրան՝ ինի, թաքի մէր բըլէն ծը՛րք չի տա

Ասու՛մ ըմ՛՝ տընա՛գ,տընա՛գ, ըշտը՛հղ ը՛ս քի՛ւնի՛ւմ, ասու՛մ ա՛՝ քի՛ւնի՛ւմ ըմ՛՝ տընա՛գ անի՛ւմ
Ասու՛մ ըմ՛՝ լի՛զի՛ւտ ա ցալի՛ւմ, տուս ըս անու՛մ՝ սը՛հրտըտ ա ցալի՛ւմ
Ասօղը՛՝ ըսօղէ՛ն, պի՛ւրթը՛՝ կի՛զօղէ՛ն
Ավիլ թիքեան փօր չի ծակէլ
Արնազը խաբար տը՛վօղ ա ինի՛ւմ
Արթար խօսկը մը՛հնէլ չի
Արթար մարթին ճակատը պէց կի՛նի
Արթար յը՛հը ճի՛րին իրը՛հը կըղնէ
Արծիվը ճանն չի փըռնէլ
Արկաթը կած-կած՛ կըթակին
Արկաթը հը՛հու՛մը կըթակին
Արկաթը վեր վեր ըղնէ, կօտըրէլ չի, ամմա սնսը յը՛ր կի՛նի
Արչը խաղա՛վ իլնա՛վ, տանձը մըննան քըցնա՛վ
Արչը ծըմական խըռապալ ա, ծըմակը խաբար չօնէ
Արչը կալիւմը լըծէլը հիշտ ա, ցըռը օնէլըն ա տը՛ծէր
Արչը վեր մը՛հըր շատ ա տը՛հնու՛մ, քըսու՛մ ա պըլլէ՛ն
Արչը ուրան՝ ախան կըկօռա
Արչը ուրան՝ քօթթը շատ սիրիլան՝ հօսի կըտա, ճը՛ծօռէ
Արչը օխտը յը՛րք ա գի՛ւղի՛ւմ, օխտըն էլ տանձին յըրա
Արչին ծակու՛մը կօրէ չի՛նիլ
Արչին քօթթը վեր մը՛ծանա, հօրը պըլլա՛վը խաղ կանէ
Արտէն աշկը հծնձ՝ ընօղէ՛ն յըրա կի՛նի
Արտը վեր նըմըրդօթու՛ն անէ, կա՛վը տօնը կըպահէ
Արտը վեր վեր չըղնէ, ըրտատարը յը՛ր չի կէնալ
Արի՛նը ըռնա՛վ չըն լը՛վանալ, արի՛նը ճիրնա՛վ կըլը՛վանան
Բաթը բաթէն վեր քըթնա՛վ վէչ, ախու՛վիշ ընէլա՛վ կըմը՛հնէ
Բախշան՝ ծի՛րին կըռքընէն հըմքարէլ չըն
Բախտէն հը՛հտան շօռ մէլ կի՛ւլ, թօղէ բախտը քու հը՛հտատ շօռ կի՛ւն
Բախտէն քացէ չըն տալ
Բախտը լա՛վը փիսի՛ն ա տա՛մ, փիսը՛՝ լա՛վին
Բաղան վեր կըղօթու՛ն անին, բաղվանչու՛ն փայը կըթօղին
Բաղդաղ էլ կա շատ խուրմա, մը՛հգ հի՛նչ
Բաղը բիղի բիջարիս, վեր բարը օտիս
Բաշնակչու՛ն չըմօշկ չի՛նիլ

Քարաքնայլան տօն կը քաննողի
Քարէն համ սոսկեանն ա նուբար, համ վերջինը
Քարը ծաղկէն յըրա մաշուր կանէ
Քարը ծառանն ա ճընաննչվում, ծառըն էլ բարան
Քնքաննազ ուտողէն քըթօլը կօտկումը կինի
Քէյվախտ դօնադը հերան քըսական կօտ
Քըզարումը ըպըրանքէն նըհըտ հինքի էլ ըն ծախում
Քըզարումը կօրած հընգերը տանը կը քըթէնվա
Քըհօն տօն կը քաննողի
Քըրատու ծառէն ճըղնէրը քաշ կինի
Քըրատու ծառէն քար քըցծղ շատ կինի
Քիդի ջըզիրանաս, վեր ջըզվարին դադիրը գիդանս
Քիզը թուրումը կը կը վէլէ չի
Քուդագէն խընայել չըն, փօրէն կը խընային
Քուչախչուն տէնակ չինի
Քուստանան վէր կը դօթուն անին, բօստանչուն փայը կը պահին
Քըկըդանն հըրուստացածը յաման կինի
Քօզ էշը յօրդա կինի
Քօղագ, հինչ տըննաս, կը տըղտօղաս
Քօյն ըս յէշում ուրխանում, խը կը քէն ըս յէշում պըլանում
Գըզըլէն ասալ ըն՝ բօյ պիժընէլիս ըշտընը ըս իլնալ, ասալ ա՛ էն ըն իլնալ խը կը քէն
հը կը թումը
Գննողին անա բնգլ չինիլ
Գլառէն տընտումը թըկընցեն, տանը պէն չասից
Գլառը գլառէն հավան չի կէնալ
Գլիդնցածը ամենն մարթու ասել չըն
Գլիդնցողէն՝ մին, չըգիդնցողէն՝ հազգար ու մին
Գնկլնքը մարթին իրընտէն ա յէշում, սապօժնիքը՝ վըննէրէն
Գնմիրչինն Աստուծը քըծմիրըն ա
Գնանս վեր մօրը առաչկը ըղնէ, կիւլը կօտ
Գնարդը ծըծողէլավ կը պըկաստ, պարթըր տալավ
Գնարդը վեր Աստուծ ա՛ դարկում, դարդ ընէլի տընը չօնիս
Գնարդը վեր քանուն ըռըխը տաս, տանել չի
Գնարդին ծընողը թումը դըրդատարը կը գիդան

Գնարդուն ըսընցէն՝ պըրդրանտը վէ, քօշում ընք, ասընը թընկը կօխից
Գն յընք, էշը ցընխան տիւս կալ
Գնէրը ասից՝ ըրածըս անիք վէչ, ասածըս ըրէք
Գնէրը մըրօք չօնար, խօսկը ընցավ վէչ
Գնէրը յընկալ ա՛. ապըրօղը՝ ապըրէ, մընտնօղը՝ մընտնէ
Գնէրը՝ պաս պըհէլավ, դըրակէնը՝ պաս ուտէլավ
Գնէրին ըսընցեն խէր ինի, էտ ըշտընը ըս քիւնն, ասից՝ ինծընտէ խէր ա, ամհա մարթու
տօն ա քաննողի
Գնկլնքին հընտէ քաչայը յա՛ սաղ, յա՛ մընթած
Գնինջ դանան շատ խօտ կօտ
Գնինջումը քինի, էրկան քինի
Գնուզ ասէ, կըլխտ պըտատանը հըզըրէ
Գնուզ խուսօղէն ծին թանթան քեդի՝ դուզը աստ, նըստէ փախճի
Գնուզ խուսօղէն յա խօխա կասին, յա՛ կիծ
Գնուզ խուսօղէն փափաղը ծակ կինի
Գնուզ խուսօղէն փափաղը ծօն կինի
Գնուզ խօսկը անկին ա
Գնուզ խօսկը գխափավ կասին
Գնուզ խօսկը իրընտէն կասին
Գնուզ խօսկը ըսընդու նըման պըկումը կը տընգը վէ
Գնուզ խօսկը խընչալու նըման պըկումը կը տընգը վէ
Գնուզ խօսկը պատան չի կէնալ
Գնուզ խօսկը տընը չի հըսնէլ
Գնուզ խօսկը քիւննանալ չի
Գնուզ խօսօղը խանէն կըլծիս չի տալ
Գնուշմանը տանան կինի
Գնուշմնթում կա՛ դուստօթուն ա, դուստօթուն կա՛ դիւշմնթում
Գնտը շատ կինի, ամհա կընալի տընը՝ մինը
Զահմանը ընցընօղէն կըլխտ մըրակավ կը թըխին
Զանին դադիրը գնրգնիրը կը գիդան
Զէնքուճին յըղուծուն քախճըր ա ինն
Զերթունը քօն իլնօնէն փայը կօտ
Զընավար ընէլի հընտէ վարը բիդի դիւզ ինի
Զըրուցը մարթին հընտէ կը տանէ

Ջրոնց հոն գերը լճավ պէն ա
Ջուռնաւ փըջիլան չըմ, թա թու էջըտ խըրթնուն ա՛
Ջուռնէն սանը հըռանցէ քախծըր կըկա
Էլիա էն ճըհացըն ա, էն ճըղասպանը
Էլիա էն ճիւրըն ա, էն ճըհացը
Էծը տօին հըհտէ լճավ ա, քանց մին սիւրնի վըհխճարը
Էծը տօին վըհննան կախ կըտան, վըհխճարը վըխճարէն
Էծ ընք, վըհխճար չընք, վեր քըմըկնէս ծասկէ
Էծը ըստակից, դօրթը կըտըրվից
Էծը մըկըկալալ ա ծըմըռնըհան իննիւմ
Էծը մըկըկալալ ծըմըռնըհան իլնվ, վըհխճարը սուսուփուս ըստակից
Էծը սաղանէն դօրփէրըն ա
Էծին վեր ըսպանիս էլ, վըխճարէն հըհտան քիւնիլ չի
Էծը վեր պէց թօղնիս, ծառը յըհր կիւնի
Էծին վեր տըմակ ինի, քամակը կըծասկէ
Էծին վըհը միշտ պէց կիւնի
Էծին վըհըն ա պէց, հնկան վըխճարէն էլ հալան չի կէտում
Էն աշկը քուռանա, վեր առաջ ուրան չի տըհնալ
Էն կըլծխըս յըհըրտ ա ըրալ, տուվ էլ մըհըրտ կանիս
Էն մըհալը շօն տանէ, վեր յըրան պօշեր չի քանդիս
Էն միւնը իրէփալ ըս, էս միւնըն էլ շիրէփիլ թըդիս
Էն շանը մատաղ, վեր համ կըկըծէ, համ վըհննէրըս լիւզ կըտա
Էն վաղ ար, վեր էջը կաղ ար
Էնքան ծըծաղալ ըմ, ծըծաղըն ինծանալ մազաղ ա ըրալ
Էնքան ծըծաղալ ըմ, ճըղպօրէն միւշտարէթը ինծ յըրա յըն տըհալ
Էնքան հըղըցէն յէշալ ըմ, սըհրտըս տըհալ ա ծըտըճիւնցըխ
Էնքան մուհալ ըրէ, թըթէս փըսալ
Էն ծիսը, վեր ինծ կըծըլան չի, թօղէ հազգար տարէ ապըրէ
Էշան առաջ կիւնը չըն ծի մըննէլ
Էշան կիւրունք չըն հըրցընէլ
Էշան քանքալտալ պէն չի կա. մին հար օնէ՛ էշ, մին մար օնէ՛ էշ
Էշը անէ, էշը օտէ, պա իշատարը հինչ օ՛տէ
Էշը արտէն մաչին ա ըրվամ, ճօրէն՝ պէռնանը տակէն
Էշը զըռալալ հընգէր կըթըթէնա
Էշը էլիա էն էշըն ա, փալանըն ա փօխվալ

Էշը էշին կարում չի թակէ, փըլանէն ա վեր թակում
Էշը էշին քըշտէն վեր կապիս, յա՛ խոյը կըսըվըհրէ, յա՛ խաթաթը
Էշը էշին քըշտէն վեր կապիս՝ յա՛ քացէ տալը կըսըվըհրէ, յա՛ զըռալը
Էշը էշին քըշտէն վեր կապիս՝ յա՛ քացէ տալը կըսըվըհրէ, յա՛ կըծիւ
Էշը էթըկալ հըհտէ մըտածիլ չի
Էշը ըխաըհարումը քանվիլ ա տըվալ, մօխէրը գիրնալ ա տըվալ
Էշը ըխօռն կըզըռա
Էշը ընդըհը ա ըրածում, ըշտըհը կապում ըն
Էշը ըռանգլ տալալ ծի չի տըհնալ
Էշը՝ ըռաշկէս, շէլանկը՝ շըլանկէս
Էշը թըկէլալ ճօրէ չի տըհնալ
Էշը լըղըցընէլալ ծի չի տըհնալ
Էշը կըմըծանա, փալանը՝ չէ
Էշը կըկըտըրէ, տանգը՝ վէչ
Էշը կըմաշի, տանգը՝ վէչ
Էշը հինչ ա՛՞ փիւղնիւմ՝ մօշը հինչ ա
Էշը հիշկան տանում ա, պէռնում ըն
Էշը հունց էլ ինի, մըհիւրտ ցըհիւումը կըմընա
Էշը ճանգլ չի տըվալ, փալանը քըլուլըհցէն
Էշը մատաղ անէլը հիշտ ա
Էշը մատաղ չի տըհնում, ամհա իշանկիւն տըհնում ա
Էշ մըստըլը մին ալիթ, քըշանալը՝ էրկու
Էշը շըլանկէ չըն, տանէլ փըլանէն կօշտը
Էշը վեր զըռալ ա, քիւրթիւլը սուս ա անում
Էշը վեր էշ ա, մըհիւրտ ա ցըհիւումը մընամ
Էշը վեր կա, վըհսկէ յա թըրթում
Էշը վեր մարթին մաչին էլ չիւնի, կիւնը հազգար մանթ կիւնի
Էշը վեր Յէրուսաղէն էլ քիւնի, էլիա անումը հըրան յըրան ա
Էշը վեր վըհսկէ էլ տըհնա, հըրան անումը էն ա հըրան յըրա
Էշը վեր օգիւմ ա տըհնը վընաս տա, ըստակում ա
Էշը հըրան էշ ինիւլը փիղանց, ընգուճան ծիթլ տըվէն
Էշը հըրան ըխօռն կըզըռա
Էշը օտէլ չըն, հնքկումը խըռալէլ
Էշը օտէլ չի, կիւնը հօ կօ՛տվէ
Էշ իմաստումը մին տըհը ինի վէչ

Էշին անեսկը փնդին հինչ ա՞նտ
Էշին զըրգացածը մին տըղի ինի վէչ
Էշին զըրոտցան շանը կըլծիւնն էլ ա ցավուն
Էշին ըսը՛ցեն՝ աշկըտ լիւն, քօռակ ա ծընկալ, ասից՝ տըրանալ իմ պէտընը թիթըվանուն
չի
Էշին ըսը՛ցեն՝ հըրթընըքա ծէն ըն տամ, ասից՝ յա՛ ճնւրըն ա պակաս, յա՛ փնդը
Էշին ըսը՛ցեն՝ շընօրըքտ նըհա՛շ տօ, զըրոտաց
Էշին ըսը՛ցեն՝ շընօրըքտ նըհա՛շ տօ, վեր ընգավ, մօխրունը բնվիլ տըվալ
Էշ ինիլը վէչինչ, քնքի իշօթուն չանտ
Էշին լուգին փափուկ ա, ամհա կածիւկ ա օտուն
Էշն խընամէն ճօրէն կինի
Էշն խըրատը թակըն ա
Էշին կերածէն դնորդան ընսանէն թակել չըն
Էշին հնքին իրկընացալ վէչ, ըսը՛ցեն՝ հնլն քօռակ ա
Էշին հըրսանէքը մօխտընն ա
Էշին մընէշակ տըվէն, թա վը՛տ օնտ, հախըռից, կերալ
Էշին մընիշակալ կարել չըս քուտըցընիս
Էշին յէշնն ըն, կապուկը կապուն
Էշին յէշնն ըն, փնրին քըցիւն
Էշին յըրա կըզընվիւն ըն, փալանը թակուն
Էշին նըհը՛տ ապրօղը իշօթուն կըսըվը՛րէ, շանը նըհը՛տ ապրօղը՝ շընօթուն
Էշին պէտըն անպակաս կինի
Էշին պէտըն հիշկան ծանդըր ինի, էնքան ճէլլի կըքինի
Էշին պէտըն վեր թիթը՛վ ինի, պար փնլալ կըքինի
Էշին պէտըն վեր ծըրէ վէչ, քարը դըրիքօթուն չի քաշիլ
Էշին պօզէր չի փըսալ, ասալ ըն՝ հնլն քօռակ ա
Էշին փախածը փըռընվել չի
Էշին քօռակը մօրը ըռաշկէն խընդըրուզի տըվալ, փնլը կերալ
Էշին քօռակը վեր մըծանա, էլիա էշ ա տըռընլական
Էշ մատաղ անէլը տըծեր չի
Էշ յը՛ր ինիլը մին ա՛յիք ա, վեր փնլը՝ երկու
Էշ չիլած տը՛ղը շիլակալ ճը՛ղաց թիտիլը համօթ չի
Էս ծօխը լօխճին հիւրթալըն էլ տիւս ա կըլական
Էս մին աշկը էն մին աշկէն տը՛ղը լիւս չի տալ

Էս լըհա զանճի կախ տըվօղը հուլ ա՛
Էս խըմօրը հնլն շատ ճնւր ա տընական
Էս օղտը լօխճին տըռնանըն էլ չուքըլական ա
Էրկան հըղըցան փօրցանքը պակաս չինիլ
Էրկան մըտածէ, կարճ կըտըրէ՛
Էրկու բացանաղ հըղըցալը թիւնլիս կսուն ըն՝ պա մին զըրուցընգեր չինի՞
Էրկու ըլըքստըրակէն հը՛տը պաօղը մինըն էլ չի փըռնէլ
Էրկու ըսկաց, մին խօսէ
Էրկու ծնկիզին անա շընըկօտեզ կինի
Էրկու ծը՛րքը իրը՛ս կըլըվանա, մին ծը՛րքը հինչ ա՞նտ
Էրկու փիծին մին խէլիւնըք ա հարկավեր
Էրկու կըռը՛վ ընօղէն մաչին խէլիւնըքն ա մէղավեր
* Էրկու հարուստ կըռը՛վ ըրէն, մին քըսիթու տօն քընդցեն
* Էրկու հարուստ կըռը՛վ ըրէն, մին քըսիթու քնամանչա կուտըրըցեն
Էրկու հօ՛- հա՛ ընօղէն մինը բիդի ինի, վեր ասէ՛ հօ՛- հա՛ ըրէ՛ք՛
Էրկու դօշու կըլծիւ մին դըզղանուն իփվիլ չի
Էրկու մըհակը մին վախ ա
Էրկու ներակ մին տը՛ղ ինիւն չի
Էրկունը վեր մին տը՛ռէն, մինը՛ հէչ
Էրկուսան մինը բիդի կակօղ ինի
Էրկու սը՛րտ վեր հիւրիւր սիրին, չըփըրանուցըն էլ պալատ կըրվա
Էրկու վախը մին մահ ա
Էրկու վըխճարալ սիւրիւ չինիլ
Էրկուվըննանուն Աստուծ չինիլ
Էրկու տըվառէն կըլծիւր մին դըզղանուն իփվիլ չի
Էրկու փնիլիվան մին քընդիթու յըրա կարել չըն խաղ անին
Էրկու քնթան մարթու աշկ չի ծակել
Էրնըղ հիւրիւշին յըրա ջըգնրալ լնց չինիլ
Էքըսվա կօրծէն յըրա ծիւն կըկա
Էքըսվա քօչը ըրիւզիւնըն ըն քըշիւն
Ըբուռէն մարթին ծըլտան հայասըզը կըկա
Ըլըքստըրակը օխտը յը՛րք ա գիւղիւն, օխտըն էլ փիզարին յըրա
Ըլըքըստըրակէն նըհը՛տ ապրօղը վախան աշկեր պէց քօն կինի
* Ըխճըկանը կէշը չըտը՛սէնք, հարթանը՛ վալը

Բխճըկանը վաթան չինիլ
→ Բխճըկանը վեր թողիս, գումանջուն կըքիինի
→ Բխճըկանը վեր յըտտ փըսակիս, խուխեն կաթնը կըկըտըրիս
Բխճըկանը վեր պըծօց թակիս վէչ, մըծօց ծօյնըտ կըթակիս
Բխճադեն վէչ կօրօ տօ, վէչ էլ մըդիտը կօրօ ըրա
Բխաիրին ճնւը վեր պըրտօղիս վէչ, միշտ պարզ կինի
Բիիլու աշկավ ախճիզլ ճօկէ, ջըհիլու աշկավ ծի
Բղվէսին անումըն ա յըտ իլնլ, ածիա ըշխարքես տօնը բանդօղը կիկլըն ա
Բղվէսին դուդուն հըսավ վէչ խաղվէն, ասից թըթօ յա
Բղվէսին դուդուն հըսավ վէչ խաղվէն, ասից խակ ա
Բղվէսին շըհադը ուրան հնքին կինի
Բնընըվա թօռէն, ծընընըվա իրիքնակեն հըվատալ չըն
Բնընըվա կըղօթունը ծընընըն կպարզկի
Բնընըվա կօղը ծընընըն մանիլն կանէ
Բնընըվա մին օրը սաղ ծընընըն կըթուշտըցընէ
Բնընըվա քարըն էլ ա ծընընըն կըկըղուն
Բնսանէն պենը գիիզվալ չի
Բնցածը լաց ինիլավ էլ յըտ չի կիւլ
Բնցածը կօրած ա
Բնցածը յըտ չի կիւլ
Բնցած օրէն օր չի հըսնէլ
Բնօղէն Աստուծ էլ ա պըրտական
Բշանէն յըգնը ըշանան կօտէ
Բշխարքես ամսէնադիզը օղտէն վէզըն ա, մընացածը ընդըռանան ծօռ ա
Բշխարքես ամսէնայտիլը մարթըն ա
Բշխարքես իլնածը ըշխարքես ա մընան
Բշխարքես կէսը թայդի ըղնէլ ա, կէսը թայդի չըղնէլ
Բշխարքես մաչը թըվանգըն ա մընըրօթուն քըցալ
Բշխարքես պենը հունցը փըմնիս, ընդի էլ անալ կըկիւ
Բշխարքես ձի-ծյնազը յըկալ ա մըզանա ընցալ
Բշխարքունըն էրկու պեն չի մընընում վըվօթունը, մին էլ փիսօթունը
Բշխըդանքան իվիլ օտլը հարամ ա
Բշխըդանքեն կինը գիիզը մարթնըն էլ կըգիիզն
Բշխըդանքեն շատ ու խըրէզլ չինիլ

Բշկըծըկօթունը ըղաճիւր ա, հիշկան խըմնիս, էնքան կըծըրավիս
Բշտանիը միինն ըն տամ, փըլավը միինն
Բշտանին աշկը փըսօր չըն քըցիլ
Բշտընէլ կա հաց ու թան, սօտ ա ամսէն պէն
Բշտընէլ կինի, ընդընէլ քիինի
Բշտընէլ հաց, ընդընէլ կաց
Բշտընէլ մըթնից, ընդընէլ կաց
Բշտընէլ մըսլըհաթ ինի, ընդընէլ էլ հաց կինի
Բշտընէլ մինը օտէ, մինը յէշի, ընդընէլ կըթըվ չինիլ
Բշտընէլ պիրակէ, ընդըռան կըկըտըրէ
Բշտընէլ սէր, ընդընէլ կէր
Բշտընէլ վընըցակը բօլ ա, ընդընէլ քըշըրը լիւսանալ չի
Բշտընէլ տիրալ օս, ընդըռան էլ յըտ կալ
Բշտըղավ հաց թուլու տաս, ընդընէլ ճնւր տուս կըկիւ
Բաըրանքէն տարը, խուխեն հարը
Բռանդան ա դիւզմարին առաշկը պէց անում
Բռանդան ա դիւզմարին իրընը պարզլ անում
Բռընիը լակլակ, կըլծիը թակ-թակ, տըրընիը ծակ-ծակ
Բռընիը չըվալ չի, վեր կապած պահիս
Բռընէն յէ չի, քըթօլը տաշի
Բռըչան մաշկը քօրէ, յըտնան քաշկըրը փըմնէ
Բռըչի թիքն քախծըր կինի
Բռութանա ըրածը ըրիւզիլնը մանիլն կանէ
Բռուշվաթը մըթէն տընըն էլ ա լիւս տամ
Բսելավ ու սըվըրէլավ պէն չինիլ, պատար էլ մարթն մաչին քիդի ինի
Բսելին ա ընէլին մաչին սար ու ծօր(եր) կա
Բսընէլավ քընէզ ծակէ, յըտնան մըխաթավ հընգէրէտ ծակէ
Բսընէլէն կըլխէն գըմփուլավ թըխէլ չըն
Բսընէլէն էշին փալանը դիւզըցըրու, շօր տըվավ, քըցալ փօրէն տակը
Բսընէլէն տանան մինը բիդի մընէն, լօխ բըդի պատալը յիշէցէն
Բսկացած խուսկէն դիւզը ինիլ չի
Բսկընտուրը ընգուճէն մինը քառ կըպահէ
Բսկընտուրը կըղօթունը ըրավ, հարթանը քընթը դըղընէցէն
Բսկընտուրը մընավ, հարթանը տընըն լիւնացավ
Բստընէլէն Բստուծէն հըվըտացալ չըն, քընցալ ըմ դարիք Բստուծու էլ դաչանք ըրալ

Ըստը՛դերը լօխ էշեր ըն, մունք փոխադա յընք շօռ կան
Ըստըճըճվա ծը՛տը հըռնըճվա ծըտէն ճիւճ-ճիւճ ա անուն
Ըստըքանէն հընգերը ճօկ ա իննւմ, կօրծէն հընգերը՝ ճօկ
Ըստուծանա վեր կա վէշ, մըրքըրան հունց ա՛նէ
Ըստուծէն անա մը՛ծը Աստուծըն ա
Ըստուծէն ըռաշկէն չօ՛քէ, ամհա կօրծէն հը՛տուըն կա՛ց
Ըստուծէնը Աստուծէն տօ՛, թաքաճէրէնը՝ թաքաճէրէն
Ըստուծէն պահած կաննը կի՛նս օտէլ չի
Ըստուծէն սը՛րտը զիդնալի հը՛տէ Աստուծ բիդի ինիս
Ըստուծէն սուփրան հաց օտօղը տի՛ւզնը կըմընա
Ըստուծէն տըճած փայսն ի՛վիլ օտվէլ չի
Ըստուծէն փարթը մը՛ծ ա, կըտըրած փօսը՝ խօր
Ըստուծէն քանդած տօնը կընէճը կըշինի, ամհա կընգանը քանդած տօնը Աստուծ
կարել չի շինի
Ըստուծէն ցարաճ չըն տալ
Ըսօղէն էլ ըսկանօղ բիդի ինի
Ըսօր բաղուծըն ընք, էքի՛նց վը՛ յունը
Ըսօրվա պէնը էթըսվան չըն քըցիլ
Ըսօր վը՛դ չօնիս՝ էթուց հաց չօնիս
Ըտի քըշեր չի կա, վեր լիւսանա վէշ
Ըրա՛ ինծը՛տէ, սըճը՛տէ թըգը՛տէ
Ըրած ցը՛խէն մին քըթել ճիւրըն էլ ա բօլ
Ըրասխէն դըրաղէն վեր էշ թնալի տա, մօխերը ինծանաճ կըտա
Ըրբան հիշկան ք՛ծիմա ինի, էնքան կըճըռճըռա
Ըրբան ճըռճըռալին տը՛դը ըրբաշին ա ճըռճըռա
Ըրգընճվա կերածը կօրած ա
Ըրկաթէ կըծիս բիդի, վեր ամէն խուսկու տըմանա
Ըրիւզի՛նը ալաթ ա անուն, ըրութանան կի՛ւթան էլ չի տը՛տնուն
Ըրիւզվերի կընգանը փէշկը նի կացած կինի
Թա դիւզ ըս, խէ կըռացած ը՛ս շօռ կան
Թանգան կինին ք՛ծիմա կուարունը չըն ածել
Թանգան ճօտեր ըն տիւս յը՛կալ, ըրկաթէ ծուճէն ըն ածուն
Թանգան վեր ինի վէշ, ք՛ծիման մը՛տնը չըն քըցիլ
Թանգին էլ ա շօն
Թանգին էն թանգին ա, թիւթըն ա փօխալ

Թանգին քըստալաճ ըլըքաստըրակ չի փըռնել
Թաթը կօրան կըտըրցընէլ չըն
Թաթան կը՛կցած կատուն մուկուն չի փըռնել
Թա լաճ դնալլաճ ըս, խէ թու մըրքօքտ վեր չը՛ս անուն
Թաման խօսկը էշին կասին
Թա խաչը իմըն ա, գօրութիւնը յը՛ն ըմ զի՛նդիւն
Թակ կերած էշին քօռակը կալլ չի նի մըննէլ
Թա հըմանչիւն ըս, մաղը տի՛ր իրը՛տէտ
Թանճանլ ախճիճը թանճալ հարթըն կինի
Թանճանլ ախճիճը վարար ախալիւրը սիրիլ չի
Թանճանլ էշը ծի չի տը՛տնալ
Թանճանլ մարթին տօնը Աստուծ ա կըրակ տըճալ
Թանճանլ էշը ծի չի տը՛տնալ
Թայդի ըղնօղէն տըղա չի ինուն
Թայդի ըղնօղը երկու տը՛դ ա կուկուզ կէնուն
Թայդի ըղնօղը օխտը տը՛դ կընըստէ
Թայդի պէնը Աստուծ կըտըրէ
Թայը թային վեր քըքնաճ վէշ, հարամ ա
Թանգլան իծճանը կա վէշ
Թան չըս տը՛տալ, թընըթաթախ աման էլ չը՛ս տը՛տալ
Թա չծր ծառը կընանչի, անհամանչը կըհըմանչի
Թա սօղան չըս կերալ, խէ սը՛րտըտ մըրմըռաճ ա՛
Թա վեր ըրըխէն բեղ ինի, փօրունըն էլ յը՛դ կինի
Թա տօնըս երվից, մուկնէրըն էլ կըտուրվը՛ցէն
Թարիսիան կօշ բիդիս կալ, վէշ թա ծըքվիս
Թարիսի ըրէն խանունը, քաքից փուխանունը
Թափած ճըղպօրուն յըրա կընդըմընը կըմընա
Թափանչան անգիզ հընգէր ա, վեր ծը՛րքէտ ինի
Թա փօխկունըտ փըթըրաղ չի կա, խէ վախուն ը՛ս
Թաքուն մըռնօղէն էլ ըն ծըղուվուրթաճ թաղուն
Թաքուն պէնը կընգանըտ ըսը՛ցէր՝ ըշխաքթաճըս մին կըտը՛տնա
Թաքուն սիլի-բիլին նօթը կըլխած լամբու վա նըման
Թա օգիւն ըս կօրծըտ աննալ կա, տու քի՛նի հը՛տան, թա օգիւն չըս, ինիւնու դարկէ
Թա օգիւն ըս հընգըրանաս, հօրը յէ չի, տըղէն նըղը՛տ հընգըրանց
Թա օգիւն ըս չընըճարի աալըրիս, մըրքըճարի մը՛տնիս, փըսակվէ, թա օգիւն ըս

մըրթովարի ապըրիս, շընըվարի մը՛ննիս, փըսակվը մէ՛լ
Թե՛վէրը կըքապէն հը՛տտէ ծանդըրուսկ չի
Թըթօ յա, թան չի, ամմէն մարթու պէն չի
Թըխը կէս Աստուծ ա
Թըմբալին հը՛տտէ ամմէն օր կփրակփի յա
Թընըխարավ օտօղը կօզփի, վէր ծոնն մին ծըմէրուկու մըչանք ինի
Թըսան մոթալ չըն կօխէլ
Թըվանգիը մօտէ յըրա յըս անուծ, հը՛նէ տըրաքում ա
Թըրչվանծը թօրան վախէլ չի
Թիթը՛վ ապրանքը քամէն կըտանէ, չիավ խօսկը՝ օրհնանքը, փիս խօսկը՝ աննկը
Թիծ կըրակը ճէլի յա վէր ընցընուծ
Թուկու ըղնօղ քարը մասնուտը օնէլ չի
Թոննդ քացախը ուրան ամանը կըճըքըցընէ
Թուրունը հաց ա թըխում, հաց թըխօղըն ա գըռանուն
Թօմանրին կըծածը մին տը՛դ ինի վէչ
Թօխա օրը կփուկին հը՛տտէ հըրսանէք՛լ ա
Թօղէ մէր ճինչիչիս կփուլը մը՛գ օտէ
Թօղէ մէյըըս մէր հանդին քըչէդակը օտէ
Թօղէ փօրըս կօշտ ինի, հը՛տտա տոնգըն ծէն տան
Թօղ ըրած քարէն հը՛տտան վագ չըն տալ
Թօրան փախչծօղը սէլին տակը կըղնէ
Թօրը ամմէն մարթու թըրչում չի
Թօթ թակէ պէզնինգը, արը՛վ էրի պէզնինգը
Թօթ օրը կօլատ յէր կալ, արը՛վ օրը՝ չօխատ
Թօթ օրը հըվէրէն ճոնր տըվօղ շատ կինի
Թօրէն կըտըրածը կըսըղանա, լոնգվին կըտըրածը սըղանալ չի
Թօրը հինչ վէր կարէ վէչ կըտըրէ, հացը կըկըտըրէ
Թօրքէն նըհը՛տ հընգըրօթուն ըրա, մըրհակը ծը՛րքատ վէր մէ՛լ տինիլ
Թօրքէն չըքէրանը թակիս վէչ, աչնա չի տը՛ննալ
Թօրքը ասուծ ա՛ հային յը՛տտէ խը՛կըը ինը բիղանր
Թօրքը մին պէն չի, ամհա ասած խօսկէրը վը՛նկէլ յա
Թանան յը՛ս ըմ կփամ, «Ըղօրմի Աստուծը» ինթըն ա ասուծ
Թանան յը՛ս ըմ կփամ, «Օրհնըյա դէրը» տուվ ըս ասուծ
Թաղա մարթին անա բիղի փախչիս
Թըլատուն ըսը՛ցէն տօթնը պէ՛ց, կըսըրար ըրապ

Թուլիզ՛վ աղվէսը ճօխտ վը՛ննապ թանակ կըղնէ
Թուլիզ՛վ կընէգը հացերը խուրդան-խուրդան յա թըխում, ծոնիզ՛վ տըղամարթըն էլ էրկունը
օտում ա, մինը հնչը՛վ անուծ
Թըղուվուրթէն աննկը աչկ կըքուռըցընէ
Թըղուվուրթէն իրը՛սը ցօրտ ա ինուծ
Թըղուվուրթէն միճիճանը Աստուծ էլ չի կարէլ դոնգըցընէ
Թըղուվուրթան տոնս կփուլօղէն յա՛ վէգը կըկօտըրէ, յա՛ պօզը
Թըղուվուրթէն պիցըրցըրածը Աստուծ էլ չի կարէլ վեր քըցի
Թըղօվուրթը մին անտակ ծօվ ա
Թօղօվ ընէլապ տօն չըն պահէլ
Իծժան մըսան համապ խօրանք՛ չինիլ
Իծժան մըսան շօրվա չինիլ
Իծժան մըսունը թընըխաշու չինիլ
Իլանան Աստուծ կըտանէ
Իլանան յը՛ր կօնին, չիլանան հինչ յը՛ր օնին
Իլանանվը պըտըպատ ըն անուծ, չիլանանվը՝ յան տամ
Իլանէն կին չինիլ, չիլանէն կինի
Իլանէն փուլընօթուն չի կա
Իլիիթաթախ ինծ տը՛նսն, գիղանցէն, թա ճըղասպան ըմ
Ինաստունը էրկու պէն ա գիղա՛նն. մինը՛ խօր մըտածօլը, մինըն էլ՝ խըրէվ խօտըլը
Ին դուճմանիս դոնչմանը իմ պարիկամըս ա
Ին գուննաս փիչիլան չըմ, հինչ ա, թա քու էշըտ խըրթուն ա՞
Ինթը ասէ, քամէն տանէ
Ինթը ըստը՛դ չի, ուրան փայ Աստուծը ըստը՛դ ա
Ինթը՛ կօղ, սը՛րտը տօղ
Ինթը հինչ ա՞, թա ուրանան իլանը հինչ ինի
Ինթը ընօղէն աչկը ծըխօղէն յըրա կինի
Ինթը քը՛ցալ ա կըլծիսը յը՛րուտ ըրալ, յը՛ս էլ քինան ըմ կըլծիսը մը՛դորուտ անիմ
Ինթը քօն իլան, բախտը՛ գէրթուն
Իվիլ թամահը տօն կըքանդի
Իվիլ հացը մարթու փօր չի ծակէլ
Իրը՛նսն սը՛վ ինիլը լըվընալապ վէր չի կփալ
Իրը՛սը իրը՛նսան կըիըմանչի
Իրը՛ս ըս տամ, աստառ ա օզիւծ
Իրը՛վէն տըված հախը կօրած չի

Իրըստանա հիլի յա, տըկըռոհանա՝ ծիլի
Լա՛ղ ըրա կօղէն փըռնէ, թա չէ ինժըն ա քը՛էզ փռնըլական
Լամբը իւրան տակէն լիւս չի տալ
Լավաշը շօնըն էլ ա ստոււմ, պանէրը մաչին պըտատէլը չի գնիդիւմ
Լանցըն ա ծըծաղը քուրգախալէր ըն
Լէշը կերալ ա, թըփանէն յըրա կըռը՛վ ա տամ
Լըլէփին լիւզուն լալէփը կըփիդա՛
Լըլէփին լիւզուն մարը կըփիդա՛
Լըծկանը կալան կօտէ
Լըղար հավը վեր քուրքանա, վը՛ռը կօչ կըկկա
Լըղէ տըվօղ օխձեն կըլծիցը հիշկան ճէլլի ճիճը՛խիս, էնքան լավ
Լիփը թըվանգլին տըրաքուցան մին մարթ ա վախոււմ, տիրտական՝ տասսը
Լիշակէրը կըտուցան ա ըրվամ
Լիչնա՛ն օխտը լէչակ կինի
Լլավ ա ազաղ չուրուքթաթ տըվօղ ինիս, քանց ըռըչին փախշօղ
Լլավ ա անիս վէչ, հինչ թա փիս անիս
Լլավ ա ասին՝ վէշ ա, հինչ թա ասին՝ էշ ա
Լլավ արտեն մաչին էլ ա կածիւկ ինիւմ
Լլավ ա արտըտ մուրէխակէր ինի, քանց կընէփըտ՝ պուճուխակէր
Լլավ ա էշու մէս օտիս, հինչ թա անճանանչ ղըսարու անա մէս ինժ՝ օնիս
Լլավ ա Շատուձեն շուխկէն կըլծիս տաս, հինչ թա խանէն կըլխէն
Լլավ ա լավ շան տըղա ինիս, քանց փիս մարթու տըղա
Լլավ ա խըմիս՝ փօրըտ օռչի, հինչ թա վեր տը՛ռնա՛ կօրչի
Լլավ ա հիվանդ ինիս, քանց հիվընդատար
Լլավ ախճիփը օխտը տըղա անփի
Լլավ ախճիփը փիս հարթըն չինիլ
Լլավ ա ծըրի ըշխադիս, հինչ թա հըպարապ կէնաս
Լլավ ա ծիյան վեր ըղնիս, քանց էշան
Լլավ ա կընգանը աշկը հանիս, քանց լէչակը
Լլավ ա կը՛տըղ քը՛էզ քը՛շի, քանց նըմարդէն կըրծուճգավը անց կէնաս
Լլավ ա կօրծամ մին կօրկու մըչանք անիս, քանց խուսկավ՝ մին սարու մըչանք
Լլավ ա հանգ անին, քանց թա տընագ անին
Լլավ ա ճանցու կըլծիս ինիս, քանց ըսլանու հանքի
Լլավ ա մարթին աշկը տիւս կիւ, հինչ անուճը
Լլավ ա մը՛հը՛տ տը՛ննաս, քանց օխտը հը՛տ ըսկանաս

Լլավ ա մը՛ռնիս, քանց սօտ տը՛ղան իւրթուճը օտիս
Լլավ ա պէնը շըլակիս, հինչ չու ասիս
Լլավ ա վը՛ննը կացած մը՛ռնիս, քանց չօքած ապըրիս
Լլավ ա վը՛ննըտ ընջօտած արկաթ նի ինի, քանց սը՛րտըտ՝ ծանըր խօսկ
Լլավ ա տըռնանը շօնը ինիս, քանց տանը կուճիւրը
Լլավ ա տիւզըն կէնաս, հինչ թա պարթկ անիս, օտիս
Լլավ ա տիւրմա ըղնիս, քանց սօտ իւրթուճը օտիս
Լլավ ա փօրըտ տիւզըն ինի, կըլծիւրտ դինց
Լլավ ա փայ հըվաքիս, հինչ հանրկիս
Լլավ ա փիսին լլավ ասիս, քանց լավին՝ փիս
Լլավ ա քը՛էզ սըվեր կիւլը օտէ, հինչ անսըվեր վը՛խճարը
Լլավ ա քըսիքին մին փուք ցորեն ինիս պարթկ, հինչ հըրուստէն՝ մին կօրէկ
Լլավ ա քունը կուրցընիս, քանց թա քըթնաս, կուրցընիս
Լլավին շօռ յը՛կօղը փիսու ըրուցահ կըկկա
Լլավ խուսկէն տարը կըմը՛ռնէ, խօսկը կըմընա
Լլավ խօսկը թէվէր կանէ, թըռչի
Լլավ խօսկը հըրը՛ղան դուշ ա
Լլավ ծաղկէն յըրա մըղըրաճանց շատ կինի
Լլավ ծիյակէրը ծիյին թանձրան չի
Լլավ ծիյին կնարին ըն ըվիցընում, փիսին՝ թակը
Լլավ ծին չիլին տակէն էլ ա մանիլում անում
Լլավ կընգանան քուչտանվալ չի
Լլավ կընէփը կնարուն թեփան էլ խօրազ՝ կըչինի
Լլավ կէնացը երկու հը՛տ ըն խըծում
Լլավ հընձօղը կամնավ էլ կրիընծի, սամավ էլ
Լլավ հընգերըն էն ա, վեր կօխկէն ճըկըրում ըս, քաքում, ասոււմ չի՝ պատառ տէն կաց, վը՛տ ա կլամ
Լլավ մարթին կըլխավը մատաղ շօռ տօ, փիսին կըլխավը՝ շօնը
Լլավ մարթը քարեն վեր նի կկա, վը՛նկէ կըտը՛ռնա
Լլավ մարթը հանրու տարաճը մին ա ինիւմ, լլավ թաքավէրը հազգար տարանը մին էլ չի ինիւմ
Լլավ յը՛գընը լըծկանումը կըրվա
Լլավ պարիկանը նը՛ղ օրըն ա մանիլում անում
Լլավ պարիկանը նը՛ղ օրվա հը՛տէ յա

Լճավ պէնը կուրջիւնը յընտըն ա մըղնփունըտ կփամ
Լճավ վընխճարը սոնրվին մաչան տոն չըն օնէլ
Լճավ վընրսկանը մազը գինլլնավ կըկըտըրտ
Լճավ տընդը ըռուշվաթ տօ՛, նի՛ քըցի, փիս տընդը ըռուշվաթ տօ՛, տոնս քըցի
Լճավ ուստէն տըվածը կօրած չի
Լըռա վեր կփամ ա ծըծըղէլի վախտը, սըվանուն ա ըխկաղէն բախտը
Լըվօթուն ըրա՛, ճոնը քըցի՛, տակ չանէլ
Լըվոթունէն լըվօթուն անէլը ամեն մարթու պէն ա, փիստունէն լըվօթուն անէլը
դօչչաղ մարթու պէն ա
Լըվոթունէն շատ - խըրտփ չինիլ
Լըվոթունէն վերչը փիսօթուն ա տընունուն
Լնուզին կըծածէն ճար չինիլ
Լնուզին կըծածը սըղանայ չի
Լնուզին կըծածը օխծը կըծէլ չի
Լնուզին կըծանցածը մին տընդ ինիլ չի
Լնուզին ասուն ա՛ ա կըլծի, շընուրիակալ իլ ինծանա, վեր քընգ թակէլ չըմ տամ
Լնուզին համ տօն կըչինի, համ տօն կըքանդի
Լնուզին հինչու հընտէլ յա՛, վեր ծընրքավ բիդի խօսիս
Լնուզին մինըն ա, անգուճը՝ էրկունը, մընհընտ խօսէ, էրկու հընտ ըսկաց
Լնուզին չինի՛ քաշ-քըչեղակ յըրա կըտան, տանին
Լնուզին վընկըռ չօնէ, հունցը օզիւն ըս, հըլծրին ըս
Լնուծը ծանդըր ա՛ օզիւն ա կաղնէ ինի, օզիւն ա՛ տըկօղնէ
Լնուծը քաշօղ յընգնանը մըսացու կըծօկին
Լնուն օղտը չըն չինիլ
Լնուընալանը յընտը հինչ ծըղրու՛ղու
Լնուըն ա մըթէնը համին հըղըցավըն ըն կփամ
Լնուըն էլ չօխկ օնէ
Լնուընընգին հեսաքը ըրիքնակէն նըղընտ փըռնուն չի
Լնուըն պըտըծըկերան ա տոնս կփամ
Լօղուր մարթին փօրը կօրծ ընէլիս ա ցավուն
Լօխ Իրանան ըն կփամ, ախպէրը բըղանան
Լօխ պըրծալ ընը, մընացալ ա ապօրը գօրը
Լօք տօ, յընտնան ասէ՛ հօալ
Խաթան նըհախ տընդան կինի

Խալխէն աշկը քընգ լին չի տալ
Խալխէն յըրա շօն ա հնչին, ինծ յըրա էլ կատու վա մըլավուն
Խաղէն վերչը կըքընկ կըտընունա
Խաղը՛ մահնա, դէրը՛ շահնա
Խաղվէն լնավը բաղվանչին կօտէ
Խաղուն խաղվէն յիշիլնավ ա սըվանուն
Խաղուն վեր հըսավ, ծըծէրուկէն մըռալ քըցօղ չինիլ
Խամ մարթը ըշտընդ էլ ինի, ուրան ծէն ա տըլական
Խաննէն ապրանքը կըքինի, ննլանուն էլ ջանը կըքինի
Խաշար չըվալավ անլեր չըն պիրիլ
Խաշին համը սըխտօրըն ա պիրին
Խաշը տարը զըրավուր կանէ
Խաշը տընունը զըրավուր կանէ
Խաշին տակէն մատաղ մօրթէ, ժըղուկուրթէն ըզըղօղէն վընըտակէն
Խաշին քարան պաչի, քնծանգ ընօղն՝ ծընրքան
Խէլինընը դուշմանը կէս պարիկամ ա
Խէլինընքէն մին անտ, պընլէն՝ հազգար ու մին
Խէլինընը մարթին մին օրը հնարը ըխմաղու գանք անի
Խէլինընը մարթին նըղընտ քար կըրէ՛, կիծին նըղընտ փըլավ մէ չ օտէլ
Խէլինընքը մինչընկ քընէնք անէ, պընլը կընտը աս կըկէտա
Խէ ճիրավէր ա՛, վեր հիշկան տոնս տաս, կըլխէ վէչ
Խէրը ըրալ ըս, սուվաքըն էլ ըրա
Խէրը տըննա Հանաբէրը, ջանման քաշի Կանաբէրը
Խէ քըզընտէլ անաթ ա՛, ինծընտէլ բէ՛ղնաթ
Խըզընթափօցը վեր կփամ ա, կընտէն ճոնը վընկէլ յա տընունուն
Խըլլըն բօյունը չինուն, կըլխունըն ա ինուն
Խըլլըն վընկէլ թնգ ա, ամեն մարթու կըլխէ ինիլ չի
Խըլլընէն խընդ յա տօղ շատ կինի, ծընրք մընկնօղ չինիլ
Խըլլընը հըվատէն կէսըն ա
Խըլլըն քալիուրը նըմարդէն մծքտանչ չինի
Խըլլըն քըլիուրէն հացը կուտուր չի տընուն
Խըլլըն քըլիուրէն վընը պէց չինի
Խըմէլը տըղընըրթօթուն ա, հանրիլը՝ շանտըրթօթուն
Խըմօր հունցօղէն դըմըրնէրան ամեն տարէ մինը չուրանուն ա
Խըլընքօտ քըթէն ցօրտըն ա մահնա

Խընդդէմը հիշկան բըջնարիս, մընէշակ չի տընէնալ
Խընդդէմին տակըռան մընէշակ չի տոնս կինլ
Խընծծորակ կըռը՛վ չինիլ
Խընծծորէ ծառէն քար յըրա անող շատ կինի
Խընծծորը ծառան հընէ՛ռէ չի ըղնէլ
Խընծծորը ծառէն տակէն վեր կըղնէ
Խընծծորը հըսնէ՛լանը յը՛տըն ա վեր ըղնում
Խընծծորըն էլ ա կնարմնիւր, ամհա կըտըրում ըս՝ մաչը փօշ ա
Խըռըվխէթ պէնան պէն չի տոնս կինլ
Խըռավածը հանց օտէլ բիդիս, վեր փօրավըտ կուխկաճաղը փըռնիս
Խըռէ՛վ ըշխըղօղէն լիւզիւն կարճ կինի
Խըռէ՛վ կօրծըն էլ ա շատ կօրծ շինում
Խըռէ՛վ վարի, ճէլլի տըղվա՛րի
Խըռէ՛վ վա՛րի, հիշտ շըվարի
Խըռէ՛վին դաբուլ ըրա, վեր Աստուծ շատ տա
Խըրըվածան կէրէնք՛ վէշ, ծովխան ըշկըրնէս քուռացալ
Խըրըվածէն լանգիթը նօռնէն մաչին ա
Խուխէն ըսը՛գէն՝ խէ լաց ը՛ս ինում, ասից՝ ըտի խօսկըս անց ա կէնում
Խուխէն լիւզին մարը կըփիդա
Խուխէն խուսըրու, մըխիթանովի
Խուխէն ծընրքէն հացը շանը չըն տալ
Խուխէն պէնու տի՛ր, հընտան քի՛նի
Խուխէն տընդ դա՛րպէ, հընտան քի՛նի
Խուխէն պըլիթ չըբիդի վըզնիվ օնիս, սօրփէն մատաղ
Խուխէն փուրացալը խօխան կըփիդա
Խուսէլիս մընծէն խօսկը կըտըրէլ չըն
Խուսկան էրկան մանգիլ չի կա
Խուսկան էրկան պէն չի կա
Խուսկանը յը՛րը բըրիթմէ պէն չի կա
Խուսկէն էլ ա էք՛ ու վընրց ինում
Խուսկէն հընտան չըն ըղնէլ
Խուսկէն հընտան վազ չըն տալ
Խուսկէն ճօնդ ու պօճախ չինիլ
Խուսկէն մաչին թընըխաշու չի կա
Խուսկէն քամակը խուսկէն ըռաշկան ա ըրվամ

Խօզլան մատաղ չինիլ
Խօզլը միշտ ցընխ կըքըթէնա
Խօզլը վեր խօզ՛ ա, հըրան տընդը յընտ-յընտ ա անում, յընտնան պարանց ըղնում
Խօզլը քաք կօտէ՛ հնքիւն ցէց
Խօզլին կըլծիւր խալիչին կէնալ չի
Խօզլին կըլծիւր հիշկան մըծանա, ինքըն ա տընական
Խօզլին կըլծիւր տիբին խալիչին յըրա, թուլու ընգալ, ընգալ ցընխը
Խօխան ասած չըբիդար, թա կի՛նզըս կնամ ա, վէր ասալ ա, կի՛նզըլական ա
Խօխան լանց ինիվ, թա փաղըս խըռէ՛վ ա, քաշը յըրա տըղվալ, իլանծըն էլ տարալ
Խօխան հինչը տընսնա, էն էլ կըսըվընրէ
Խօխան հիշկան ազիզ ինի, խըրատըր ընդըրանա նազիզ ա
Խօխան հօրալ յէթիմ չինիլ, մօրալ կինի յէթիմ
Խօխան մահնա, մարը քուշտանա
Խօխան մին յընդու նըման կըհալի, մին վարթու նըման կըպէնվա
Խօխան վեր ըղնէլալ - յընր կընալալ կըմըծանա
Խօխան տընսածը կասէ
Խօխան ուրխընալալ ա մըծանում
Խօսկ ա, ասից, քամէն տարալ
Խօսկը բիդար, կըռընվը՝ վէշ
Խօսկը բիդի խընթալ պըծէնիս, վընկալ քըշըռիս
Խօսկը ըսկընօղէնըն ա
Խօսկը թըվալուր կինի
Խօսկը խօսկ ա պիրում
Խօսկը խօսկ կըպիրի, արշինը՝ կըտալ
Խօսկը խօսկ կըպիրի, լանց լանց
Խօսկը՝ կօլա, սընրտը՝ ախախըր, էրկուսը մին տընդ՝ մին քօլա
Խօսկը կօրծան ա տոնս կնամ, կօրծը՝ խուսկան, թա խօսկը կօրծ չի, ըսկի խօսկ էլ չի
Խօսկը կօրծալ ա խօսկ
Խօսկը հըմբըրօզի կասին
Խօսկը հիշկան պիրանուծըտ ա, քունըտ ա, վէր պիրանատ տոնս յընկալ, էլ քունըտ չի
Խօսկը մընծէնըն ա, ճհըրը՝ կուճի՛նի
Խօսկը մընդըր ա, կօրծը՝ տանխտընդ
Խօսկըն ա կօրծը մին բիդին, տէրտակ խուսկէն կին չըբիդի
Խօսկը սաղունծ չըն շինիլ, ծամէլ
Խօսկը տընդէն կասին

Խօսկը քննողիք ա, վէր փրճնիս՝ կիրկընանա
Խօսկը օրիշ կասէ. կօրծը օրիշ կանէ
Խօսկ կա՛ հազգար փութ մը՛նդըրա՛վ օտս՛վէլ չի
Խօսկ կա՛ քարըն էլ ա՛ ճըքըցընուն
Խօսուն ըս՝ վայ ա, խոսուն չըս՝ վայ ա
Խօրնա՛վ իփուղնէն վէր շատ ինին, խօրա՛զը յա՛ աղի կինի, յա՛ նալի
Խօրթնանը ըգ՛ծրն կէն բիղի
Խօր ճիրնավէրը ցըմաքէլ չի
Մակ ըմանունը ճիւր չի կէնալ, ծակ կըխունը խը՛կը
Մաղե՛զը ծղղե՛փին յըշի՛նավ կըսէնվա
Մասէ. վէր միշտ կօլ տաս
Մանդըր տը՛ղըտ թիթըվցընէլ մէլ
Մառան ծըռատակ լավ ա ջրվան
Մառան ճը՛ղնը վէր կըղնէ
Մառէն կէ՛ճըն ա չօրը կփարունքըն ա մահլիճն անուն
Մառը բարավ ա ճընանչվուն, մարթը՛ ըշխըղանքավ
Մառը կըտըրայ ըս, էլ հօր ը՛ն ասուն, թա ծըտըրը հօր ըն
Մառը հիշկան շատ բար տա, էնքան կըլծիք քաշ կըքըցի
Մառը հիշկան բար յը՛ր օնէ, էնքան ճըղնէրը կըկըռանա
Մառը յեր ինօղ ծիլին քօռակը ճըղնէրըն էլ յեր կինի
Մառը վէր ըղնէ, կըցնավէրը կըշըտանա
Մառը վէր կըտըրիս, հարան ամթին վէր կըղնէ
Մառը վէր շըղըհարուն ըս, շէշման ա վէր ըղնուն
Մառը տակըռավըն ա պէնդ
Մառը հարան տակէն ա շօք անուն
Մէխէ ծը՛կըքավ կէրած հացը քանան չի կէնալ
Մէխէ ծը՛կըքը աշին հը՛տէ անէլ չի
Մէրանը մինը կէր, խընծօրը՝ էրկունը, գլավալը՝ հիշկան փօրըտ տըղվարէ
Մը՛կտը ըրազունը կօրէկ ա տը՛նսուն
Մը՛կտը հինչ ա՛, թա ծըտըխաշուն հինչ ինի
Մը՛կտը վը՛ր ծը՛տ ա, քամուն վախտը քիսնիւն ա մին տը՛ղու բութա՛ ինիւն
Մը՛տ կա՛ ծի յա ըսպանուն
Մը՛ր կօտըրած ծը՛կըքը թօղէ ծը՛կը թը՛կըունը մընա
Մը՛րքավըտ վէր պէն չի կլան, կըլծիքտ կօխէլ մէլ մաջը

Մը՛րքէն ծաննէրը հիքը դն՛զվին, աշխարքըս էլ ա՛ դն՛զվլան
Մը՛րքէտ ա լիւզվիտ վէր ուրուն անիս, ամնէն խըթա կըպըրծընիս
Մը՛րքէտ վէր մաննըն էլ կըտըրիս, ցավ կըտա
Մը՛րքը ծը՛կըք ա լըվանուն, էրկու ծը՛կըքը՝ իրը՛ն
Մը՛րքը չըհըսած տը՛ղը ծը՛կըք չըն մը՛կնէլ
Մը՛րք մըկնօղէն ծը՛կըքան փըռնէ՛, վէր նամարդ չասին
Մըխօղէն աշկը ինք՛ ընօղէն յըրա կինի
Մըծաղը լավ պէն ա, վէր վէրչը լնջ չի տը՛ննա
Մըծաղը վը՛րսկան ա, ցավը՝ կէ՛զան
Մըծաղը՝ տէս, մահը տէն, ծը՛կըքըտ պէն հա պէն
Մըմակէն հինչ վէ՛ցըն ա՛, թա աղչը խըռավալ ա
Մըմակը առանց չաղալ չինիլ
Մըմընըվա արը՛վը ճար ա. համ խուխէն ա հարկավէր, համ մը՛ժն
Մըմընըվա գի՛զը կըրակըն ա
Մընդըրվը՛ննէն էվիկ տօ՛, հը՛կտան քիսնի
Մընէն վախտը քանէ մուտանա, կավը ըղատավ կըպըռանչի
Մըռէրէն քըմակէն ծըմակը ըրվալ չի
Միլան վէր ըղնօղը ապըրից, էծան վէր ըղնօղը մը՛նալ
Միլավէրը վըննըվուրէն հըղըցիքնցեր չի
Միլավէրը փիլըղըվուրէն տընազ կանէ
Միլին ըխօռունը էշը հինչ կա՛նին
Միլին՝ ըսկանալը, արծիվին՝ տը՛նսալը
Միլին հնքվան փըռնօղէն ըղխընաշին քացէ նի կըկա
Միլին յէշնէն ըն, կլնրին քըցնւն
Միլին յէշնէն ըն, նալը թըխուն
Միլին քացէ տալին էշը տըմանալ չի
Միլին քացէ տալին ծիս կըտըմանա
Միլին քօռակը հօրըն ա նըման, մարթին տըղան՝ դայուն
Միլին քօսը կլնրին կըսըղըցընէ
Մին ինք՛ կալնած վէ՛ջ ջըլնվու տը՛ղակ չըն անէլ
Մին ծընված օրան ծի յա, էշը՝ էշ
Մին ծընված օրան ծի յա, տըղան՝ տըղա
Մին հնալն ինք՛ ունէլու կլուն չըն շինիլ
Մին՝ հօրը, տըղան դայուն նըման կինի

Թի՛ն ճընանչի յըրիշան, ըխկանը՝ յըշիւան
Թի՛ն մարթին մուրազըն ա
Թի՛ն մինչը՛կ ըստակելը կըրածէ
Թի՛ն շըլլը՛հալ չըն քըշո՛ւմ, կնոսնս՛ ըն քըշո՛ւմ
Թի՛ն չափ կըղնէ՛ օխըվեռէն թանրի կանին, թօրը կըկըտըրէ՝ ծը՛րքը թանրի կանին
Թի՛ն քըրեհին տակէն կըստակէ
Թի՛ չիլած տը՛հը եշալ ճը՛հաց քի՛նիլը համօթ չի
Թի՛ք տան յը՛գնէքը, տըռօտին ըջըռօտէնքը
Թի՛ք տըվօղ յը՛գնանը թըխէլ չըն
Թի՛ք տըվօղ յը՛գնանը թըխօղէն աշխադանքը հարան ա
Թի՛ւ անօղ հալը կըչկըչան կինի
Թի՛ւլին փօրը կօրծ ընէյիս կըցալէ
Թի՛ւ կփողանօղը օր յէլ կըկփողանա
Թի՛ւկունը գլօլունը սծվոն չըն անէլ
Թի՛ւկունը թօրալ ըն փըռնուն, մարթին խուսկալ
Թի՛ւկունը ծօվունը կըմըծանա
Թի՛ւկունը կերէր, ճիւր խըմը՛ցեր՝ վա՛յ քու կըլծիս, ծիւկունը կերէր, կինի խըմը՛ցեր վա՛յ ծիւկնէն կըլծիս
Թի՛ւկունը կըլխան ա վը՛տուն
Թի՛ւկունը հիքը փըռնիս, թանգան յա
Թի՛ւկունը ճիրո՛ւնը բազար չըն անէլ
Թի՛ւկուն ուտօղէն քանակը միշտ բիղի ճիրո՛ւնը ինի
Թի՛ւկունը ուրան ճիւրը կըքըթենա
Թունան սիպտակ պէն չի կա, ամհա վէր յըրան կնկոն ըս, տըղոնում ա
Թունան սիպտակ պէն չի կա, ամհա վընըտակու կօրչո՛ւմ ա
Թունալ ըրած յը՛խտը երկան կենալ չի
Թունալ ծասկած յը՛խտը յը՛տէ- ճէլլի պէց կինի
Թունալ լըցցած հանողը յը՛տնան ծաղկալ կըլըցընէ
Թունալ լըցցած հանողը յը՛տնան ցօրնալ կըլըցընէ
Թուն բիղի կա, վէր վը՛ննը մըրսէ
Թունը հինչ ա՞ գնիւղն, թա քնսիքը փանջ չօնէ
Թունին վախտը քանճ մուտանա, կալը ըղատալ կըպըռանչի
Թի՛ւվան տոն ա յը՛կալ, կըճէպին հավան չի
Թի՛ւվունը վէր ճօտ ինի, կըծուվկա

Թօխը ամմէն հուրթալ էլ յը՛ր կընցընէ
Թօխը ուրան հուրթալը կըքի՛նի
Թօռ ըշխարքունը դուգ ապըրելը շատ ա տըծեր
Թօռ խուսկէն ումբուր չինիլ
Թօռ մաշկը դուգ փանղը կըդուզըցընէ
Թօռ մըստէ՛, դուգ խօստէ
Թօռ վէգը կըտըրել բիղիս
Թօռ վիզին շօխկըն էլ ա ծօռ
Թօռ փանդին վէր մաշկըտ տէմ ըրէր, մաշկըտ կըծըռվէ
Թօվէն ճիրան մին կաթ յը՛ր ունելալ հինչ կըպըկա՛տ
Թովըն ասից վէր յը՛ս հը՛ռ կնամ, հը՛ռէ կաց ինծանա, վէր տու հը՛ռ կնամ, մուտաց ինծանա
Թօվը ըղնօղը թօրան վախէլ չի
Թօվը ըղնօղը տիրմանան էլ կըփըռնէ
Թօվը ըղնօղը օխծէն հաքվան էլ կըփըռնէ
Թօվը քըթօլալ տիրտակէլ չի
Կաթնէն նըհը՛տ նի մըտածը հիւքվոն մըհը՛տ տոնս կըկնա
Կաթնկը վէր վէր ըղնէ, ծառէն տակը կըղնէ
Կալխօզը ծառէն տակէն ա, կըլխէն նըհը՛տ պէն չօնէ
Կալը նի մըննօղ տըփըքըշէրէն թակ կօտէ
Կալին յը՛գըն կալան կօտէ
Կալունըն ա ճօկվուն ցօրէնը տիրմանան
Կածունը վէր տոն ա կնամ, էշին քայրանը պէնվուն ա
Կաղլեգ՛ էշին քօռ ննլըննդ քըթին
Կաղլեգ՛ը կօզի, վէր յօխ ուրան նըման ինին
Կամնէն լըծած յը՛գնանը պէրանը կապէլ չըն
Կապըտ երկան պա հէ, լուզոտ կարճ
Կալը ըստըկելանը յը՛տը կըթնատու կինի
Կալը կաթնըն ըզ՛ծրն կըպըռանչի
Կալը յըղէ ինի, թօղէ օխտը ամսանը յը՛տը ծընէ
Կալը վէր աշկալ չանէ, քնալուն լօթ չի տալ
Կատվէն աշկը շանան վըխը՛ցած ա ինուն
Կատվէն դուղուն մըսէն հըսալ վէչ, ասից ըսօր օրփնթ ա
Կատվէն ըսը՛ցէն՝ քաքըտ ճար ա, խօր թաղից
Կատվէն հանց կըփըռնին, վէր չանգըռէ վէչ

Քանտվեն վազ տալը չըբելանը մարանքը կինի
Քանտվեթը քընցեն, մուկնեբեն հըղեն պեցվալ
Քատուն Ըստուծեն ծըրքըյալընխըն ա
Քատուն հըրան հընտէ փիս անագ չի տըննալ
Քատուն հըրան փոթեն հընտէ յա մուկուն փըռնուն
Քարել չըս դիւզ քիմիս, վեր հըղեն ծօռ ա
Քարկուտը թակած տընդըն ա թակուն
Քարկուտ թակած թութան արուղ չի տիւս կիւլ, շախկա տըված թութան ըրկուտակ տիւս կըկա
Քարուն չըս կըռընվ թակիս՝ հըռա՛ց
Քացենը, մըհակը, յըմբուրուրը հարթնանը խըռո՛վ տըվեն հանանց տուն
Քէսատ պատը ցօրտ կըտանէ
Քէր կուտանա, քըթիր մուտանա
Քէր յըղընդան, վեր պիրիս հըրընդան
Քընսատ մարթը կընսատ կօծ կանէ
Քըթնատու կալը մօրթել չըս
Քըթնատու կըվեն ծընծը կըտըրտէ չըս
Քըլխըպեցին հըղեն փափաղչուն տըռնավը կինի
Քըլծխըն ասից՝ ա վըննը, շընուրիակալ չը՛ս, վեր քըն՛գ Շուշի չըս դարկուն
Քըլծխը չի թօղուն, վեր վըննեղը դինջանան
Քըլծխը վեր պեց թուրընցեր, հանքին էլ ըս պեց թուրըյական
Քըլծխը վեր սաղ ինի, փափաղը կըթիզաննա
Քըլծխը վեր սաղ ինի, փափաղ կըքըթենա
Քըծուտօղեն քըմական քիմի, քացէ տըվօղեն՝ ըռաշկան
Քըկօղան մին պուց կըկա, պենդան էրկու
Քըկօղան մին տիւս կըկա, պենդան էրկու
Քընանուցը կըռընվը կըրունքու թօռ ա
Քընգանենը մարթըն ա, մին էլ կօծը
Քընգանը աշկը լացիւ հընտէ յա ըստընդօ՛վալ
Քընգանը լավը են կինի, վեր չըբերանը քըսծը քօն կինի, քըսծըն յըր կենա, ասէ ա մարթ, հինչ ը՛ս շինալ, պէր, օտիւնք
Քընգանը խաչը գանուսը պախօղը հըրան մարթըն ա
Քընգանը ծանըն ա էրկան, խընչը կարճ ա
Քընգանը մին ծընթը կօղ բիդի ինի

Քընգանը շառը հըրան յըրա կինի
Քընգանը պաղե՛վը մարթը կըպաիէ, մարթինը կընե՛վը
Քընգանը պերած միւլքը տըռնան գընգօլակ ա տիւս կիւլիս, Գի մըննելիս ճըկատետ կըթըխէ
Քընգանը պերած փուլը մայա չի տըննալ
Քընգանը վէչ հան կինի, վէչ մար
Քընգանը վեր թակիս վէչ, կըվիրդա, թա ըրփըվերի յա
Քընգանը վեր սընդօղումը քըլլիւ, էլիս հըրան ասածը ընական ա
Քընգանը օխտը ծակ կինի, մարթը միմին տընդը կըվիրդա
Քընգանըտ թըկելին տընդ փըստ թակէ, տիր կըլիտետ
Քընգանըտ փօթենը ախճի՛վ հանընվ ըրա, թա տըրա իլնավ, քու բախտետ
Քընգանը քանդան տօնը Աստուծ կարել չի շինի, Ըստուծեն շինան տօնը կընե՛վը մին մընուտունը կըքանդի
Քընգա ունեղը ըղնօղը տիւզը կըմընա
Քընե՛վ անօղը քընենք՝ կանէ
Քընե՛վը բըդի տօնը կինի, մարթը՝ բըդի չօլը
Քընե՛վը ըրտըսունքա՛վ կըքէխնէ
Քընե՛վը իփիլ-թըփէլա՛վ ա կընե՛վ
Քընե՛վ ըրա՝ քընենք՝ ըրա՛
Քընե՛վը կատու վա, հու վեր սըղալից, ընդըրանա նընտա կըկենա
Քընե՛վը կըտըրածըն ա ծամուն
Քընե՛վը հըցապեն բիդի
Քընե՛վը մարթինը չի, ախճի՛վըն ա հօրենը
Քընե՛վը մարթին կենըն ա
Քընե՛վը յա ծըծըղելա՛վ կըքէխնէ, յա՛ ըրտըսունքա՛վ
Քընե՛վը վեր լա՛վ ինան, Ըստըծու էլ կինան
Քընե՛վը վեր հըրան մարթին անա քանչից վէչ, հըրիւշին անա քանչիլ չի, հօ քանչիլ չի
Քընե՛վը վեր օգի մարթին խանի, խըմօրուտ ծըրքերա՛վ էլ կըխանի
Քընե՛վըտ ըշտըղընցէ կա, տու վէլ ըս ընդըղընցէ
Քընե՛վըտ վեր լա՛վ ինի, քիմնալ մէլ հըրսանե՛ք, տանըտ ամմեն օր հըրսանե՛ք ա, հու հըրսանե՛ք, կընե՛վըտ վեր փիս ինի, քիմնալ մէլ մըռըլատօն, տանըտ ամմեն օր մըռըլատօն ա, հու մըռըլատօն
Քընե՛վ կա՛ տօն կըշինի, կընե՛վ կա՛ տօն կըքանդի
Քընկըջան հա՛վը աման կինի
Քըռե՛քը կըտըրածըն ա ծամուն

Քննարկելու ցավում ամ տոնս կաթի, ցավան ըզադվէ. հըրէվանըտ փիս ամ տօնըտ ծախէ,
կըլօխըտ ըզադէ
Քննարկէվ անէլը չի տըղըմըդթօթուն, յըէխնէլըն ամ տըղըմըդթօթուն
Քննարկըտօցը տօն կըքանդի
Քննարկումը չամէնչ չըն պիժէննւմ
Քննարկն յըէխտը փօր չի քուշտըցըննէ
Քննարկն կըթանատուն հինչ կամին, վէր բիդի քացէ տա, քըթչը պարան տա
Քննարկը իմըս ամ, դըրադը գիճողնւմ ըմ
Քննարկը շանը ճարը ըսպանէլըն ամ
Քննարկը ցիլըս կըտըրից թիլըս
Քննարկան փախճօղը ճիւղըն ամ ըղնում
Քննարկն յըրա կըրակ չըն անէլ
Քննարկն յըրա յըէղ չըն անէլ
Քննարկն նըրիճէտ խաղ չըն անէլ
Քննարկն քըշտէն չախմախ չըն թափ տալ
Քննարկը առանց ծօխ չի իննւմ
Քննարկը էրան տըէղըն ամ էրում
Քննարկն հինչ ծէն տաս, էն էլ կըսկանաս
Քննարկն մաչին հինչ սնս անիս, էն էլ կըսկանաս
Քննարկը մարթ տոնգըն մընալ չի
Քննարկատանըն ամ թագըն, շալվարը էլիա հնմանըն ամ
Քննարկատաթակ թութան արաղ չի տոնս կննւ
Քննարկտին փուլ չի տըվալ, մաշտըէղըն ամ նըստում
Քննարկն ծոն հավէն տակէն կէնալ չի
Քննարկն ճօտը հավէն տակէն կէնալ չի
Քննարկն էլ քիճիլ կինի
Քննարկը կննկին պահ չըն տալ
Քննարկն կննրի յա օտուց, ցօրէնը ցօրէն
Քննարկ օտօղ ծին վէրչումը կննրի կըրօղ կըտըէրնա
Քննարկտը թավ չի, հընդողչկին վէզըն էլ ամ կննարկտ
Քննարկտը խընծօրէն քարավ կըտան
Քննարկտը խընծօրէն քարավ տըվօղ շատ կինի
Քննարկտը խընծօրէն մաչը փօջ կինի
Քննարկտը կավը կըհարէ

Քննարկտը կավը ուրան կաշվան տոնս չի կննւ
Քննարկտը կավը ուրան կաշին փոխէլ չի
Քննարկնքը վարէ, ամըէրնը հընծի, ծըմըէրնը նըստէ, կինծի
Քննարկն չօրին հըվուրումը կէրի
Քննարկն խօթթնէն անի
Քննարկն քննարկն էլ բիդի ըստուծվարի անիս
Քննարկն դանան նըխըրէն անումը կըքըցի
Քննարկն կընգանը ծըրթն յէ չի, դընանգիին իրըէսն
Քննարկն օտօղը էլ կըմըծանա
Քննարկն պէրաճը կննտը կըտան
Քննարկն յա կըտանէ, յա կըպիրի
Քննարկն ըղնօղը ճըղնըճըղնը վագ կըտա
Քննարկն ընգած մարթ թօտան վախէլ չի
Քննարկն նի սըննօղէն վըէննէրը կըքըրչի
Քննարկն վէր կննտ ամ, փիս պէնը յըր չօնում, լափու վա տամ, քըցնում դըրաղը
Քննարկտը կատվէն ծէքիին կաթնը չի տալ
Քննարկն կըրօթումը կէս թաքավըրօթում ամ
Քննարկն մին էլ լիւրիթումն քըտատուց չօնէ
Քննարկն սէլ ամ, վէր փըրնըվիս վէլ
Քննարկն անըն կննարկն տըղէս ամ ըխճըկանըս յըրա, ըշունքն անըն վըսէս ամ հարթանըս
Քննարկն կննարկն իրըէսն թըքէցն, ասից քանց գօլը շատ ամ
Քննարկն անըն կննարկն կննարկն
Քննարկն դանան լավ յըէզը կինի
Քննարկն կննարկն տըէսավ, ճակատը մին կննարկն լինացավ
Քննարկն հըմանչում չի, կննարկն տարըն ամ հըմանչում
Քննարկն մին քար քըցից գօլը, հարկտը խէլունքը կըրըէցն վէլ տոնս օնին
Քննարկն վէր ինի վէլ, խէլունքը ապըրէլ չի
Քննարկն քննարկն հըրսընքատօն, ասից ըստըէղ մէր տանան լավ ամ
Քննարկն աշկումը խէլունքըն էլ կննարկն
Քննարկն աղունը Աստուծ կաղա
Քննարկն հարթան հարկնումը ամ կննարկն
Քննարկն մին հիւշտ ամ պըկատում
Քննարկն պօզէլը չի փըննում
Քննարկն կա՝ տօն ամ պիդում, կննարկն կա՝ տանան ամ տանում

Կնիժ քանիլը կիժ անիլ կհնի
Կնիժն անուշ-անուշ կըխըմվէ, լըղէ-լըղէ տոնս կա
Կնիժի խըմօղը կըհարփի
Կնիժն թան չի, ամճէն մարթու պէն չի
Կնիժն իրընէն համօթը տոնս կօնէ
Կնիժն հըլէվուրէն մըհակըն ա
Կնիժն մարթին ըսպանէլ չի, ամհա շան օրը կըքըցի
Կնիժն մըհնավ-շըհնավ կըխըմին
Կնիժն սուս ըրածէն բնւբնկ կըշինի
Կնիժուն անա հըրցըրէն՝ ըվերածըտ ա՞ շատ, թա շինն՝ժըտ, ասից՝ շինածըս գնուրհում չըմ,
ամհա ըվէրածէս համբարը չօնէ
Կնիժուն նըհըրէտ կօխ չըն կէնալ
Կնիժուն վէր ասիս՝ փիս ա, կիւ կըտըրէնա, քըրէգ օտը
Կնիժուն փարչէն վըրէտ վէր պէց ըրեր, ինթըն էլ թունըտ ա պէց ընական
Կնիժնկի օրը ասըրէղ չըն պինըցընէլ
Կնիւզ քինիլիս էլ մարթ բիդի հընգըրվէ քինի
Կնիւթանը հինչ ա՞ գնուրհում, թա դայիշը հինչ ա քաշնում
Կնիւթանըն ա գնուրհում՝ ժընցիլը հունց ա ծիթ՝ տամ
Կնիւթանըն ա գնուրհում՝ յըրէնը հունց ա ծիթ՝ տամ
Կնիւան դըմըզըրէղ չինիլ
Կնիւան փախձօղը, արչին ճանգը կըղնէ
Կնիւը ընգավ վըխձարէն սնուրհում, վա՞յ մինատար
Կնիւը թնթը կըփօխէ, խասյաթը փօխէլ չի
Կնիւը թօխպ օրը կըծըծաղէ
Կնիւը թօխպ օրը կուրխանա
Կնիւը թօխպ օր կօզի, կօղը՝ մըթէն քըշեր
Կնիւը կերածէն ա՝ փշման, տարը՝ մընըցածէն
Կնիւը կնառնանը պաի չըն տալ
Կնիւը հինչ ա՞ գնուրհում, թա ձօրէն թանգ՝ ա
Կնիւը տոնուրխունան կարից վէչ սարը պիցըրանա, ըսըրէն էնքան կէտալ ա, կարում
չի տնուրհուր կա
Կնիւին աղ տիրած մէս չինիլ
Կնիւին անա վախօղը ծըմակ չի քինիլ
Կնիւին անուրն, ա յըրէլ իլնալ, ամհա ըշխարքէս տօնը քանդօղը աղվէտըն ա

Կնիւին աշկերը ըղվէսին ուստա յըն շիննալ
Կնիւին աշկերը տըրսնօղը կատվէն ըշկերան էլ կըվախտ
Կնիւին բաստըրմա չինիլ
Կնիւին խըրատ տալավ կնառնը չի տըրէնալ
Կնիւին կըլիւն ըվիտմարն կըրթեցէն, ասից՝ ճէլ ըրէք, վըխձարէն սնուրհում անց կացալ
Կնիւին կըքընէն սըրօղը սօվըն ա
Կնիւին հիշկան ուտըցընիս, էլիա աշկը ծըմակէն յըրա կինի
Կնիւին նըհըրէտ քըրէկ քինածը շօնը նըհըրէտը բիդի տանէ
Կնիւին վէզը նըղըրա հըրէտ յա հաստ, վէր հարան կօրօք հարան ծըրէտըցըն ա անոււմ
Կնիւին փօրը քուշտանալ չի
Կնումաշ բիդի մօրթիս, վէր անոււն տոնս կա
Կնումաշին նըհըրէտ լըծած յըրէնը տոնուրհում կըմընա
Կ՝Յօղէն ա բօզէն մանցիլը քըռաստուն օր ա
Կ՝Յօղէն ա բօզէն քըռաստուն հալավ կինի
Կնօղէն աշկը քըշերըն ա տըրսնում
Կնօղէն ըսըրէցէն յէշի, ծըկըծուկի ըրավ
Կնօղէն ըսըրէցէն՝ տօնը պէ՞ց, կըսըրաք ըրավ
Կ՝Յօղէն վըրխձարը կօղը կօտը
Կնօղը ասից՝ հնուրը օնէ, իմըն ա
Կնօղը կամ ա, բալա, լայ-լայ, կիւլը կամ, բալա, լայ-լայ
Կնօղը, կնիւը, տարը, հըրակաշ ըն, հու ըռաշիդ ինի, էն էլ կըտանէ
Կնօղը կնօղան կնուրացավ, Աստուծ տըրէսավ, ըրմացավ
Կնօղը կնօղ ա, օզնում ա ծիլակնօղ ինի, օզնում ա թընակնօղ
Կնօղը հինչ կօ՞զի, մըթէն քըշեր
Կնօղը մըթնու շօք կըկնա
Կնօղը յըրէկավ՝ վա՞յ մինատար, կնիւը յըրէկավ՝ վա՞յ մինատար
Կնօղը վէր տանան ինի, յըրէնը հնուրթնավը տոնս կօնին
Կնօղը հարան շօխկան կըվախտ
Կնօղը կացած օղտը չինիլ
Կնօղ կատուն ալօկէն կըլխան կօտը
Կնօք սօ, պոք սօ
Կուկուն անէ, ճիճին տանէ
Կուճի խօխան մօրը ծույնէրըն ա ցըվըցընում, մըրժը՝ սըրտը
Կուճուր կացէնը մըրժ-մըրժ ծառէր ա կըտըրում

Կօզլի ծնկւոնը կըլխան ա վըհտոււմ, ամհա հննքվան ըն քիրոնւմ
Կօզլի վըխճարան շատ ըն կըտօրվոււմ, ամհա վըխճարէն սհուրն վա իննւմ, կիւլին իննւմ
չի
Կօզնին մաշկէն չի ըզնէլ
Կօզնին տիրին խալիչին, թուլու ընգալ տափը
Կօժէն ըռըշկին էլ ա կօլա կօտըրոււմ
Կօժը ըխափորին հըղէննի կըկօտըրէ
Կօժըն էլ ըն դէրին կըլխէն կօտըրոււմ, կօլան էլ
Կօժը տըհրտակ հըրթնւմն ա օտոււմ
Կօլան ճիրին հըղըհցը կըկօտըրէ
Կօխկը հաստ մարթին հինչը օզիւմ ըս ասէ, հըրան ասածըն ա ընան
Կօխտանջ տըհըր խօտ չի փըսնէլ
Կօշտը հինչ ա՞ զհըղնւմ, թա ըխկադէն փօրը դըռաճ ա
Կօշտը հինչ ա՞ զհըղնւմ, թա ըշխարթոււմըս տիւզըն մարթ էլ կա
Կօշտը տիւզնին ամանը խուրդան նի կըփըրթի
Կօշտը տիւզնին մըղդարը փիղնալ չի
Կօշտ պիւրթը ախճիփըս կըզգի, հարթըս մանէ, կակօղ պիւրթը հարթըս կըզգի,
ախճիփըս մանէ
Կօշ կիւլիս յէշու մէլ, լօք տալ էլ օնիմ
Կօտէփը շանը փօրէն տակէն ա կօղը կէնոււմ
Կօտըրած քըթըլիւ նըման ամմէն պէնու մաչ չըն ըզնէլ
Կօրած տիւնկէն կօթը վըհսկէ կինի
Կօրավ ապըրանք, կօրավ հիւքի
Կօրէն ըրնզիւնը տըհնոււմ ա հըրան թիթըրմադու նըման թըռչիլիս
Կօրէն յա մաշկէն քըցած, յա՝ հիւքին հանած
Կօրէն չընադան տիւս յըհկալ, չընադէն հավան չի կացալ
Կօրծ անօղը ըշտանիւմ հաց կօտէ
Կօրծ անօղը խըրէփ կըխօսէ
Կօրծ անօղ մարթին կօրծը պըրծընէլ չի
Կօրծ ընէլան վէշ մինը մըհալ չի
Կօրծ ընէլալ չըն հըրուտանոււմ, կըռքան կըտըրէլալ ըն հըրուտանոււմ
Կօրծ ընօղէն ըփօրան յըն տամ
Կօրծ ընօղէն կօրծը պըրծընէլ չի
Կօրծ ընօղէն հըհտէ ամմէնածանդըը անկօրծ կէնալըն ա

Կօրծ ըրա՞, վէր ըշտանիւմ հաց օտիս
Կօրծէն մաշկը կօտրօղը կօրծ չանէլըն ա, վէշ թա կօրծ անէլը
Կօրծէն շատը խըրէփ խօտօղը կանէ
Կօրծը ամմէն հինչին յըխնոււմ ա
Կօրծը փիղդղան ա թըղըրյար տըհնոււմ
Կօրծը ընօղան ա վախոււմ
Կօրծը ընօղէն ա պըրտական
Կօրծը կօրծ ա, կօրծէն մըհէ ու կուճի չի կա
Կօրծը հուսցը փըռնիս՝ ամնալ կըկա
Կօրծը դըվաթալ մարթին ըռաշկէն տըղտօղոււմ ա
Կօրծը մին տըհղա տիւս անվէլ չի
Կօրծը սէրըն ա անոււմ
Կօրծը վէր էթսը քըցէրէր, ամնալ չի կիւլ
Կօրծը փիս ընէլալ ըն լալ անէլը սըվըհրոււմ
Կօրծըտ պըրծէր, յըհտան գըռա գ
Կօրծըտ պըրծէր, յըհտան լըղվօթոււմ ըրա
Հազար աաըհը մին կիւլթանիւ խօսի չի տըհնալ
Հազար խօտօղը Ղազար չի տըհնալ
Հազար կընէփ վըհաքվին, ցալը ծըմըթկանէնըն ա
Հազար մանէթ ա տըվալ, մին ծի ինք՛ կալնալ, մին մանէթ չի տամ, թա մին ցիւնալ ինք՛
օնէ
Հազար մընէթալ քըթած հընգէրը մին մընէթալ ծախէլ չըն
Հազար սօտը մին դօրթ չնմի
Հալալ ապըրանքը տօն կըկա
Հալալ ապըրանքը հըրան տըհնը դըսմաթ կըտըհնա
Հալալ ընմալան փօրէտ մին անփիւնը տիւզը կըմընա
Հալալ մափը կըտըրէլ չի, հարամ կէրանը կըկօտըրէ
Հալալ կըհտը չըհըսած փօխկէրթտ յըհր մէլ քաշիլ
Հալալ մէջիը շիննալ չըն, քօռը հըղէն կըտըրալ ա
Հալալը լաշան մօտէ յա իննւմ
Հախը թօ դէրին հըսնէ, օզիւմ ա լըհա մըհալը փօթափօտ տըհնա
Հաճօղութիւնըն ա անհաճօղութիւնըն ախպէրը ըն
Համբալը տըղէն ա ասոււմ, տըղան էլ՝ խուխէն
Հանիւն ծաղկան օխճը լըղէ յա շիննւմ, մըղըրաճանջը՝ մըհըր

Տայան խելունքը հայր կինի
Տայը հային պարիկամ կինի
Տայը մըղղրածանց ա՛ խարտը կուրցըրած
Տայը մինչը՛վ մըղանա վէչ, յը՛տ չի տը՛հնայ
Տայը մինչը՛վ մըղանա վէչ, մըստէլ չի
Տայը վեր քըսիբանա, պարիկէնթանը մը՛ննը կըքըցի
Տայը ումէղավ ա ապըրուծ
Տային՝ թիմիգօթունը, թօրքէն՝ փիյադա քիմիլը
Տային վերչին խը՛լքէն խը՛լք չի հըսնէլ
Տային հավատը աշկումը կինի
Տային հըրցըրէն՝ հինչավ ը՛ս ապրում, ապից՝ ումէղավ
Տային այնը պըրծընէլ չի
Տաննագը դըզմաննէ կը տը՛հնա
Տաննագին վը՛հչը չաննաք՛ կինի
Տանդանրո քիմծողը էրկան կըքիմի
Տանդէրը շօռ ածած հացը քախծըր կինի
Տանդին խօսկը տօն չըն պիրիլ
Տանդին կըտըրէ՛, վեր կախումը թօզ չանէ
Տանց բիդար՝ դծրթը ծառ ինար, լօխ տընգուտիմ
Տանց բիդի անիս, վեր վէ՛չ շամփուրը էրի, վէ՛չ խըրավածը
Տանց խօսկ կա, վեր մին փութ մը՛հըրավ կարէլ չըս կօլ տաս
Տանց ծըծաղ կա լանց ա
Տանց կէր, վեր ամմէն օր օտիս
Տանց կօլը բիդի կէնաս, վեր հանքիտ ըրվա վէչ
Տանց պէն կասին, վեր մաչան թընըխաշու տոնս կա
Տանց վախտ ա իննու՛մ կաղը սաղան առաչ ա քընուն
Տանց տօն չըն շիննլ, վեր քընդվիլիս ախ քաշիմ
Տանջօղ շօնը կըծէլ չի
Տաստ ու պէրակ մին կին ա, վա՛յ պէրակ մընօղէն
Տավայի հանջօղ շանը վը՛հըր բօշ ա իննու
Տավատըը շահէն կըլծիս չի տալ
Տավատըը սարը տը՛հան տոնրոնը կըտա
Տավէն ծնն վեր ծըմպէ, նէնիմ- նէնիմը կըղնէ
Տավէն հնարուր հը՛տ կօտ տօ, էլիս կըտօցը տափէրըն ա քըսըլական

Տավէն ճիրին ճուրըն էլ ա խօրնագ՛
Տավէն պինըկալէն սըվեր շանը ճար չինիլ
Տավէն վերը թօխս կա, ծուվէնը տակը կանին
Տավը թէվավը կըթըռչի, մարթը՝ ախաօրը անալ
Տավը վեր հավ ա, վեր մէհէտ ճուր ա խըմուն, մէհէտ էլ Ըստուծէն ա յէշնմ
Տավը վեր դագու նըման քիմի, վը՛հննըրը կըկուտըրիստ
Տավը վեր ցօրնէն անբարը քըցիս, էլիս քըթօթ ա ընան
Տավը պահէ՛ ծու ածէ, ճօտ տա, աննլ չի կան՝ մօրթէ, հալալ ըրա
Տավը տանը կէնա, կօտը օտէ
Տավըը՝ թէվավը, մարթը խը՛լքավը
Տատէփը վերան բիդի, խօխան փօրան բիդի
Տարամը յը՛կավ, հըլալէն էլ քըչից տարավ
Տարամը վեր քուշտանա, մուկունը ծական տոնս կըկա
Տարամ հացը կօլ չի քիմիլ
Տարամ հաց օտօղը էրկան ապըրէլ չի
Տարամ ուլախը մըրսօղ կինի
Տարանց տօնը ցօրտ-ցօրտ ախախըր ա, թանգ-թանգ՛ կըկան, խըմին, քիմիմ
Տարգէ, վեր հարգըվիս
Տարը շըլօր կերավ, տըղէն կըռէքը առնից
Տարը տընգալ ա, տըղան՝ բըջնարալ, թօնը ճիրնլ, կըղը յը՛կալ ա, տար տոնս յը՛կալ
Տարթնանը թօղիս հըրան կամքէն՝ յա տըմբըլաչուն կըքիմի, յա՛ գուռնաչուն
Տարթնանը հնարանց տանը անունը տաս՝ վըննըտէպէփ էլ վագ կըտա
Տարթնանը հնարըն ա մարը տըրմանը տակէն ա թաղած
Տարթնանը վալ ինիլը հըրսընթան չի
Տարթնանը վը՛հավը փըսէն վըվօթուն չըն անէլ
Տարթնանը փէշկը հըրան դիշմաննըն ա
Տարթնը ծիլին յըրա յա նանիթ
Տարթնը պըլօթուն ըրավ, ըսկը՛սվօրը քը՛թը դօղը՛ցէն
Տարթնը փը՛հասն կըտանէ, շաքաշը՝ ածօղը, մըկառէն վըիս մին վըրքէց պար կան ա մընաս
Տարուստէն ախչիփը օզիլըն ա տիծէր, պահէլը հիշտ ա
Տարուստը թանգան շօր կը՛ցավ, ըսը՛ցէն՝ շընըրիսպուր իմի, քանիքը կը՛ցավ, ըսը՛ցէն՝ ըշտըղա յա՛
Տարուստըն էլ ապից՝ հնարը օնէ, ինըն ա, կիուլըն էլ

Տարուստը ցուբէն ա թըխում, քննսիրը ծույնանը
Տարուստը քննսիր կինի
Տարուստը քննսիրն աշխարհանքավը կապընէ՝ քննսիրն մինննաթու տակէ թուղէլավ,
ընդըրա վիզին կօտ տինիւնավ
Տարուստը օխծ կէրավ, ըսընցէն՝ ճար ա, քննսիրը կէրավ, ըսընցէն՝ տիւզն ա
Տարուստը ծղղրուտուն մին շըրանուկ ա
Տարուստը կուրցընօղը մինավը ախ չի քաշիլ
Տարուստը թըխօղէն մինը բիդի՝ աստ՝ թըխէ՝
Տարուստը հավան մինին խընէլք կինի
Տարուստը ճըղուպուրան հենգը փօջ կինի
Տարուստը տարէ կըղօթուն ըրէ, հարան թիքն չի կէրէ
Տարուստը տըրըկան էլ վէր ինիմ, ծօռ փանդը չնլիզ չըմ շինիլ
Տարուստը տըրըկանանը յընտը էլ հինչ մըրթըկընէ՞զ, քուրըպիսպէր ըն տըննունս
Տարփանծ մարթին Աստուծ չօնէ
Տարփանծը յա՝ հօրը կըլիցըցընէ, յա մօրը
Տարփանծը կըզիղան, թա ինքը ամմէնախիտէլինընն ա
Տացէն երկու անուն չինիլ
Տացէն թիքն վէր ծըրթատ վէր ա ըղնում, քըշաց, տիւս կալ
Տացէն լավ ու փիս չի իննում
Տացէն կըտըրածը թօրը կըտըրէլ չի
Տացէն դարդիը չըզիդօղը տօն չի տըննալ
Տացէն տընդը ճիւրը կօլիղան
Տացէն տընդը վէշ մին պէն տալ չի
Տացը դիւշմանին տօնը կըտանէ
Տացը ըշտանիւմ ըն օտուն, կօրծը սէրավ անուն
Տացը ծիյավէր, մունք՝ փիյադա, հընտան հըսունս չընք
Տացը ծույնանը, աշկը կընգանը
Տացը կօխ տըվօղէն Աստուծ ա կօխ տամ
Տացը հաց ա, հացէն լավ ու փիս չինիլ
Տացը համ յընտը օնօղ կինի
Տացը հըցըրարէն տօ, մինըն էլ իվիլ
Տացը հօրան բիդի, վընթին փօրան
Տացը մարթին ճընանչիլ կըտա
Տացը մարթին փօրունը մընալ չի, ամհա հաց տըվօղէն անունը կըմընա

Տացը միշտ էլ ցէվքէն պըթկէն ա իլան
Տացը ննգիր ա, ճիւրը՝ վէզիր, մընացածը՝ կիզիր-մէզիր
Տացը նըմըրդօթուն անէ, կավը տօնը կըպահէ
Տացը շանը վըննէրէն տակէն ա քինամ
Տացը սօրի ա
Տաց չիլած տընդը կննինն քննթը վընկէլ յա
Տացը տըլթան ա, ճիւրը՝ վէզիր, մընացածը՝ կիզիր-մէզիր
Տացը վէր պըկասէ, մարթին աշկը նըրիւտը կըծակվէ
Տացը տանը պակաս-պըռատը կըղիւզըցընէ
Տացը տաշտատ յէր կալ, հընգէրըտ՝ շէնատ
Տացը ուտէլավ կըկըլիտ, կօրծը՝ ընէլավ
Տացը քըրթնօնքըն ա սիրուն
Տացը օտէլ չըն, խօնչան կըրակէն տինին
Տաց թըխօղէն մինըն էլ իվիլ կըտան
Տացու վըս տիննում, նըստուն ա, պէնու վըս տիննում, կօրչիւմ ա
Տաց ուտէլիս կըծօ տանխտընդ կօտին, կըծօ խօսկ չըն ասէլ
Տանքին տակէն պատառ յընդ կա, կըտի-կըտի յա անում
Տէյվանը դըռնաղան թարչըխ յընդ կօնէ, մարթը՝ ընգուճան
Տէնգ՝ մաննանը անա վէրը կըտըրիս, լօխ հըքըլական ա
Տէնգ՝ մաննանը անա վէրը կըտըրիս, ցավ կըտա
Տէսաթը հինիլը չի, հէսաթը կըտըրէլըն ա
Տըզէրանցը մին Ձատեզ, էն էլ Նըվըկատեզ
Տըզէրանցը մին պընէլ Հուրին մին վընտ ա մանալ
Տըվը-հալվա ըսէլավ պէրան չի քըխծըրանալ
Տընէ տընդէն հալվան շիրընքիւմ կօտին
Տընէ տընդէն սօրիը գըրավուր կինի
Տըննանցէ ամմէն հինչ հիշտ ա ըրվամ
Տընթը մընգ հըսավ՝ Լէնինը մընալ
Տընթը մընգ հըսավ՝ ճըղացէն ցընցը կօտըրից
Տըղավը քինօղը նըղանալ չի
Տըղավը քինօղը պըտըպատ չի ըղնէլ
Տըղա տիւս վըվօղէն աշկը տիւս կըկնա
Տըղէն հիշկան երկան ինի, մին ա՝ վէրչ օնէ
Տըղէն մինըն ա, ցավը՝ հագգարը
Տըղէն միշտ բուստանէն քըշտավը չինիլ

Տըղէն քինօղէնը ա
Տըղէ քինօղէն քինօղը ուրանն ծըրքէն ա, յը՛տ տըղնայը՝ Աստուծո՛ն
Տըղէ քինօղը անհաց չինիլ, չօբանը՝ անկըրակ
Տըղէ քինօղը հըղըցա տոնս չի կնալ
Տըղէ քինօղը քըշէրը հըղըցան տոնս կըկնա
ՏըղըցաՎը քինօղը պըտըպատ չըղնէլ
Տըմանչօղ կընգանը վէչ տըղա կինի, վէչ ախճիճ
Տըմբարած վըխճարըն էլ ա կնիւ օտուս
Տըմբարած վըխճարը կնիւ օտել չի
Տըմընչիւնն մըղնէլը վալ ա
Տըմընչօղէն տըղա չինուս
Տընգէրան յը՛տ մընայը նըմըրդօթուն ա
Տընգէրակ հացը վալ կօտվէ
Տընգէրէն ա ծիլին մըղհըղէտ ըն փօրցուն
Տընգէրէտ նըղըղտ հընգըրօթուն ըրա, անմա առըտօր մէլ անէլ
Տընգէրը հընգէրէն վեր քըթանվ վէչ, աշխարքըս ախուվիշակ անց կըկնա
Տընգէրըս փիս ա՝ հընգէրըս փօխէ, հըրըղվանըս ա փիս՝ տօնըս փօխէ
Տընգէրըս քըղէ գըղըղտ ուրուր չի ըղնում՝ անխօս հըռաջ
Տընգըրթունու մաչի վեր խըլինօթուն իլնվ, կօրծը անալ չի կնալ
Տընգըրվէ մըղնէլը հըրասնէլ ա
Տընդըրօղը հընդըրվասկալ կըղնէ
Տըպարաակ մարթը խօսկու շօք կըկնա
Տըպարաակ օրը տարէ յա
Տըռնանցէ ամմէն հինչ հիշտ ա ըրվան
Տըռնէ մըղնայը հըթնէ յըն թաղալ
Տըվաքած անլէրը թուրնան չի կէնալ
Տըրըղվանըս վեր մինջում ա, թու մէնջըտ էլ ա վեր կօխում
Տըրըղվանըս վեր տօնըտ յըկակ, յա՝ աղըն ա պակաս, յա՝ մաղը
Տըրըստօթունը ծօվ ա, թանքի լըղընալիս տակ չանիս
Տըրըստօթունը հընգըրթունէն մաչին մին չափար ա
Տըղըղվանէն ախճիճը օզիում չըն, հինչա թա հըլաթունը կնիւզիլիս տըղնալ ըն
Տըրըվանէն կալը մինչըղ վեր կնիւլը օտէ վէչ, հիրըղվանը ուրանն յըրա սայաղամիշ չինիլ
Տըրըվանէն կընէվը դաշանճ կինի
Տըրըվանէն հալը հըրըվանէն աշկն դազ կըրվա

Տըրըվանէն հարթը դաշանճ կինի
Տըրըվանէն նըղըղտ կախ ինիլըն էլ խաղ ու պար ա
Տըրըվանէն շանը քարակ չըն տալ, տըղնանը խաթիը կըպահին
Տըրըվանէն վըղխճարը կնիւլը տարակ, հըրըղվանը ուրանն մըղըլիղ կացակ
Տըրըվանէտ հըղտէ երկու կակ օզի, վեր Աստուծ քըղէ գն կակ տա
Տըրըվանէտ հըրընքակը տօնըտ լէն պէց
Տըրըվանէտ նըղըղտ քըղի ըրա, առըտօր մէլ անէլ
Տըրըվանէտ վեր երկու կակ ինի, հնաթաթ քըղէ էլ մին աման չուրաթան կինի
Տըրթնօթունը սըղվ վըղհան ըն սըղըղում
Տըրկըշվէ մատաղըն էլ ա հարած
Տըրսընքա յը՛տ նըղարան հնաթա չի կնալ
Տըրսընքունը հանց ուրխանալ բիղիս, վեր յըղտնան տըխըրվիս վէչ
Տըրցընէլը համօթ չի, չըղիղանըն ա համօթ
Տըրուստէն ախճիճը օզիլըն ա տիժեր, պախէլը հիշտ ա
Տըրուստէն լին հնրուր բաթման յըղ օնէ
Տըրուստէն կնաթանըն ա իվիլանում, քիսիքին՝ խօխէնքը
Տըրուստէն սօտը քիսիքին դօրթըն ա
Տըրուստէն վըղիցակըն էլ ա թօխս կնա, ճօտէր անում
Տըրուստէն վըղիցակըն էլ ա ծու ածում
Տըրուստէն օթըն էլ ա ջուրումը, հնաթին էլ
Տըրիանէն յա լանցը կըկնա, յա՝ շըռը
Տըրիանէն կուկի չի տաք, ինքը-ինքը վեր ա ըղնական
Տըրիիլին վերչը փըշընօթունըն ա
Տիբը չօր ծառը կընանչի, անհամանչըն էլ կըղըմանչի
Տիբը օղտէն վէզը դիզի, աշխարքըս էլ ա դիւզըլան
Տիլին տըղնում չի, ըրվըցընում ա
Տիլվանէն մինը վեր ըստակէ վէչ, էն մինը յօք-յօք չանէլ
Տինչ ա՛նիս վըղնվէ լանգանը, վեր մաչին ախուս բիղի թըթիմ
Տինչ անիս, քըղէ գ կանիս
Տինչ կըտա՛ն դիւզ խուսկէն
Տինչ կօրծ օ՛նիս կըրնունջումը, վեր պըտատվիս յափընջումը
Տինչ «հա » ափիմ՝ մաչին մընամ, մին «չէ» ափիմ՝ պըրծընիմ
Տինչ մըլամըսըրա՛ծ, մին դիւնհումանց ասէ՛ Սօտս
Տինչ մուխալ անիմ, կըլխէս կըկնա
Տինչ մուխալ անիմ, քըթէս կըփըսնէ

Վհնչ դարաբա՛ղցե, վեր հացա յը՛տ իրը՛ք բըղյա լօթի չի օտուոմ
Վհնչ պըկասե՛ բաղան կըպըկասե, բաղվանչուն անա հինչ կըպըկա՛սե
Վհնչ տանուոմ ըն, բաղան ըն տանուոմ, բաղվանչուն անա հինչ ը՛ն տանուոմ
Վհնչ տը՛հտայ չար պատան կախ, մի՛հե՛նժ տը՛հտայ ճըկատան կախ
Վհնչ ծօ՛վի չըս՛ քըվօրըտ ինի, կօ՛վիս՝ տա՛լիտ ինի
Վհնչա փըռնուոմ ըս՛ կըրճանուոմ ա, խուսկան փըռնուոմ ըս՛ ըրկընանուոմ ա
Վհնչա՛վ հիվընդացալ ըս, ընդըրանա՛վ էլ սըղա՛ց
Վհնչը վեր վը՛հտ կա, աղա՛վ կանիս
Վհնչը տան ըս՛ էն ա քունը, հինչը պահուոմ ըս էն քունը չի
Վհնչու անիս, առա՛շկըտ կըկա
Վհնչու անիս, քը՛հ՛վ կանիս
Վհնչու ասիս, էն էլ կըսկանաս
Վհնչու ինի՛լի ինի, ինանան ա
Վհնչու վարիս, էն էլ կըիընծիս
Վհնչու վեր քը՛հ՛վ ըն տան, հանրա՛թ մին հը՛տե՛ յեր ըն կալա՛լ
Վհնչու փըրթիս, էն էլ կօտիս
Վհնչու օնիս, կուրցուրո՛ւ, պաղե՛վըտ տը՛հըը պահե՛
Վհնչկան աշկը պիցըրանա, օնքան կարել չի պիցըրանա
Վհնչկան ըրբան փիս ինի, էնքան ճըռ հա ճըռը շատ կինի
Վհնչկան թայդի ինիս, էնքան կըըրտանաս
Վհնչկան թանգ(զ)ան շօրեր վը՛հնաս, էլիա կասի՛ն՝ ծըրտօտու հարս
Վհնչկան խելոնը ինիս, չըվիդանցածըտ մին գիդօղա հըրցըրու
Վհնչկան խը՛հ՛ճ- խը՛հ՛ճ շօր յը՛հե, էլիա ըսը՛ցե՛ն՝ կի՛ւլիւ ձօտ ա
Վհնչկան խօր վարիս, հացը էնքան շատ կինի
Վհնչկան հըմբարիս, մին ա՛ հա՛րիկ կապե՛կը մին մանէ՛թ ա
Վհնչկան պըկասե, ըշխարքաս մա՛վ չի պըկասե՛լ
Վհնչկան վերը խօր կըտըրիս, ճիւրը իրը՛հ կըղնե՛
Վհնչտան տի՛ծերը կա վե՛չ
Վհվանդե՛ն աշկը տըռանը կինի
Վհվանդե՛ն փիսը էն ա, վեր դժ՛շակը թօղած՝ պերցին ա պարաց ըղնուոմ
Վհվանդը էն ա, վեր չամե՛նչը օխտը տը՛հղան ա կըծուոմ
Վհվանդը չի հիվանդ, հիվընդատարըն ա հիվանդ
Վհվանդը վեր քի՛նիլի ա ինի՛ւմ, մատաղը քի՛ծմա՛վ չանուոմ
Վհվընդանաս, դօստ ու դի՛շման կըվիդանս
Վհվընդօթուոմը հիշտ նի կըմըննե՛, տը՛ծեր տի՛ւս կա

Վու անե՛-չանե՛, դաշխա մարթը կանե՛
Վու կարուոմ ա ցը՛խան թանհուգ տիւս կա, էն ա թաքա՛վերը
Վու հինչ անե՛, իւրան կանե՛
Վուոմ կըթընկերին իխտիբար չի կա
Վուոնցը անիս, ընդի էլ կօտիս
Վուոնցը ըրօտուոմ ա, ընդի յա թօռ կանոմ
Վուոնցը շօռ ըս կանոմ, էլիա բիդի տօն ըս կանոմ
Վուոնցը պարյօր տաս, ընդի էլ պարյասխան կըտան
Վուոնցը օզուոմ ընք ընդի չընք ապըրուոմ, հուոնցը կարուոմ ընք ընդի յընք ապըրուոմ
Վուոնցը քօռըն ա Ոստուծե՛ն յեշիւմ, ընդի էլ Աստուծ ա քօռե՛ն յեշիւմ
Վուլքանթիս վերչը կըրը՛վըն ա
Վուանիսին խաչը հային ա պե՛ծին ընգալ
Վու կըվիդան՝ հիւր դարդ
Վու կիւղացա՛վ կարաքը, հիւր քըցեցե՛ն մարաքը
Վու վա՛ զիւրիւն հիւր դարդ
Վուվեր ասից՝ հիւր նըիցե՛ն ըմ, ընդըրա թօղե՛, հու ասից՝ հու վա ի՛զ նըի՛ւտ, ընդըրա
նըիցե՛ն հընգըրօթուոմ ըրա
Վու վեր անը՛ռնը անե՛ վե՛չ, ծըմը՛ռնը օտել չի
Վու վեր է՛ծու պընէրա մին էլ թածճա հացա քուշտացա՛վ, գիդան վեր ջանուոմը քա՛մե՛ կա
Վու վեր էրկան ա ծամուոմ, էն էրկան ա ապըրուոմ
Վու վեր ըսկանուոմ ա, էն էլ կըտը՛հնա
Վու վեր թակալ չի կընգանը, վայ կըտա ծույնանը
Վու վեր խեր պե՛նուոմ շառ խօսե՛, բըլե՛ն աշկը տիւս կա
Վու վեր խըրե՛վ ա փօրցանլ. խըրե՛վ էլ գի՛ւրիւն ա
Վու վեր խօխա չի պիրուոմ, գի՛ւրիւն ա, թա քըթիսօվի յա
Վու վեր խօսե՛, աղի մօկուս օտե՛
Վու վեր կատու չի պահուոմ, մուկուս ա պահուոմ
Վու վեր կարթի, էն էլ մարթ ա
Վու վեր կօշտ ա, գի՛ւրիւն ա, թա լօխ կօշտ ըն
Վու վեր կօրծ չանուոմ, դինչընալին համը գիդանլ չի
Վու վեր մը՛հըր ա ծախուոմ, մաննը լիւզ կըտա
Վու վեր իւրան գինքը կարե՛ հըվաքե՛, անմե՛նասօժա՛վ մարթը էն ա
Վու վեր քամուոմ հակառակ թըրուոմ ա, իրը՛հասա՛վըն ա տան
Վու վեր օզից էրկու պիհրու յըրա նըստե՛, մինը մաղըը վը՛հըրն ա նի ինանան
Վու փուլ օնե՛՝ խը՛հ՛ք օնե՛, հու խը՛հ՛ք օնե՛՝ փուլ չօնե՛

Հնոր բախտը ծրոհց, ընդդրա ծին կնունմը էշ կըտըճոնա
 Հնոր դանդ շատ ա, շատ ա խօսում
 Հնորը ճանջ օնէ, մաննը լինգ կըտա
 Հնոր զօրէիս լակ-լակ ինի, կըլծիսն էլ թակ-թակ կինի
 Հնոր մուհալ անիս, քըթետ կըփըսնէ
 Հնոր տըննագ անիս, քըթետ կըփըսնէ
 Հնոր լըվօթուն անիս, ընդդրանա էլ սայաղ կաց
 Հնորնէ խըճէլը ըն տամ, քըսիթթունըն էլ նըհըճտըն ըն տամ
 Հնորնէ կըլծիս տափ ա, ջանը սափ ա
 Հնորնէ հաց ինի հնջնթ, ըլլերու հօքս կանէ
 Հնորնէ օնէ կըկըճնա, հնորնէ օնէ վէշ կըլէշի
 Հնըքիս վեր ծըճթետ ինի, ւէց կըթօղիծ
 Հծը ճուվըրանէն տակէն կենալ չի
 Հօ-հա՛ կա՛ յըճգնը սարըն ա տանում, հօ-հա կա՛ յըճգնը տանում ա, քըցնւմ՝ քըճործը նըվեր
 Հօ-հա՛ն դայր յըճաննը ջանըն ա
 Հծնծ անօղը սամալ էլ ա հծնծ անում
 Հօռէ ծառէն բար չինիլ
 Հծվսալան գանք ա
 Հօր ա՛սին, հօր թիթըվանան
 Հօրածը յըճտ չի կնալ, կօրածը կըկա
 Հօրէնքը ուրան կօթը տնջիլ չի
 Հօրը մօրան կըման ըշխարթունըս ամմէն հինջ կըքըթնվա
 Հօրը մօրը դադիրը չըփիզօղը Աստուծէն դադիրը փիղանլ չի
 Հօրը նափանը ծանղըր կինի
 Հօրը հըճտէ ախշիփը լուսնիեփա յա, մօրը հըճտէ՝ իրիթնակ
 Հօրը փուլակը փըսակվօղը կընգանը դադիրը փիղանլ չի
 Հօրը փուլէրը խուխէն հըճտէ մըղըմօղ ա
 Հօ՛ր խանէն քըշտէն փըլալ օտիմ, հօ՛ր բէղըս յըճիուտ տըճոնա
 Հազը իփիս, զըզղան կըլըցընէ
 Հալին քնկանը ճէլլի յա նի կենում
 Հանջըղէն վեր դայաղ ինի, կնիլ կըկօխէ
 Հաշանգլ անպէնը տանը կըմընա, կէշ պինըվուրէն հըճտան փնալլան կըքըցին
 Հաշանգլին ասում ա՛ ինծ հըթնանցէ յէ՛շի

Հաշանգլ ին իրըճտն փըրթնւշ չըն օտուս
 Հաշանգլ կընգանը իրըճտան պաշի, կէշին ծըրթերան
 Հաշանգլ պատան թըրէլ չի նըճտա կենալ
 Հասսաքնընէն իրըսատըճիլ չօնէ
 Հարաբարցէն ըստըղալ-ընդըղալ չի ըղնում, խօսկը քնասմա յա ասում
 Հարաբարցունը օթը չկա, թօթը, թիյին կօթը
 Հարիբը ծրիշին վըճիումը մինակ ըրտասունք կըթօղնէ
 Հարիբին հնալը դարիբը կըփիղան
 Հարիբին հանգիստը առանց քար կինի
 Հարիբ հարթնը վըխըլկօտ կինի
 Հարիբին հացը լըղէ յա, ճնորը՝ աղու
 Հարիբին հըճտէ մին օրը մին տարէ յա
 Հարիբին օշը միշտ դըթետ կինի
 Հարիբ մարթին վէզը ծօռ կինի
 Հարիբ շօնը հնջին շըքընմաչումը կըպահէ
 Հէյնը մըսան տնա չի օնվէլ
 Հէյնին տակէն էլ հնըքի կինի
 Հըզղանէն տակը վեր քիրիս, օտիս, հըրթնընքալըտ թօռ կըկա
 Հըլղանը վեր տուս յըճկալ, էշին հըճտէ բայրամ ա
 Հըխալին օխտը լէչակ կինի
 Հըխալին օխտը լուզու կինի
 Հըշընգլօթունը սարու ծնւն ա, սարը բիդի դաշանգլ
 Հըսմնթան իվիլ հըսնէլ չի
 Հըսմնթան իվիլ օտվէլ չի
 Հըսմնթան հըղէն ծասկէլ չըն
 Հուկէփին ախճիփ չըն տամ, օփում ա՛ զէնքուըն էլ ինի դաշանգլ
 Հուկմանը հընգիստունըն ա դնկվում
 Հումաշը դանդ ար անում, թա՛ ինծ հու բի՛դի մաշի
 Հումէն յըրա տօն չըն շինիլ
 Հումէն յըրա փընթամենթ չի տինվիլ
 Հումաղէն լուզն կարճ կինի
 Հումաղէն խաթրու կատվէն փիշտ չըն անէլ
 Հումաղէն խօսկ չի հըսնում
 Հումաղէն կերածը Աստուծ ա տամ
 Հումաղէն հարգօղըն էլ ա տանը կընեփը, չըխարգօղըն էլ

Ղուճաղէն շուհավը տընատարըն էլ ա հաց օտուճ
Ղուշը հարան թէվան քըղեի չի օգիւճ
Ղուշը վէր ծըրթատ թըռչից, էլ ծըրթըտ չի ըղնէլ
Ղուշին հընանը թէվուճըն ա իննճ
Ղունաղը Ըստուծէնըն ա
Ղունաղը կիւ կըկա, կխառնը քիճի
Ղունաղը դունաղէն չի սիրիլ, տընատարը՝ ճօխտն
Ղունաղը վէր էթսը քըրէցալ վէչ, տըրնուն ա դօնդաղ
Ղունաղը տընատըրնըն էշըն ա, ըշտըրէղ օգի՝ կըկապէ
Ղունաղը տընատըրնըն հացէն չի յէշիլ, ունքընաչին կըշէշի
Ղունաղը տօն նի մըննէլիս կխառն ա, տոնս կիւնիս՝ աշըղ
Ղունաղ շաքն տըղան հարան դունաղու նընան կըկապի
Ղունաղ շան տըղէն խօսկ չի հըսնուճ
Ղճրթը վէր ծառ ինի, լօխ կըտընգին
Ճանցը ածուճ ա, ճիճին տանուճ
Ճանցըս՝ կօրած, աշկըտ՝ օրած
Ճանցը վալ ա, վէր ծըրթ տանըն էլ ինի, մէր տանըն էլ
Ճաքած տըրէղալը ճիւր կըքիճի
Ճէլ բիդի անիս կօղէն փըռնիս, թա չէ ինքըն ա քըրէգ կօղ փըռնըլական
Ճէլի կըծանօղը ճէլի էլ հուվանուճ ա
Ճէլի յըր կէնօղըն ա յըրտէ կըվօղը թուզալ կըղնին
Ճէլի յըր կընալան չի, Աստուծ տալան ա
Ճըրէղացը կուրցըրալ ա, չանչախէն ա շօտ կխան
Ճըրէղաց քիճօղը պէրարճ էլ կըթըխէ
Ճըրէղըն կօտըրած տըրէղը վէր կըղնէ
Ճըկատէն կիւրվածը ճիճնչվիլ չի
Ճըղացէն ծօռը ճիւրը կըղիւզըցընէ
Ճըղացէն վէր դան տաս, անդամ կանէ
Ճըղացալանը ճըղացուճըն ծարալ մըրէալ
Ճըղըցալանէն քըրթը միշտ ըլլերուտ կինի
Ճըղճըղան մարթը պարի կինի
Ճըղպօրէ ծառէն քարալ տըվօղ շատ կինի
Ճըղուպուրը վէր պատան տաս, նըրտա չի կէնալ
Ճըղուպուրը քըչէվան ա տոնս կխան
Ճըշմարիթը չըպէրթ ա

Ճըպատըտ քօլատ կըտըրէ
Ճըպատը քօռ աշկէն նի կըկա
Ճիճին ճի-ճի ընէլալ ա մըրնուն, թիթըրմաղը՝ թըթըռալալ, մարթը՝ տընջվիլալ
Ճիճին մին յըրթ ա գիւղիւճ, էն էլ ածնէն օր ասուճ ա
Ճիրդին ա կըրակէն նըիըրտ խաղ չըն անէլ
Ճիրին ըտըրէն խէ յըր՝ շատ վըշվըշան, ասից՝ հընգէրըս քար ա
Ճիրին լանգթը դանան ա տըրնուն
Ճիրին կաթը քար կըծակէ
Ճիրին կօծը ճիրին հըղըրէցը կըկօտըրէ
Ճիրին պէրածը ճիւրը կըտանէ
Ճիրին սանը ծարալը կըսկանա
Ճիրին օքուրըն էլ ա շատ, վընասըն էլ
Ճիրճէնունըն ճըրէղաց չըն շինիլ
Ճիրնունը նըստուճ ա, ցըմաքուճը լըղանուճ
Ճիրծվի ծառը ճէլի մըծանուճ ա, ճէլի յէլ պըրալուճ
Ճիտ ծըռէլալ մուրագէն հըսնուճ չըն
Ճիւրը առաչ կուճուրէն կըտան, յըրտան մըրէծէն
Ճիւ-ճիւ՝ ըրա, նի՝ ըրա, քի՛շ-քի՛շ ըրա, տոնս ըրա
Ճիտամար կատուճ կօղ կինի
Ճիւրը էն տըղան ա, վէր հարան հըղէն ինքըն ա շիննուճ
Ճիւրը ըղնօղը թօռան վախէլ չի
Ճիւրը ըղնօղը քիւլաշան էլ կըփըռնէ
Ճիւրը թանդի յա քիւննուճ
Ճիւր ինի՝ ճէղացը պէն կանէ
Ճիւրը ինքըն ա հարան հըղէն շիննուճ
Ճիւրը կըքիճի, դուճը կըմընա
Ճիւրը հուճըն քիւննուճ ա, նըիըրտ բիդի քիճիս
Ճիւր խըմէլիս խընգարէլ չըն, մարթ ինի, թա սմարթ
Ճիւր պիթօղըն էլ ա մինը, կօծ կօտրօղըն էլ
Ճիւրը մին տըրէղ վէր էրկան կէնա, կըվըրէտէ
Ճիւրը նուճէն կինան լալ ա
Ճիւրը վագ տալալ կըրէտէն կըիսնէ
Ճիւրը վէր մին տըրէղ շատ կաթ, քարըն էլ կըծակէ
Ճիւրը վէր իվիլանա, առաչ հըրըվանէտ ծառէն տակը ա ծէ, յըրտան հարնշու տօ՝
Ճիւրը տոնս կըթիմիցընէ, ըրտասունքը՝ մաչը

Ճնւրը իւրան արխաւը կըքինի
Ճնւրը իւրան հըղէն քըթննւմ ա
Ճնւրը իւրան տըհաւը կըքինի
Ճնւրը փօս տըհը վօլ կըտա
Ճնւրը քարէն ա դու՛մ շինու՛մ, կընէ՛վը մարթին ա մու՛մ շինու՛մ
Ճնւր խըմէլիս թըխէ չըն
Ճօխտ հաւըն՝ թնռէն, ճօխտ ծու՛ն՝ վըհէն
Ճօտէրը աշունքըն ըն հըմքարու՛մ
Ճօտը ծնւկան տո՛ւս յըհաւ, կըճէպին հաւկան չի կացաւ
Ճօտը ծնւկու՛մըն ա մնախու՛մ անու՛մ
Ճօտը ծնւկու՛մըն ա սնա անու՛մ
Ճօտը մօրը թըվէրէն տակէն կըմըծանա
Ճօտը իւրան մօրը թէվին տակէն քախծըր քօն կինի
Ճծրո՛ւն ընգուճնէրէն մըհ՛ծ ու կուճի չի կա
Ճծրո՛ւն ըսըհցէն՝ քու հնր հու վա՛, ասից՝ ի մար ծին ա
Ճծրո՛ւն պիեղըր վէր տո՛ւս կա, իւրան քըմակէն կըծէփէ
Մա՛վը վէր լաւ պէն ինի, ամմէն տըհը փըսնէ չի
Մա՛վին վեր գօրուքո՛ւն ինի, է՛ծը հմաստու՛ն կինի
Մախաթը չըվալու՛մը կըհըվէ չի, մին տըհըաւ կըծակէ, տո՛ւս կա
Մախաթը մաշի՛ ըսըհըու մըչանք կըմընա, ասըհըր վէր մաշի, հինչ կըմընա՛
Մախաթը միշուկու՛մը կըհըվէ չի
Մածու՛նը կատու՛ն կերաւ, թակը խօխան
Մածնէն փօխը մածու՛ն չըն տալ
Մահը լաւէն ա սիրու՛մ
Մահը հանց օղտ ա՛ լօխճին տըռնանըն էլ չօքու՛մ ա
Մահան ու չարան փախչիլ չըն
Մահնանըն էլ չար օգիւ՛մ տըծօխկ քինի, թըկէլաւ տարէն
Մաչան ինձ ա էրնւ՛մ, տո՛ւսան՝ ծրիշին
Մարդիմազարը շանը շատ քարաւ կըտա
Մարդին աշխաղանքը նամարըղն ա օտու՛մ
Մարը մըհթած սադանան իւրան անա հըհոէ յա շօռ տան
Մարը մըհոավ, հնարը խուրթացաւ
Մարը վէր ծառը յըհր ինի, ախճի՛վը ճըղնէրաւը շօռ կըկա
Մարը վէր տակըռաւը յըհր ինի, ախճի՛վը տիւրտու՛յ շօռ կըկա
Մարը վէր օտը յըղըհան, խօխան կինի հըրըհան

Մարթը դալուն քարէն ա տէ՛մ անու՛մ
Մարթը ընգուճան կըպըռաւէ, հէյվանը՝ դըռնաղան
Մարթը ընցաւ, դնրող մընաց
Մարթը ըշխարքէս լիւսը իւրան տանը պըտըռահանաւըն ա տըհնու՛մ
Մարթը կընգանան բիդի հըմանչի, կընէ՛վը՝ մարթան
Մարթը կարու՛նքը վըհրս ըրաւ, Շստու՛ծէն փայը տարաւ, օրինանքէն տըհըակ անէսկ
յըհր կալաւ
Մարթը մարթաւ ա մարթ
Մարթը մարթին վէր սիրի, աշխարքը բարաւ կըլըցընէ
Մարթը մըհոավ, քարը մընաց
Մարթը մըհոնու՛մ ա, դնրող տըհըր փօխու՛մ ա
Մարթը մին օրու՛նը օխտը կընէ՛վ կըփօխէ
Մարթ ըսալընօղէն թօրը անդար կըմընա
Մարթը վէր տուս անէ, քարը կըխօսէ
Մարթը վըհըան փափուկ ա, քարան՝ պէնդ
Մարթը՝ տո՛ւսնու՛մ, ըշխըղանքը՝ տանը
Մարթը քըհցաւ, թա կախ ինի, ըսըհցէն չաթուն յըհր կալ, մին կապուկ չօփ պէր
Մարթին ա կընգանը կըռըհը չըքէլանը տըհըր նի մըննէլըն ա ինու՛մ
Մարթին ա կընգանը կօրծը յըրփինքիւնըն ա շինվու՛մ
Մարթին նախըր իրըհաւը չըն կնալ
Մարթին անա մըրթաւըհտ բիդի կա
Մարթին անա կնայիս վըհտըն էլ բիդի պարի
Մարթին աշկը մինակ վըհըր կըքուշըրցընէ
Մարթին ապըրանքը իւրան նըծան կինի
Մարթին ապըրուստը շծրաւը կըփիղան
Մարթին նրքը մարթին յըրա շատ բիդի
Մարթին վանքը կըրու՛նքու ծին ա
Մարթին դնրող մըռնէլանը յըհտըն ա պըրծընու՛մ
Մարթին զըվու՛մը դայաղ բիդի
Մարթին դօստըն էլ ա լիզոն, դիւշմանըն էլ
Մարթին գիւրիցընգեր էլ բիդի, կըրվըրնգեր էլ
Մարթինը կընէ՛վըն ա, կընգանէնը մարթը
Մարթին ըշխըղանքաւ ըն ճընանչու՛մ
Մարթին ըշտանիը կըռքէն տակէն ա
Մարթին ըշտըհըր ցաւէ, հուքին ընդըհը ա

Մարթին ըսե՛ցէ՛ն՝ ըշտըղացե՛ յը՛ս, ասից՝ կընգանաս հըրցըրե՛ք
Մարթին ըրածը իւրան՝ աշկէն ըրվամ չի
Մարթին թօղ ըրած քարըն էլ բիղի դաշանն՝ ինի
Մարթին իլծանը մարթին դինջօթուն չի տալ
Մարթին ինզվին տակըռն սըրտէն ծայրունըն ա, ինզին կա՛ տակըռե՛ չօնե՛
Մարթին կերած փըրթիւշըն էլ բիղի խոսկխոսկ ինի, վեր ջանը կա
Մարթին կըխոսնը վեր խը՛լք ինի, պուլիճուսնըն էլ յը՛ղ կինի
Մարթին կըլծիսը վեր խառնըվե, ծը՛րքը պէն չի փըռնէլ
Մարթին կիրը վեր կօրչիւմ ա, Աստուծ էլ ա նը՛ստա խըռաճում
Մարթին համ դօստ կինի, համ դինջման
Մարթին հընգերաճ ըն ճընանչիւմ
Մարթին հը՛տէ՛ յա՛ կընէճը մը՛ռած, յա՛ հըրըճանէն էշին քօռակը ըստակած
Մարթին հը՛տէ՛ իւրան սօղանը քախօրը ա, քանց իրուշին մը՛ղըրը
Մարթին մահը ընգուճէն քըմէկէն ա, վըխճարէն կօղը տըմակէն տակէն
Մարթին մաշկէն վեր տար ինի, տըռանըն էլ չօն կինի
Մարթին շանը օշըն էլ բիղի տօն բիղի
Մարթին շօրաճ չըն ճընանչիւմ
Մարթին պարիկամը իւրան ջուրըն ա
Մարթին սը՛րտը բիղի ծափ տա
Մարթին սը՛րտը բիղի ծըճաղէ
Մարթին սը՛րտը օրախ բիղի, վեր պերանը ծըճաղէ
Մարթին վեր թանրիճ անիս, պօզէրը տուս կօնէ
Մարթին վեր մին օր կախ տըճած պախիս, էլիա կապըրտ
Մարթին վը՛ննը քարէն չըբիղի տե՛մ ըղնէ
Մարթին վը՛րը տուս ա տը՛ռալ, հըրըճվանը ասալ ա՛ կըտըրիմ, տանիմ տամ շանըս
Մարթին տըռանը շօնըն էլ բիղի դաշանն՝ հանչի
Մարթին տըռանը շօնըն էլ բիղի շընօրթէն ինի
Մարթին փախաղը կընէճըն ա պէցիւր պախում
Մարթին փօրը փիյնըճուվարան չի, վեր հինչը ածիս, տանէ
Մարթին քըմակէն փիս խօսել չըն
Մարթ վաճ ա աշկաճ ինի քօռ, քանց խը՛լքաճ
Մարթ ինզվաճ ա թայնկ ըղնում
Մարթ կա՛ աշկըն ա սօր, մարթ կա՛ չինը
Մարթ կա՛ դերին ա սիրում, մարթ կա՛ դիրըկընգանը
Մարթ կա՛ էշ ա, մարթ կա՛ կի՛շ ա, մարթ էլ կա՛ ըստակած շանան կի՛շ ա

Մարթ կա՛ ինզին ա պըրտօղ, մարթ կա՛ սը՛րտը
Մարթ կա՛ կարթիւմ ա, մարթ տը՛ռնում, մարթ կա՛ կարթիւմ ա, էշ տը՛ռնում
Մարթ կա՛ մարթ ա, մարթ կա՛ անվը՛տ ծաղէճ ա
Մարթ կա՛ մարթ ա, մարթ կա՛ գանթ ա
Մարթ կա՛ մարթ ա, մարթ կա՛ քար ա
Մարթ կա՛ մարթու բաղ կըտա, մարթ կա՛ մարթու պըտօղ էլ չի տալ
Մարթ կա՛ քըշալէն կըլծիսը վեր կանէ
Մարթ կա՛ օզի, մարթ կա՛ մօզի, մարթ էլ կա՛ քաշալ կըլծիս կըխօզի
Մարթ կըքըթէնվա, խօխան էլ կըպիրվի, պա ախպէրը ըշտըղա կըճա՛րվէ
Մարթ հինջու անէ, իւրան կանէ
Մարթ հինջու անում ա, Աստուծէն փարթէն հը՛տէ՛ յա անում
Մարթ հինջու իւրան անէ, դինջմանը դինջմանին անէ՛ չի
Մարթ հիշկան ապըրէ, էնքան շատ պէն կըսըվը՛րտ
Մարթ հիշկան հարուստ ինի, էնքան աշկը ծակ կինի
Մարթ մարթու իրը՛սէն կըլէշի, Աստուծ՝ սըրտէն
Մարթ մըռնէլաճ աշխարքըս վիղչանում չի
Մարթ շօն ինի, կիւլ ինի, տանը կուճուրը չինի
Մարթ պէց ճըկատաճ բիղի տուս կա շինամաշ
Մարթ վեր գիղա՛ր՝ հաց օտէլը անթա ա, ծընվէլ չար
Մարթ վեր մըճանում ա, խը՛լքըն էլ նըրը՛տը կուճուրանում ա
Մարթ վեր շատ գիղան, խըրէճ կըխօստ
Մարթ իւրան աշկը քօռ չծօղի
Մարթ իւրան դալուն քը՛րծէն ա տէ՛մ անում
Մարթ իւրան թանէն թըթօ չի ասէլ
Մարթ վեր իւրան յէշի վէլ, Աստուծ էլ չի յէշիլ
Մարթ իւրան շուխկան իվի կարէլ չի լօք տա
Մարթ իւրան սօղանը ըշտանիւճ ա օտում, հինջ իւրուշին մը՛ղըրը
Մարթ իւրան տանը համ աղան ա, համ նծըլնորը
Մարթ փիս օրէն կըտըմանա, վալ օրէն տըմանալ չի
Մարթ քանուն նըրը՛տ կըռվէլ չի
Մի՛խը ինծանա, չնը՛նըն ինծանա, թախկաթուխկէտ հինջ ը՛մ տըլական
Մի՛խին կըլխէն յըմբուրուղաճ թըխէլ չըն
Մի՛խկը ընգալ ա քարէն ճիխկը
Մի՛խկը տախտակըն ըզճոա կըթըխին
Մի՛սը առանց վը՛նկըռ չինիլ

Մէսը հում մէս ա, շօրվան աշկու լիւս ա
Մէսըն ա ծնկունը մին դըզըղանում իփիլ չըն
Մէսը օտել չըն, վըսկըռէն հնայ կնայ
Մէս օտող դուշին կըտօցը կը՛ռ կինի
Մըզէրէն սիպտըկըունէն յէշի չըն, դազըն էլ ա սիպտակ
Մը՛ծան մըծահամ կըկկա
Մը՛ծ աշկը փըսօր կըզնէ
Մը՛ծ դարդին մը՛ծ խը՛կը ա հարկավեր
Մը՛ծէն ըսկընօղէն վը՛ննը քարէն նի չի կնայ
Մը՛ծէն ըրածը աշխադանք ա, կերածը՝ կօրած
Մը՛ծէն ըրածը կօրծ ա, կերածը՝ կօրած
Մը՛ծէն խըրատը, խուխէն՝ ճըպատը
Մը՛ծէն խուսկէն անգու՛ճ չանօղը տո՛ւզը կըմը՛ռնէ
Մը՛ծէն՝ խօսկը ըսկընօղէն վը՛ննը քարէն նի չի կնայ
Մը՛ծէն հարզէ, հանցու վեր մըծանաս, քը՛կ էլ հարգին
Մը՛ծէն հը՛տան ըղնօղը կու՛ճինըն էլ կըկուրցընէ
Մը՛ծէն դադիրը զիդն, վեր քու դադիրըտ էլ զիդնն
Մը՛ծէն մին աշկը քօր բիրի, մին անգու՛ճը քառ
Մը՛ծը հորան տը՛հըն օնէ, կու՛ճուրը՝ հորան
Մը՛ծը վեր ասէ, կու՛ճինը կըսկանա
Մը՛ծ ճուրը մը՛ծ արխավ կըքինի
Մը՛ծ մարթին կու՛ճուր մարթը վընաս կըտա
Մը՛ծ - մը՛ծ խուսէլավ փըլավ չի իփվում, յը՛հ ու պըրինծ բիրի
Մը՛ծ - մը՛ծ տընէր, տո՛ւզնը չընէր
Մը՛ծ նավը մը՛ծ ծօվ ա օզում
Մը՛ծ շանը մը՛ծ թակ ըն տամ
Մը՛ծ չըճընանչօղը Աստուծ էլ չի ճընանչի
Մը՛ծ օղտէն մը՛ծ յարա կինի
Մը՛ծ քարը յըրա ընէլի հը՛տէ չըն յօր օնում
Մը՛հըրը հիշկան էլ քախծըր ինի, մօրը կաթնէն հըսնէլ չի
Մը՛հըրը՝ մաննավ, ճըղուպուրը՝ հնչվավ
Մը՛հըրը ուստէն կըտըրէլ տօ՛, վեր աշկըտ օռչի վէչ
Մը՛հըր ծախտը մաննը լիւզ կըտա
Մըռայան խարջ չըն օզիլ

Մըռայէն յըրա տարը լնց կինի, դերը կուրխանա
Մըռայէն տը՛հըն էլ մին խըրէզ հանգնակ բիրի ինի
Մը՛ռնէլը անաթ բիրնավ, պըռավէլը վէչ
Մը՛ռնէլը լուխճին հը՛տէ անաթ ա
Մը՛ռնէլը հիշտացայ ա
Մը՛ռնիմ կիւմաշին լէն ճըկատէն
Մը՛ռնիմ՝ մատաղ, ապըրիմ՝ հօտաղ
Մըթէն տը՛հըն քար չըն քըցի
Մըկըրատըն էլ ա հորանը, կըտօրըն էլ, հունցը օզում ա՛ կըտըրում ա
Մըհակըն վեր յօր օնիս, կօղ շօնը հորանը կըզիդն
Մըհասուր օտելը հաս ա, վը՛հըն քօրէլը՝ պըտըրաս
Մըղըրաճանջըն ա հայը մի տապակ ըն, հորհոր նըման
Մընիշակէն տակրան մընէշակ կըփըսնէ
Մընչանք կնարի յընք կերայ, հու վեր թօքուշ ա ասում, վը՛նն ընք կէնում
Մըռլնէն զհուդն ըն, թա սաղէրը եզգաննան քը՛կի ընէլիս ըն ինում
Մըռլնէն զհուդն ըն, թա սաղէրը հայվա ուսէլիս ըն ինում
Մըռնօղէն հը՛տան թևվ կըխօսին
Մըռնօղէն հը՛տան մը՛ռնում չըն
Մըռնօղէն քըմակէն փիս խօսէլ չըն
Մըսէն քըխծըրօթունը վըսկըրունը կինի
Մըտաղէն ըրըխունը աղըն ա կնուզում
Մըտաղու՛ մըսավ փօր չի քուշտանայ
Մըրթըմաշի մարթըս ինի, հազար թուման պարթըս ինի
Մըրքէն հը՛տան քինօղը բըդէրըն էլ կըկուրցընէ
Մըրօք կա յը՛խծէ, մըրօք կա էշու հնքի
Միհէնզվա խօխան մը՛ծան շատ ա զհուդն
Մինակ ինիլը Աստուծէն կըսնզի
Մինակ ծը՛րքը ծափ չի տայ
Մինակ հացը կօլ չի քինիլ
Մինակ վէչ հայալ կօտվէ, վէչ կըխըմվէ
Մինակ օխճան վախէ, մին էլ մարթան, վեր դուրող չըն անում, յը՛տնան քըխում
Մին աշկը էն մինիս տը՛հ լիւս չի տայ
Մին արխավ վեր ճուր ա քը՛կցայ, էլիա կըքինի
Մինը բիրի տինիս, վեր հազարը յօր օնիս

Մին փծզալ չէ՛ն հնր ը՞ն տըվալ
Մին գօր/ կօրէկ հրոր հը՛տա շարէլը հիշտ ա, քան խօխա մըծըցընէլը
Մին դնորը ընսանէն ըսպանէլ չի, մինը օխտը տը՛հալ, հնթին կայից
Մին դնչմանը հազգար պարիկանա շատ ա
Մին ըշխարքում մին ըրիքնակ կինի, մին տանը՝ մին մը՛ծ
Մին ըշկանէն քօռան լավ ա
Մինը կէ՛ր, մինը մատաղ ըրա՛
Մինը մը՛հը՛տ գիդի-գիդի ընէլավ մին հծլ ա քըթալ, ընդանա յը՛տը միշտ գիդի-գիդի յա
անուծ
Մինը մընչանք յէշում ա՛ աշկըն ա տոնս վիամ, մինըն էլ մընչանք օտուծ ա՛ փօրըն ա
տոնս վիամ
Մինը մինավը կինի, երկուսըն է՛լ Ըստուծանալ
Մինը շինուծ ա, մինը՝ քանդուծ
Մինը պերան օնէ՛ հաց չօնէ, մինըն էլ հաց օնէ՛ պերան չօնէ
Մինը վեր մը՛հնէ վէչ, մինը ծընվէլ չի
Մինը ուտէլան ա մը՛հնում, մինը յըշիւն
Մին թըխավ ծառ չի պարան կնալ
Մին թիքան մինակ կէ՛ր, մինը՝ ժըղովուրթն նըհը՛տ
Մինին աշկը տոնս պըրծավ, էն մինըն ասից՝ ի՞ր սօ, տանիմ, կատվէ տամ
Մինին ծօխը վեր կըտըրէ վէչ, մինինը յը՛ր չինի
Մինին հըրցըրէն՝ քու ախպեր հունց մարթ ա՞, ասից՝ գնդիւծ չըմ, նըհը՛տը հընգըրօթուն
չըմ ըրալ
Մինին յը՛ղում ըն, մինին՝ դաղում
Մինին տըռանը չակ ա լակում, հրորին տըռանը հնչնուծ
Մինին տըռանը կօտ ա օտում, հրորին տըռանը ծնու ատում
Մինին տօնը նի կացավ, էն մինը ասից՝ հինգըցընէլ մէլ, թօղէ, պատառ թըքանած
Մինին տօնը նի կացավ, էն մինը կըրակէն յըրա խըրակած ըրավ
Մինին քըռաստուն օր կի՛ծ ասիս՝ կըկի՛ծվի
Մին խը՛լքը ամը՛հնը-ծըմը՛հնը հինչ ա՞նէ
Մին խը՛լքը վալ ա, երկունը՝ անվէլի վալ
Մին խօրնալը միշտ օտվէլ չի
Մին ծաղկա օխծը գիհար ա շինուծ, մըղրաճանջը՝ մը՛ղըր
Մին ծառէն յըրա օխտը ջուռա բար կինի
Մին ծը՛րքալ երկու ըլքաստըրակ չըն փըռնէլ
Մին ծը՛րքալ երկու ծըմէրուկ չըն փըռնէլ

Մին ծը՛րքալ քըշկօռ չըս յը՛տ անէլ
Մին ծը՛րքը ծափ չի տալ
Մին ծը՛րքը ծը՛րք ա լըվանում, երկու ծը՛րքը՝ իրընս
Մին ծը՛րքը վեր կարում չըս կըտըրիս, պաշի, տիր ճըկատուտ
Մին ծնու իփիլավ մին ծօտ ըս խէխտում
Մին կա՛ հազգար անժի, հազգար կա՛ մին չանժի
Մին կըլխէն մին անգուճը, մին աշկը հէրիք՛ ա, երկունը շընօրքու մըհար ա
Մին կըլծխը ամը՛հնը-ծըմը՛հնը հինչ ա՞նէ
Մին կըլծխը յէշում ա, հազգար կըլծխ էլ մին կըլխէն ա յէշում
Մին հարամ թիքան հազգար հալալ թիքան կըկուրցընէ
Մին հաց պակաս կէ՛ր, մին նծքնըր փըռնէ
Մին հըրթաննէ տօնը շէն, երկունը՝ կէս շէն, իրը՛քը-ջօտը իլավ, թօղէ, փախեր ծիրշ շէն
Մին հիլին օխտը տիքիլընգանա վալ ա
Մին ճըլազ մարթը վալ ա, քանց օխտը պոտվատ տըղան
Մին մըղըրճանջավ փէթակը լըսում չի
Մին մուկունը օխտը կարաս կըմուրտատ
Մին շուքըվէր ծառու տակէ հարիւր մարթ շուքըհան կինի
Մինընէվ աղը պիրին, մատաղը կըվիրչանա
Մինընէվ աշկավ տը՛սնա սէչ, հըվատասս վէչ
Մինընէվ անը՛հնը յը՛գնը տը՛հնա, տարը խօզ կըտը՛հնա
Մինընէվ անը՛վը ծաքի, շօխը աշկ կըծակէ
Մինընէվ արխը ճնր ըղնէ, կըթքնուկէն աշկը տոնս կըկա
Մինընէվ ըրբան պարան չի վա, հըղէն դնգիլ չի
Մինընէվ խանչալը յը՛կավ, ինգնն կըլծխ կըտըրից
Մինընէվ խը՛լինընը մըտածէ, կի՛ծը կը՛տը կընցընէ
Մինընէվ խօխան լաց չինի, մարը ծէ՛ծ չի տալ
Մինընէվ կա՛ծ չինի, կըրակ չի տը՛հնալ
Մինընէվ հաստը պիրանկէ, պիրանկէն հնթին տոնս կըկա
Մինընէվ դօնաղը քուշտանա, տընատը՛հնը փօրը կըտըրաքէ
Մինընէվ ճնրը պըրտօղվէ վէչ, ծնուկուն չի փըռնըվէլ
Մինընէվ ճնրը հըսնէլը փօխկերքը յը՛ր չըն քաշիլ
Մինընէվ ճնրըն դուղվէն թըխիս վէչ, ասէլ չի, վեր հնրը էշ ա իլալ
Մինընէվ մարթին հնթին ցավէ վէչ, աշկերը լաց չըն հնի
Մինընէվ մինին նըհը՛տ մին փուր աղ չօտիս, ճընանչիլ չըս
Մինընէվ մին ծերան հըսնէ, հարիւր խակ ծերան վեր կըտը՛հնա

Յա ըշկըծրկօթունը, յա՛ ըղաճհորը, հիշկան խըմիս, էնքան կըծըրապիս
Յա ըսօվի խօսկը, յա՛ ըծօվի վըհը
Յա թաքուն սէրը, յա՛ նօթը կըխաճ լամբը
Յա իրկըվէրի ընսանը, յա՛ տըմնէրըն ընգած շօնը
Յա՛ ծօխ ըրա, յա՛ թա՛րօվ ըրա
Յա կընէգը, յա՛ կատուն. հիշկան սըղալիս, էնքան քըզանա կըկէնա
Յա՛ կիծօթին նըհըհտ խօսէլը, յա՛ կնարի հաց օտէլը
Յա՛ մին օրվա մըհալը, յա՛ հանրեր տարվա
Յա՛ պաճառ ընգած ծըմակէն նըքշիգը, յա՛ վըխճըրնէն կիկ կէրած չօթանը
Յա՛ պառաճ մարթը, յա՛ խօխան մինը կուճհորանում ա, մինը՝ մըծանում
Յա՛ տանը կընգանը թըխած, յա՛ դծվնթը տարած՝ դիւզը անած
Յա՛ տես կըտըրէ՛, յա՛ տէն
Յա տընըփըհան, յա փաղանը վեր կալած էը
Յադը յադէն մըհալը խաղ ըսէլավ կըթադէ
Յարան հիշկան թօղիս՝ կըխտորանա
Յարան յըրաուըհնը ցավ կըտա
Յարան սըղանում ա, դադը՝ չէ
Յա՛ բօն իլնծ մարթը, յա՛ մըհալը
Յէթիմը ասից յըհ կապըրիմ, Աստուծ ասից խէ յըհ մըհալը ը՛մ, վեր տու ապըրիս
Յէթիմը թօքի կինի
Յէթիմը հիշկան անէ, էլիա կօրծէն կէսը էքսը կըղնէ
Յէթիմը սըրթըր կինի
Յէթիմը վեր կիւղօթուն քինի, լիւսնինգան թօխպէն տական տիւս կըկիս
Յէթիմը հարան աըհօղէն աշկը կըհանէ
Յէթիմը հարան պօրտը ինքը կըկըտըրէ
Յէթիմը օզից կիւղօթուն անէ, լուսնինգան թուխպէն տական տիւս յըհկավ
Յէթիմը օզից ուրխանա, Աստուծ թօղից վէչ
Յէթիմին հաց տըվօղը խըրէզ՝ ա, խըրատ տըվօղը՝ շատ
Յէնիշը վեր տիւս կիս, խըրարը կընհանէ
Յըհգնանը քաշանը միմակ հարան կաշին ա գիւղիւմ
Յըհգնը ըշխադում ա, ծին՝ օտում
Յըհգնը ըստակէ՛ կաշին կընընա, մարթը մըհնէ՛ անումը կընընա
Յըհգնը կա՛ լիւզվավ ա քինան, յըհգնը կա՛ ճըպատավ
Յըհգնը կիւսանըն նըհըհտ լըծէլ չըն
Յըհգնը կօրծ կանէ, էը կօտ

Յըհգնը յըհգնանը նըհըհտ կըըծիմ, կիւսանը՝ կիւսանշին
Յըհգնը յըհր ըն կըցընում, տական դանա օզիւմ
Յըհգնը վեր վեր ա ըղում, տիւնըկավուրնէն շըտանում ըն
Յըհգնը վեր կիւսանըն նըհըհտ կըռվէ, առանց պօզեր կընընա
Յըհգնըր դուվաթավ մարթու տօ, ճծրտո՝ անդուվաթ
Յըհխտը ծիւնին տակէն կէնալ չի
Յըհխտը ծիւննավ ծասկըվէլ չի
Յըհխտուտ փօխնուրթը տանը կըըվանան
Յըհկավ հիւը, պերավ ճիւլը, ճիւլը մաշից, մընաց հիւը
Յըհը ինի՝ պարիկէնթան շատ կա
Յըհը մածնան ա կույանում
Յըհը շուրվէն խարաթ չանէլ
Յըհը տըմակըն ըն քըսում
Յըհը վեր թըրէթին յըրա էլ քըցիս, կօտվէ
Յըհըտ քըհգ ինի, թանէս նըհըհտ կօրծ չօնիս
Յէղուտ մաննը լիւզ կըտան
Յըհ աղա, տու աղա, պա մեր աղունը հու կա՛ղա
Յըհ հնջնթ ըսըհցէ, ինքը հծջնթ ըսկացավ
Յըհ տըծօխկը էս գլանըրումըն ըմ տըհալ
Յըհր ա իլնի էը, էշին ա շօք կիւս
Յըհըր զանգ՝ ա, հիւրիւշին սըրտումըն ա սնս անում
Յըհր օնէլը հիշտ ա, տալըն ա տըծր
Յըղէ յըս՝ ծընէ, սըբէ յըս՝ ծընէ
Յըղըծուվէն խանթու քըթըվէրէն կօթան կըպաշին
Յըմբուրուղէն տըմանօղը քացուն էլ կըտըմանա
Յըվըշ-յավաշ քինօղը երկան կըքինի
Յըրկէ կերածը ըսօր օքուտ չի
Յիթիմին իրըհը ցօրտ կինի
Յիթիմին խօրուրթ տըվօղ շատ կինի, քիծանգ՝ անօղ չինի
Յիթիմին ճակատը պէնդ կինի, իրըհտէն կաշին՝ հաստ
Յիթիմին քան ասօղ շատ կինի, հաց տէն անօղ չինի
Յիթիմին վեր բախտ ինան, հանրը մըհնէլ չար
Յիմիշին լիւզը չաղալը կօտէ
Յիրօինքին կիւրանը յերօրը կառէլ չի վեր անէ
Յիրօիտումըս տըվօլի պէն չի կա, լօխ սըվըրօլի յա

Յօրդա ըզնօղ ծիյին կըլխէն թըխել չըն
Յօրդանըն ընգժօրնս վըճնէրըտ մը՛կնէ
Յուպուպը ինքըն ա վը՛տած, գիւղիւմ ա, թա պիւնըն ա վը՛տած
Ե ադիսց մարթին ղընծծթուն չինիլ
Ե ախշուն կընգանը իրը՛տան պաչի, փէշին՝ ծը՛րքան
Ե ամուսը վըննատակ չըն տալ
Ե ամուսը տըվէն շանը կէրավ վէչ
Ե անը տափըն ա կօխալ, տարը տափըն ա կօխալ
Ե էրակ ընդըրա, հու վէր մը՛հը՛տ ծընվում ա, մը՛հը՛տ մը՛հընում
Ե էրակ ընդըրա, հիւրիւ մը՛նէլիս ըղօրմի յըն տամ
Ե էրակ ընդիւր կինի, հւրան գիւլլան հւրան չի նի կնալ
Ե էրակ մը՛գ, վէր մէր մը՛ծէրը Լաին ա, Մատին, Պատին
Ե էրիլը հիշտ ա, մըննան քըցիլըն ա տըժէր
Ե ը՛ղ ճըկատավ մարթին սը՛րտըն էլ մը՛ղ կինի
Ե ը՛ղ օրէն հանգանկ օր էլ կինի
Ե ը՛ղ օրէն ունթուրը կարծ կինի
Ե ը՛ղ օրում ըս՛ թու մօր բութա իլ, լէն օրում ըս էլիա թու մօր բութա իլ
Ե ըլբանդին ծին տեպէ՛զ կինի
Ե ըհախ պէնան նըհախ պէն տիւս կըկա
Ե ըհը՛տ ըրած տըրմանը պէնվալ էլ կա
Ե ըղացած էջը յա կըկըծէ, յա՛ քացէ կըտա
Ե ըղացած մարթը կարէլ չի կօշտ հաց օտ
Ե ըմարդէն բաղումը վէ՛չ վարթ կըվիցնէ, վէ՛չ մընէշակ
Ե ըստում ըմ տակըս ա էրիւմ յը՛ր ըմ կէնում կըլծիսըս ա էրիւմ
Ե իսյա խըմօղը էրկու հը՛տ կըհանրփի
Ե օթ մարթը քար էլ կօտ
Ե օթ փօրը կըղըողըռա
Ե օռնը ասից քըչէվըս փօչ չի
Շախկա տուված թութան արաղ շատ ա տիւս կնամ
Շահէն կթօ տալավ կարէլ չըս յը՛խնիս, կըլխէն բօմիւլ բիդիս
Շահէն պէնը դարաչուն էլ ա ըզնում
Շահէն քըմակէն շահէն հօրավ կասին
Շահը վեր շահ ա, առանց նծքնար կարէլ չի ապըրէ
Շամը ւնց ինիւնվ էրվում ա հւրիւշին լիւս տալի հը՛տ
Շան հանծցըն էլ ա փէշակ, վէր սըվը՛րիս

Շանա մազ պուք տալըն էլ ա օքուտ
Շանան էլ վէր թիւք՝ յը՛ր օնիս, բիդի լկավը յը՛ր օնիս
Շանան լակուտ յեր կալ, վըխճարան՝ կնառնը
Շանան կօտէ՛զ կինի
Շանան շատ տըրը՛կիս կիւղանօղ չի կա, ամիա էլիա տէպէ՛զ ա շօր կնամ
Շանը աշկը կուտընավ կըքուրըցընիւ
Շանը բախտը վըճնանը տակէն կինի
Շանը էրկու անում չինիլ
Շանը կըժածը շանը մազը կըսըղըցընէ
Շանը կըղըլըփի տալը միւնչը՛կ վիւլին տըճնալըն ա ինում
Շանը հանքին դալիթ տալավ դիւզիլ չի
Շանը հըրըցըրէ՛մ՝ մին օրումը քանէ քար ա՛՞ քը՛կ նի կնամ, ասից՝ յէշած քանէ
մարդիմագար ա ջըհիւմ
Շանը հիշկան քարավ տաս, կըհանչի
Շանը հիշիլի հը՛տ յըն պահում
Շանը յէշում ըն, թի՛քնան քըցիւմ
Շանը յը՛ղուտ քըսակ չինիլ
Շանը նըհը՛տ ապըրօղը շընըվարի կըհանչի՝
Շանը նըհը՛տ ըխաըրաց, ամիա փանղը ծը՛րքատ վեր մէլ տիւնիլ
Շանը նըհը՛տ ինիս՝ շընավը՛տ կըկա
Շանը նըհը՛տ հընգըրօթուն ըրա, ամիա մըհակը ծը՛րքատ վեր մէլ քըցիլ
Շանը պիւնին կօխպէն աղվէս չի ապըրէլ
Շանը վեր դալու ինի, կիւլ էլ կըխէխտի, արչ էլ
Շանը վեր հիչըցընիս վէչ, հանչիլ չի
Շանը վեր քարավ չի տաս, հանչիլ չի
Շանը փէշակը կիղօթունըն ա
Շանը փէշակը հանչիլըն ա
Շանը փօրը վեր ցավէ, խօտ կըրածէ
Շանը քըթան ճիւր խըմէլավ ապըրէլը շան մըսա հարան ա
Շանը քըշտավը առանց մըհակ ընցընէլ չըն
Շանը քօտուտըն ա կըտաղում
Շանին շօր կնալավ քըթնալ չըս
Շառը շառան յան տըվօղէն անա յա փըմնում
Շառը շառ տըվօղէն անա յա՛ փըմնում
Շառը չինի, խէրըն էլ չի կալ

Շատը պէրայ, ա սըթոնան կայայ, թա՛ Աստուծ, շատը հը՛՞թէ տար
Շատ ապըրելը պէն չի, շատ տը՛ննալըն ա պէն
Շատ ապըրողը շատ պէն կըտը՛ննա
Շատ ապըրողը չի շատ պէն գիղան, շատ շօռ կըվօղը կըգիղան
Շատգիղ աղվէր ճօխտ վը՛ննա՞վ ա թնայակ ըղնում
Շատ գիղծողը խըրե՞վ կըխօտ
Շատ գիղծողը կուճուր կըմընա
Շատէն հը՛տան ըղնօղը խըրե՞վըն էլ կըկուրցընէ
Շատէն շօրվան նայի կինի
Շատը խըրե՞վան ա կույանուս
Շատ ըղնօղէն բախտ չինիլ
Շատ ընէլավ շըտանայ չի, խըրե՞վ ուտէլավ կըվիլանն
Շատը՛ շատէն, էչն հնքին՛ քիսիբին
Շատը շատէն կօշտը կըքինի
Շատը շատ ցավ ա
Շատ ըպըրելավ չըն սըվը՛րում, շատ տըսնալավ ըն սըվը՛րում
Շատ ըս գիղոն՛ խըրե՞վ խօտ
Շատը օժժան ա, խըրե՞վը՛ սիրիլան
Շատ թայդի ըղնօղը երկու տը՛ղ կընըստ
Շատ յօք-յօք ընօղէն ումբուրը կարճ կինի
Շատ ծըծըղէին վերչը լնց կինի
Շատ ծնունը շատ հաց կըպիրի
Շատ կարթանօղ շատ չի գիղան, շատ շօռ կըվօղը կըգիղան
Շատ հավ ա կընկըռամ, թա դագու ծնւ ածէ, աման չի կամ
Շատ խէլունքը կիծին ախաէրըն ա
Շատ խօսօղը շատ կըսըխալվէ
Շատ հընդրօղը հընդրովասկավ կըղնէ
Շատ շօռ կըվօղը շատ պէն կըգիղան
Շատ մըղըր-մը՛ղըր ընէլավ պերանըտ քըխծըրանայ չի
Շատ պէն կա՛ չըթէլանը սըվը՛րիս վէչ, կարէլ չըս անիս, շատ պէն էլ կա՛ չըթէլանը անիս
վէչ, կարէլ չըս սըվը՛րիս
Շատ վեր ուրխանաս, քինի հընգիստարանը, շատ վեր տըխըրովիս, էլիա քինի
հընգիստարանը
Շատ տը՛ննում ըս՛ խըրե՞վ ասէ
Շատ օգօղը խըրե՞վ ա յը՛ր օնում

Ընքանըրը վեր ամնէն օր օտիս, շէպու համ կըկա
Ընքանըրը բախծըր ա, ամնա հացէն տը՛ղը տայ չի
Ընէլակը մաշկէն մարթին վէգը երկան կըրվա
Ըննին շօնը վեր քաղաք մի մըննէ, հնքին շըթըռամաշը կօխած կըքինի
Ըննին վը՛նկըթը շէնին շանը կըհըսնէ
Ըննունը տըղամարթ չի կար, անունը վը՛րցակ տիրին
Ընն վը՛ննը կէնա կէրան կըկօտըրէ
Ընչմա տակըռուն շէչմա շօշ կինի
Ըըլծր ուտօղէն կըռէ՞քը կառնէ
Ըընայը վեր կըտըրիս, տական կըկա
Ըընաճաննը ծիծէն ասից՛ տու դնչմանիս աշկէն ըրվա՛, յը՛ս կըծիմ, սը՛րտը ճաքէ
Ըընավը՛տը յը՛ր ինիլանը յը՛տը քը՛թը ծասկէլըն ա մինակ քօժան՞վ անում
Ըընավը՛տը քըցիլանը յը՛տը օգիւն ըս լըհա վիլ շաղ տօ, օքուտ չի
Ըընատարը ուրան շօնը կըճընաննչի
Ըընէրը հըչը՛ցէն, քարվանը անց կացավ
Ըընէրը քուլու կացէն, ըգօղէն պէնը օնգատըն ընգավ
Ըընէրը քուլու կացէն, ըգօղէն փայը բուղ ընգավ
Ըընըհնչօցըն էլ ա փէշակ, վեր կարիս սըվը՛րիս
Ըընօթուն անօղը շանթակ կօտէ
Ըըվաքէն կօժը հինչ գի՛ղան ըրէվէն օժժը
Ըըփօթը գիղոն ա, թա ինքը ամնէնալավ խօրնօղն ա
Ըըփօթը պըթան ա, թա՛ յը՛ս էլ ըմ խօրնօղ
Ըըքնալըն վեր կըռէ՞ք ինի, ինքը ուրան կօտէ
Ըիղին քօռէն քըչտնէ լավ ա
Ըինացէն վեր մը՛ռնէ, յը՛գնանը կաշին կըմընա, քըղըքացէն վեր մը՛ռնէ, հինչ կըմընա՛
Ըինացէն փիս պէնա հըմանչիլ չի, հնչը՛վ ընէլան կըղըմաննչի
Ըինացուն ապըրուտը տըվըրածան հըրցըրու
Ըինացուն գըրգացածը մին տը՛ղ ինի վէչ
Ըինացուն խըրտնած էշը քըղըքը՛ցուն ծիլին անց ա կենում
Ըինացուն խօսկը չըվալ չի մըննէլ
Ըինացուն հնլը շէնին չօբանը կըգիղան
Ըինացուն վը՛խճարը վեր կիւլը օտէ վէչ, իլանծէն ճար չինիլ
Ըինացուն փօրը քըղըքը՛ցուն հացավը քուշտանայ չի
Ըինըմաչունը վեր մարթին տանան կըռ տըվօղ չինի, վեր չի ըղնէլ

Թուիր յընկալ ա, շրվոթը քըշնի
Թուղումքուր լիւզին օխօը պիննան տինս կօնտ
Թուղումքուր կիւռնը օխտը մար կըծըծտ
Թուշքցն ուրան էշան թնրիտ կանտ, փիս տղղամարթը՝ կընգանան
Թօնը գօռռափ հիջցցընէլ չըն
Թօնը գօռռափ վըէրս չըն տանէլ
Թօնըն էլ ա տըրխամաչ կիւղանուն, հէտան հի՞նչ
Թօնըն էլ ա ուտէլիս ծէնը կըտըրում
Թօնը ըշտըէ՞ղ, տօնը ըշտըէ՞ղ
Թօնը ըսպընօղէն քաշ տալ կըտան
Թօնը ըսպընօղէն ըն քաշ տալ տամ, կօծը կուտըրօղէն ըն կօծէլ տամ
Թօնը ըրբէն շուքունը քիւննիւն ա, գիւղիւն ա, թա ըրբան ինթըն ա տանուն
Թօնը թըկէլափ կըստակէ
Թօնը թըկէլափ հընգըրանուն ա
Թօնը իմաստուն հէլվան ա, ամմա մին ա՝ շօն ա
Թօնը լիւսնընգին յըրա հնչիւն ա, ամմա լիւսնընգիւն մըցալ չի տիննիւն, էլիա լիւս տալափ քիւննիւն ա
Թօնը կերածը կըքաքէ
Թօնը կըհնչի, քարփանը անց կըկէնա
Թօնը կըղլըգի տալափ ըստակէլ չի
Թօնը հիչիւն տրիննիլ չի
Թօնը հիչիւն կըստակէ
Թօնը հիչիւն յըէխօէն մուրտառէլ չի
Թօնը ճիրափը անց կընայիս մինչըէլ ճիւրը վըէնէն չի հըսնէ, լըր չի տալ
Թօնըն ա շէնքը, հունցը հարթըն ա ըսկէտուրը
Թօնը շանան, ճօխտը մին տանան
Թօնը շանը մըէնը կօտէ, վըէնկըրը տէն չի քըցիլ
Թօնը շանը յըրա շատ կըհնչի
Թօնը շանը յիչիւն կըհնչի
Թօնը շանը վըէննը կօխէլ չի
Թօնը շան մէս չի օտէլ
Թօնը շըլըկըփուրէն յըրա կըհնչի
Թօնը շընութունափ կըստակէ
Թօնը ցանը լիւզիլափ կիւրունը կըիւսնէ

Թօնը վեր հընննչար, փօխան կըկըէնար
Թօնը վեր հիվանդ ինի, կանանչ կըրածէ
Թօնը վեր շօն ա, ուրան թըզնըլմտըէղը թամնիւզ ա պահուն
Թօնը վեր ութընանց քըլօլվէ, սաղ օրը կըքըլօլվէ
Թօնը վեր քաղաք չի մըննէ, փըսըվէր կըհնչի
Թօնը վըէննը չի տարափ, ամհա վըէննը տանան կըտըրից
Թօնը տըէնը տըռնանը դօչչաղ կինի
Թօնը տնօզնութունան ա կիւղանուն
Թօնը ուրան ըջալափը ըստակէլ չի
Թօնը ուրան կօտէփը հարամ չի հնչըէլ անէլ
Թօնը ուրան հնթին կըտըրօղան կըվախէ
Թօնը ուրան շընութանան ծըէրք չի քաշիլ
Թօնը ուրանց տըռանը ապան կինի
Թօնը ուրանց տըռանը սնրթ կինի
Թօնը ուրանց տըռանը օծժափ ա
Թօնը ուրուշին մըղակուրը կատու յա տըէռնուն
Թօն ինիս, կիւլ ինիս, տանը կուճիւրը չիինիս
Թօշի կիւղ, Թօշի պէրթ, սուկին՝ շըլօր, թափանը՝ հերթ
Թօր ըս կամ, լափը քըթէնուն չըս՝ տու վըս փիսը
Թօր կիւլ քըթիննիւն չի, Աստուծ տալան ա
Թօր կըվօղ կիւլը տնօզնը կէնալ չի
Թօրըն ասուն ա՝ տու ինծ պաիէ թուխճըմաչի, յըէս քըէզ պաիիս մըրթըմաչի
Թօրը շընօրքու հըէտէլ յա
Թօր տօ՝ շընօրք տամ, հաց տօ՝ ըռանգ՝ տամ
Ջաթվան վեր ըղնօղը հազգար թիփն կըտըէռնա
Ջալ շանան չալ թուլա կինի
Ջալ օխօ կըծածը չալ չաթվան կըվախէ
Ջախմախը ընդըէղ թափ տօ, ըշտըէղ կըրակ չի կա
Ջարչին ուրան էշին խասյաթը լափ ա գիւղիւն
Ջար աշկը քարըն էլ ա ճըքըցընուն
Ջարը չարէն հըէտան շօր կըվօղըն ա
Ջըլածէն իրըէնը ցօրտ կինի
Ջըկամէն կամնէն լըծըէցէն, յըէգնէրը հանից սարտըր
Ջըհասը կըծաղկէ, բար չի տալ
Ջըմէնչան՝ մին-մին, մըէղրան՝ մըննը-մաննը, մինչըէլ հըսնիւն տըէղ, կըտիւտակէ

Պըճէլէն լըհա մին հայ ա պըկասու՛մ
Պըճէլէն հըճտէ մին պըճէլ լիավ ա, քանց հազգար խելունքը
Պըճէլէն պօզէր չի իննւմ
Պըճէլէն տարը տըրօթուն կանտ
Պըճէլը հըմանչիլ չի, պըճէլէն տարը կըհըմանչի
Պըճէլը պըճէլէն վէր ջիհնւմ ա, ճակատը մին կըճէլ լինանում ա
Պըճէլը պըճէլ չի, պըճէլէն նըհըճտ կըլծխ տինտըն ա պըճէլ
Պըճէլը ջանում կըտա, խելունքը ըթուշվարթ
Պըճէլը քըճցավ հըրսանէժ, ասից՝ ըստըճէլ լիավ ա, քանց մէր տանը
Պըճէլ խուխէն վէրչը խելունք կինի
Պըճէլ խօխան պըճէլ հըլիվուր կինի
Պըղէնձը վէր ընգավ, կօտըրից վէչ, սնսը ասմանը յըճի իլնավ
Պըննվուրը ասու՛մ ա՛ անիմ՝ օտիմ, անպէնը ասու՛մ ա՛ օտիմ՝ անիմ
Պըռավէն ըրածը աշխադանք ա, կէրածը՝ կօրած
Պըտըհօղէն իրըճտէն վէր ծըծաղում չըս, թնրս-թնրս էլ յէչնւ մէլ
Պըտօկը վէր տիրին, վէր ըն կուխըլական
Պըտօղը ծառան հըճտէ չի վէր ըղնէլ
Պըրթկատարը կօզի՛ պըրտականը էրկան ապըրէ, պըրտականը կօզի՛ պըրթկատարը
ճէլլի մըճնէ
Պըրթկատըճնը իրըճտը սըճէլ կինի
Պըրթկատըճնը իրըճտը սըճէլ կինի, լիւզին կարճ
Պըրթպըթթօտ մարթը խըղճըտանքավ կինի
Պըրծավ մարդը, քինից դարդը
Պըրտըլըճէր ա տիրնի՛ փօրէս աղանձ ըրալ, փըսըվէր ա տիրնի՛ մաշկէս պար յըճկալ
Պըրտօղ կըճէտան հըճտէ փախէր
Պիժընէլավ ծօվըն էլ կըցըմաքէ
Պիճըն էլ ուրան կընօնքըն ա օզիւմ
Պիմըկծախսուն աշկէն չալ շօնը փիս կըթըվա
Պիրանատ տոնս յըճկած խօսկը քունը չի
Պիլիւր քարավ տօն չըն շինիլ
Պիօկան վէր դըրընգաց, գիդա վէր պըրծալ ա
Պիօղը քըթնկան կըմընա
Պիօղվատը կըկօտըրէ, ամնա ծըռէլ չի
Պիօրտատ պէցիւր լօք մէլ տալ
Ջեյրանը կատվէն ծէքին կաթնը չի տալ

Ջըզըրանաս՝ ջըզմըրին դադիրը կըզիդաս
Ջըիննդանը քինծող հընգէր շատ կօզի
Ջըիիլին խըճէլքը դըքանումըն ա իննւմ
Ջըիիլին օծթըն ա ըիիլին խըրատը մինտըճէլ սարէր շօր կըտան
Ջըիիլի աշկավ ծի ճօկէ, ըիիլի աշկավ՝ ախճիզ
Ջըիվնր՝ կա մէր տանը, էլ հօր տա՛նէ մէր բօնը
Ջըիվնր՝ պիրօղը մէս էլ կըպիրի
Մաքնա տըճնօղը վէրչումը քաքաք կըտըճնա
Մաղանան հնր նըհըճտ չի՝ գափ անում
Մաղանան ուրան ուշունց տալ չի տալ
Մաղանան ուրան փըռնէլ չի տալ
Մաղ ըս՝ խըսէտ ըս, կաղ ըս՝ կըտէտ ըս
Մաղ ջանը պընըրիացումըն ա
Մաղ վնդան հինչ ա՛ իւնլ, թա կաղ վնդան հինչ ինի
Մառած օխթը ուրան թըխծընօղէն կըկըծէ
Մառնանը յըրա կիրիւմ ըն, իրըճկան տէ՛ծ օնում
Մավա ճօտը ծու ածօղ կինի
Մավա ճօտը յա քաշը կըտանէ, յա՛ չաղալը
Մարեն ըսըճէն՝ ծօտ ա, վէզը ծըռից
Մարեն սըվըճէր կավը սարումը կըծընէ
Մարէրը ըրուտալին տըճէլ ծօրէրըն ըն ըրօտում
Մարը հիշկան պէցիւր ինի, կըլիտ ծոնըն էնքան շատ կինի
Մարը կարէլ չըս չըվալումը կըճէրիս
Մարը սարէն նի չի կնլ, մարթը մարթին նի կըվա
Մարը սարէն ցիիլ չի, մարթը մարթին կըջիիի
Մար տընալիս է՛ծ ա տըճնում, ճնր տընալիս՝ ծուկուն
Մար քինի, կաքավ տըճէս, արտ վարէ, սալանը տըճէս
Մանսալ ջանիլը սնրսալ էլ անիլ կինի
Մափ խընձօրը ծառան վէր չի ըղնէլ
Մէլը ուրան քըճցած տըճէրավը կըքինի
Մէլին պէրածը սէլը կըտանէ
Մէլին տակը ըղնօղը թօռան վախէլ չի
Մէլունկ արտը պիրքատու կինի
Մէրը սէրունը կօտէ
Մէրը սիրէմնավ ըն կապում

Մեր ծնիս՝ խառնէ վը՛ղէն
Մը՛կ է՞ծը սը՛կ վարէն մաչին ըրվալ չի
Մը՛կ է՞ծը սը՛կ օր կըծընէ
Մը՛կէն սապունը չի օքուտ, պը՛լէն՝ խըրատը
Մը՛կէն սը՛կ ասէ, սիպտակէն սիպտակ
Մը՛կըն ա սիպտակը հըմանանը յը՛տըն ա մնիլուն անում
Մը՛կ հավըն էլ ա սիպտակ ծիւ ածում
Մը՛կ յը՛գնը վեր վեր ըղնէ, տինըկավուրը կըշքտանա
Մը՛կ օխժ տը՛սնօղը սը՛կ չաթվան կըվախտ
Մը՛կ օխժան վախօղը սը՛կ չաթվան էլ կըվախտ
Մը՛րմը վը՛ղումը կենալ չի
Մը՛րմը իւրան վը՛ղը կըքըցին
Մը՛րտը աշկան լիավ ա տը՛սնում
Մը՛րտը մէս ա, ամհա ամժէն մէս սը՛րտ չի տը՛նում
Մը՛րտը յարա մարթին ըշտըղէն էլ թըխիս, ցավ կըտա
Մը՛րտը պէց մարթը զըրիւց ընէլավ ա մը՛րնում
Մըխտօր բիղի օտիս, վեր հիւշըտ տը՛ղը կենա
Մըխտօրը սուղանէն ախայրըն ա
Մըխտօր ուտօղեն պիրանան վը՛տ կըվա
Մըրտան տիւս յը՛կած խօսկըն ա սը՛րտ մի մընում
Մըրտավ վեր քարէն կօշտըն էլ քիմիս, քարը կըկըմանջի
Միպտակ ծը՛րքը իւրիւշին ըշխադածըն ա սիրում
Մուղանէն երկու անում չինի
Մուղանէն քախժօրը ինիլ չի
Մուս ըրած մարթին մաչին քաշկեր ըն ցըղնօտում
Մուվթան թիքան քախժօր կինի
Մուվթան վեր պէց թուղճեղեր, վերջինըն էլ ըս պէց թուղլական
Մուտէն կըրկատան չինիլ
Մուտէն հարիւր վը՛ննը կինի, ամժա կարէլ չի սարը պիցըրանա
Մուտէն մանգիլը կարճ կինի
Մուտէն վը՛ննը կարէլ չի երկան վազ տա
Մուտէն վը՛ննը կարճ կինի
Մօղան ինի, նաղղ ինի
Մօղան չըմ կերայ, էչիս սը՛րտըս երիւմ ա
Մօղան ուտօղէն սը՛րտը կըմըրմըրա

Մօնգսըզ կընգանը անէսկը փըռնօղ կինի
Մօվը մարթին դիւշմանին տօռնը կըտանէ
Մօվը մին տարտ կըքանչին, թծիմաթը հազգար
Մօվը վէչ մար ա ճըմանչիւմ, վէչ վերթի
Մօտը լիավ ա յը՛րիմիշ ինիւմ, հինչ դօրթը
Մօտը խուսէլավ ապըրում ա, դօրթը լըկըվէլավ՝ մը՛րնում
Մօտը դօրթին կէսըն ա
Մօտը դօրթու տը՛ղ անց ա կենում
Մօտըն ա կէղծավըրօթունը վեր թաքավեր տը՛րէն, տըժեր վեր կըղնին
Մօտ ըսօղէն շըհաղը կօխկէն բիղի
Մօտ ըսօղէն տօնը նի կացավ, հըվըտացէն վէչ
Մօտ ըսօղէն քըշտէն սօտ ասէ, մինըն էլ իվիլ
Մօտը սօտ ըսօղէն տօնըն ա քանդիւմ
Մօտը վեր ասին, ըրըրքանթին կասին
Մօտը վեր ինի վէչ, խօսկը դաշանճ՝ չի ըրվալ
Մօտ խօսկը ցը՛խ օրը տէժ տալի փնդ ա
Մօր ցակատը կօթան էլ ա ըրվամ
Մօրփէն աղութկ ընէլավ կըխնափին, շանը՝ վըսկըրավ
Մօրփերը իւրանց հը՛տէ յըն աղութկ անում
Վազ տըվօղ էշին թըխէլ չըն
Վախտ էն կը՛տան, վեր վէչ թըշշամ ա, վէչ վըշշամ
Վախտ էն շանան, վեր թաքուն ա կըծում
Վախտ էն շանան, վեր կըծում չի
Վախտ լըղարան, վախտ ճըղարան
Վախտ ճըղարան, փախտ լըղարան
Վախտ ա ինիւմ կաղը սաղան առաչ ա ըղնում
Վախտ ա ինիւմ՝ կըրկամօտը ծրփանթան ճէլլի յա վամ
Վախտ ա ինիւմ՝ մը՛ծը պիծիմին հը՛տան ա քիւնիւմ
Վախտ ա ինիւմ՝ սաղը ճըքածէն ըրըջին ա կօտըրում
Վախտը վախտէն, բախտը՝ թախտէն
Վա՛յ էն մարթին կըլօխը, վեր կընէճը նախշուտ կինի
Վայ էն յիղփիրին, վեր թաքավերը խօխա կինի
Վաստակ յը՛գնը ըշկերան կըրվա
Վարըս վարտտ նվանգ, խարակըս էլ իվիլ
Վարըտ վեր դիւզ չինի, ծը՛րքըտ պէն չի փըռնէլ

Վարթը տակըռան ա կիրմիրին
Վարթը քօլէն յորա չի կենայ, խօսկը՝ մարթին սըրտումը
Վարթ քըղէլիս ծըէրթըտ փօշ կըծակէ
Վէլէլը ուրան վըէրսը սըրտումըն ա փըռնուն
Վէշ մինը ուրան թանէն թըթօ չի ասէլ
Վէ՛ջ աղումըն ա, վէ՛ջ մաղումը
Վէ՛ջ արտը վարտըն ա տարը, վէ՛ջ հընծծողը, օտտողըն ա տարը
Վէ՛ջ էշ ա, վէ՛ջ ճծրէ, էշու նըման խըէղճ ա, ճծրու նըման՝ կօխկինա
Վէ՛ջ ըլնծակը ուրխաց, վէ՛ջ չըլնծակը տըխըրվէ՛
Վէ՛ջ ըմըռնըվա ցուրտէն հըվատա, վէ՛ջ ծըմըռնըվա իրըէվէն
Վէ՛ջ լավավըն ա ուրիխընալի, վէ՛ջ փիտավը տըխըրվէլի
Վէ՛ջ ծոն օնէ, վէ՛ջ յըէղ, քըթըվէրու վա շօռ կիւս
Վէ՛ջ հակումըն ա, վէ՛ջ հուկումը
Վէ՛ջ շատ աղու իլ, վէր թըթին, վէ՛ջ շատ քախծըր իլ, վեր լիւզ տան
Վէ՛ջ սօրլիէն քիղի մատաղ վըզնվ օնիս, վէ՛ջ էլ խուխտն՝ քնաքն
Վէ՛ջ սօ, վէ՛ջ յըէր կալ
Վէ՛ջ փիս պխախօլ ա իննուն, վէ՛ջ լավ հարթնը
Վէ՛ջ քախծըր իլ, վէր կօլ տան, վէ՛ջ աղու իլ, վեր թըթին
Վէ՛ջ օղտը համան նի կըմըննէ, վէ՛ջ էլ էշը փնլնքննալ կըպիցըրանա
Վէր ածած յըէղը հըվաքվէլ չի
Վէր ածանը լըսնէ, չծրթ՝ կիւսան վեր կըտըէռնա
Վէր ածնէն մարթ ուրան ըրածը օտէ, ըշխարթէս կէսը կըկըտօրվին
Վէր ածնէն օր խըրաված կերէր, լնագնթը կըկօրչի
Վէր առանց պահէլ հեյվան աննալ կիւ, հանդէրը լիօլը կինի
Վէր անըրէվ ինիր, յիրօլինքումը կինի
Վէր բարը բարէն չի թուշ իլնվ, օրը ախ ու վիշավ կընցընէ
Վէր բախտ ինի, չծր քառն յորա էլ քինիս՝ կըկընանչի
Վէր գիղի, թա ընդըէղ վեր ըմ ըղնական, մին գնաթ կըքըցի
Վէրը հիշկան խօր կըտըրիս, էնքան ճուրը հորէն կըղնէ
Վէրթին վեր հափըռումը յըղուծու վէլ անէ, մօրը ուտըցընէ, կարէլ չի աննափին տական տոնս կիւ
Վէր ծըէրթէտ ա լիւզվիտ յորա հնանս կէնաս, ածնէն խըթա կըպըրօընիս
Վէր ծոն ա յըէկալ, վըէննըտ քիղի մըրստ
Վէր կըտըրէ՝ խօր կըտըրէ՛

Վէր կուճուր ի, մըէծան ի վախում, վեր մըծացէ, կուճուրան ըմ վախում
Վէր դըզղանունը շօրվա չի կա, հօր ըս՝ շիրըէփը ինծ տան
Վէր ճուր ինի, ճըէղացը կօրծ կանէ
Վէր մաշկէս տար ինի, տըռնանըս էլ շօն կինի
Վէր մարթը սըրտավը չինի, տնքիւտը մըղալ չի տինիլ
Վէր մըղըրըճանքէրը լօխ մըէղըր շինին, աշխարթըս մըէղըրավ կըլըցընէ
Վէր մըէռալ չիննուն, դէրը քիննուն ա հընգիտըրանունը փայ կըվաթում
Վէր մին-մին ասիս, շիլ չըս ըղնէլ
Վէր մին պէնան շատ օտիս, կընհանէ
Վէր մին պէն գիւղինն չըս, կըլխտ գօր մէլ տալ
Վէր մին պէնին յորա կաթ-կաթ կիւ վէշ, կըկըլխտ
Վէր մուկունը ինի վէշ, կատու չըն պահէլ
Վէր յըշիւնվ սըվըրէան ինի, շընէրը դասաթ կինին
Վէր շանը քօծնաօլ անիս, աղչ էլ կըխըէխտի
Վէր պըէլէրը ինին վէշ, խէլինքնէն կարէլ չըն ապըրին
Վէր քանան ինի, ջիօլնորին ցալ կըտա
Վէր տանան կըտըր չինի, տիննունը վեր չըն ըղնէլ
Վէր տան բնքննալ ինի, էն տանը վըրչէմըն կինի
Վէր տարէն արաշտ ինի, կօծ-կօլա շինօղէն պէնը աչ կըքիւնի
Վէր տափը պինդիւն ա, յըէզնը յըէզնանը անա նըղանուն ա
Վէր տըրաթուցը կըտըրում ա, աննէն լիւզիւ տըրաթուց ա տըէնուն
Վէր փնդը յըէր օնիս, կիւ շօնը մնալուն կանէ
Վէր փիս օր չի քաշիս, լավ օրէն մըղղարը գիղնալ չըս
Վէր փուլ չի տաս, կընէօղտ էլ չի պարլիւս տալ
Վէր քամէ չինի, ծառը տինիւտ չի կնալ
Վէր քանուն հըկըռակ թըթիս, իրըէսավըտ կըտա
Վէր քըղէլի շընօրը չօնիս, ծըէրթըտ գիւլին նի մէլ տալ
Վէր քըզընտէ ուխա՛) ա, ինծընտէ իշշա՛) ա
Վէր օղտէն չուքըցընիս վէշ, կարէլ չըս պէնիս
Վէր օտիս վէշ, պըրծընէլ չի
Վըթին շասած դիւզ խօսկը անվաննալ վըրցակու կանչ ա
Վըէթէսը տիրին թախտէն, թուլու ընգամ, ընգամ տափը
Վըէխճարը մինըրէվ հարիւրը տըէռնալը մօրթէն հազգարը կըտըէռնա
Վըէխճարը մուրթէլի հըէտէ յըն պահում

Վըխճարը հարան կատնը ճընանչիւմ ա
Վըխճարը օտոււմ ըն, տընընը նըրընտ կըրընվ անոււմ
Վըխճարը պահողը շօն էլ կըպահի
Վընդան իլանթը վընդ կըտընոնա
Վընդան քախթըր պէն չի կա
Վընդէն վէր պահիս, ինքըն էլ քընգ կըպահի
Վընդը համ պահոււմ ա, համ թաղոււմ
Վընդը համ տամ ա, համ յընր օնոււմ
Վընդը մարըն ա, մարըն վըն հարը, քըրթնօնքըն ա տարը
Վընդը մինը հազգար կըչիմի
Վընդը վըրողէն, պըրըն ուտողէն
Վընդըտ փուղացէն լուգուտ փուղացէն
Վընընը կացած յընգընը նըստած յընգընընը կըխէն կըթըրթ
Վընընըտ յորդանըտ ըվթըն մըն կընէ
Վընըն իլան էչը յա կըկըծէ, յա քացէ կըտա
Վընըն իլան ծիւն յա կըկըծէ, յա քացէ կըտա
Վընըն իլան տըվարէն մին կուճի հօ-հաւն էլ ա բօլ
Վընընը յընր ա կացալ, կըխէն խըրատ կարթալ
Վընըն կացէնըն էլ ա ծըմակ քիւնըն
Վընըն էլ ա կուճի, ամնա թանգլ ա
Վընըն էլ բիղի հարան ծանղըր պահէ, մինակ անոււմ բօլ չի
Վընընը ըխաղհարոււմըն էլ ա փըլըստըրատ տամ
Վընընըն թօզին մաչին էլ ա փըլըստըրատ տամ
Վընընըն կուճուր ա, հօքոււմը մըն
Վընընըն վընըն խուսկէն հըննէլ չի
Վընընըն ցընըն մաչին էլ ա պըծըպաժի անոււմ
Վընընըն փէյնոււմըն էլ ա վընըն
Վընընըն պիթող շօնը վընընըն էլ կըտանէ
Վընընըն դաղիթը գարգարը կըգիղա
Վընըն անող շօնը քընական էլ ա մանկըն անոււմ
Վընընըն փըրկին վէր կըքընցին
Վընընըն էչին քօռակ չիմիլ
Վընընըն քարվանքաչի տիթին, լօխճին կըտօրից
Վընընըն կէսան յընտ տընընալը օքուր ա

Վըխըլկօտ արչը պըթըր ա կօռոււմ
Վըխըլկօտէն աշկէն կատոււմ քըչէրը օշակ ա ըրվան
Վըխըլկօտը օխտը հընտ ա մընընոււմ, անվախը մընընտ
Վըխըլկօտ շօնը վընըն չի անէլ
Վըխճարէն ըսընցէն յէ մարթին մէս ըն տամ, ասից ամնէն օր կարթը տըվօղը մին օր
էլ մէսը կըտա
Վըխճարէն թօզը կիւլին ըշկընըն օքուր ա
Վըխճարէն յիթիչալը վընընը փուխտըն կիւլը կօտ
Վըխճարէն ցիփարը չօբանը կօտ
Վըխճարէն սիւրին յընտ տընընալ, կաղընըն առաչ ընգալ
Վըխճարէն տըմակը վէր քօր ա կամ, տանոււմ ա չուբանէն մընակը քըտոււմ
Վըխճարէն տըմակը հարան հընտ ծանղըրուսկ չի
Վըխտըն տըրա չիմոււմ
Վըրթընընըն թաղարթըն գըտընըն ըն ըսքըտոււմ
Վըրէնընըն ըսընցէն հինչ փէշակ կօ՞գիս, ասից օղտու մալքանը
Վըրուսանէն լուգոււմ կըցալէ, ծիւկոււմ փըրթընըն աչի կօտը
Վըրուսանէն ցիթընը տըրընընը կըմաչի, հարթընընը ըրընըն
Վըրցակէն մին վընընըն կիւլի տըվէն, քընցալ, թա ըղվէսին յէխտի
Տալալ-պիթընընըն ծօվըն էլ կըկըխէ
Տալ բիղիս, վէր յընր օնիս
Տալիս բիղի վախիս վէչ, վէր յընր ունընընընըն վէչ
Տակէն քարը վէր կըլընըն յընր իլան, էլ մար ու քուր չի հըրցընէլ
Տական հոււցը քիւնի, մինընըն կըլընըն ընդի քիւնընըն ա
Տակը վէր նասազ իլան, կըլընըն փօլ կըկա
Տանան տիւն յընը, շէնան տիւն մէլ կալ
Տանատ վէր տիւն կալ, էն վախտը տանըտ դաղիթը կըգիղա
Տանէն մընըն վէր տիտիթ անէ, կուճուրը մընընըն կանէ
Տանը ասլան ա, տիւնընըն կատու
Տանը դէրին «օրհնըն դէր» չի կա
Տանը դիւզը յօխսան կատ
Տանը գաղը կընընըն ա, ըստօլընըն կիւլին
Տանը կընգանը մին ծընընըն կօլ բիղի ինի
Տանը կընընըն ինի, թօ մին յըրթըն էլ կէչ ինի
Տանը կօղէն ճար չիմիլ

Տանը մը՛նձը սատորքըն՝ ա. ամմէն թըխ ձուրան յըրա յա յը՛կր օնուս
Տանը մը՛նձը տանը կուճուր խօխան ա
Տանը պէնը խուխեն անա կըզփոյան
Տանը վեր բնաքնազ ինի, վըրչէմն էլ կինի
Տանը վեր կընե՛վ ինի, սուփրեն էլ աղ կինի
Տանը վեր օխտը տըքըրակեն ինի, տօնը սիրփօղ չինի
Տաննը՛ ինձ, խընծօրը ինձ, շըվաթլիս վէլ ա ըշտանիքս տամ
Տաննը վեր հըսնէ, ծառէն կենալ չի
Տաննին լվալը արչը կօտէ, յեմիչին լվալը՝ չաղալը
Տաննին հըսածը չաղալը կօտէ
Տանած քարը տափէն չի մընալ
Տանած ըռուքը հըպարապ կենալ չի
Տասը հը՛կտ խաչան պաչիւն ըս՛ էն հէջ, մը՛հը՛կտ տըռում ըս՛ բըլարուռ ըն անում
Տասը հը՛կտ չափէ, մը՛հը՛կտ կըտըռէ՛
Տավարը քինի՛ տարը նըհը՛տը, խօխան քինի՛ հանը նըհը՛տը
Տարավ կխա՛ սուլթան ըս, անսավ կխա՛ դօնաղ ըս, ամմէն օր կխա՛ անում ըս
Տարէ կա՛ օր կըպաիտ, օր կա՛ տարէ կըպաիտ
Տարէն չօրթ հավա օնէ, չօրթըն էլ ձուրուր նըհը՛տ բանան
Տարէն վեր թուռլին ինի, արաղը թեիրատ կըխըմին
Տարէն տըսնըրկու ամէս ա, ամմէն ամէս ձուրան բարը օնէ
Տարը տըրածէն ա փէշման, կիւլը թուրածէն
Տափէն թըքում ըս՛ յերգիւնթըն ա ըղնում
Տափը ընգած սը՛կրնը յա՛ տակ կըտա, յա՛ կըլծի
Տափը վեր պընդում ա, յը՛գնը յը՛գնանը անա նըղանում ա
Տաքէն չըտըմանօղ օխօղ ճէլլի յա կըծում
Տենակը վըսկըռէն տնձ ա իլնալ
Տենակը ձուրան կօթը կարէլ չի տանչի
Տենակ տաա՛ անրին չի կաթէլ
Տէպե՛վ վը՛ննը փօշ նի կըմըննէ
Տերմանը քունը չի, տիւրնընանուցը հօ քունըն ա՛
Տերտակ ըխտէն էջ չի զըռալ
Տերտակ ըրբան կըճըռճըռա
Տերտակ խօսկը քանէն կըտանէ
Տերտակ կըրատն անսը պէցիւր կինի

Տերտակ կըլծիւր վըննրեն դիսօթուն չի տալ
Տերտակ մըհակէն շօն չի հանչի
Տերտակ չըվալը վը՛ննը չի կենալ
Տերտակ պօժկան պէցիւր սնա կանէ
Տերտակ տուարակէն էջ չի զըռալ
Տերտակ քըթօլը պերանը չըն տանէ
Տը՛ղէն ասած խօսկը վը՛նկու կին օնէ
Տը՛ղը կարում ըս փօխիս, բախտը չըս կարում
Տը՛ղ կա՛ սօվ ա, տը՛ղ կա՛ ծօվ ա
Տը՛ղնանը քացէ տըվօղ ճօրէն ձուրուչին խընայել չի
Տը՛նալ չի պատան, տը՛ննում ա ճըկատան
Տը՛ննալըն էլ ա մին սըրտըրիվօթուն
Տը՛թօխկ քիննօղ հընգեր շատ կօզի
Տըկըլօրը կփղան վախէլ չի
Տըկըլօրը յը՛կր իլնալ սարը, սարէն անումը բեդնամ տը՛ռալ
Տըկըլօրը պըլուկվէլա վախէլ չի
Տըկըլօրը սէլա վախէլ չի
Տըղա ինի, ախճիգը Քըրղիունջա կըկխ
Տըղամարթը բիդի համ տանան ինի, համ շանան
Տըղամարթը թըքածը յը՛կտ լիւզիլ չի
Տըղամարթը խուսկէն պէնդ վը՛ննը կըկենա
Տըղամարթը կըլծիւրն ա, կընէվը փէշկը
Տըղամարթը ձուրան խուսկէն տարը կինի
Տըղամարթը տըղըմըրթվաչի յա մը՛ննում
Տըղամարթը ցավըն էլ ա տըղըմըրթվաչի տանում, մաիըն էլ
Տըղամարթ կա՛ կընգանա բեթան ա
Տըղան պը՛կ ինի՛ հինչին ա՛ հօրը հըրըստօթունը, տըղան խէլլունք ինի՛ հինչին ա՛ հօրը հըրըստօթունը
Տըղան տանը սըթիւնըն ա, ախճիգը նըխշընըզվարը
Տըղան տը՛ն, ախճիգը օզի
Տըղան վեր լվալ ինի, հօրը տօնը կըշինգի
Տըղատ վեր մը՛ննէ, տըղէտ յըրա լանց իլ, մարթըտ վեր մը՛ննէ, քը՛կ յըրա լանց իլ
Տըղէն անա տըղա յա ինիւմ, լվալ տըղէն անա՛ ախճիգ
Տըղէն լիւզին մարը կըսկանա
Տըղըմարթին աշկը կօրծա վախէլ չի

Տըղըմարթին կերած մըծնըփոշոթիւնըն էլ բիդի խըլխըլթօտ ինի, վեր քանը տըէղը կա
Տըղըմարթին նամուսը փափաղըն ա
Տըղըմարթին փափաղը չըբիդի տափը ըղնէ, կընզանը՝ դայուն
Տըղըմըրթօթունը քանունը չինիւմ, ջիգիարունըն ա ինիւմ
Տըմակ չըն օտոււմ, թա վըէճան մօտէ յա, ածմա թափան ըն օտոււմ, վեր մաչը քաքալ
լիգըն ա
Տըննգ անօղը տըննզանվ կըղնէ
Տընըտարէն տըռնան ըն ճընննչիւմ
Տընըցէն հընդըցուն քըթօլը խըլիլ չի
Տըռանը շօնը վեր մուխալ ինի, աղվէսը հալէն պինիւմը կըճուտըհանէ
Տըռնանըտ շօնըն էլ բիդի դաշանգլ ինի
Տըռիմ յըէս, բօմփիմ քըէգ
Տըռնավը նի մըտած քամէն հնրթնվը տիւս կըլկա
Տըռուտողէն վնարի հացը մահնա յա
Տըռուտող վըէճը թանգլ չի անէլ
Տըրախըտ վեր ընթունէ վէչ, տըծօխկը լըհա ըղանչանը կանէ
Տըխտըէղէն կըծօ ինիլը մըէծ ու կուճհուրան չի
Տիլըէր ըս թըքում՝ օնք ա, տիվէր ըս թըքում՝ մըքօք ա
Տու՝ աղա, յըէս՝ աղա, պա մեր աղունը հու կա՞ղա
Տու ասէ թըմնչն ինի, թա չէ թըմնչն անօղ շատ կա
Տու ասէ՝ ղըզղանունը պէն ինի, շիրըէփ քըթէնալը հիշտ ա
Տու ասէ՝ ուտէլի ինի, թա չէ օտող շատ կա
Տու ինծ մէլիթ ա սէ, յըէս քըէգ՝ Մէլիթսէթ
Տիւզնը կատվէն ծըէրթան մուկուն չի պըրօղնէլ
Տիւզնը մարթը ըրնգի հաց ա տըէսնում, ծարավը՝ ճիւր
Տիւզնը մարթը վէչ մին պէնա խօկալ չի
Տիւզնը մարթը քարան կակօղը կօտէ
Տիւզնը մարթին պէրանը ըղուվէլ չի
Տիւզնը շօնը տըէճաննըն էլ կըկըծէ
Տիւզնը շօռ յըէկու՝ հըմննչից վէչ, կօրծ ընէլան հըմննչից
Տիւզն ըս՝ մարթու մաչ քիսի՛, տըկըլթօր ըս՝ տան մաչ
Տիւզնը փօրը ծափ կըտա
Տիւզնը փօրը կըղըղըթա
Տիւզնօթունը կըղըթունէն մարըն ա
Տու թըխալ չըս, յըէս էլ վեր չըմ ընգալ

Տու ինծ սիրի կօրկու մըչանք, յըէս քըէգ սիրիմ ցօրնու մըչանք
Տու ժըղուվուրթն սըրտավը իլ, վեր ժըղօվուրթն էլ թու սըրտավըտ ինի
Տիւանն հինչ պիրիս, աշխաղանք ա
Տիւանն՝ հնրի-փէրի, մաչան՝ փըթած կվնրի
Տիւանն քըհանա յա, մաչան՝ սաղանա
Տիւսինը ծնունըն ա, մաչկիւսինը արաղը
Տու տըզ ըրա՛, յըէս՝ մըէղըր
Տօնը առանց խօսկ չինիլ
Տօնը մաչան ա մըծանում
Տօնը սըրփօղը էվիլըն ա
Տօնըտ նըէղ պահէ, սըէրտըտ հնրզանկ
Տօնըտ չի նի, ամհա հնրիւչինը քաննիլ մէլ
Տօն չիլանծ տըէղը պաղկալը լկավ ա
Տօնըտ վէր տաս, կընէգըտ էլ կըտաս
Տօն շինծղէն պէն ասօղ շատ կինի
Տօն պերած շանը վըէննըն էլ բիդի պարի ինի
Տօնըտ քըլլած պահէ, վեր հըրըվանէտ փօղ չի փըռնիս
Ցանաք կըէտունը ծուկուն չի ինիլ
Ցավէն ծընդըրթունը ցըվատարը կըգիդան
Ցավը սարէն չի տըված, ցավը մարթին ա տըված
Ցավը սարը չի քաշիւմ, մարթըն ա քաշիւմ
Ցավը վեր Աստուծ ա դարկում, դանրը ընէլի տըէղ չօնիս
Ցըէխան թամուգ տիւս կըվօղըն ա թաքավէրը
Ցըէխան տիւս յըէկէնքլ, լըէլը ընգէնքլ
Ցըէխունը կաճ, թանուգ կաճ
Ցըմաքած ըխափրան ճիւր չըն օգիլ
Ցիլը հիշկան աըէվ ինի, ցօրէնը էնքան մըէծ-մըէծ կինի
Ցիրըէկը հանց կաճ, վեր քըշէրը դինչ քօն ինիս
Ցիրըէկվա շամը քըշէրվա խերան լկավ ա
Ցօրէն հացէն պօգէր կինի, փօրը կըծակէ, մաչան տիւս կա
Ցօրէն հացէն պօգէր չինիւմ
Ցօրէն հացը պօգէր կանէ, հարէ
Ցօրէն հաց չօնիս, ցօրէն չիւզիւ էլ չօ՞նիս
Ցօրտը շիրըէփալ նի յա մըննում, քըթօլ-քըթօլ տիւս կվան
Ռուգիլալ տօն չըս կարէլ պահէլ

Ուզվողէն աշկը տալա՛յ ըն տո՛ւս օնու՛մ
Ուզվողէն աշկը տըվողէն ջուբէն կինի
Ուզվողէն մին իրը՛նքն ա սը՛կ, չըտըվողէն՝ երկու
Ո՛լը ուլին կերա՛յ, վը՛սկըը տո՛ն չի քըցից
Ումէրը խօխա յա. յա՛ կըմըծանա, յա՛ չէ
Ումէրը հըվըտըվուրէն խափիլ չի
Ումէրը ուտէլան լա՛յ ա
Ումէրը քըրացած կիր ա, մին օր կըրթվիւնն ա
Ուտախոթան մային մին մէտըր տէս, մին մէտըր տէն՝ տէրտակ պէն ա
Ուտաքանր մարթը տո՛ւզնը չի մընալ
Ուտէլա՛յ պըրօընու՛մ չի, ցըրը՛կ տալա՛յ ա պըրօընու՛մ
Ուտէլին անու՛ըր տամ ըս՛ ըսկանու՛մ ա, ընէլին անու՛ըր տամ ըս՛ քըռանու՛մ ա
Ուտէլիս քըթօլը չի հէրիք՛ անու՛մ, կօրօ ընէլիս՝ հընգէրը
Ուրան աշկէն կէրանը տը՛սնու՛մ չի, ուրուչին աշկէն շէրանը տը՛սնու՛մ ա
Ուրան հը՛տէ քօն ա ինձն, ուրուչու հը՛տէ անա՛ց տը՛սնու՛մ
Ուրան տը՛նանը քացէ տըվօղ ճօրէն ուրուչին խընայիլ չի
Ուրան քըրթընըքա՛լը հըրուտաանօղը վէ՛ ջիննաթ յը՛ր կօնէ, վէ՛ ջ միննաթ կըթօղէ
Ուրթո՛ւննէտ հըվատու՛մ ըմ, ամհա վըրցապէն հանքին ըրվամ ա
Ուրուչին անիթա՛լը ծըծաղէլ չըն
Ուրուչին աշկը քը՛կ լո՛ւս չի տալ
Ուրուչին թանը ուրուչին ամանը ցամաք կըպահէ
Ուրուչին ծաղկած ծառա՛լը բիղի ուրխանաս, վէր քունըն էլ ծաղկէ
Ուրուչին հացը փօր չի քուշտըցընէլ
Ուրուչին հացը փօրու՛ըր կէնալ չի
Ուրուչին հը՛տէ ճըրնա՛լ ա տը՛ննու՛մ, ուրան հը՛տէ ճըրըքկալի էլ չի տը՛ննու՛մ
Ուրուչին հը՛տէ վէր քանդօղը ինքը կըղնէ մաչը
Ուրուչին շանա՛լը վը՛րս չի անվէլ
Ուրուչին պատառը պըկու՛մ կըմընա, կօլ չի թինիլ
Ուրուչին փըլա՛լը ուրուչին պէրանը կէրի
Ուրուչին քըրթնօնքը ամմէն մարթ կարէլ չի օտէ
Ուրուչու ծի յը՛ր ինծօղը ճէլլի վէր կըկա
Ուրուչու ծի նըստօղը փիյադա կըմընա
Ուրուչու հը՛տէ դօնգի, ուրան հը՛տէ խէլինք
Ուրուչու փուլա՛լ ինք՛ կալանօ շալվարը կարծ կինի

Փանդը վէր յը՛ր օնիս, կօղ շօնը դոյուղ կըջիի
Փանդին մըղմօղըն էլ ա ուրան ամա կույանու՛մ
Փալանդո՛ղը փալան չի ինք՛ օնէլ
Փալանը էշին հը՛տէ ծանդըրուկ չի
Փալանը փուխէլա՛լ էշը փօխվէլ չի
Փախչիլ-պըրօընէլըն էլ ա տըղըմըրթօրուն
Փայ ընօղէն փայ չի հըսնէլ
Փայ-փայ ընօղէն փայ չի մընալ
Փառաշ կառնանը հը՛տան կինլ չի հըսնէլ
Փափաղը տըղըմարթին պարէվըն ա
Փափաղչուն աշկը փափաղ կարէլ տալա՛յ տո՛ւս կօնին
Փափուկ լիզին վէ՛ քար կըճընանչի, վէ՛ քօլ
Փէյնը ճըղէ՛, քըցի՛, փէյնը ճըղէ՛, յը՛ր կալ
Փէշակը կաթ-կաթ ախպիւր ա, վէր վըրաքէ վէ՛, պըկասէլ էլ չի
Փէշակը մին կուտուր հաց ա՛ փիշըկըվէրէն կուտըտակէն տիրանօ
Փէշակը փիշըկըվէրէն ծը՛րքէն յէսի ա
Փէշքէլ տըված ծիլին կըքընէն հըմբարէլ չըն
Փը՛սան հանօղը էշըն ա
Փը՛սան վէր թիւհնանա, կըթըրըվիակէ
Փըթած փանդը մէխ չի պահէլ
Փըլա՛լը միջը՛կ օտէլը ասու մէլ, թա լա՛լ ա
Փըլա՛լը ուտօղէն, խօսկը՛ ըսկընօղէն
Փըլա՛լ կա՛ ըշտան չի կա, ըշտան կա՛ փըլա՛լ չի կա
Փըսակվէլը յըղըր-մը՛ղըր չի, վէր հօփ տաս, կօլ տաս
Փիղը օխտը տարանը մին ա ծընու՛մ, ամհա փիղ ա ծընու՛մ
Փիյադան ծիլըվուրէն հընգէր չի
Փիս ախպէրը հանիւր հընգէրա լա՛լ ա
Փիսանը յը՛տը լա՛լըն ա
Փիս դօխտուրը հիվանդէն ճէլլի հըղէ կըտիսի
Փիսը փիս ա, օզիւմ ա՛ հայ ինի, օզիւմ ա՛ թօրթ
Փիսին փիս կասին, լա՛լին՝ լա՛լ
Փիս խաբարը ճէլլի տը՛ղ կըհըսնէ
Փիս խօսկը հացա յը՛տ կասին
Փիս կա՛լը կաթնը տամ ա, տամ, մին էլ քացէ տամ, պարան տամ

Փիս հավը մին ծնւ կածէ, սաղ օրը կըչկըչա
Փիս մարթը պարիկէնթանն էլ ա փիս
Փիս մարթին կընէժը միշտ լկավ կինի
Փիս չի, գինդում ըս, թա լկավ ա
Փիս պէնին փիս չըն ասէլ
Փիս ջնհիլը փիս մհիլ կինի
Փիս տարեն ճօխտ կինի
Փիս տարուն ունթուրը կարճ կինի
Փիս տղղան ճէխ կանէ, ուրիշին օջաղը պահէ
Փիս օրէն լկավ օր էլ կինի
Փիս օրը կըլըվանա, փիս մարթը լըվանալ չի
Փիս օր չըթաշծը լկավ օրէն մըղղարը փիղնալ չի
Փիրփէտին ջանը քացախըն ա
Փուկան սարէրըն էլ ըն փախչնում
Փուկան մըրթօթուն չինիլ
Փուկէն ըռըչին համ սարը կըլծի կըտա, համ քարը, մինակ սար սըէրտը չի կըլծի տալ
Փուկէն ըռըչին սարէրըն էլ ըն տղղտօղում
Փուկէն նաղը լկավ ա, միսյան՝ փիս
Փուլը ըսօր կա, էթուց Շստուծանա մըխիթնրովի
Փուկ ըլխըղօղէն խըէլըն՝ մին, թուփ ընօղէնը՝ տըսնըմին
Փուկ լօխ ըն ըլխաղում, պէնը պահէլըն ա
Փուլը ծղէրթու յըէխտ ա
Փուլը համբարք ա սիրում
Փուլը մարթին յըրփինքլ ա տանում, մին էլ յիրփինքնա քըցում տալիը
Փուլը մըթէն տըէղը լին կըտա
Փուլը փուլ ա սիրում
Փուլը փուլատըէնըն ա կկամ
Փուլը փուլէն յըրա յա կկամ
Փուկ օնիս՝ աղա յըս, փուկ չօնիս՝ փնղն յըս
Փուլը տակէն խօսկը ամմէն տըէղ անց ա կէնում
Փօխ ըրած հացէն բիրնքն չինիլ
Փօխը օխտը տօն ա պահում
Փօսը վեր կըտըրալ ըս, տօն չինի, խէ օգնում ը՞ս էրնուը ըղնէ մաչը
Փօրէն խնփիլ չըն
Փօրը հացըն ա քուշտըցընում

Փօրը հացուտ ա իլնալ, էլ ինձ ճընանչում չի
Փօրըտ պատառ տնուգը բիղի, աշկըտ բիղի կօշտ
Փօրցանձ թանը անփօրց մածնան լկավ ա
Փօրցվանձ հըրըէկանը անփօրց պարիկաման լկավ ա
Փօրցվանձ սաղանան լկավ ա, հինգ անփօրց հըրիշտըրակը
Փօքս փըջծղէն խօսկ չի հըսնում
Քաթան հարց չըն տալ
Քախծըր լինղն օխծը պնւնան տնու կօնէ
Քախծըր խօսկը յըղըր-մըէղըր ա
Քախծըր պէնը ամմէն օր քախծըր չինիլ
Քած կնուկան պըրծումը չինիլ
Քամակըտ ըրա՝ տըղէտ՝ հաց կէր, իըրէսըտ ըրա՝ մարթիտ՝ հաց կէր
Քամէն ասից՝ հու վա՞ փնղնում, թա հինչէր ըմ անում
Քամէն քարան պէն չի տանէլ
Քամուն խէրըն էլ ա շատ, շառըն էլ
Քամուն պէրածը քամէն կըտանէ
Քանղիլը հիշտ ա, չինիլըն ա տըծէր
Քանէ թուրունը տաք ա, հացը կօխկան կըտան
Քաչէն ըսըէցէն՝ ամմէնաղաշանգլ ղուշը վէրըն ա՞, ուրան ճօտը առալ քաչից
Քաչէն ըսըէցէն՝ կըռօցըտ խէ թօքա չը՞ս անում, ասից՝ վէր ինձ մընար, մըղէ թօքա յի
ըրալ, ամհա թնրիփ անօղ շատ կա
Քաչէն խընամէն քըչէղակը կինի
Քաչէն հըէտէ էլ ուրան ճօտըն ա քախծըր
Քաչը հիշկան լըղանա, ըղօնէժ չի տըէնալ
Քաչ Նըստէ, վէր տիլըէր տըէղ տան
Քաչը ուրան ճօտէն ասում ա՝ պիմըղկքօլա վըննէրէտ մատաղ
Քաչը քաք կօտէ՝ հնքին ցեց
Քաչին խընամէն քըչէղակը կինի
Քաչին հըէտէ ղուշէրէն մաչին ամմէնաղաշանգլը ուրան ճօտըն ա
Քաչին ճօտը քաչ կինի
Քաչին մըղըէտ հընգըրթօթուն ընօղէն կըտօցը յըէխտուտ կինի
Քաչ խօսէ, վեր համըէղ ինի
Քաչալը ճնուը չի նի մըննէլ
Քաչալ մարթը հարուստ կինի

Քաչալը վեր ճար անող ինի, ուրան քըչալեն կանտ
Քաչալը ուրան կըլխեն թանրիսի կանտ
Քաչալը ուրան փըրփաղեն թանրիսի կանտ
Քաչալը ուրան փըրփաղեն հավան կըկենա
Քըչալեն հընտէ դայլլանքխանան յա՛ իլան, յա՛ իլան վէչ
Քառը ըսկանալ չի, կընըմընցընտ
Քավթառ էշըն էլ ա զոռոան
Քավթառ էշըն էլ ա կանրի օտուս
Քավթառ ճծրեն էլ ա կանրի օտուս
Քավթառ շանը քուչի-քուչի չըն անէլ
Քարան վեր պաչիս, քարեն սըրտըն էլ կըկըկըղէ
Քարեն իրընցը նըլըրէր վէր խօսիս, լո՛ւզո՛ւ-լո՛ւզո՛ւ կինի
Քարեն կուճիը չի մըծանում
Քարեն կուճիը չի մըծանում, խուլխեն կուճիըն մըծանում ա
Քարեն օխտը վեր կօշտ ինի, մինըն էլ կակօղ կինի
Քարը պատեն ա իննւմ, պարթը սըրտեն
Քարը վընդան ա տո՛ւս կան
Քարը ուրան տընդը ծանդըր կինի
Քացախը վեր թունդի, ուրան անանը կըճըքըցընտ
Քաքը փօրուսը հընէ ա կան, գի՛ողո՛ւմ ա, թա յընէ ա
Քէթը ցեց ախճիզը անմարթ կըմընա
Քըթան ւպենը երկան մընալ չի
Քըթօլեն քամակը լո՛ւզ տըվօղը մաչինըն էլ վէր կածէ
Քըմակեն ասած խօսկը մին քօր կապէկ չմօի
Քըմակեն ասած խօսկը քամակ անօի
Քըմակեն ասած խօսկը քամակեն կըսանգի
Քըմակեն շօնը դօշաղ կինի
Քըմակէս նըստում ա, թա ըռըչաս յընէր կաց
Քընենքը մարթին վընտանը յըրա կըչուրըցընտ
Քըզըքէն թաթը մընիընտ ծընդըրանում ա, մընիընտ՛ թիթըվանում
Քըշերվա կերածը կօրած ա
Քըշերվա կօղեն ցիորէկամ կըփըռնին
Քըշերվա քընցած հըրեն քըթած ա
Քըչալեն վեր ճար ինի, ուրան կըլծխը կըքօրէ

Քըչալեն վեր ճար ինի, ուրան քըչալեն ճար կանտ
Քըչեղակը քաք կօտէ՛ հնքին ցեց
Քըչըղակեն ըսընցէն՛ խէ ըտի խըքըրբեզան ըս, ապից՛ անթանր ակնեն քար քըցիլըն ա ինծ
խըքըրբեզան չինան
Քըչըղակեն քարվանքաչի տինիս՛ լօխճին կըկըտօրէ
Քըռաստուն կօղ մին չըփաղու կըրընցալ չըն թըլանին
Քըսի-փըսին տօն կըքանդի
Քըրացած սըրտեն վէչ հնր կինի, վէչ մար
Քըրիստօսա խաչը հային ա պանծին ընգալ
Քըրիստօսեն աշկամ տընտեն վէչ, խընէլքամ ճընչընցէն
Քըրիստօսեն ասալ ըն՛ հու վա՛ քու վերթիտ, ասալ ա՛ հու վէր ինծ ըսկանա
Քըրիստօսը վեր հայ չինի, չըրչարմունքը հայ ա
Քըրթնընքամ ըշխաղած կապէկը օղտու հաքի յա. իրկընանալ չի
Քըրթնընքօղը ըշխըղօղեն մըղղարը վամ կըգիղա
Քանթախտը են չի, հու քըմըքխտօթուն շատ ա տընսալ, քանթախտը են ա, հու
քըմըքխտօթունը կարում չի տանտ
Քանդիըր ըշտըղամ պատ կա, էլիս կըլական ա, կընէփապը անց կենա
Քանդիըր պերակ տընդան ա կըտըրում
Քանսիքը անլեր ըրամ, ամքարը ըլլերոտ չիլամ
Քանսիքը հացու վա կարօտ, հարուստը՛ անմեն պենու
Քանսիքը ուրան խընէլքան նըղընտ ա քանսիք
Քանսիքը վեր հավ օտէ, յա՛ հավըն ա հիվանդ, յա՛ ինքը
Քանսիքը փուլ քըթամ, գի՛ողանց վէչ, թա հինց անտ
Քանսիքը քըսիթին չի սիրում, Աստուծո՛ հըրուստեն
Քանսիքը օխճը կերամ, ըսընցէն՛ տո՛ւզն ա, հարուստը կերամ, ըսընցէն՛ ճար ա
Քանսն քինճըր ուրանց տանը քօն չինիլ
Քըզանա պըթկածը քընէ կօտէ
Քընցածեն հընտան քինճըր յընտ կան չի
Քընդիթին մին ճօնդան վէր փըռնիս, մընացածը կըլական ա
Քըսիթին ախճիզը օգիլը հիշտ ա, պահէլըն ա տըծր
Քըսիթին աշկը կօշտ կինի
Քըսիթին արտը կըչուրանա, խօխան կըթիլանն
Քըսիթին քախտը ուրան անա խըքալ ա
Քըսիթին իլանը հըրուստեն վընթըն ա
Քըսիթին իրընցը սընէվ կինի

Քննարկի արժեքը սրբի կրնի, սրբորոշ լին
Քննարկի խորատ տղվող շատ կրնի, հաց տղվող՝ խորտ
Քննարկի ծեփքը փուլ ըղնէ, քոչքը քօնը տանէլ չի
Քննարկի ծեփքէն մղիակ չըն տիտիլ
Քննարկի կամ իննար, ցըմաքած կիմար
Քննարկի կընէփը փէշ բիդի, ուկախը էշ բիդի, տօնը կըտօր բիդի
Քննարկի հնչը քննարքը կըփիդա
Քննարկի հացը օտօղը քուշտանալ չի
Քննարկի մին յը՛գնը էրկու չի տը՛ննալ
Քննարկի սը՛րտ կրնի
Քննարկի սիպտակ կըտը՛ք չըբիդի մղիաշ տաս
Քննարկի վարը կըչուրանա, խօխան կըքուլանա
Քննարկի վեր հըրուստընալի ունէր չիմի, սը՛րտը կըճաքէ
Քննարկի տօնը պէնօղ չիմիլ
Քննարկի օրը Աստուծ ա կըտըրալ
Քննարքօթունը վեր վեր ա կօխում, ամմէն ընփիւննալ ա վեր կօխում
Քիմի հանողը. հա՛մ ըրա՛, հա՛մ կէ՛ր, հա՛մ սըվը՛րէր
Քուխէն կօթը վեր պըրծընումա ա, յա՛ նուքնարէն ա թակում, յա՛ վը՛նըն ա քօրում
Քուխէն շրհաքը փիգիդը կիմի
Քուքնօղնը տիրած մղիակէն շօն չի հնչիլ
Քուռէն դնորը Քուռան վարար ա
Քուռըն էլ ա մնորդ իլնի, մըրէնօլ ա նըմըրդացալ
Քուռունը ծնկուն ինի, Վառին ցամաք հաց օ՛տէ
Քծիմն հընգերը էրկու թնգալ հընգերա լւալ ա
Քծիմն տէրմանը քամուն չըն տալ
Քծիմն տըմական վը՛րտ կըվա
Քծմնալ ըրա՛, վեր քը՛գ էլ քծմնալ անին
Քու յը՛ղըտ քը՛գ ինի, իմ թանէս նի՛ չի կխա
Քուռանա չն աշկը, վեր ըրըչան ուրան չի տը՛ննա
Քու տանըտ թանը ուրիշին տանը մը՛ղըրան լւալ ա
Քու տըրըտ տանէլ մէ՛լ, կօխէլ ուրիշին վը՛ննէն ծակը
Քուրըն ասում ա՛ ախպէր օնիմ, ախպէրըն ասում ա՛ քուր չօնիմ
Քօն իլնած աղվէսը հալ չի փըսնէլ
Քօն իլնածը յը՛ր կացալ, գերթնիմն վըխծըքըրալ
Քօն իլ. յը՛ր կաց, բախտ օգի

Քօչը յը՛տ տը՛նալ, կաղլէփըն առաչ ընգալ
Քօչին մաչին չըխարակ չըն մանէլ
Քօռակը միւնընէլ էշ տը՛ննա, փալանը մըղմօղ կօտ
Քօռակը ծօրը ըռաշկէն տըրտընփի տըվալ, փիկը տարալ
Քօռակը վեր մըմանա, էգիա էշ ա տընըլական
Քօռ աշկան ըրտասունք չի կաթլ
Քօռէն հը՛տէ յա՛ ըստը՛ր, յա՛ Բաղդադ, մին ա
Քօռէն հինչ վէջըն ա՛, թա շամը թանգ ա
Քօռը հինչ կօ՛գի՛ էրկու աշկ, էրկուսըն էլ աըլծօ-պըլծօ
Քօռէն ցմրմն չօնէ
Քօռը վեր յը՛ր կէնա, կաղլէփ մարթին վը՛ննը կըկօխ
Քօռը փըննածը պէց չի թօղնէլ
Քօռ ծըխօղէն ինք՛ անօղըն էլ կիմի քօռ
Քօսուտ էօը ըխպիդին յը՛րէ ակնան ճնուր կըխըմէ
Քօսուտ ծին դըշէվին չըխկըխկօցան կըվիախչի
Օբան հըղըցէն յըրա յըն վեր թօղում, վէր շօնը սայաղ իմի
Օբան վեր ըն թօղում, տօնը քանդիմ
Օգ՛ած կօթը քըթած կօթօ ա
Օգիլը համօթ չի, չըտալըն ա համօթ
Օգիլը համօթ չի, չիմիլըն ա համօթ
Օգիլը՝ ուգիլան, ախրթը՝ կիգծղան
Օգիւմ ըս կըքալէն յըրիշալը քիմիս, քըչըղակէնըն էլ ըս մըննատ քըցիւմ
Օժծան վախէլ մէ՛լ, նըմուսան վախէ
Օժծը ուտէլին մաչին ա
Օլին յա՛ տանը, յա՛ տըռանը
Օլին յը՛ր կացալ, մին կօնոլ կօխից
Օլին ուլնցալ, հըղէն իրկըննցալ
Օխծան էլ ըն ճար չիմիւմ
Օխծան վախէ, վեր դուրդը չի անում, յը՛տնան կըծում
Օխծէն աշալը վեր ծըրալէ, կըլծիւր կըտանէ, տիմի չուբանէն մղիակէն տակէն
Օխծէն թըխէլ չըն, հըղը՛ցը վեր քըցիլ
Օխծէն կըլծիւր վէր ցալէ, կըտանէ տիմի կըծանէն մաշտը՛րը
Օխծէն կըծածը կըլըվանա, լիւգվին կըծածը լիվանալ չի
Օխծէն հնքին միւնընէլ կօխիս վէ, կըծէլ չի
Օխծէն ճօտը սիրվիլ չի

Օխժը կըլխան կըսպանին
Օխժը կըծածեն քօն կըկնա, տուգնը մարթին կ'աչ չի
Օխժը հալալը կըփօխտ, խապաթը փօխտէ չի
Օխժը հիշկան ձօռ քինի, պիւնը դիւզ նի կըմըննէ
Օխժը վեր կըծում ա, օխժանչին կօխկըն ըն քիննւմ
Օխժը վեր օխժ ա, մարթին ճիւր խըմէլիս կըծում չի
Օխժը վեր օխժ ա, քօն իլան մարթին կըծում չի
Օխժը տիւսան ա նախշուտ, մարթը՝ մաչան
Օխտը դաչաղ մին տըկլօրու կըրըճեն վէչ պըլօկէն
Օխտը մըրաքուրը մին հըրաքուր չի տըճնալ
Օխտը մօր պահած խուխէն աչկէն մինը քօռ կինի
Օխտը չալիտ, մըճիըճտ կըտըրո՛ւ
Օխտը տարանը մին կընգանը անգուճ կօնին, թնրս անին
Օխտը տարանը մին շան տարտ կանէ
Օխտը տարտ արաշտ իլանվ, սօվ չիլանվ, մին տարտ թուռոյին իլանվ, սօվ իլանվ
Օղտան էլ բիդի վախինք՛, կըտըտան է՛լ
Օղտան էլ չըն վըխըլական, զձգական էլ
Օղտան սըհաթսագ չինիլ
Օղտեն ընգուճումը դընգըլթագ թըկըճեն, ասից՝ էս հինչ դընգըլընգոց ա՛
Օղտեն ըսըճեն խէ վէզըտ ձօռ ա՛, ասից՝ հինչըս ա՛ դիւզ, վեր վէզըս դիւզ ինի
Օղտեն հաննափը մարթ կըսպանէ
Օղտեն հանքին հիշկան իրկընանա, տալիէն չի իըսնէլ
Օղտեն հը՛տտ հանրիւր հը՛տտ չօքէլը քալ ա, հինչ մըճիըճտ պարանց ըղնէլը
Օղտեն հըրսընքա ծէն տըվէն, ասից՝ վէչ պար կ'անըն ըն գիւղիւմ, վէչ յը՛րթ ասէլը,
հնլթնթ յա՛ փնդիւ վըն դարկում, յա՛ ճիրո՛ւ
Օղտեն պար կ'անլը կըրմունքէն ա փըռնում
Օղտեն վեր չուքըցընիս վէչ, կարէլ չըս պէռնիս
Օղտերը կըտվըճեն, գիւզըղկնէն վըննըտակու մընացէն
Օղտերը պէց ըն թօղնում, լիւվէնը փըռնում
Օղտեն քըթնանվ ճիւր չըն տալ
Օղտը ասից՝ սըհաթսագ ըն, ըսըճեն՝ վըննըծը՛րքատ ըրվամ ա
Օղտը թօղած՝ գիւզականէն հըճտան ըն շօռ կամ
Օղտը խըմօրը կարից վէչ ծամէ, չուրացած հաց տիրին պիրանումը
Օղտը համ մըճ ա, համ պարի
Օղտը հիշկան ըստակած ինի, կաշին մին իշապէռնը կինի

Օղտը մօտը ըրածում ա, հը՛րէ յէշիւմ
Օղտը պէց ըն թօղալ, կըտէտըն ըն հըվաքում
Օղտը քըճցալ վէչ, մաղըն էլ վըճոան կըաըճեն
Օնքը շինիլին տը՛ղ աչկըն էլ ցըրըճվ չըն տալ
Օտէլ բիդիս յըրըճոան, վեր պիրիս հըրըճոան
Օտէլը քալ ա, քանց չօտէլը
Օտէլըն էլ ա փէշակ, վեր կարիս
Օտօղ պէրանը պէց կինի
Օրէկան մին խընծօր օտօղը դուխտուրու կօշտ չի քինիլ
Օրէն էքնին ումէր չի կա
Օրը իրըճք հը՛տտ սօվ ա իննւմ
Օրը օրէն մատաղ չըն տալ
Օրվա կօրծը էքըսվան չըն թօղնէլ

Ազգը նի օնէ օրէ՛գ
 Ազգը պըկատ կէ՛նա
 Ազգը տանէ՛ քը՛նգ/օը՛նգ
 Ազոտ փըռնէ՛ քը՛նգ/օը՛նգ
 Ազոցտ մըէ՛ռնէ
 Աջակ-ծուպակ ճընջվի՛ք
 Այվը տօնըտ ըղնէ՛
 Անձվ ընցընի՛ք (անասուններին)
 Այսվ ըղնիս ս ճին ճիրա հըէ՛ռէ տը՛նդ
 Արո՛տիս
 Անձին աշկէրըտ քուտըցնէ
 Անտր ահիմ քը՛նգ
 Անտր-ընդէրու մընաս
 Անտր մընաս
 Անտր անիս, տը՛նրտակ նըստիս՛
 Անտրագ մընաս
 Անտր Աստուծ կըտըրէ՛
 Անտր կըտըրվէ՛
 Անտր սը՛նգ քարէն կիիրիմ
 Անտր ծովըն ըղնիս
 Աղը տը՛ննաս, ըղնիս չօ՛ւրը
 Աղտր բնընգը կօխած
 Աղտրտ փըռնըվէ՛
 Աղտրտ քուռանա
 Աղտր արվարի
 Աղտր հը՛նա
 Աղտր րուռանա
 Աղտր պըլթա՛
 Աղտր տըրա՛քէ
 Աղտր տիւս կա
 Աղտրտ խուլ՛ փըսնէ
 Աղտրտ մազ՛ փըսնէ՛

Աստուծ անու՛մըտ կըտըրէ՛
 Աստուծ դուվանըտ անէ
 Աստուծ ընէ՛ ծի քը՛նգ
 Աստուծ ինծ տը՛ննա, քը՛նգ տանէ
 Աստուծ կըլիտ քարէր վէր ատէ
 Աստուծ կըտըրէ՛ շան խասպաթըտ
 Աստուծ կըտըրէ՛ շնձօրթըտ
 Աստուծ քը՛նգ դարդ տա, դարման չի տա
 Աստուծ քը՛նգ ցալ տա, սնս չի տա, վէր վա՛յ-վա՛յ անիս
 Աստուծ քը՛նգ քօս տա, դէյնը չի տա, վէր քանըտ դըրփիս
 Արը՛նվըտ թաղիմ
 Արը՛նվըտ խըվարի
 Արտըտ կըրակ ըղնէ
 Արքանդըտ կըրկուսի կա
 Արքանդըտ չուրանա
 Անդանըտ կօտըրէ՛
 Ապլարըտ կըտօրփիմ
 Ապլատ թաղիմ
 Ապլատ մըէ՛ռնէ
 Ապլատ վէ՛չ տօն կա
 Ապխտըտ սըվանա
 Աէյմուրագ մընաս
 Աըլտ խէրը վէ՛չ տը՛ննաս
 Անընթըտ չուրանա
 Աօղմամիչ ինիս տու
 Աօղմա օնէ քը՛նգ
 Աօյըտ թաղիմ
 Աօյըտ թիլ չափիմ
 Աօյըտ տափու՛նը տիհնիմ
 Գ-Ջանըտ խըվարի
 Գ-Ջավուր մընաս
 Գ-Ջուլլաթակ տը՛ննաս

Գ-Ջուլլան ջիզ/նարտ կէ՛նա
 Գ-Ջուլլան սըրտատ կէ՛նա
 Գ-Ջուլլըխարակ տը՛ննաս
 Գ-Ջուրտ տափան կէ՛նա
 Գ-Ջորդ ու ցափու կա՛նս
 Գ-ըմըզը՛նդըտ կըտըրվէ՛
 Զըհար տը՛ննա, պըկատ կէ՛նա
 Էն օրըն ըղնիս, վէր շօնը օը՛նրքատ հաջ չի յը՛ր օնէ
 Էրկու աշկավ քուռանաս
 Էրկու վը՛ննալ չուխանաս
 Էրկուս-խըրա՛վվիս տու
 Էրկիս տու
 Էրկիս-փըթթօ՛րփիս տու
 Ըգիգանը՛ն մընաս
 Ըթընածէնթը քը՛նգ տանէ
 Ըթընծէնթին քինիս
 Ըշխաղածըտ ճարու տա՛նս
 Ըշխաղածըտ պէրցիտ տակէն օտիս
 Ըշխաղածըտ քը՛նգ յըրա բաղարնք՛ անիմ
 Ըշխաղթէս իրը՛նէն վէ՛չ վալ օր տը՛ննաս
 Ըշկաիը՛ն մընաս
 Ընանու՛զըտ կըտըրվէ՛
 Ընըթաթախ տը՛ննաս
 Ընըթիթը՛ն տը՛ննաս
 Ընըթիթթիւշ տը՛ննաս
 Ըռնու մաչի խը՛խտըվիս
 Ըռնու կէ՛նաս
 Ըստուծէն կըրակը կըլիտ վէ՛ր տը՛ննա
 Ըստուծէն դըգաթէն կա՛նս
 Ըտակէն տակը քի՛նիս
 Ըրածըս աշակէրտ օնէ
 Ըրածըս քըթընկէրավըտ վէ՛ր տը՛ննա

Ըրածըտ առաշկըտ կա՛նս
 Ըրածըտ ճիւղը տանէ
 Ըրէվու հասըրաթ մընաս
 Թաթետ քի՛նիս, դըքանէտ յը՛տ տը՛ննաս
 Թաղիմ քը՛նգ
 Թէգու՛նըտ տափան կէ՛նա
 Թըքըթիթիւս տը՛ննաս
 Թու՛նթաթուն տը՛ննաս
 Թուրունըն ըղնիս, խանծըվիս
 Թուփավ-ծուպակ ճընջվի՛ք
 Թօրը յէշիս, ինծ տը՛ննաս
 Թօրը շօռ կա՛ս, ինծ քըթէ՛նաս
 Իլանըտ կըտըրվէ՛
 Իմ օրըս ըղնիս
 Ինծանա բէ՛չ-բէթար օր ըղնիս
 Ինծ մատաղ քի՛նիս
 Իրը՛նտ կարիմ/կըրկըրօտիմ
 Իրը՛նտ կըտըրվէ՛
 Իրը՛նտ կըտըրվէ՛, շան իրը՛նտ
 Իրը՛նտ շըմբիմ
 Իրը՛նտ սըվանա
 Իրը՛նտ տափան կէ՛նա
 Լըկըցափան ըղնիս
 Լավ օր չըտը՛ննաս
 Լավ օրու հասըրաթ մընաս
 Լիւզիտ լըկըվէ՛
 Լիւզիտ խըզըտակավըտ տու՛ս կա
 Լիւզիտ կա՛պվէ, մընաս քիլքիլայիս
 Լիւզիտ յըրգիարա վէ՛ր կօխէ
 Լիւզիտ պիրանու՛նըտ չուրանա
 Լիւզիտ տըկըռհան պու՛ք կա
 Լիւզիտ փըքիթթօտ, չըքըթօտ, պիրանու՛նըտ օռչի
 Լիւզըտ խըվարի
 Լիւսի հասըրաթ մընաս

Լօթիտ օտիծ
Խազվ-խայտառակ տը՛հնասս
Խաւիան մընաս
Խըզըխուր մընաս
Խըզըխուր տը՛հնաս
Խըռօկը արկատ կէ՛նա
Խըռօկ օնէ՛ քը՛էգ
Խըզվարվիս տու
Խուխու իրը՛նս չի տը՛հնասս
Խուխու հասըրաթ մընաս
Խօր խուրանաս
Մակվիս, ծղկծղկօտվիս տու
Մահկիս, ծղկաթափ ինիս
Մառըտ բար չի տա
Մը՛հըքտ պըռատ մընա
Մըժամը՛հ ինիս
Միլըտ կըտըրվէ
Կածանկը թըխէ՛ քը՛էգ
Կէրածըտ աղու-լըղէ տը՛հնա, քը՛էգ
ըսպանէ
Կէրածըտ մաշկավըտ քի՛նի
Կէրածըտ պըկէտ մընա
Կէրածըտ սըրտումըտ տըխկըտէ՛նակ
տը՛հնա
Կէրածըտ քըթօճըկերավըտ վէ՛ր տը՛հնա
Կէրած հաքըտ հարած ինի՛ քը՛էգ
Կըլխավըս շօ՛ւ տաս
Կըլխավըտ հուշ ըղնէ՛
Կըլխէս մատաղ ինիս
Կըլխէտ յըրա քի՛նիս
Կըլխէտ քար ըղնէ՛
Կըլխէտ քըրըկարկուտ վէ՛ր տը՛հնա
Կըլօվիս տու
Կըլծխըտ թաղիմ
Կըլծխըտ վը՛հլավ անիմ

Կըծըխարավ ինիս
Կըտօրըտ ծակվէ
Կըտօրվիթ՛ տուք
Կի՛նլիւ ճանգ ըղնիս
Կի՛նլիւ փայ տը՛հնաս
Կուռնէրըտ չուրանա
Կուռնէրըտ վէ՛ր տը՛հնա
Կուրկուտըտ օտիծ
Կօնըտ թաղիմ
Կօնըտ մօշավ անիմ
Կօնըտ քի՛նլիմ
Հանց ցավու կիս, մի՛նակ յը՛ն գիղանմ
Հանց օր ըղնիս, մի՛նակ յը՛ն գիղանմ
Հանց օր ըղնիս, օրէ՛ն մանուկը կիս քը՛էգ
լըրա
Հաստ կօխկըտ կըտըրվէ
Հավայի գի՛նլիւ փայ տը՛հնաս
Հավատ նըստէ՛
Հափուտըտ կօ՛չ կիս
Հը՛հավ ըղնիս
Հը՛հը ջանըտ օնէ՛
Հըղտ ցն՛քիմ
Հընդըրի՛ս, հընդըրի՛ս, հընդըրվասկավ
ըղնիս
Հըրսանէ՛քըտ փըռնած մընա
Հինչ կանանչ ճըղնա փըռնիս, ճի՛ծոն,
Հինչ կանանչ ճըղնա փըռնիս, չուրանա
Հուքիտ ըղխավըտ տու՛ս կիս
Հուքիտ տըժօխկու փայ տը՛հնա
Ղուգիտ մը՛հնէ
Ճօխտ ծըծավ թնլանկ ըղնիս
Մադարըտ թաղիմ
Մադարըտ մը՛հնէ
Մադարըտ տափու՛մ տի՛նիմ
Մազէրըտ տըխտակէ՛ն սանդըրիմ

Մահրի՛ն-մաղբուն մընաս
Մամային մընաս
Մաշկէտ հօռը կօտըրո՛ւ
Մաշկէտ սը՛հը փըշըրո՛ւ
Մաշկըտ կօտըրո՛ւ
Մեյիտ յըրա պըզըլ՛ - պապալ՛ անիմ
Մէսըտ վէ՛ր թափէ
Մէսըտ օտիս, վըսկըռէտ հնի՛ կիս
Մը՛հայըտ շընէրը քաշ-քաշ անի՛ն
Մը՛հայըտ շօ՛ն տը՛հնա
Մըզմօղը ջանըտ ըղնէ՛
Մըշկահօռ մընաս
Մըշկահօռ, վիզահօռ տը՛հնաս
Մըսըպօտիս, մը՛սըտ օտիս
Մըրթամը՛հ մընաս
Մըրմընջավ ըղնիս
Մըրմօնջը ջանըտ օնէ՛
Մի՛նըտ էրկու շտը՛հնա
Մին ծակիս, հազար փըքի՛ս
Մին կուտուր հաքու հասըրաթ մընաս
Մին կըծիս, օխտը փըքի՛ս
Մուրազըտ սըրտումըտ մընա
Մօխէրըս կըլխէտ
Մօխէրվիս տու
Յաղին կօ՛լ տա քը՛էգ
Յաղին ճըմփէ՛ քը՛էգ
Յաղին տանէ՛ քը՛էգ
Յամանը արկատ կէ՛նա
Յէթիմ մընաս
Յէթիմ-յէսիր մընաս
Յէ՛նայինը տանէ՛ քը՛էգ
Յէ՛նայինը քը՛էգ պատժի
Յը՛հ իրմբնոցվիս
Յը՛հ թաղվիս
Յօխ ինիս

Ն ըկարըտ տծնաս տամ,
Ն ըստիս՛ տակըտ էրի, յը՛հ կէ՛նաս՛
կըլծխըտ էրի
Ն ի կէ՛նաս տու
Ն օթը ծըլլա՛ ջանէտ
Շանա անանկ յը՛կած
Շանա արթըկված
Շան ծէ՛ծ ծըծած
Շան-փի՛նլիւ փայ տը՛հնաս
Շան միլմթ
Շան փայ տը՛հնաս
Շէ՛քաշէն ըղնիս, փուշի իըվաքիս
Շուվանը ըղնէ՛ տօնըտ
Շօն տը՛հնաս, տըռնէրըն ըղնիս
Չալ օխժը փօրատ կէ՛նա
Չանանտ յը՛հ կապիմ բու
Չանը արկատ կէ՛նա
Չանը արկէտ վէ՛ր կիս
Չար սըխաթէ՛ն կիս
Պառըտ կըտըրվէ՛
Պէ՛ծի՛նքըտ կապած մընա՛
Պըլանաս, չծէրըն ըղնիս
Պըլօրըս արկատ կէ՛նա
Պըռընէտ պի՛մբակավ թըրչիմ
Պըրիշակ մընաս
Պի՛նլըտ թուրնան չի կէ՛նա
Պօ՛չըրըտ արկավըտ տամ
Պօ՛չըրըտ վէ՛չ սիպտակէ՛
Պօ՛չըրըտ քանիմ
Ջանըտ փըքիթըստէ՛
Ջըհանդանը քի՛նիս
Ջիսըտ կըտըրվէ՛
Մը՛կ ատակը քի՛նիս
Մը՛կ վը՛հէ՛ն արժան չի տը՛հնաս
Մը՛կ քարան պա՛չիս տու

Մը՛վ օխօճ պըկատ կէ՛նա
Մը՛վ օխօճ տօջանտ կէ՛նա
Մը՛րմըտ կըտըրվէ՛
Մը՛րմըտ չուրանա
Մը՛րմըտ փօջ տի՛նս կէա
Մըրտըխարավ ինիս
Մըրտըկուտուր տը՛հնաս
Մըրտըմնա ինիս թըզանա
Վայիտ նըստիմ
Վարսըտ կըտըրիմ
Վեզըտ ծօռ մընա՛
Վեզըտ կօտըրո՛ւ
Վէ՛չ ինիս, փօջ ինիս
Վէ՛չ մըծանաս, վէ՛չ ծաղկիս
Վէ՛չ պըտըզվիս
Վէ՛ր թափիս տու
Վը՛ղըս կըլխտ
Վըննէրէտ յըրա թի՛նիս, մաշկէտ յըրա
կէս
Վըննըճը՛րըտ թի՛լանա
Տակըմըտ կըտըրվէ՛
Տանըտ խէրըն ա բարաթնաթը կըտըրվէ՛
Տանըտ ծօխը կըտըրվէ՛
Տանըտ տը՛ղը սըխտօր վարիմ
Տափան կէ՛նաս, պուք չի կէս
Տափէն տակը ընցընիս
Տափէրը ճըպըռօտիս
Տափէրը չընզըռօտիս, ճիրիւ կաթ չի
քըթէնաս, վէր պէրանըտ թըրչիս
Տափէրը տըփտըփիս
Տափը թու՛մք անիս
Տափը կէս
Տափը նի՛ մըննիս
Տափը տը՛ղ չի տա՛ թը՛հ
Տափու՛մը տի՛նիմ թը՛հ

Տը՛ղըտ տէրտակ մընա՛
Տընաքանը մընա՛ս
Տըռնէրան փուշի հըվաքիս
Տըռնէրէն մընա՛ս
Տը՛ղըտ տէրտակ մընա՛
Տըփէրան փուշի հըվաքիս
Տօնըտ բարայուրդի տը՛հնաս
Տօնըտ է՛րվի, պըրիշակ տը՛հնաս
Տօնըտ ծակվէ
Տօնըտ կըլխտ քանդփի
Տօնըտ կըրակ ըղնէ՛
Տօնըտ պաժ ըղնէ՛
Տօնըտ պըրիշակ մընա՛
Տօնըտ փըսըվէր ըղնէ՛
Ցավըս պըկէտ վէ՛ր կէս
Ցավըս տանիս
Ցավու կէս
Ցավու, ցըցու կէս
Ցանքը շըակիս, շէմբաշէն շօ՛ր կէս
Ցը՛ղըտ նըզօված, շան ցը՛ղըտ
Ռըրուրունցըտ կըրակ ըղնէ՛
Փըրթըվի՛թ տուք
Փըրչըփարախ տը՛հնաս
Փըքիըքօտիս, ծըկծըկօտիս, տէղէն
ճիրէրտ թի՛նի՛
Քաշավ ըղնիս
Քացախ օտիս
Քը՛հ պըտըտօղէն թաղիմ
Քի՛նիըտ ինի՛, կէսըտ չի՛նի՛
Քի՛նքանաս, քի՛նք տը՛հնաս
Քի՛նք տը՛հնաս
Քի՛լըս կըլխտ
Քի՛լըս վը՛նէտ
Քի՛լիմ կըլծիըտ
Քի՛լըվիս տու

Քու հանօղը շօն տը՛հնա
Քու հար թաղիմ
Քու հար շօն տը՛հնա
Քու իէրըն անիծիմ
Քու մար թաղիմ
Քու մար մը՛ննէ
Քու մօր արքանդը չուրանա
Քու ափրօղէն իրը՛սան կէ՛նաս
Քուռանաս, չուխանաս, քըռանաս
Քօն ինիս, լը՛ր չի կէ՛նաս
Քօսան ըղնիս, դէնը չի՛նի, թա ջանըտ քօրիս
Քօքըտ կըտըրվէ՛
Քօքըտ չուրանա
Օզ՛իօղ տը՛հնաս, ըղնիս տըռնէրը, մին կուտուր հաք չի քըթէնաս
Օխօճ կըժո՛ւ թը՛հ
Օխօճ պըկատ կէ՛նա
Օխօռ վայ տը՛հնաս
Օխտը պօրտըտ չօր չուրանա
Օնթէրըտ կըտըրվէ՛, էտ թէշ ըրած օնթէրըտ
Օշափը կօ՛լ տա թը՛հ
Օջաղըտ բուտընատը՛ղ տը՛հնա
Օջաղը թանդփի
Օրախ օր չի տը՛հնաս

Ախրըստ խեր ինի՝
 Անիս՝ օտիս, անիս վէջ՝ էլիս օտիս
 Աչկըստ լուսնով կէնա
 Աչկըստ լուսի
 Աչկըստ լուսնով կէնա
 Աչկըստ պէնաս՝ ուրիսթուն տըէ սնաս
 Ապրոհիս տու
 Աստուծ ամբարըստ լիօղը պահե
 Աստուծ ամենէն մարթու ըրած ուրան
 առաչկը պիրի
 Աստուծ, աշունքըս վըէսկէ շինիս
 Աստուծ արագըստ պարին կըրարե
 Աստուծ արեւըստ ըրկընցընէ՝
 Աստուծ արծան անէ
 Աստուծ արծան մարթին հակէն դայաղ
 կէնա
 Աստուծ բախտէտ քար չըքցի՝
 Աստուծ բարաքաթ տա՝
 Աստուծ դայաղ ինօղէն դայաղ կէնա
 Աստուծ էգգանան կօխկտ ինի
 Աստուծ ըղօրմի
 Աստուծ ըրթարին յիրօղինքումը պահե
 Աստուծ խեր տա՝
 Աստուծ խօխէնքըստ պահե
 Աստուծ հակէտ կէնա՝
 Աստուծ համփերութիւն տա՝
 Աստուծ հըրէլիս իըսնէ՝
 Աստուծ, հիրը քանէնը օնէ, պահիս, իմ
 մարարըս էլ բնօղրանց դաթումը
 Աստուծ ղըվաթ տա՝
 Աստուծ մուրագըստ կըրարե
 Աստուծ շառա-շըլթադա հըէնէ պահե
 Աստուծ շառը, փօրցանքը մըգանա հըէնէ
 տանէ

Աստուծ շատ չի հըմարե
 Աստուծ շընհափուր անէ
 Աստուծ պակաս-պըռատը դիւզիցընէ՝
 Աստուծ պահե
 Աստուծ պահե բալատ
 Աստուծ պահե մադարըստ
 Աստուծ պահե քըէգ
 Աստուծ պարի բախտ տա՝
 Աստուծ պարին կըրարե
 Աստուծ սանըստ ըսկանա, քըէգ քըմենգ
 անէ
 Աստուծ սըրտէտ օգլածը տա՝
 Աստուծ վէջ փըշմունթօրուն տա
 Աստուծ վերը քապ ա, քավըն անէ
 Աստուծ վերը պարի անէ
 Աստուծ տա՝ միշտ տօնըստ ուրխութիւնու
 կանք
 Աստուծ տա՝ կըլխտ օսակօցը
 կընընչէքարմուր ինի
 Աստուծ տըէղըստ լիընցընէ՝
 Աստուծ ութուրըստ իրկընցընէ՝
 Աստուծ ուռան ժըղուփութան
 անպակաս անէ
 Աստուծ քըէգ ամէն փուրցանք ըգարե
 Աստուծ քըէգ երկան գանք տա
 Աստուծ քըէգ թվեր տա՝, թըռըցընէ՝
 Աստուծ քըէգ հազգար ճեղնը շինի
 Աստուծ քըէգ ճըղնէր տա՝
 Աստուծ քըէգ մին հափուր վըէղու
 արծան անէ
 Արըէվըստ կըթիմ
 Արըէվըստ կընանչի
 Արթայութիւնան փայըստ բօլ-բօլ ինի՝
 Բալատ տօն կա՝

Բախտափեր ինիս
 Բարու կան, բըրանաս
 Բիւնքըստ Աստուծ օրթնէ
 Գ-իւրօղըստ լիօղը ինի՝
 Գ-իւնկէտ հըսնիս
 Գ-օստու սըրտափ ինի, դիւշմանու
 սըրտափ չինի
 Էրկու շըղարե ըք, մին տըէննաք
 Էրկուսըն ըք, նըղփասկ ըք, չինանաք
 Ըղօրմի պարուն, պարութիւնին,
 Բըրխտօսա հարութիւնին
 Ըղօրմի քա հօր
 Ըղօրմի քու անցկանէրէտ
 Ընընթուր տըէննաս
 Ըշտըէղ կօխիս՝ կընանչի
 Ըշտըէղ վեր ա, Ըստուծանա մին կաթ
 կաթ
 Ըստուծանա մին լիւս ծըլլա՝ քըէգ յըրա
 Ըստուծէն խեր խըքաղը քըէգ ինի՝
 Ըստուծանա մըխըթափիս
 Ըստուծէն ծըէրը տանըստ յըրա ինի՝
 Թօքատ կէնամ
 Թօքըստ լըպըգտիմ
 Թունատար, ծունատար տըէննաս
 Ժըղուփութանց ճանանչ կէնաս
 Իմ մար քըէգ մատաղ
 Իրընըստ լըվաքած տըէղը մընէշակ
 փըսնէ՝
 Լակը տըէննաս, փիսը տըէննաս վէջ
 Լիւսը ծըլլա քա հօր հընփիստին
 Լիւսը ծըլլա՝ քըէգ յըրա
 Լիւս տըէննաս, լիւսըվէրիս
 Խալար օր չի տըէննաս
 Խօխսնցըստ խեր տըէննաս
 Ծաղկիս, ըրիթնակ տըէննաս

Ծաղկիս տու
 Ծառըստ ծարկէ, ասթըխեր յըէր օնէ
 Ծըէրըստ երկան կէնա
 Ծըէրըստ սիպտակ մըրքափըստ անց
 կըցընիս
 Ծըծաղը իրընատ անպակաս ինի
 Ծըծաղը միշտ իրընտ ինի՝
 Ծըծաղը պիրանատ վէջ պըկասէ
 Ծընունըստ պարի ինի
 Ծիլիս, ծաղկիս, ճուրճուփ տըէննաս
 Ծօռնանըստ, կօռնանըստ հըէտէ յօղան
 կանիս
 Ծօցըստ միշտ լիօղը ինի՝
 Կըլխափըստ շօռ տամ
 Կըլխափըստ պըտըպատ անիմ
 Կըլխտ մատաղ ինիմ
 Կընանչիս, կանանչ կէնաս
 Կընօնքըստ պարի ինի՝
 Կուռնըրըստ կանանչ կէնա
 Հալա ինի՝ կերած հացըստ
 Հար-հափիդան ըտի ճօխտ մընաք
 Հարթու տիրըկան տըէննաս
 Հացըստ անպակաս ինի՝
 Հըղէտ պարի ինի, անփօրցանք ինի՝
 Հըղըթօրն ինի՝
 Հըղըգափըստ կընընչէքարմուր կապէ
 Հիը կիւք, պարափ կիւք
 Հիը քիսիք, պարափ քիսիք
 Հու վեր մին տա, հազգար յըէր օնէ
 Հիւքիստ լիւս տըէննա
 Հօրափ-մօրափ ինիս
 Դըվաթէտ մատաղ ինիմ
 Դըթը ճըռաքփի, սօտը նըղըվըէրփէ,
 մեր յիրօղիւն քօջի
 Զըռաքփիս, յըէր հըմբըրցփիս

Շրճաճկիս տու
Ճիրճաճըտ միշտ վառ կէ՛նա
Ճիրճու նըման էրկան ինիս
Մաղարըտ հանրու ճէղնը տը՛ննա
Մաղարըտ ճուճուփէ
Մաննըտ փօշ չի նի՛ մըննէ
Մատաղը ընթունէլի ինի՛
Մինըտ էրկու տը՛ննա
Մըրօքըտ սիպտակէ
Մինըտ հըզզար տը՛ննա
Մինը Քուռն ա, մինը՛ Արասիը,
ըուարին, վըրաիին
Մին ծիլիս, հազզար ծանկիս
Մին կուտուր հացը մըզանա անպակաս
ինի՛
Մինչը՛կ տարէն պիւ՛ծրէլը ղօշ տըղա
խըտտի՛ք (նորապսակներին)
Մին պէրցու ծըրանաք
(նորապսակներին)
Միշտ ըտի շուքըվէր ինիս
Միշտ փընջվանօ ինի՛ք
Մուրազըտ կըղարվէ
Ն ըհատակը դըվումըտ ինի՛
Շատա-փուրցանքա հը՛նէ ինիս
Շատ ապըրիս, լսավ ապըրիս
Շէն կէ՛նա մէզ ուտըցընօղ, կը՛ց տըվօղը
Շէն կէ՛նա
Շընհավուր ինի՛
Շընօքըտ էլ շըտանա
Շուքըվէր ինիս
Ջար աշկը փուչանա
Ջարը խըփանվէ
Պարավ կընընչվանրմուրըտ կասիս
Պարավ կըպըքըշկօռըտ պէ՛ց ինի

Պարավ մաշիս (նոր հագուստ
հագնողին)
Պարավ մընան
Պարավ յը՛կլալ ըս, պարավ էլ թինիս
Պարավ թինիս, պարավ կան
(ճամփորդին)
Պարի ասթըխէն, պարի սըհաթէն ինի՛
Պէրանըտ քախծըր կէ՛նա
Պըկըսօթուն չըտը՛ննաս
Ջանէտ մը՛ննիմ
Ջանըս թը՛նգ մատաղ
Ջանսըղօթուն ինի՛
Ջուքըտ միշտ լիզը ինի՛
Սաղ ինիս
Սաղ ինիս, օրախ ինիս
Սը՛րտըտ միշտ հանրանկ ինի՛
Սըրտէտ մուրագէն հըսնիս
Սիմօն ծիրունի տը՛ննաս
Վէշ մին օրըտ սը՛վ չինի՛
Վէրչը պարի ինի՛
Վէրչըտ պարի ինի՛
Վը՛ն փըռնիս՝ վը՛նկէ տը՛ննա
Վը՛ննըտ քարու նի չի կա՛
Վը՛ննըկնալիքըտ պարի ինի՛
Տանըտ հըղէն վէ՛չ կընանչի
Տանըտ յըրա կընընչվանրմուրը կասի
Տանըտ օխտը ըրուրունց գընգա՛
Տաշտըտ միշտ լիզը ինի՛
Տէրտակ թինիս, լիզը կան
Տուք մէր տօնը տըրտութանն ըք յը՛կլալ,
Աստուօ տա՛, մունք ծը՛ր տօնը
մինակ ուրախութանն վանք
Տօնըտ ավաղ կէ՛նա
Տօնըտ շէն կէ՛նա
Ցամաք աշկավ ապըրիս

Ցավըտ տանիմ
Ումբուրըտ էրկան ինի՛
Փօշ փըռնիս՝ վարթ տը՛ննա
Քարէն յըրա թինիս՝ քարը կընանչի
Քօծանգ՝ ընօղէն Աստուօ թօծանգ՝ անէ
Քու հար ապըրէ
Քու հար, քու մար օրթընվին
Քու հօր հընգիստին յըրա յիզիկնքան (իւս ծըլլա՛
Քու մօր կաթնէն նըման թը՛նգ հալալ ինի՛
Քու մօր կաթնը հալալ ինի՛ թը՛նգ
Օխօը փըռնիս՝ կաքավ տը՛ննա
Օխտը խուխավ հացու նըստիս
Օխտը խուխավ ճըռնի՛ք
Օխտը հարթնավ սուփրա - սէղան նըստիս
Օխտը պօրտըտ լիւս տը՛ննա
Օխտը տըղավ, օխտը հարթնավ սուփրա նըստիս
Օջաղըտ շէն կէ՛նա
Օրախ սըրտավ, սաղ՝ քանավ ապըրիս
Օրավըտ շօռ տան՛
Օրթընվիս տու

Էն հինչն ա՞.1

Ազին անլեր ա մադալ,
Տափը սխալուցըրալ:
(ծյուն)

Ազին էվիլը յը՛ր կանավ,

Թծզը աշխարքը փըռնավ:
(քամի)

Ազին իրը՛ք ծնն հանց պիծե՛նց երկու
հոր, երկու տղու մաչի, վէր ամմէն միսին
մին ծու հըսավ:
Հունց պիծե՛նց:

(երեք հոգի էին՝
պապ, որդի, թոռ):

Ալալա, բալալա,
Տար, խահ ըրա,
Պէր, կախ ըրա:
(սագ, թառ)

Ալազ, փալազ,
Անուծը տամ՝
Չըփիդաս:
(փայլա)

Ալ յը՛՛ գնը, չալ յը՛՛ գնը,
Հիշկան պեռնիմ, տար յը՛՛ գնը:
(գդալ)

Ա կըռնըկը՛՛, թոռ նը՞ս քիննիւն,
Ա՛ պօկը ծակ, հինչ ը՞ս անում:
(ծուխ և ծխնելոյզ)

Ալ չաթու, չալ չաթու,
Ըշտըղան ը՞ս կամ,
Ծօվան ըմ կամ,
Պա խէ ցամաք ը՞ս,
Մաչան ըմ կամ :
(ամա)

Աղու մաչի իսիս, իսիս,
Ուտէյիս տը՛ղը աղալ անիս:
(ծու)

Ամէն հինչը ուտէյիս կօթան ըն փըռնում,
Սին պէն կա՛ թիփուտան ըն փըռնում:
(զկեռ)

Ամմէն օր երկու պէն ըմ տը՛նսում.
Քիննիւն ըն, քիննիւն,

Յը՛տ տը՛ռնում, մին էլ քիննիւն:
(արեգակ և լուսին)

Ամմեն օր տօնը նի մըննօղէն,
Տիւս կըվօղէն պարելլ ա տամ:
(դուռ)

Ամը՛ռնը կապում ըն,
Ծըմը՛ռնը յը՛տ անում:
(չորաթան)

Ամը՛ռնը յը՛տ ի մօր բալան ըմ,
Ծըմը՛ռնը ի մար իմ բալաս ա:
(մեղրահաց)

Ամը՛ռնը պըլպըլում ա,
Ծըմը՛ռնը ժինփօտում:
(գութան և մանգաղ)

Ամը՛ռնը սաջում ա, քար տը՛ռնում,
Ծըմը՛ռնը հանում, ճո՛ր տը՛ռնում:
(չորաթան)

Ամմէն մարթ օտում ա,
Ամմա ըստօլէն տիսնում յըն:
(մայրական կաթ)

Անա, անա, կանրմիր դանա,
Բնչքնիլը կա, տօնը պէնա:
(գարուն)

Անծղը պատէն յըրա,
Պըլծօգ կանէ մատանը յըրա:
(մատնոց)

Անճիր ճէղաց,
Անկըրակ պէղարճ:
(մեղրահաց)

Անճիր տը՛ղ ծառեր փըսած՝
Ճըղնէր օնէ, տիրը՛վ չօնէ:
(եղջյուրներ)

Աշկըս հօի մին պէն տը՛նտ՝
Հինչ կիսի՞:
(երագ)

Աշխարքըս շօռ ա կամ,
Կամ տըռնանը ըռըին շընթըռում:
(կոշիկ)

Աշխարքըս շօռ կըկա,
Կա մին պուճախում վեր ընգընէ:
(գավազան)

Աշխարքըս սըվըցընում ա,
Կամ չըփարէն տակէն վեր ընգընում:
(գութան)

Ապան հանրուր չօխա օնէ,
Էլիան ասմա՛ մըրսում ըմ:
(կադամք)

Ապան յը՛կալ թըրթընքած,
Շալքը երկան՝ թըթան կախ:
(թեյնիկ)

Ապան տասը չօխա յա կը՛քալ,
Վեր ըսքըսում ա հանելը,
Լնցըս կամ ա:
(սոխ)

Ապան մին կարմուճ ա շիննլ
Վէ՛չ փանդ օնէ, վէ՛չ չնքիւն:
(ծմեռ)

Ատանց տէնակ կըտըրած,
Ատանց կըրակ կիրմիրնած:
(աքաղաղի կատար)

Առաջըտ կըտըրիմ,
Քամակըտ արում անիմ:
(մկրատ)

Աը՛ղ շատ օնէ,
Կիրիլի պէն չօնէ:
(ոզնի)

Ասում ըմ՝ յը՛՛ք, յը՛՛ք, կամ չի,
Ասում ըմ՝ կան՝ մէլ, կան՝ մէլ, կամ ա:
(չրթունքներ)

Արչը քը՛քալ լըխլըխայիս,
Ճօտըղը հը՛տան ծուվծուվայիս:
(մեռել և
հուղարկավորներ)

1 Կրկնութունից խուսափելու և ծավալի խնայողության համար այլևս հարցը չենք տեղադրի

Արչը քրեցավ վրնգվընգալի,
Ճօտերը հընտան վըսվըսալի:
(ոստայնադագաաի)

Արվան, արվան,
վընտ քարվան,
վէջ խօտ կօտին,
վէջ տէրման:
(ծկնեը)

Արտը՝ սիպտակ, սընընը՝ սընկվ,
Շընըքավ շաղ տամ, աշկավ հընծին:
(թուղթ և գիր)

Աքլ տամ, քաքլ տամ,
Քինընկանտ փըռնին, ծիքլ տամ:
(կշեռք)

Քիզավ բիզ տամ,
Մանըս լիզ տամ,
Շակը պէնամ,
Փօրը տինս տամ:
(խնոցի)

Քիստի բարութ,
Մաչը շըմբալութ:
(խաշխաշ)

Քնկընկ, բնլընկ, տօռնը պէց,
Հանանը կամ ա կըլիըպէց:
(գարուն)

Քնկընկ ըս, վէր ինան ա,
Քնկընկ ըս, հիբ ա ինան:
(մահ)

Քնկընկ ըս, վէր կըլան ա,
Քնկընկ ըս, հիբ ա կըլան:
(մահ)

Քնկընկ լընգնը փախավ,
Կնկընկը մընաց նըստամ:
(ծուխ և կրակ)

Քնկընկ վըհա՝ հօ՛,
Հնքկան փըռնին, տափավը կան:
(խկինք)

Քնքանտ կնկընկ՝
Պըլանաս:
(ջրադաց)

Քնքանկ ախախը՝
Քնքանկ դծնակը հընկտն:
(սառույց)

Էս դօլը չափար, էն դօլը չափար՝
Էրկու ծիլավէր մաչին վագ տայիս:
(աչքեր)

Էս դօլը սար, էն դօլը սար,
Մաշընընը գնկլու ամբար:
(ծմերուկ)

Էրկան աղենք,
Պըքկեն ծաղէվ:
(ճրագ, ծամ)

Էրկան արտ՝ էրկու կաքավ մաչին՝
Մինը քնկընկ ա, մինը՝ կան:
(երկինք, արեգակ,
լուսին)

Էրկան իլիզ,
Տօճիզ վէտտ:
(կաշադակ)

Էրկան լատան՝
Շօք չօն:
(գետ)

Էրկան հըղէ՝
Ննլընքի շարած:
(գրաստի հետքեր)

Էրկան հըղէ,
Փօրը լըղէ:
(օձ)

Էրկան մարթ
Կնկընկը մըրթօ:
(եղեգ)

Էրկան մարթ՝
Պըլըմընկլ լըկուտն:
(լորի)

Էրկան շըմավ
Շօխկ չօն:
(ծայն)

Էրկան չաթու՝
Վէջ ճօնդ օն, վէջ պուճախ:
(գետ)

Էրկան տօն՝
Չար սագանան մաչին քօն:
(իրացան)

Էրկան քինի,
Պնկընկը նըստէ:
(դղում, սեխ, ծմերուկ)

Էրկան քնկլան
Մաչը փօչ ա:
(իրացան)

Էրկու ախալը մին հըղավ քնկընկընկըն,
Սաղ աշխարքը տընտնում ըն,
Մինը մինին տընտնում չի:
(աչքեր)

Էրկու ախալը՝ մին տան մաչի,
Թա վէր տօնը քնկընկ վէչ,
Ուրիւր անա հըռանալ ըն:
(ընկույզ)

Էրկու ախալը,
Տասը խօխա:
(ծեռք և մատներ)

Էրկան լիլան՝
Մաչը գնկլան:
(իրացան)

Էրկու բըղյա մաճուն՝
Աճմէն մինումը մին վընթէս:
(աչքեր)

Էրկու էշու քօռակ,
Վէր հնքվօցան փըռնիս,
Ուրիւր կըկըրծկօրծին:
(մկրատ)

Էրկու էշու քօռակ՝
Ուրիւր ջան դըրկիլիս:
(ջրադացքարեր)

Էրկու ըլըբաստըրակ՝
Մին ծծրին կըրընկլ ըն անըն:
(ոստայնահորի
տախտակներ)

Էրկու խօխա՝
Մին չօխա:
(հաճար)

Էրկու հօքի՝ մին պէրան,
Յօրէնը հուս-հուս կէրան:
(երկանք)

Երկու կիւմ,
 Մին կիրանաձվ վըճննը ըրած:
 (քիթ)

Երկու կիւմ,
 Մին սուրբուն:
 (քիթ)

Երկու կօլա՛
 Մին քը՛րծա կախ:
 (ստինքներ)

Երկու հիրիչտըրակ՛
 Մինմիհու փշչկու:
 (ոչխարի ստինքներ)

Երկու ճըպատ՛
 Մին զըհմանուն:
 (հոնքեր)

Երկու յանչի՛վ
 Ծօպէրը կախ-կախ:
 (աչքեր և
 թերթևունքներ)

Երկու սաջ՛
 Մինը տաք-տաք,
 Մինը հա՛վ-հա՛վ:
 (արեգակ և լուսին)

Երկու փանդ կըլխէն մին տէ՛փ,
 Տե՛փին կըլխէն մին ճե՛ղաց,
 Ճըղացէն կըլխէն մին բօստան,
 Բուստանունը խօ՛փէր:
 (մարդու մարմին)

Ըլըբաստըրակ, վըճնները քնաստըրակ,
 Լուխճաց շատ վազ տա, պէն չօտէ:
 (ավտոմեքենա)

Ընգուճան ծիք՛ տամ
 Անունը տա:
 (էշ)

Ընգուճան փըռնիմ
 Կիւզի:
 (ինքնատ)

Ըշխարքաս իրըճքինջինը պակաս:
 (ջորի)

Ըշխարքես աննալ կնալանը տես
 Ցանաք չի տըճսալ:
 (ծովի հատակ)

Ըշխարքես ծանքան չըբէլանը մըհէնճփ
 Ուրծասուն օրը թամամ չօնէ:
 (լուսին)

Ըշտը՛ղ քնունում ըմ,
 Հըճտաս կնամ ա:
 (սուվեր)

Ըշտը՛ղ հաց,
 Ընդը՛ղ կաց:
 (չուծ)

Ըռաշկետ չօքիմ,
 Ծակըտ պէնամ:
 (սնդուկ)

Ըռըչնես անըճվ ընգալ,
 Թօխպը պիցըրացալ, անըճվ ընգալ,
 Ծօվէն տակէն հիթ անըճվ ընգալ:
 (կարմիր ծովի
 հատակը)

Ըստը՛ղ զընգզընգում ա,
 Ըրասխէն ղըրաղէն ըսկանում ըն:
 (որոտ)

Ըստը՛ղ նըստիմ,
 Թուրանա ճիւր խըմիմ:
 (միտք)

Ըստը՛ղ չօքե,
 Ըրասխան խըծէ:
 (անպ)

Ըստը՛ղ չօքիմ,
 Ընդը՛ղ պըլթա:
 (հրացան)

Ըստը՛ղ պուպուզ, ընդը՛ղ պուպուզ,
 Ա պըջըկուտուր, էտքան էլ պուպու՞զ:
 (ջրի փարչ)

Ըստը՛ղ վարիմ,
 Էրուշ տը՛ղ հընծիմ:
 (նամակ)

Ըստը՛ղա՛վ նի ածիմ լըսնէ,
 Ընդը՛ղա՛վ տուս ածիմ տիրտակէ:
 (ստամոքս)

Ըստուր-ընդուր հաց ա տամ,
 Ինքը պէրան չօնէ, վեր օտէ:
 (զրալ)

Ըստուրա, ըստուրա՛
 Յըրան պօժկա,
 Պուժկէն յըրա՛ թակ,
 Թակէն յըրա՛ օխտը ծակ:
 (մարդու մարմին)

Թանգան հարթը մաղը յը՛ր կնալ,
 Սաղ աշխարքը ըլլերուտ ըրալ:
 (ծյուն)

Թախտաւիուշը պէց անիմ,
 Առանց կըրակ հաց անիմ:
 (մեղու)

Թա վեր թօթ կնա, տուս կըկնա՛
 Մին վըննանէ, մին կըլխանէ,
 Վեր տուս կնա, կնալը կըտանէ:
 (սունկ)

Թե՛վեր օնէ,
 Թե՛փուր չօնէ:
 (չոջիկ)

Թե՛վեր օնէ՛ դուշ չի,
 Պօ՛վեր օնէ՛ կա՛վ չի:
 (բզեզ)

Թե՛փըթիմ, լըվանամ,
 Օտիմ, քուքանամ:
 (հալ)

Թըռչնում ա՛ թեփուր չօնէ:
 (ինքնաթիռ)

Թըքիմ, քըզանա տամ
 Հանրիւր տարտ պուք չի կնա:
 (անուն)

Թ իփըռուվուրան անթեփուր ա ինուն,
 Անթեփուրան թիփըռալուր:
 (հալ և ծու)

Թուրուն օնիմ՝ գնալ-կըրակ,
 Մաշը լիզը պօղ-կըրակ:
 (նուր)

Թօռը հանրն ա, անըճվը մարը,
 Յերգինքըն էլ՛ շօթ կնալի տը՛ղը:
 (ծիսծան)

Թօրու նըման կըտըրում ա,
 Կըրակու նըման պըծիպածի անուն,
 Աննալ ա կնամ թուխպան,
 Մըճնուն վըճիղունը:
 (կայծակ)

Իմ հօր տըղան ա,
 Իմ ախպեր չի:
 (խորթ զավակ)

Ինքիւ խօսան յը՛ր իլնալ շինիւն
կըտրո՞ղ, ծէն տըվա՞վ.

- Կըրելն արտը կէ՛րէն:
(ածելի և գլուխ)

Ինձ յէշիս.

Լաց ինիս:
(արեգակ)

Ինքը՛ դիք՛, քէթը՛ կը՛ն,
Թա քըթիր վէչ, տը՛տը կէր:
(ակիշ)

Ինքը ինըն ա,
Բարը երուշ ա օտում:
(ծառ)

Ինքը՛ վնարմնոր,
Աը՛րտը՛ սը՛վ:
(կակաչ)

Ինքը՛ կուճի,
Հինարը՛ մը՛ծ:
(ուկեղորամ)

Ինքը մօրթվում ա,
Սօրթօղն ա լաց իննս:
(տղի)

Ինքը մին գատ չի,
Ամնա վեր կըգնըվից,
Սաղ աշխարքը ցըրը՛վ կըտա:
(քամի)

Ինքը մին թիք՛ն կա վէչ,
Ամնա վեր կըծում ա, դաղում ա:
(մեղու)

Ինքը սարէն յըրա,
Սարը մաշկէն յըրա:
(ուղտ)

Ինքը սը՛վ,
Հըղէն սիպտակ:
(օծ)

Ինքը վը՛ղան,
Պանքը իրը՛վան,
Սաիը ճիրնն:
(աղ)

Ինքը քախճըր ա,
Ամնա օտվում չի:
(քուն)

Ինքը օգ՛իւմ չի ընգընէ,
Ամնա չօգ՛ծը ընգընում ա:
(թակարդ)

Իրը՛ք ախպէր՛
Մին ժինջիլնա՞վ կապած:
(կասկարա)

Իրը՛ք ախպէր ըն,
Մինը լեփում ա՛ քուշտանալ չօնէ,
Մինը մը՛կնըվում ա յը՛ր կէնալ չօնէ,
Մինը քիւնիւմ ա՛ յը՛տ տը՛ռնալ չօնէ:
(կրակ, մոխիր, ծուխ)

Իրը՛ք ըմսը՛կան խօխա՛
Քը՛ցը բազար:
(կարունգ)

Իրը՛ք հօքի կըրմունջավը ընցէն,
Մինը տը՛տավ՛ վը՛ննավ ընցավ,
Մինը տը՛տավ՛ առանց վը՛ննը ընցավ,
Էն մինը վէ՛չ տը՛տավ, վէ՛չ գիղանց,թա
ընցավ:
(իղի կին և գրկի երեխա)

Իրը՛նտն թըքում ըս՛
Վնուրում ա, թա թօռ ա վնամ:
(գորտ)

Իրը՛ն օնէ,
Աստառ չօնէ:
(ասպակի)

Իփն՛ծ տակ,
Չարխան՛ տննակ:
(լեզու և ատամ)

Իփիլիս քըցում ըս,
Ուտելիս թօղ անում:
(դափնետերև)

Լըպըգտիմ,
Շակը կօխիմ:
(թել և ասեղ)

Լիզը տանիմ,
Տերտակ տիւս օնիմ:
(գդալ)

Լիւզին մաշկէն
Հինչու ասէ, կըիըվատաս:
(կշեռք)

Լիւզիւ չօնէ՛ խօսում ա:
(ռաղիտ)

Լինս ըրա, քըթիր,
Նի պըրանէ:
(կայծակ և որոտ)

Լօխճու կը՛նց ա տամ,
Ինքը էլիմ տըկլօր:
(ասեղ)

Խըղանալն մին տիսիմ,
Կալնալը մին յը՛ր օնիմ:
(ծվեր և հակի ճտեր)

Խութն պըթէն ապան կիւտոացալ ա,
Շէնունը նազն տակը ճիրնալ ա:
(որոտ և անձրև)

Խուսընում ըս՛ տուս չի անում,
Քունըցընում ըս՛ յը՛ր չի կէնում:
(գիրք)

Խօխան՛ վը՛ննը,
Տալիը՛ վազ տայիս:
(ջրաղացի չախչախ)

Խօտ ա, խօտ չի,
Իրը՛նտ կըծըծաղէ,
Ամնա ծէրքըտ նի տաս, կըղաղէ:
(եղինջ)

Խօտ ա օտում կավ չի,
Օնու վա անում հավ չի:
(կրիա)

Շակ չօնէ՛
Յըղէ յա:
(ծու)

Շամիմ, ծամիմ,
Շակը ընցընիմ:
(թել և ասեղ)

Շաղկում ա,
Տասը անասնը յը՛տը պէրք տամ:
(ինն)

Շաղկում չի՛
Բար ա տամ:
(թգենի)

Ծ առն արթևէն
Կորկու վեր:

(թուզ)

Ծ չն ա տամ՝
Ըսկանում չի:

(խուլ)

Ծ էրբավ փըռնիմ,
Փանավ կըտըրիմ:

(ջրադացի ջուրը)

Ծ էրբը մըշկէս ա,
Տենակը չէ:

(ծու)

Ծ էրբըս օնիմ
Ամնէն պուճախ նի կը մըննէ:

(ավել)

Ծ քմակոււմը քէթնկ,
Շենոււմը քնախուդա:

(գյուղամիջի գերան)

Ծ քմը՛նն ա վարոււմը պատէն,
Ամը՛նն ա վարոււմը պատէն:

(գորգ)

Ծ քմը՛ննը հնկիմ,
Ամը՛ննը սառչիմ:

(քթի ռորձոււմը)

Ծ քկծըկօտիմ, ճըպըբօտիմ, անիմ յարա,
Քը՛նփէս նի կըվօղէն անիմ փարա:

(կուշ, մացառ)

Ծ քնտը պիննան տինս պըրծավ,
Ծօխ պէց թողից:

(հրացանի գնդակ)

Ծ րն ծօրոււմը,
Քօռակը փօրոււմը:

(ծիրան)

Ծ րն՝ ծօրոււմը,
Քօռակը՝ փօրոււմը,
Մին քօռակ է՝ քուռակէն փօրոււմը:

(ծիրան և կորիզ)

Ծ րն քինաց,
Թանքը մընաց:

(գետ և կամուրջ)

Ծ րն քինաց,
Նայնը մընաց:

(գնացք և երկաթուղի)

Ծ րք՛ըմ տամ, ծիք՛ը
Կըրճանում ա:

(ծխախոտ)

Ծ րք՛ը տամ՝ նի քըցիմ,
Ծ րք՛ը տամ՝ տինս քըցիմ:

(ճտքավոր կոշիկ)

Ծ րք՛ը տամ՝ պուք տամ,
Աղակ անիմ՝ ծօրը նի տամ:

(եղինջ)

Ծօռ յէշում ա,
Դնուք քիննում:

(գութան)

Ծօվան մին դուշ ա տինս կվան՝
Վէջ մէս օնէ, վէջ մրնն:

(հոգի)

Ծօրերը լիզի պինբըկօլա,
Թօղէ փիչիմ, աստ՝ պէմբակը հօր ա՛:

(ամս)

Կա՛ թես, կա՛ թես,
Անըմը տամ՝ գիղանս վէջ:

(թի, բահ)

Կաթնը հաչալ,
Մէսը հարամ:

(կին)

Կաճար ա՛
Սնկինն չօնէ:

(երկինք)

Կանանչ հանդէր,
Սը՛կ-սը՛կ մարթիք՛ը
Ըռնում կօրած:

(ծմերուկ)

Կանանչ հինիմ,
Սիպտակ թիլ տամ,
Կվարմիր կօրծիմ,
Թօխ կըտըրիմ:

(մոշ)

Կանանչ պատեր,
Կվարմիր մրնն,
Սը՛կ-սը՛կ մարթիք՛ը:

(ծմերուկ)

Կանանչ տափեր, սիպտակ պատեր,
Կվարմիր բանակ, սը՛կ ժըղօվուրթ:

(ծմերուկ)

Կաշին՝ մաշին,
Մէսը՝ տինսիմ:

(քարածիկ)

Կապը ծիք՛ը տամ
Սարը կվա:

(ուղտ)

Կապիմ խօտ չօտէլ,
Ճնր տամ՝ խըմէլ չի,
Ըրկաթ ծի,
Ըշտը՛ղ ասիմ՝ կըքինի:

(գնացք)

Կապիմ՝ կըքինի,
Յը՛տ անիմ՝ վը՛ննը կըկէսա:

(տրեխ)

Կապիմ՝ շօն ա,
Դէց անիմ՝ տօն ա:

(կողպէք)

Կավը հուսցը կապում ըմ,
Հնաքին չծի՛ննըն ա մընում:

(շերեփ)

Կավը չըփարավը լօջ տըվավ,
Կնկը կօրծը պուք տըվավ:

(պտղատու ճյուղ և երեխաներ)

Կատվան՝ քաշ,
Մարթան՝ պէցիդ:

(գլխարկ)

Կվարմիր թուլան ընգալ ա սը՛կ շանը
իը՛տան,
Հըսնում չի:

(բոց և ծուխ)

Կվարմիր կավ՝
Տափէն տակէն կուռկուռայիս:

(գինու կարաս)

Կվարմիր կըճօճ
Մաշը սիպտակ հնկիննըքալ լիզի:

(մասուր)

Կվարմիր կօլա՛
Քը՛նծան կախ:

(մասուր)

Կնարմհոր պօռիզ՝
 Պըրինձավ լիզը: (մասուր)
 Կնարմհոր նի ածիմ,
 Միպտակ վըհաքիմ: (ցորեն և այլուր)
 Կնարմհոր օտիմ,
 Միպտակ ծըրտիմ: (ջրադաց)
 Կնարունքը մին-մին թաղում ըս,
 Աշունքը օխտը-օխտը հըվաքում: (իրի)
 Կարպետ օնիմ՝ ծնվիլ չի,
 Մաչի վը՛նկէն հըմբարվէլ չի: (աստղայից երկինք)
 Կըլխան նի կըցընիմ,
 Տական ծօխ անէ: (չիբուխ)
 Կըլխտ արտը հընծիւմ ըս,
 Տակէ ըխափրան խըմում: (ոչխար)
 Կըլխէն բօմփիմ
 Ճըղճըղա: (սագ, դիու)
 Կըլխէն տօ,
 Մաչը կօլ տօ: (ընկույզ)
 Կըլծխը՝ արկաթ,
 Ջանը՝ փանը: (կացին)
 Կըլծխը կըտըրիմ,
 Սը՛րտը պէց անիմ,
 Ճիւր տամ խըմէ,
 Ըսքըսէ խօսէ: (գրիչ և թանաք)
 Կըլծխը՝ վը՛կըունը,
 Մըրօքը՝ տիւսիւմը: (բողկ, գագար, սոխ)
 Կըլծխը՝ տըկօղէն,
 Իրը՛տը՝ էժ,
 Տակը՝ վը՛խձար,
 Հանքին՝ մըկրատ: (ծիծեռնակ)
 Կըլծխը՝ փանդ, տակը՝ քար,
 Օթվըննանէ երկու սար: (կամ և եզներ)
 Կըծամիմ կօլ չի քինիլ,
 Կծամիմ քուշտանալ չըմ: (մաստակ)
 Կըծէ՝ քըրթընըքէ: (պղպեղ)
 Կըտըրէ՝ լաց իլ: (սոխ)
 Կըտօց օնէ,
 Կըլծխ չօնէ: (տգրուկ)
 Կըրակէն ածիս՝
 Հինգըցընէ: (ջուր)
 Կուճի աման՝
 Կօրկավ լիզը: (թուզ)

Կուճի դէր՝
 Քէթը կը՛ն: (կտավատ)
 Կուճի լակուտ՝
 Տօն ա պահում (բանալի, կողպէք)
 Կուճի խօխա՝
 Ճանթը ծօցումը: (ճլուանք)
 Կուճի կարաս՝
 Պողավ լիզը: (նուր)
 Կուճի դուքի
 Ղըրղընէն փինջան: (աչքեր)
 Կուճի մարթ
 Քէթը կը՛ն: (սիսեռ)
 Կուճի մօլլա,
 Էծէրը սարան վէ՛ր ըրա՝ կիան: (սանր և ոջիւներ)
 Կուճի յը՛խցէ,
 Տինակավ պէցէ,
 Մաչան պը՛չէցէ: (նուր)
 Կնարմհոր յալը՛խ՝
 Կըրակավ լըցցաժ: (նուր)
 Կուճի պըտըծիան՝
 Պըրինձավ լիզը: (քերան)
 Կուճուր ա,
 Ամնա սաղ աշխարքը մաչին տըղվարում ա: (աչք)
 Կուճուճօր, վը՛ննէրը չօր,
 Կիչիւ ըքսակ, տիլը՛րը ծակ: (տուն, սյուն, օջախ, երդիկ)
 Կիւմաշը փօլումը,
 Հանքին չծիւնը: (չերեփ)
 Տալավ օնէ,
 Կար չօնէ: (օծ)
 Տանար վարիմ, պէնջար փըսնէ,
 Ծծչ տա, շըմալ, կըլխէն՝ ճեղաց: (արևածաղիկ)
 Տանար վարիմ, պէնջար փըսնէ,
 Ծծչ տա, շըմալ, հօսի կիա՝ կըծէ՛զ: (կաղանք)
 Տանար վարիմ, պէնջար փըսնէ,
 Ծծչ տա, շըմալ, տեղէն պըճուճ: (դղում)
 Տան դօստ ա, համ դիւշման: (լեզու)
 Տան մը՛եալըն ըն օտում, համ պատանը: (տղմա)

Վնչում չի, կրծում չի,
Անմա տունը օրիշ մարթ չի թողնում:
(կողպեք)

Վանդին հալալ,
Տանը հարամ:
(ալել)

Վանդ ասմա՛ վա՛) կրծխըս,
Մարդ ասմա՛ վա՛) մաշկըս,
Խօխան ասմա:
- Կօզի ըսի յըբ ասում, ինծե՛տե՛ վէշինչ:
(հող, ծառ, պտուղ)

Վանդը դիք՛, մարդ՛ կը՛հ,
Խօխան՛ խելինք, թօնը՛ պը՛հ:
(խաղողի վագ, խեչմար, խաղող, գինի)

Վանդը ինիլո՛
Խօխան թը՛ցը բազար:
(կրակ և ծուխ)

Վարը մին ըմսը՛կան՛
Խօխան բազար ա քիննո՛ւմ:
(ամսաբողկ)

Վանդը՛ վը՛հ, մարդ՛ հաչա,
Խօխան արօճավէր:
(ծառ)

Վանդը ձւրան անա ճելլի յա բըհամ կլամ,
Ինքը՛ հօրը անա ճելլի յա ըրվամ:
(կրակ և ծուխ)

Վափռավըս մին վեր ածիս,
Օշխարքավըս մին հընծիս:
(ցորեն)

Վաթին ծաղե՛ղը՛ վըճըվագ,
Չօխան՛ օխտը կվնգ:
(ծնծադիկ)

Վաթվան ծիք՛ տամ
Չըռզըռա:
(գանգ)

Վաթվան փըռնին,
Տափավը տամ:
(խլինք)

Վաթվին հօփ տամ՛
Պէրանը պիցըհօփ անէ:
(մկրատ)

Վենգ՛ ախալեր՛
Մինը քար ա կըրում,
Մը՛կալը պատ ըն շարում:
(գուլպայի ճաղեր)

Վենգ՛ ախալեր՛
Մին պատու կըլխտ պար կվնյխ:
(գուլպայի ճաղեր)

Վենգ՛ մարթ ձւրնը՛ հը՛տա քիննում ըն,
ձւրնը՛ հը՛տա հըսնում չըն:
(գուլպայի ճաղեր)

Վենգ՛ յը՛գըն՛ մին չաթվավ կապած,
Վենգին հաթին էլ ծաղե՛գ:
(մատնեք)

Վենգ՛ յը՛գըն՛ օնիս՛
Մինը ըշխարում ա,
Չօրսը պըրանված ըն:
(գուլպայի ճաղեր)

Վենգ՛ քուր ըն՛
Մին հըվավ պար ըն փամ:
(մատնեք)

Վըղէ՛ քինի՛ թօգ չօնէ,
Մօրթիս՛ անն չօնէ,
Ծախիս՛ մէս չօնէ:
(մըջուն)

Վը՛հո՛ նըստիս,
Մօտը՛ տը՛սնամ:
(աչքեր)

Վըլիվուրը՛ չծիւնը,
Վը՛հնէրը՛ կըրակունը:
(դարբնի փուքս)

Վիլի-հըղան,
Վը՛հսէլ թըլուն:
(ժամացույց)

Վիլի տամ, հիլի-միլի տամ,
Տափէն տակավը ծիլի-միլի տամ:
(գութան)

Վիլծրիս, պիլծրիս՛
Ծակ չօնէ:
(ծու)

Վինչ տաս՛ կօտէ,
Ճիր տաս՛ կըստակէ:
(կրակ)

Վիշկան կըտըղիս՛ կիկընանա,
Վիշկան տանչի՛մ կըլինանա:
(հոր)

Վիշկան կօխիս ախուը,
Մավ ու փիս չասում օտու՛մ ա:
(աղաց)

Վիշտը՛կ քիս ա՛
Տօնը նըղտը:
(կրիա)

Վիլնունէ, պիլնունէ,
Միներն օնէ, ծակ չօնէ:
(ծու)

Վիլլծր ա, պիլլծր ա,
Մնգ օնէ, ծակ չօնէ:
(ծու)

Վունցը շօս ա տամ,
Ուրան ա տը՛սնում:
(մարդ և սովեր)

Վօղված չի, աղված չի,
Դաղված չի, կօխած չի,
Թըլսած չի:
(մեղր)

Վօրը հը՛տէ լինսինգլա յա,
Մօրը հը՛տէ՛ իրիքնակ,
Յաղէն հը՛տէ՛ քանու պէրած խազալ:
(աղջիկ)

Վօփ տամ՛ հափըռավըս մին,
Թիլ անիս՛ տանավըս մին:
(ճրագ)

Վափըռմանը չօքից,
Շափըռմանը յեր իլնվ,
Յափընցին շօս կանավ:
(տոտանի և կաթսա)

Վըզղանը հնում ա,
Մէսը մընում:
(կոշիկ և ոտք)

Ճշգրտութեամբ թան իշնած:
(գկեռ)

Ճիրան տոնս ա կ'ամ,

Վախում ա նի մըննէ ճիրը:
(աղ)

Ճիրիմ, պահիմ,
Հախ տամ, հընծիմ,
Տէն ածիմ:
(մագեր)

Ճիր ա խըմում

Կնիզում չի:
(հազ)

Ճիրըն ա ընգում թըրչվում չի,
Կոխ ըն տամ ճինջվում չի:
(ստվեր)

Ճիրը քինի թըրչվի չի,
Վըէրը քինի ընջօտէլ չի:
(ոսկի)

Մարթան պեցիր,
Հավան քաշ
էն ըն պատեն,
Մէխան կախ:
(գիխարկ)

Մարթ ինի, թա կ'նու,
Սաշկեն լըրա կընթունէ,
Ինքը առաջ չի քինի,
Ամնա քըէգ առաջ կըտանէ:
(ճանապարհ)

Մաչը՝ կ'անոմիր, տոնսը՝ սըէվ:
(կալոշ)

Մարթ հնյն ինիլն:
Խօխան կ'ենգատ ա ք'ունհում:
(կրակ և ծուխ)

Մարթ ճիր ա, հնրը՝ իրիքնակ,
Ինքը սխալակ-սխալակ պէճքակ:
(ամպ, մառախուղ)

Մարթ վեց ըմըէկան,
Խօխենքը վար ըն անում:
(խոզի մերունը և
ծագերը)

Մարթ քանըրկու ուրական
Խօխան տոնս ա կ'ամ՝ աշխադանք անէ:
(մեղու)

Մէգ մինըն օնինք՝
Առաջ խէլինք,
Յըէտնան կ'իծ:
(գինի)

Մէգ մինըն օնինք՝
էրկու ծէրքավ ծախ տայխ:
(երկանք)

Մէգ մինըն օնինք՝
Ըշխարքավըս պատ կըկա,
Վիզմվըս պատ չի կ'նու:
(աչքեր)

Մէգ մինըն օնինք՝ ըսկի չօնինք՝,
Տափէն տակէն վըէսկ չօնինք՝:
(միսիք)

Մէգ մինըն օնինք՝
Ինքը սաղ, մէսը օտում ըն:
(կենդանու ամործիք)

Մէգ մինըն օնինք՝ իրըէք պէն ա,
Մինը ք'ունում ա, էրկունը մընում:
(մահ, յաւ և վատ
գործեր)

Մէգ մինըն օնինք՝ իրըէքլըննանէ,
Վէր նի կ'աս, վա՛յ- վա՛յ կանէ:
(դաշնամուր)

Մէգ մինըն օնինք՝ իրըէքլըննանէ,
Ութընաց իրիփուն կըըրչարվէ:
(տոտանի)

Մէգ մինըն օնինք՝ լիզի չօնէ,
Ամնէն պէն կըգիդա:
(գիրք)

Մէգ մինըն օնինք՝ կապը կըտրած,
Ութթանան կորչում ա, իրիփունը կ'ամ:
(հավ)

Մէգ մինըն օնինք՝
Հան վագ կըտա, հան դընգըլթագ թըխէ:
(ջրադացքար)

Մէգ մինըն օնինք՝ հանդին ա,
Պօգէրը վըէսկէ յա,
Տարանը մըէէտ կաթը կըտա,
Ինքը էլիս հանդին ա:
(արտ)

Մէգ մինըն օնինք՝
Մըննէլիս ինքը իրան հանգիստը
կըտըրում ա:
(շերամորդ)

Մէգ մինըն օնինք՝
Չըրքախիլիտ լըպըգտում ա,
Մին տըէր պուպուզ անում:
(ավել)

Մէգ մինըն օնինք՝,
Վէր հնքվան փըռնիս վէ,
Տօնը չի մըննէլ:
(գրպ)

Մէգ մինըն օնինք՝
Ութթանան վէր ընք տինում,
Ուրիփունը լըէր օնում:
(ճախարակ)

Մէգ մինըն օնինք՝
Փօրը՝ լիզը,վէզը՝ ծօռ:
(աղի քսակ)

Մէգ մինըն օնինք՝
էրկու յա:
(երկինք-երկիր,
դժխք-դրախտ)

Մէգ մինըն օնինք՝
Քըչէվը էշին, մաչը՝ մարթին,
Կօրէզըն էլ հավէն:
(ծմերուկ)

Մէգ մինըն օնինք՝ օխտը(նուզանէ,
Կըռքէ չօնէ, մարթ կըկըծէ:
(եղինք)

Մէգ մինըն օնինք՝ օխտը(նուզանէ,
Քըշէր-ցիրէկ հըղէ յա ք'ունում,
Ուրան տըէղան տիւրիտ չի կ'ամ,
Աշխարքս օտում ա, քուշտանում չի,
Անջուկը կըտըրում ըս, խօտում չի:
(ջրադաց)

Մէյոյն սիպտակ, դոպին սըէվ:
(արևածաղիկ)

Մըթէն ծծր,
Անտակ վէր:
(ստամոքոս)

Մըթէն տուն
Չածմիալը մաչին քուն:
(թթխմոր)

Մըթէն տուն
Վնկիրդէլը ԷԼրաբը
Դավուրը մաչին քուն:
(թուր և պատյան)

Մըժ տախի
Քըրտակ լիզը:
(երկինք)

Մըհակը յըժիմ,
Վըժիումը կըժիմ:
(օձ)

Մըժըրան քախծըր,
Ըրկաթան ծանդըր,
Վէ՛չ կըծախվէ,
Վէ՛չ ինք՛ կօնվէ:
(քուն)

Մըժուլը օտում ըն,
Դութին տն քըցնմ:
(ընկույզ, արևածաղկի սերմ)

Մըժուածը սաղէն փընից,
Պէց չի թողից:
(թակարդ)

Մըստ (նլլն,
Ըրկաթ փնլլն:
(քյաբաբ)

Մըստ կալ,
Ըրկաթ կամնը:
(երես և ածելի)

Մըստ կըժկաթ,
Ըրկաթ դըփը:
(սմբակ)

Մըստ յալըժի՛
Մըսակ լիզը:
(մատուր)

Մըստ շամփուր,
Ըրկաթ խըրաված:
(մատ և մատանի)

Մըստ չանթա՛
Պըրինծակ լիզը:
(քերան)

Մըստ պուլիզ,
Ըրկաթ սիրըժկ:
(սմբակ)

Մըստ վըժնը,
Ըրկաթ տըրըժի:
(սմբակ)

Մըստ տուն,
Սազի սըիար:
(այքեր)

Մըթըրընէզ կըրվըժէն,
Տիւս յըժէն հիւրթան, մըրըրվըժէն:
(ծուխ և կայծ)

Մին արտ օնիմ վարվէ չի,
Սաչի քարերը հըմբարվէ չի:
(երկինք և աստղեր)

Մին արտ օնիմ էրկու կըժի,
Ըրկօքան էլ յամանջ տըժի:
(այտեր)

Մին բար՛
Հիշկան խակ, էնքան քախծըր:
(երեխա)

Մին բիզան փնո՛
Իլլէրէն մաչին տընգած,
Վնրմնիւր հալակ կըժէց տըված:
(փշատ)

Մին դնստա գուռնաչի կան ըն,
Մին դնստա քնննում,
Ուրիւր պարել չըն տամ:
(մեղուներ)

Մին գուռնա,
Տակէն մին մարնը:
(քիթ և բերան)

Մին էօ օնիմ հնքին մաշկէն,
Հնքվան ծիք՛ տաս՛ դիւզը կատ:
(կշեռք)

Մին թուր տըժի,
Թուրէն տակէն մին դիւզ տըժի,
Դիւզին տակէն էրկու ծառ,
Ծառէն տակէն էրկու փօլ,
Չօլէն տակէն էրկու նօլ,
Նօվէն տակէն մին ճէղաց,
Ճըղացէն տակէն մին թուր:
(զուխ, ձակատ, հոնքեր, այքեր, քիթ, բերան, դունջ)

Մին թուրում
էրկու քնթան կօխկան տըված:
(ընկույզ)

Մին թուրում
Մաչին էրկու պէղարծ:
(ընկույզ)

Մին թոր օնիմ
Վէ՛չ ըրկաթ, վէ՛չ պուղվատ,
Վէ՛չ էլ դնմիրչիւ ծըժէք նի յըժկած:
(ժանիք)

Մին թօփ չիթ՛
Հիշկան ծանխա, կըլխէլ չի:
(ճանապարհ)

Մինին հըժտէ խըրտօլ ա,
էրկուսէն հըժտէ՛ շատ:
(զարտնիք)

Մին խնխնլ՛
էրկու հակ մաչին՛
Մինը կած, մինը տաք-տաք:
(երկինք, արեգակ, լուսին)

Մին խնխնլ՛
Մաչը վէքնակ լիզը:
(երկինք)

Մին խէլինք մարթ տուն շինից,
Նի մըտակ մաչը, ըստակից:
(շերամորդ)

Մին խօխա,
Օխտը չօխա:
(ծնծաղիկ)

Մին խօրում խօտ տըղվարում չի,
Հըզգար կըլծիս հէլվան տըղվարում ա:
(մրջնանոց)

Մին ծառ ըմ ջըլըղում,
Բարը էրիւշ ա օտում:
(աղջիկ)

Մին ծառ օնիմ՝ տըսնըրկու ճըղնանէ,
Անմէն ճըղնանը հւրծսսին տիրը՛վ
Կէսը սիպտակ, կէսը՝ սը՛վ:
(տարի, ածիսներ, օրեր)

Մին ծըմէրուկ՝
Օխտը ծըկանէ:
(գլուխ)

Մին ծը՛տ օնիմ՝
Տօն ա պահում:
(կողպէք)

Մին ծօվ,
Ծօվէն մաչին մին օխծ,
Օխծէն ըսիտն մի ալավ:
(ճրագ)

Մին ծօվում ջուրըսպսպէր՝ լըղանում ըն՝
Վէչ տակ ըն անում, վէչ տոնա կիան
ղըրաղ:
(արեգակ և լուսին)

Մին կանանչ սանդոզ
Սը՛վ տըկօղնավ լիզը:
(ծմերուկ)

Մին կապ քիւլւնչ՝
Վարումը տիրանծ:
(բեղեր)

Մին կավ օնիմ՝ հանդին ա,
Պօզէրը թուրանա հանդին ա,
Տարէն մըղետ կըքըթիմ,
Ինքը էլիւն հանդին ա:
(ծառ)

Մին կավ օնիմ հանդին ա,
Պօզէրը ծըղըմնագի յա,
Աղա բիդի, վէր պահի,
Խանըմ բիդի, վէր քըթ:
(այգի)

Մին կըլխանէ,
Զօրս վըննանէ:
(սեղան)

Մին կըլծխ,
Հըզգար աշկ:
(մաղ, նուռ)

Մին կընէ՛վ կա
365 տըղա օնէ, մին ախճի՛վ,
Անմա էտ ըխճըկանը հունցը մարթու վա
տամ,
Զօրը՛ տըղնանը մին ա կիան տօն:
(տարվա 365 օր և նահանջ տարվա ավելորդ օրը)

Մին կնշրմնոր կավ օնիմ՝
Ըշտը՛դ նըստէ կըսըվանա:
(իրդեհ)

Մին կիւն տավար՝
Մին կապավ կապած:
(խաղողի հղկույզ)

Մին կիւն տավար
Կըպըկուտուր:
(մըջուններ)

Մին կիւն տավար՝
Հանքին ծաղէ՛վ:
(կտավատ)

Մին կութանէ, հնրնոր ըրխանէ,
Կօտէ, կօտէ, էլիւն լըղար:
(մանգաղ)

Մին կուճիր քօլ օնէ,
Վնրմնոր շօր օնէ,
(հոն)

Մին կուճիր դիւզկնր
Զաւիար ա անում:
(հերոն)

Մին կուճի խօխա,
Աշկէրը ճըպըռօտ:
(զկեռ)

Մին կուտուր հաց՝
Չիւննունը վէր ընգած:
(լուսին)

Մին կօլա՝
Վը՛նը փնդ՝ կօխած,
Կըլխէն բուխարի փաւիաղ:
(մասուր)

Մին հէյվան՝
Տիրը՛վ կօտէ,
Ճնր չի խըմէ:
(շերամորդ)

Մին հըղէ յա՝
Հու քիւննում ա,
Էլ լը՛տ չի կիան:
(մահ)

Մին դալա՝
Սը՛վ խօտալ լիզը:
(գլուխ)

Մին դաչնն՛վ կընէ՛վ՝
Ուրծսսիննը խոխատար:
(հայոց այրութեն)

Մին դութի՝
Մաչին օխտը մը՛նալ:
(լոբի)

Մին դու՛շ՝
Թըռչում ա, քըջում,
Էլիւն ուրան տը՛ղը:
(ջրաղացքար)

Մին դու՛շ՝
Թուխալրէն մաչավը ինս տալավ
քիւննում ա:
(արեգակ)

Մին դու՛շ՝
Ծօյնը մաչկան պեցնոր:
(մորեխ)

Մին դու՛շ՝
Սաղ վախտը ուրան անըմըն ա տամ:
(կլու)

Մին ճօխտ ախպէր՝
Պատան կախ տըված:
(խուրջին)

Մին մը՛նձ կալում մին թուխըկան,
Անմա ճուտրէն համբարքը
վէչ մինը զիւղիւն չի:
(լուսին և աստղեր)

Մին մը՛նձ սառ՝
Մին քօլ էս դօլէն, միւր՝ էն:
(գլուխ և ականջներ)

Մին սը՛ծ տա՛ւի՝ քըրտա՛վ լի՛զը,
Յէշում ըս՛ մօտէ՛ յա,
Քիւննում ըս՛ հը՛ռէ՛ յա:
(Երկինք)

Մինը սընամ ա մաջ դօւ,
Երկունը՝ տիւսնումը:
(մարմինը մնում ա հողում, լա՛վ ու վատ գործերը դրսում)

Մին սը՛ծ քէ՛լա՛
Յըրան ջուտաբաջուա ծաղէ՛զ:
(դաշտ)

Մին սըննաչափ ա,
Ամմա սաղ տօնը շըլակած տանում ա:
(խխունջ)

Մին միսի դըզանում երկու ծո՛ւ՝
Մինը իփում ա, մինը՝ չէ:
(արեգակ և լուսին)

Մին ճօխտ ախաբ՛
Մին չըմըշկու տալէ:
(մարդը և իր ուղեքերը)

Մին յամանջ տը՛հի՛
Երկու չաթու վէր ընգած:
(ճակատ և հոնքեր)

Մին նուսնէ՛ չծրք՛ ձեղնը,

Չծրք՛ ձըղնանը՝ տըսնըրկու նօսնը:
(տարի)

Մին չօբան՛
Յիրը՛կը քօն ա իննւմ,
Քըշէրը սնորհն ըրծօղցընում:
(լուսին)

Մին պառա՛վ կընէ՛զ՛
Շըրշկին մին տը՛կ, մին սրպտակ կըծէ՛զ,
Մինը կըզկում ա, մինը յը՛տ տամ:
(գիշեր և ցերեկ)

Մին պէն՛
Իրը՛տն մին պէռնը խօտ:
(միրուք)

Մին պէն ասիմ,
Կարա՛ս ասիս:
(կարաս)

Մին պէն կա,
Առանց ընդըրա աշխարքըս կարել չի կենա:
(տուտ)

Մին պէն կա՛
Ամմէն հինչու հը՛տէ՛ հարկավըրական ա:
(անուս)

Մին պէն կա՛
Բար ա յը՛ր սնում,
Օտվում չի:
(խնդեղնի)

Մին պէն կա՛
Էշն ա ուտէս,
Մին էլ մարտունը՛ցէ՛ք:
(դրդան)

Մին պէն կա՛
Լօխճին հարկավէր ա կիւս:
(անուս)

Մին պէն կա՛
Հայը օտում ա,
Թօրքը խընում:
(երդում)

Մին պէն կա՛
Մը՛տած ա,
Ամմա սըղանում ա:
(ծու)

Մին պէն կա պէնու նըման չի,
Ծու կածէ՛ հա՛վու նըման չի,
Չծրք՛ վը՛ննը օտ՛ կըվու նըման չի:
(մրցում)

Մին պէն օնիմ՛
Մաչան ա հըսնում:
(ծմբուկ)

Մին պէն օնիմ՛
Տիւսը՛ աղու,
Մաչը՛ քախծըր:
(ընկույզ)

Մին պէն օնիմք՛
Ամմէն տարէ ծընում ա,
Ամմա մարթ ջօնէ:
(ծառ)

Մին պէն օնիմք՛
Մին պուգանէ,
Չ.ծրք՛ վըննանէ:
(վառարան)

Մին պուլիզ՛
Մաչին երկու ջուռա ճիւր:
(ծու)

Մին ջանիլ տըղու, մին էլ մին ջանիլ
Ոխճըկու քըցնւմ ըն պէրթը, տըսնէրը,
ակու շկէքը դըլիւնում, պէրթին քըշտն էլ
դարավուլ տիւնում: Ուռթանան մի յըն
մըննում, տը՛սնում ախճի՛զը կա վէչ: Պա
հինչ ա՛ տը՛ռալ:
(աղջիկը կորցրել է կուտաթյունը)

Մին ջանավար կա՛
Հիշկան ըրը՛խըն ընք տամ,
Քուշտանում չի:
(ջրաղաց)

Մին սնորհն,
էրկու կըլի:
(քիթ)

Մին սնորհն է՛ծ՛
Մին դալում տուտուտէ՛խս:
(բով և աղանձ)

Մին սնորհն խօխտնք՛
Մին ուրուրունցում քօն իլնած,
Տիւրիւր ըմ տամ, լնց ըն իննւմ,
Թնլ ըմ անում, քօն ըն իննւմ:
(սագ)

Մին վըննանէ,
Մին կըլխանէ:
(անծրանոց, տունկ)

Մին տը՛հի, մին տը՛հի
Երկու ախաբիւր:
(ստինքներ)

Մին տը՛հի մին վը՛հի տօն՛
Մաչին կէսը սիպտակ, կէսը տեղէն:
(խնցի)

Մին տօն չի՛զը խօխտնք՛
Լօխճին քէքն էլ ծօռ:
(սիսեռ)

Մին տօն կա՛ լօխճին կինի.
Շիծօղը ուրխանում ա,
Նի մըննօղը գիւղիւմ չի,
Յէշօղը վախում ա:
(դագաղ)

Մին տօն օնին՝ պըռօռ-պըռինչ,
Մաչը լիզը սիպտակ պըրինծ:
(քերան և ատամներ)

Մին տօն օնինք՝
Պատերը արծաթ, մաչը վըճկէ,
Վեր քընդէցել, էլ շինվի չի:
(ծու)

Մին ցակատ՝
Վէ է կօթ օնէ վէ է արկաթ:
(սառնամանիք)

Մին ուրուրունց
Տըսընդէրկու խօխա մաչին:
(տարի)

Մին քէթ ա,
Օխտը ախպեր:
(շաքաթ և շաքաթվա
օրեր)

Մին քէթ օնէ,
Քըռաստուն աշկ:
(տրեխ)

Մօխերը յը՛տ տամ,
Նըստիմ, քըթօթ անիմ:
(սիսեռի աղանծ)

Մօրա ինիյիս սիպտակ ա,
Զանիլ վախտը կնրմիր լալա,
Պըռավում ա՛ սըճվ ակոավ:
(մորի)

Յերգիտ օնէ՛ տօն չօնէ,
Ծօվեր օնէ՛ ճիր չօնէ,
Սարեր օնէ՛ քար չօնէ:
(քարտեզ)

Յեր ինիմ ծառը,
Ծէն տամ ծօրը,
Մըճեած մարթիմ
Վէնթան օրը:
(իրացան)

Յերկնունդրկու սիպտակ ծիպվեր՝
երկու կնրմիր սարու յըրա:
(ատամներ)

Յըճըն օնին կաշին ծնվիլ չի,
Ծօվ օնիմ դունը հըմքարվէ չի:
(երկինք)

Յըճա՛ ըստըճի, ինքը ընդըճի:
(միտք)

Յըճա կալազարըն ըմ, կալազարը,
Խօտէն նըհը՛տ խըռընխառնը,
Փնդոն ըս, թա զիհնր ըմ,

Անմա կնրմիր խըլար ըմ:
(մորի)

Յըճա կերտ, իմ կերածըս էլ տու կերեր,
Հնլան փնի-փնի էլ ըրեր:
(մեղր)

Յըճա կըրակ ըմ, կէծակ,
Վէր մուտանաք, կըղաղիմ:
(եղինք)

Յըճա մին բար ըմ համըճի,
Կամ վէ է ամնէն տըճի,
Ըռըջի տառըս վեր ճինջիքլ,
Կըտըճեանմ թիվ:
(թուք)

Յըճա քիմամ,
Ինքը մընա:
(հետքեր)

Յըճա քու տակտո,
Տու իմ կըլխէս,
Տուտուշըս քու ծակտո:
(երկանք)

Յըվըռ-յավաչ շօռ ա կնամ՝
Մին շէլակ փօշ մաշկէն:
(ոզնի)

Յիրգինքնան անլեր վեր տըռնայիս:
(ծյուն)

Յիրգինքնան կըկա մին պէն՝
Պիրանունը մին թիլ,
Թա լնավ տըղա յըս, քըթի՛:
(սարդ)

Յիրգինքնան քարեր վեր տըռնայիս:
(կարկուտ)

Ե ազուտուզավ քըշանուն ա,
Թըքընայիս լաց ա ինիմ,
Վեր մըճեմուն ա, վազ ա տամ:
(ծյուն)

Ե ախշուտ սանդոյ՝
Քըլլանը ծուպավեր:
(աչքեր)

Ե ըստե՛ աղա,
Յըճի կէնա՛ աղա:
(թագավոր)

Ե ըստե՛ աղա,
Յըճի կէնա՛ կաղ ա:
(կաղ մարդ)

Ե ի մըննէլիս տօռնը քանդից,
Տնու կնայիս՝ տօնը:
(ուղտ)

Ծէփտան շէքաթ
Քա մօր ըսըշկին կըլըկօնծի տամ:
(խնոցի)

Ծօնը ըռըջին,
Թուլէքը հըճտան:
(զուլպայի շյուղեր)

Ծօնը մըռոաց,
Քէթը օռավ:
(ճախարակ)

Ծօները կնրմիր,
Ինքը ծըմէրուկ,
Մաչը պէճքակ:
(մատր)

Ծօները հանիմ,
Նըստիմ, լաց ինիմ:
(տխ)

Ծօները փնդ,
Մէսը պօղվատ:
(թուր և պատյան)

Ջաթուն ճիր տամ,
Պանան օղի:
(դղում, սեխ,
ծմերուկ)

Ջաթուն մըկնըճէ,
Հավը քնրփիռճին յըրա իվըճէ:
(էլեկտրական
սալօջախ)

Ջօբանը սարէն,
Վնուը կըտարէն,
Չօթբալը վըճեումը,
Խօխէնքը փօրումը:
(կակաչ)

Ջօրք ախպեր ըմ՝
Ուրուր հըճտա վազ-վազ ըն անուն,
Ուրուր հըճտա հըսուն չըն:
(տարվա եղանակները)

Ջօրքը ախպեր
Մին փըփաղու տակէ:
(սեղան)

Ջօրքը ախպեր
Ուրիւր հը՛տա վազ ըն տամ,
Ուրիւր հը՛տա հըսնում չըն:
(անիվներ)

Ջօրքը խօխա՛
Մին գօլու քարավ տայիս:
(կովի կուրծք)

Ջօրքը մարթ
Մին պըտըծակում:
(կովի կուրծք)

Ջօրքը դօլը մազ,
Մաչը կայբաս:
(եգիպտացորեն)

Ջօրքը վը՛ննը վը՛ղէն,
Էրկունը կօխկէն:
(ծի և ծիավոր)

Պահիս կընընա,
Թաղիս կըշըտանա:
(հատիկ)

Պահիս՝ կօրած ա,
Պիժէնիս քըթնծ ա:
(լավութուն)

Պատէն տակէն մին թօրքու կաճի՛
Ոռը՛խը մըզ՛նազիտ:
(սանդեղք)

Պատանքը փանդան,
Մէյը՛ պուղվատա:
(թուր)

Պէրան չօնէ՛ խօսում ա,
Վը՛ննէր չօնէ՛ քիւննում ա:
(ջուր)

Պէրան չօնէ՛ փըջիւմ ա,
Բանգի վայստ էլ հանում ա,
Վէ՛չ տօն օնէ, վէ՛չ էլ տը՛ղ,
Ամմա իննւ ա ամմէն տը՛ղ:
(քամի)

Պըհը՛ցէ, պըշտը՛ցէ,
Յըրան խօտը հընծէցէ,
Տական ճուրը խըմը՛ցէ:
(ոչխար)

Պըկան ծիքլ տամ,
Փօրէն թակիմ՝ ծուվծուվա:
(զուռնա)

Պըկէն հօսի տամ,
Փօրը թակիմ՝ ծուվծուվա:
(սազ)

Պընզըլ-մընզըլ,
Վը՛ննան ծընզըլ:
(ասեղ և թել)

Պիժի Աստու՛ծ
Պինջիրփըսօկ վէր ըժէիս:
(այլուրմաղ)

Պիժի լակուտ՝
Պոննումը տընզըլէ տայիս:
(լեզու)

Պիժի վըրթանանկ՝
Վանրնուր հալավը վը՛ցը,
Սաչը իլլէրավ լիփը:
(կշատ)

Պոկուր ա՛ փնլլան չի,
Սիպտակ ա՛ պէմբակ չի:
(կարկուտ)

Պոկուր ծըմակ
Իժերավ լիփը:
(ոջուտ գլուխ)

Պոկուր ծըմակ,
Վատան տըմակ:
(սունկ)

Պոկուրսին տըղան
Պիրանումըտ ճիւր վէր ածէ:
(ջրի փարջ)

Պօլիզ՛ օնիմ՝ ըըջէխ չօնէ,
Վէչ մին պըռատ տըղ չօնէ,
Ինքը սիպտակ պոկուր տօն,
Վը՛ննէլ հարթը մաչին քօն:
(ծու)

Պօղէն ածիս՝
Նի կըցընիս:
(նավթ)

Պօրտէն հարիմ՝
Խըրխընջա:
(էլեկտրական զանգի կոճակ)

Ջանը՛ մես,
Շօրէրը՛ ասըղ:
(ոզնի)

Ջանը՛ փանդ,
Վըռքընէն քար,
Կէրածը՛ տէրման,
Թըռքածը՛ դան:
(կամ)

Ջան օնէ, քաննանթ օնէ,
Փըջիւմ ա՛ նմախնս չօնէ:
(դարբնի փուքս)

Մաղան մըղճալ ա իննում,
Մըռալան՝ սաղ:
(հալ և ծու)

Մաղը ձօկ-ձօկ միսին ըն օտում,
Մինը միսակ՝ սաղէն:
(ժամանակ)

Մաղը մըռածէն շէլակ տըված:
(վազ և խեչմար)

Մաղը ըշխարքէն հաջ կըտա,
Ինքը մին թիքլան օտէլ չի:
(կող)

Մաղը ըշխարքէն հը՛տէլ համ մար ա,
Համ հանր,
Ամմա ինքը վէ՛չ հանր օնէ, վէ՛չ մար:
(հող)

Մաղ վայստը չօրք՛ աշխարք ա օտում,
Մընէլանը յը՛տը ընդըրա մաչինը
աշխարքն ա օտում:
(ոչխարի մոթալ)

Մարան կըկա տըվըլալէն,
Վը՛ննէլ բեղեր պըլալըլալէն:
(ածելի)

Մարավը պիցըրացէ, սինը ծիքլ տըվէ,
Մին պէնը փոկուր վէր տը՛ռավ:
(գուլպա)

Մարտն տօշին էրկու կօլա՛
Ճիրավ լիփը:
(ստիճաններ)

Մարէն կըլխէն խօտ ըմ հարում,
Խօրում-խօրում թուլով՝ տամ,
Վէշ մին հեյվան մուտանում չի:
(վարսավիր և մագեր)

Մըէդ օնիմ, ասըէդ օնիմ,
Պա տու յաշիտ դաշէվ օ՞նիս:
(եղիծք)

Մըէվ ա՛ քաշ չի,
Թըռչում ա՛ դուշ չի,
Վըէտ ա զհողիւմ թուլա չի:
(սև բզեզ)

Մըէվ լծեր ըն,
Ծհունին լըրան ըրածում ըն:
(գոծր)

Մըէվ թուխսըկան՝
Կանանչ ճօտերը հըէտան:
(արտ)

Մըէվ կայ՛
Էծերը մաչին լօք-լօք ընէլիս:
(բով և աղանծ)

Մըէվ կըծէվը հհորթըն ի վեր բըցիմ,
Քա մօր պօտըն ի վեր բըցիմ:
(գիշեր)

Մըէվ կըծէվ՛ հհորթան կախ,
Եըլլաղավ թըխըէցե,
Սանը ասմանը յէր իլնվ:
(զանգ)

Մըէվ հավ ա՛ անրուն չօնէ,
Փըչում ա՛ նախնա չօնէ:
(դարբնի փուքս)

Մըէվ հավը ծըկըթաց,
Ծուն վըէռունը պըլթաց:
(իրացան)

Մըէվ հինիմ,
Կանանչ կօրծիմ,
Տեղէն կըտըրիմ:
(արտ)

Մըէվ մուշահավ՛
Հնթին ծաղէվ:
(ճրագ)

Մըէվ լըէգնը լուխըէցե,
Խօխտնըն ուրխացե:
(բով և հաց)

Մըէվ լըէգնը՝
Կուխկըճաղէրը պեց-պեց:
(վրան)

Մըէվ լըէգնը՝
Միպտակ չիլ:
(բով և հաց)

Մըէվ լըէգնը վեր ընգավ,
Տինըկավէրը շըտացավ:
(խաղողի ողկույզ)

Մըէվ սաղանապեցիւր տան ա,
Հու բըթէնա՛ խըէլթու պէն ա:
(ծիծեռնակ)

Մըէվ սաղանա՛
Քեթը կըէր:
(ակիշ)

Մըէվ սալա, սիպտակ սալա,
Խաթունը մաչին կըպըլալա:
(աչբեր)

Մըէվ-սըէվ լծէր՝
Մին պատավ տըէրած:
(բով և աղանծ)

Միպտակ արտեր,
Մըէվ-սըէվ լծէր:
(թուղթ և գիր)

Միպտակ թօխս ըմ տիրնվ,
Ամնա ճօտերը սաղ սըէվ ըն:
(գիրք)

Միպտակ հավը մօրթիմ,
Արհուն չի կաթէլ:
(մածուն)

Միպտակ հավ՛
Տափէն տակէն շօթ տայիս:
(գուրան)

Միպտակ լըէխցե
Տեղէն հարթնը մաչին բօն:
(թխսի ծու)

Միպտակ պուլիզ՛
Մաչին ծաղէվ:
(մոմ)

Միպտակ փափաղ ա տինում,
Ամնա շօթ չի վնամ,
Հնրը ըրաստ ա վնամ
Փափաղը վեր չօնում:
(տունկ)

Միպտակ օբա,
Տեղէն քօբա:
(թխսի ծու)

Վաղինակը տափը հինից,
Կընընչվնարնիւր գնքան շինից,
Աշկէտ դարման, սըրտէտ դարման:
(զարուն)

Վարում չըմ,
Հընծիւմ ըմ:
(խոտ)

Վարում, լաղ ըրա՛
Կըրօմվէր սօված մըէրավ:
(Համէ ԿեՄ, ԹխսիւրՇ)

Վէշ մին տըէղ ըրված չի,
Ամնա սաղ օրը մարթ ա ըսպանում:
(հիվանդութիւն)

Վէջ ճեղացըն ա աղալ,
Վէջ դանդին ա կարալ:
(փշատ)

Վէջ շօթ ա վնամ,
Վէջ հնչում ա,
Ամնա կըծում ա:
(եղիծք)

Վէջ չիթ ա, վէջ շալ՝ ծնկվում չի,
Մաչի նըստօղը հըրթարվում չի:
(երկիծք)

Վէջ օտում ա, վէջ խըծում,
Ամնա սաղ վախտը պէն ա անում:
(ժամացույց)

Էն հինչըն ա՞
Վեր ամէնաշատը հնարնիւրըէցէլ ըն
սիրում:
(Ս տառը)

Վէր խուսընիս, կըխօսե,
Վեր մօրթիս, անրուն չի վնալ:
(չիվ)

Վէր սաղ ա, ճիւր ա խըծում,
Վեր ըստակում ա, կիսի յա խըծում:
(տիկ)

Վեր տասը զբլավբուխ էլ իննն,
Կարել չըն ընդորանց հնաշը՛վը պահին:
(աստղեր)

Վեց վը՛ննը, երկու կըծխ,
Հնաքին մաշկեն,
Ինքը Ըստուծոն հըղեն:
(կշեռք)

Վը՛ղէ լուլլան,
Մըսէ գնիլլան:
(բույն և մուկ)

Վը՛ղէ լուլլան,
Օթ գնիլլան,
Դըբանէտ նի վա,
Քըթետ ցավ տա:
(տըր)

Վը՛ղէ մարաք՛,
Կաշվի տօռնը,
Փըլագէ աչառ:
(խնոցի)

Վը՛ղէ տօն
Մըսէ կըտօր,
Միպտակ ծիյավեր,
Տեղեն թաքավեր:
(խնոցի)

Վը՛ղէ տօն,
Փնդի հիւր:
(ծխամորճ)

Վը՛ղէ պիննունը փարունըը թօխս ըմ
տինուն,
Ամը՛ննը ճօտեր ա անուն:
(կարտոֆիլ)

Վը՛ննը չօնէ՛ շօռ ա վան,
Թօխպ ու թօռ ա վան:
(քամի)

Վը՛ղէն տակէն սիպտակում ա,
Վը՛ղէն կըլխէն՝ ընջօտում:
(գուբան)

Վը՛ղէն տակէն փըթում չի,
Ճիրին յըրա տաչ չի անում:
(ածուխ)

Վը՛ննէրը կըրակումը,
Կըծխը յիրգինքումը:
(ծուխ)

Վը՛ննէր չօնէ՛ շօռ ա վան,
Պերան չօնէ՛ կօլ ա տամ:
(գետ)

Վը՛նառ հօի տամ
Պերանըտ պիցըհօի անիս:
(մկրատ)

Վը՛նէտ հարիմ՛
Արուճ անիս:
(մկրատ)

Վըսկըռէ չափար,
Մըսէ պահակ:
(ատամներ և լեզու)

Վըսկըռէ չափար,
Մաչին մին քնիք մէս:
(ատամներ և լեզու)

Վըրը՛ցէ թուրէ,
Փըսավ հօռէ,
Հօռան մին ձեղնը տինս լը՛կավ՛
Վէ՛չ թուրէ յար, վէ՛չ հօռէ:
(ջրի)

Տակո՛ն՝ կըլխըր,
Ճեղն՛՝ կըլխըր:
(ջրհորդանից
կախված սառույց)

Տակէն նըստիմ,
Դարդան կէջ տամ:
(վեստան)

Տակէն նըստիմ, կուռնան փըրնիմ՛
Շուվծուվա:
(ճախարակ)

Տակը ծօլ,
Կըլծխը կըրակ,
Ծօխը մաչան:
(ինքնատ)

Տակը չօր,
Մաչը ճիւր:
(նավթի լամպ)

Տակը քար ա քար չի,
Կըլծխը քար ա քար չի,
Նօտ կօտէ՛ կավ չի,
Ծիւ կածէ՛ հավ չի:
(կրիա)

Տակը քար, կըլծխը քար,
Մաչին հըզգար կըլծխ կար:
(բաղնիք)

Տանավը շօռ տամ,
Տըրնըտակէն պըսըզիմ:
(ակել)

Տասը լը՛գնը՛
Տասսէն ճակատն էլ թնիւլ:
(մատներ)

Տասը ըշխաղէ,
Ուրծառններկունը հիըցընն:
(մատներ և
ատամներ)

Տարէն մը՛հէտ ա հարկավեր վան:
(տոնածառ)

Տափան պէցնիւր տօն շինած՛
Վէ՛չ տօռնը օնէ, վէ՛չ փինջիրն:
(բոճոճ)

Տափէն յըրա ըրվամ չի,
Անմա մարթու տօն ա քանդում:
(տպ)

Տափէն տակէն
Թըրչան՝ պըլօճիգ՛:
(գետնախնձոր)

Տափէն տակէն՛
Պիւրթ պըլօճիգ՛:
(մուկ)

Տափըլակը՛ տըփըլակէն,
Քիզը՛ վը՛նէն ծակէն,
Տըսնըվէցցը՛ չօրսէն տակէն:
(գրաստի սմբակներ՛
պայտերով և
գամերով)

Տափըլակը՛ տըփըլակէն,
Տուտուշը՛ ծըկըլակէն,
Հափուռ-հափուռ նի ածիմ,
Մըսնըսուլավ վեր ածիմ:
(երկանք)

Տեզը տէգան կացավ,
Տեզ ախալերը յը՛կավ, պէցավ:
(կողպեք և բանալի)

Տեղը տէգան տամ,
Տեղը նըհստա տամ,
Տիգամար բիդի՛

Տեղը տէգան տոնս օնէ:
(կողպեք և բանալի)

Տեղէն ա՛ գնաիրան չի,
Վիրանօ ա՛ ըվիտանան չի:
(ոսկեդրամ)

Տեղէն ծընվում ա,
Կանանչ՝ ապրում,
Վանքմուր՝ մըհնում:
(հոն)

Տեղէն հինիմ,
Վանքմուր կըտըրիմ:
(հոն)

Տէնակ տասս
Արնուն չի կաթել:
(դիակ)

Տէփ, զըրընզոց՝
Մաչը կըթկաթօց:
(որոտ և անձրև)

Տըռանը մօրթիմ,
Տանը ըստակէ:
(շուր և ջրադաց)

Տըսնըրկու սաղաթ՝
Մին խըշտիկ օնին, մին թօր:
(ժամացոյցի թվեր ու վաքնեթ)

Տիքընը ծակ, տիվերը ծակ,
Մաչը լիփը ճիր ու կըրակ:
(ինքնատե)

Տիքընը ծակ, տիվերը ծակ,
Մաչը լիփը փնդ ու կըրակ:
(վառարան)

Տիքընը քաշ ա,
Տիվերը քաշ ա:
(ազոսով (քաշ))

Տիքընրավը նի ածիմ,
Տիվերավը վըրաքիմ:
(երկանք, ջրադաց)

Տիմիս չօքրըտ,
Թափ տաս թէվերըտ:
(սանդեթք)

Տու ինձ ծէն տօ, յըհս՝ քըհէգ,
Մուս անիս՝ տուս կանիմ:
(արծազանք)

Տու ինձ պահէ տընըմաչի,
Յըհս քըհէգ պահիմ մըրթըմաչի:
(զգեստ)

Տիւսը՝ աղու,
Մաչը՝ քախձըր:
(ընկույզ)

Տիւսը՝ արծաթ,
Մաչը՝ վըհսկէ:
(ծու)

Տիւսը կօկլեփ,
Մաչը պիւրթալիւրթօտ:
(մասլոր)

Տիւսը՝ վըհսկըռ,
Մաչը՝ մէս:
(կրիա, ընկույզ)

Տիւսունը ծաղկում ա,
Վըհումը պէրթ տամ:
(կարտոֆիլ)

Տու՛ հուան, ինքը՛ քըհէգ:
(արծազանք)

Տօրնը կըթակէ,
Պիմօղէն աչկը կըլակէ:
(վիսյուփորիկ)

Տիքընը՝ աղա,
Քըշերը՝ ծառա:
(անկողին)

Տիքընը աշխարթըս պըլօտում ա,
Քըշերը տըռանը վէր ընզընում:
(մանզաղ)

Տիքընը քուքանում ա,
Քըշերը լըղարում:
(անկողին)

Տիքընը լըսնում ա,
Քըշերը տիրտակում:
(անկողին)

Տիքընը խանում-խաթուն,
Քըշերը ճըրկաթուն:
(մահճակալ)

Տիքընը՝ հարուտ,
Քըշերը՝ քնափր:
(անկողին)

Տիքընը քօս ըն հնում,
Քըշերը գիւրթանում:
(աստղեթ)

Ռեթանան՝ չըրքըվընանէ,
Քըսծրէն՝ էրկուվընանէ,
Ռըրիւփիւնը՝ իրըհէվընանէ:
(մարդը՝ տարբեր տարիքներում)

Ռեթանա քըշերակ
Վանքմուրըս քա մօր իրըհէր նիլըհէր պէց
անիմ:
(անթեղված կրակ)

Ռեստան մին պէն ա շինհում՝
Ռըրան հարկավեր չի,
Ինքը՝ ընօղէն հարկավեր չի,
Հնըրը հարկավեր ա,
Էն էլ խօսում չի:
(դազաղ)

Ռեստու շինանօ պէն չի,
Ամմա ամմէն տան էլ կիմի:
(սարդոստայն)

Ռըրաղավ թըխըհէց յօնջիմ,
Ծէնը հըսավ Պանջիմ:
(որոտ)

Ռըրան տանան կարում չի տոնս վա
Ամմա մէգ նըման համ շօռ ա կիւմ, համ
լըղ տամ:
(կրիա)

Ռըրան քաչը հանրիւր զըրամ,
Ամմա մարթու վեր ա քըցիւմ:
(օղու բաժակ)

Ռըրիւփիւնը ծաղկում ա,
Ռեթանան վէր կիւմ:
(երկինք)

Ռըրիւփիւնը նի յա մըննում տափը,
Ռեթանան տոնս կիւմ:
(արեգակ)

Ուրծսհուներկու սիպտակ հալ՝
երկու կննքնոր բանն յըրա բան իլնծ:
(ատամներ)

Փանդ փնդին՝ ախպեր,
ճիրին՝ դորսիեր:
(նավ)

Փանդ քնդեցն,
Ապանը մային վրդեցն:
(պատյան և թուր)

Փանդի ծի՝ մըսավ պեռնած,
Քըշեր-ցիրըկ հըդէ յա քիննին,
Մին վըդէլ էլ չի քիննին:
(օրորոց)

Փանդի կնիշ,
Վըճկէ փըրթիշ:
(կամ և ցորեն)

Փանդի քըռօշ,
Մըսէ մըքըռօշ,
Քացէ տամ քըռօշին,
Բօնը տանէ մըքըռօշին:
(օրորոց)

Փայլան օնէ՝ էշ չի,
Ծառը յը՛ր կինի՝ արջ չի:
(խխունջ)

Փէշկատ փըռնիմ,
Քըշտատ պըքիմ,
Օխտը փըքիմ:
(եղինջ)

Փըռնիմ կըրածէ,
Վէր տիմիմ՝ կըստակէ:
(գերանդի)

Փիչիմ՝ տըրըզի,
Պէց թօղնիմ մնշվի:
(տիկ)

Փիսըվէր ըմ օնում՝ լըսնում ա,
Պըրտըլէր ըմ օնում՝ տիրտակում ա:
(գլխարկ)

Փօրան յօխիմ,
Ղըվան յըրա՝ տամ:
(բով)

Փօրավը օտում ա,
Կուխկըթավը թըրթում:
(ջրադաց)

Փօրավը օտում ա,
Մաշկավը թըրթում:
(ոսանդա)

Փօրը ճըղում ըս՝
Սըղանում ա:
(կրակ)

Փօրը՝ փօրէն,
Պօրտը՝ պօրտէն,
Կօթան փըռնիմ՝ դըրդըռա:
(երկանջ)

Փօրը օռած,
Վըճնէրը մըճկնած:
(ճախարակ)

Քաթ-քաթ,
Մին չուվալ ցակատ,
Վէջ կօթ օնէ, վէջ արկաթ,
Ճըղացէն կըլխէն օխտը գնու,
Օխտը գնկին մին բնլթիւ,
Հնսան, Հնսան, տօռնը պէց,
Փանդի մնսան, տօռնը պէց,
Մին հավ օնիմ կըտկըտօց,
Ծու վա ածում, յօխ տըղօց,
Ապան օտէ, քիմի հօնծ,
Պիրի մին մըճ՝ կըլօնծ:
(մարդու մարմին)

Քանա մին էծ կօզիմ
Վէջ էթիմի, վէջ վըճից:
(տունկ)

Քանսիքը սիրիքը ա, տէն քըքնում,
Հարուտը սիրիքը ա, ջուրումը պահում:
(խլինք)

Քարա՝ դայիմ,
Ճիրա՝ կակօր:
(աղ)

Քացցուն շօր կա կըճցը՝
Լօխ առանց փիլըճկ:
(տիխ)

Քըշանա-քըշերավ,
Լօք տամ, յը՛ր հինիմ քա մօր օտրը:
(կուժ)

Քըշանա-քըշերավ
Պարկերըս տափէն տամ:
(խլինք)

Քըշանա-քըշերավ,
Ցըքիմ, ծէր տանը պտերավը տամ:
(արեգակի ճառագայթներ)

Քըշերը վեր փըռնիմ,
Ցիրըճկը վըրաքիմ:
(աստղեր)

Քըշեր-ցիրըճկ գերթում ա,
Ամնա մարթ չի:
(ժամացույց)

Քըշեր օնէ,
Ցիրըճկ չօնէ:
(կաղ մարթ)

Քէթուկըս բուխարիտ:
(ոտք և գուլպա)

Քիմիմ-կամ, քիմիմ-կամ,
Ճըխտըլափակ փօրէտ կամ:
(խնոցի)

Քիմիմ, քիմիմ նօվըն ի վեր,
Կատուն ցըռէ պօկըն ի վեր:
(ջուր և նով)

Քիննում ա ծիլավեր,
Նըստում ա սիփավեր,
Տնու ա կամ թաքավեր:
(պետքարան գնացող մարդ)

Քիննում ա, կամ
Հնվա տըճըր վըճնը:
(դուռ)

Քիննում ա, կամ հըդէ չօնէ,
Քիննում ա, կամ թօզ չօնէ:
(մեղու)

Քիննում ա, քիննում՝
Հըդէ չի կա,
Հըդէ յա քիննում՝
Թօզ չի կա:
(ջուր)

Քննում և, քննում
Պըրժընում չի:

(գետ)

Քննում և, քննում
Վէ՛չ վախում և, վէ՛չ հիմանչում:

(գետ)

Քննում և, քննում
Տըէղ չի հըսնում:

(գետ)

Քննում ըս՝ քննում և,
Վըէնն ըս կէնում՝ վըէնն և կէնում:

(ստվեր, գավազան)

Քուշտանամ՝ լանց կինիմ,
Տիւզնանամ՝ սուս կանիմ:

(պարկապզուկ)

Քուրդախպեր՝
Մինը կնամ և, մինը՝ քննում:

(արեգակ և լուսին,
գիշեր և ցերեկ)

Քուսուտ թուլա՝
Իլլէրակ պէնամ:

(վշատ)

Քուսուտ թուլա՝
Լըվաշակ պէնամ:

(եգիպտացորեն)

Քուսուտ թուլա՝
Մէխակ պէնամ:

(ոզնի)

Քուսուտ թուլա՝
Վըէսկակ պէնամ:

(խաղող)

Օխտը ամսումը մին կըէղ և մըծանում,
Մին ամսումը՝ օխտը կըէղ:

(արտ)

Օղտա մըէծ և,
Լնվա՝ կուճի:

(հրդեհ և կայծ)

Օտում և, լըսնում,
Յըէրէ ոլը տիւզն և մընում:

(քերան)

Օտում և, օտում,
Էլիւ տիւզնը մի մընում ձըան
պուճախը:

(ավել)

Օտում և, օտում, քուշտանում չի
Վեր մարթը քուշտանում և,
Ինքըն էլ դինջանում և:

(պատարաբար)

Օտիս, օտիս,
Վըէրըտ քօրիս:

(մասուր)

Օրը մին շօր և կարել տամ,
Էն էլ յա՛ մըէծ և, յա՛ կուճի:

(լուսին)

Ղարաբաղի գյուղերի մականունները

ՀԱՂՐՈՒԹԻ ՇՐՋԱՍ

Արէ՛ծ Թաղար

Կօծ-կօլա կապօղ մըէծ թուրընէցէք՝

Քծմիր շինօղ թուրընէցէք՝

Քէթը մօրուտ թուրընէցէք՝

Ազծիս

Ն ա՛ ասօղ իւզիւրէցէք՝

Տօղ

Տէրտակ բնվօղի տուրըցէք՝

Տումէ

Վացը պակաս տուրըցէք՝

Էշ տումըցէք՝

Արշ տումըցէք՝

Մուխրէնէս

Մօխրում թնվիլ տըվօղ մուխրընըսըցէք՝

Հըկակու

Մըծակում ապըրօղ հըկուկընէցէք՝

Մըկօռէ

Մըրոստ ճուվարան ծուկուշընէցէք՝

Թաղօտ

Պըէլ թուրընէցէք՝

Միմիդանօր

Փուստի փափաղ մումիւղծիւրընէցէք՝

Ճիրմկուս

Կըսվարար ճիրմկուսընէցէք՝

Քուրաթաղ

Գ-էմագօզ քուրըթընէցէք՝

(Դիւղիւկի)

Գ-իւղիւկ փիչօղ դիւղիւկընէցէք՝

Էդիլու

Վօղ իդիւկընէցէք՝

Շխըէցէք՝

Քանդօղ ըխըցէք

Շլըրաղ

Յըէխ կօխ տըվօղ ըլթըրընէցէք՝

Խըրմանջուղ

Կիճի Թիւիլիզ խըրմանջուրընէցէք՝

Պիլիթանուց

Մծիւմ ապըրօղ պիլթընընէցէք՝

Միրիշկալու

Քամէ կօ տըվօղ միրիշկալուկընէցէք՝

Վիմիւկիւն

Տըրիթումա սիրօղ վիմիւկիւնընէցէք՝

Բօշպէժ

Սըխտօր/կընանչի օտօղ քուշախընէցէք՝

Հանդիթ

Կամիւտ օտօղ հանդըթընէցէք՝

Թըղասըն

Տիւզնը-ծարակ հիւղըթընէցէք՝

Վըէրցակ կըրըվցընօղ թըխըթընէցէք՝

Քուխշարումը պար կըվօղ թըխըթընէցէք՝

Քաշին մաշկէն հասըրաթ թըխըթընէցէք՝

Սարեն շէն
(Շաղախ)
Խանձանձոր
Խըծնախոր
Հարար
Ըռաքիւ

Աղտիրանձավ չայ խընօղ սարենշինը՛ցեք՛
Մնվզի- սողան ծախօղ սարենշինը՛ցեք՛
Քաշին փօրեն հասըրաթ սարենշինը՛ցեք՛
Կեզնր օտօղ խընձըծնրը՛ցեք՛
Մօթալ կապօղ խըծըպըրթը՛ցեք՛
Ծի բըշօղ խըծըպըրթը՛ցեք՛
Կաթնը վարար հըրըրը՛ցեք՛
Ջենքուձ կախ տըվօղ ըռըքիւը՛ցեք՛
Մըրթաբունը պար կըվօղ ըռըքիւը՛ցեք՛

ՍԱՐՏՈՒՆՈՒ ԵՐԶԱՆ

Նօր շէն
Ավդուռ
Հացէ
Միրիշին
Ղըզղալա
Աշան
Հողօրտ
Մուշկապատ
Նինգի

Էշին կապան փըռնօղ նօրշիննցեք՛
Տնւզնը փօրավ նօրշիննցեք՛
Ըսկըպօյ նօրշիննցեք՛
Ղունաղա փախձօղ նօրշիննցեք՛
Լօղվա նօրշիննցեք՛
Քօռակ ըվդուրը՛ցեք՛
Էշ հըցըցեք՛
Կապը փըռնօղ միրիշինը՛ցեք՛
Կինու նըիը՛տ ձուր խառնօղ ղըզղուը՛ցեք՛
Պը՛լ ղըզղուը՛ցեք՛
Հարթնանը տըրը՛խ վը՛եց տըվօղ ղըզղուը՛ցեք՛
Ղունաղէն հիրփըցընօղ, նը՛ստավ մազաղ անօղ ղըզղուը՛ցեք՛
Ուշունցատու ըշընը՛ցեք՛
Հալվա անըն ըշընը՛ցեք՛
Ազդուն կընանէք՛ հըղուտը՛ցեք՛
Գիթունը մընացօղ մուշկըպըտը՛ցեք՛
Գօնգի նինգըցեք՛
Քնուի նինգըցեք՛

Ղըվըխան
Կալխօզաշէն
Գիշի
Խընուշինակ
Ճարտար
Մըսնընա
Քըրահունը
Խերխան
Ծըվատը՛ղ
Քերթ
Սօս
Հրիեր
Թըղավարթ
Մաճկալաշէն
Շէխը

Կօծ-կօլա ծախօղ ղըվըխընը՛ցեք՛
Պնրնտ կապօղ ղըվըխընը՛ցեք՛
Գ-նլի կալխօզաշիննցեք՛
Թըխմըչար բիջնրօղ գիշըցեք՛
Գօնգի խընուշինըկը՛ցեք՛
Քնուի խընուշինըկը՛ցեք՛
Սօղան օտօղ ճըրտըրը՛ցեք՛
Հինէնտ ճըրտըրը՛ցեք՛
Պատար թանիւզ ճըրտըրը՛ցեք՛
Քնաթն, բիշի օտօղ մըսնընը՛ցեք՛
Հացուն բօռ բըրըիունը՛ցեք՛
Գիթուն տըրօտօղ խիրխընը՛ցեք՛
Պարկավ ճեղաց քինօղ ծուվըտըրը՛ցեք՛
Անգակօն բըրթըցեք՛
Մանիլզ սուսըցեք՛
Ծանքու հասրաթ սուսըցեք՛
Մազ կիզօղ հիրիըրը՛ցեք՛
Ջըկըռ կեռած թըղըվըրթը՛ցեք՛
Գնուլա օտօղ թըղըվըրթը՛ցեք՛
Քաբուտ մաճկալաշիննցեք՛
Ճէխ կապօղ շիխըրը՛ցեք՛

ԱՍԿԵՐԱՆԻ ԵՐԶԱՆ

Ուլուրաթ
Ուկ

Թօռնըքըննուն ըլըբըրը՛ցեք՛
Մը՛նալ քանդօղ ըլըբըրը՛ցեք՛
Հացը ցեց տիսնօ, բընըկեն կօլու կենօղ ղիվըցեք՛
Իրը՛կէն յէշօ, քաքէն յըրա կըվօղ ղիվըցեք՛
Կըռնըռ պար կըվօղ ղիվըցեք՛
Հանքին ծաղեվ ղիվըցեք՛

Կըրգա անձով օտոտ խըրըմուրընճեթ

Խընջըլօզ օտոտ խըրըմուրընճեթ

Օտոտ-խըմօղ խըրըմուրընճեթ

Սիրոհրոշնչն
 Վիւմաշն դաբանը թակօղ, խըչինաթէտը աս
 կըցընօղ սիրոհրոշնչնացեթ

Սէրոհրոշնչն
 Վընչն անօղ սիրոհրոշնչնացեթ

Սէրոհրոշնչն
 Ասվ վիւմաշ լըծօղ սէրոհրոշնչնացեթ

Միս լին օղտը շինօղ սէրոհրոշնչնացեթ

Վացու բօռ սէրոհրոշնչնացեթ

Վայն օր կա, յընճընցեր, սէրոհրոշնչնացեթ

Քարդախ կապօղ սէրոհրոշնչնացեթ

Ղօնաղը տըրնան խըրեթ տըվօղ սէրոհրոշնչնացեթ

Ղունաղա փախճօղ սէրոհրոշնչնացեթ

Իրընսան կապօղ խունճըրստընընցեթ

Վնքին ծաղեթ խունճըրստընընցեթ

Ղաշըղ կապօղ ղըշըղընցեթ

Կընանուցը խաշըղալը ապըրօղ ղըշըղընցեթ

Լօղվա պար կըվօղ, ծափ տըվօղ ղըշըղընցեթ

Լօղվա ղըշըղընցեթ

Քաշըղալ պար կըվօղ ղըշըղընցեթ

Մէշուկ ծակօղ ղըլըծբըղընցեթ

Յօրէն հաց օտօղ ղըլըծբըղընցեթ

Յօրէնը ծախօղ, կնրի օտօղ նուրուկըղընցեթ

Տնուցը կենօղ նուրուկըղընցեթ

Ղիննին երվօղ- խըրալվօղ նուրուկըղընցեթ

Լօղվա խընըբըղընցեթ

Ղունաղէն խըմըցընօղ, մին ճօթ հացալ բուշտըցընօղ խընըբըղընցեթ

Լակ-լակ խօսօղ խընըբըղընցեթ

Չոխ ճըլըպըզտի հիլըսընցեթ

Խանակ Վընճաթ շինօղ հիլըսընցեթ

Պընէ խընակըցեթ

Պըլըհիւշտըրի խընակըցեթ

Ղաշպուլաղ -Քար տնշօղ ղըշպըլընցեթ

Վիւմաշու դաբան թակօղ ղըշպըլընցեթ

Քըրէի անօղ ղըշպըլընցեթ

Ասվնրան Վըվըբօլի խօզկը ըսկիրընընցեթ

Քափար ծակօղ ըսկիրընընցեթ

Էշու բօռակ պըտըրընցեթ

Լօրի օտօղ պըտըրընցեթ

Մընճ- սընճ տընէր, տնուցը շընէր պըտըրընցեթ

Նախիճէվանիկ Փոխաղա ծանղարմը նուխճունըզընցեթ

Քնքնկ Կըծօ տնիտըղ վարօղ//օտօղ ընթըկընցեթ

Փըրջանակ ճիրու տըղ կինի խըմօղ փըրջըմըլընցեթ

Տէրտակ բուրուլալ ղօնաղ հիրփըցընօղ փըրջըմըլընցեթ

Միս կօն սուղանակ ղօնաղ հիրփըցընօղ փըրջըմըլընցեթ

Միս կօն սուղանակ մին ածկա կինի խըմօղ փըրջըմըլընցեթ

Վացը օտօղ, խօնչան կըրակէն տինօղ փըրջըմըլընցեթ

Ղ-օլմա օտօղ ղիհըղվընցեթ,

Պարկում բաբըղ ղիհըղվընցեթ

Քընճա կախ ղիհըղվընցեթ

Քնճնր ծախօղ ղիհըղվընցեթ

Վընրց էշ պափօղ ղիհըղվընցեթ

Սէրոյու մէտիոշնչնացեթ

Մըռալու մակառ մէտիոշնչնացեթ

Թանթըն մն մէտիոշնչնացեթ

Բայլուքս	Մը՛ծ-մը՛ծ խօսող, տերտակ պարկում տղճող բայլուքը՛ցեք՛
Խընածախ	Մը՛ծ-մը՛ծ տընէր, սօված շընէր բայլուքը՛ցեք՛ Վ. Իրնահա՛ւ տըվօղ խընըծըխը՛ցեք՛ Ջախար քանդօղ խընըծըխը՛ցեք՛
Վիրիզնային (Վրանգամի)	Միպտակ հաց օտող վիրգնայինը՛ցեք՛
Աղբուլաղ	Ճիրդ կակօղ ըղբուղը՛ցեք՛ Մամը ճնր խըմօղ ըղբուղը՛ցեք՛
Դանդաղ	Խը՛լքան քննի դիհրըզը՛ցեք՛ Մխտա անօղ դիհրըզը՛ցեք՛ Մըմակ պահօղ հըրըվը՛ցեք՛
Հարակ	Ծաքու հասըրաթ քըռըսը՛ցեք՛
Քըռասնի	Մը՛ղըր օտող քըռըսը՛ցեք՛ Քըռըթանթըռուշ փըռնօղ քըռըսը՛ցեք՛
Դաշուշն	Կընանչի ծախօղ/օտող դաշուշինացեք՛
Կըրկըծան	Մուրյա կըրկըծընը՛ցեք՛
Շնչիք՛էնդ	Թափան օտող շնչըք՛իհըդը՛ցեք՛
Կարմիր գրող	Վըննըպէպեղ խըլէգնու հը՛տա վագ տըվօղ տոռնըվըզը՛ցեք՛
(Տըռնավագ)	Խըլէգնա վախօղ տըռնըվըզը՛ցեք՛ Մուրտառ տըռնըվըզը՛ցեք՛ Ըսը՛դէն ծակէն յէշօ սըզնըքը՛ցեք՛ Մատաղ օտող սըզնըքը՛ցեք՛ Կօփէ խըմօղ սըզնըքը՛ցեք՛ Խաչու մաչի խըմըքը՛ցեք՛ Հարան խըմըքը՛ցեք՛
Աղզնէք՛	Գ-անրգի սըղնըխը՛ցեք՛ Ջըկըռ օտող սըղնըխը՛ցեք՛
Խաչնաչ	Մասնց ճեղաց ճըղըցնը՛ցեք՛
Աղղնայ	
Դաննիրչիւնր (Ճըղըցնէ)	Մասնց ճեղաց ճըղըցնը՛ցեք՛

Սարուշն	Պըռօշը ճաքած սարուշինացեք՛
Չանախջի	Ճիրու հասըրաթ սարուշինացեք՛ Պահէստու՛նը տըռօղ չանախջեցեք՛ Չանախ սարքօղ չանախջը՛ցեք՛ Մը՛ծ-մը՛ծ տընէր, տհօվը շընէր չանախջը՛ցեք՛
Մանթաքը՛նդ (Վրանր)	Միծմահնս պար փըվօղ փու՛նըը՛ցեք՛

ՇՈՒՇՈՒ ՇՐՋԱՆ

Շուշի	Կըլօլակ օտող շուշվըցեք՛
Քարէն տակ	Մը՛վ մըզութակ բնքննաղ իփծղ քարէնտըկը՛ցեք՛ Մու կօծվօղ, ծախօղ քարէնտըկը՛ցեք՛ Կէղծալէր քարէնտըկը՛ցեք՛ Կըրալէր էնօղ քարէնտըկը՛ցեք՛
Շունծո	Ճըղասպան հննոտը՛ցեք՛
Ղարաղըշաղ	Ճըրմըտանը անօղ դարաղըշըղը՛ցեք՛

ՄԱՐՏԱԿԵՐՏԻ ՇՐՋԱՆ

Չայլու	Ծիծր օտող չայլուվը՛ցեք՛
Մաղափուզ	Մըխտօր վարօղ//օտող մըղըվուզը՛ցեք՛ Փուրընէն տըռօզ մըղըվուզը՛ցեք՛
Մարտակերտ	Տնխտը՛ղ օտող մարտակերտը՛ցեք՛ Էշին յըրա թնրս նըստօղ//քօն ինծղ մարտակերտը՛ցեք՛ Հարթնակ առաչ մուխըռըղը՛ցեք՛ Հնքին ծաղեղ մուխըռըղը՛ցեք՛
Մուխրաթաղ	
Մը՛ծ շէն	Հնքին ծաղեղ մը՛ծշինացեք՛ Մը՛ծ-մը՛ծ տընէր, սօված շընէր մը՛ծշինացեք՛ Լօղվա խօսող մը՛ծշինացեք՛

Հարերը	Էծ կորսող հրթրոթընցե՛ք Պընի հրթրոթընցե՛ք Հանդին աղ վարող հրթրոթընցե՛ք Թօխա յընտ տըվող հրթրոթընցե՛ք
Զննվիկ	Ծիւկուն օտող զիվիկընցե՛ք
Կուսապատ	Ղօնաղ խըռե՛վ տըվող կըսըպտընցե՛ք Մօտ տընդան չօթը քըցծի կըսըպտընցե՛ք
Ներքին Հօտաթաղ	Ջախար ճըմօտող ներքեհուրթընցե՛ք
Կիւլնաթաղ	Ռ-ուսօվուր խօսող կիւլըթընցե՛ք
Դիմնուրիւ	Թալակ սարող դըմնուրըվե՛ք
Դըրըմբօն	Գ-իննիւմ կուկու՛վ անող դըրըմբունընցե՛ք Փօթ տիմնող դըրըմբունընցե՛ք
Չինժնաթաղ	Էծու դըմնըլընի ճինանչօղ չինժըթընցե՛ք
Յընթ Հուսաթաղ	Զամբը սիրփծի վերինհուրթընցե՛ք
Ուրթիննա կիւմեր	-Քօռ//մինըչկանն ուրթիննակիւմընցե՛ք
Վըղըհաս	Գ-օղունը տըզզան կա՛՝ վըղըհըսընցե՛ք Գ-օղ քըցծի վըղըհըսընցե՛ք
Կըճողուտ	Մօտ-սօտ քընի անող կըճողտընցե՛ք Ծօխկան խըղտնող կըճողտընցե՛ք
Ղազանջի	Խաբար պըճըղօղ դըզընչընցե՛ք Կիօղ դըզընչընցե՛ք
Ոռչնծծր	-Քարում կօրած ըռչնծիւրընցե՛ք Հացը ցեց տիմծի, քըմակեն կիօղը կենօղ ըռչնծիւրընցե՛ք
Հահմատուր	Օց կըրնօղ շահմատուրընցե՛ք
Վանք	Մատաղ օտող վընքըցե՛ք Վանք քանիծի վընքըցե՛ք
Քուլատակ	Մընն-մընն տըրօտող վընքըցե՛ք Պարկում տըրօտող քուլտըկընցե՛ք Քօլեն տակեն դօլմա օտող քուլտըկընցե՛ք

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

ԱՌԱՋԱԲԱՆ	3
ԱՌԱԾ-ԱՍԱՑԿԱԾՔՆԵՐ	13
ԱՆԵԾՔՆԵՐ	106
ՕՐՀԱՆՔՆԵՐ ԵՎ ԲԱՐԵՄԱՂԹՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ	112
ՀԱՆԵՆՈՒԿՆԵՐ	116
ՂԱՐԱԲԱՂԻ ԳՅՈՒԴԵՐԻ ՄԱԿԱՆՈՒՆՆԵՐԸ	151

ԱՐՄԵՆ ՄԱՐԳՍՅԱՆ

**ԱՐՑԱՆԻ ԲԱՆԱԶԵՎԱՅԻՆ
ԲԱՆԱՀՅՈՒՍՈՒԹՅՈՒՆԸ**

Սրբագրիչ՝
Համակարգչային շարվածքը՝
Էջադրումը՝

Ե. Սարգսյան
Ս. Ավանեսյանի
Թ. Հարությունյանի

Թուղթը՝ օֆսեթ, տպագրությունը՝ օֆսեթ: Գափաղ՝ 60x84/16:
Ծավալը՝ 10 տպ. մանուկ: Տպաքանակը՝ 250:

Տպագրվել է «ԴԻԶԱՆ ՊԼՅՈՒՄ» տպարանում
Հ.Հակոբյան, 25
Ստեփանակերտ-2009